

TORSTAI 26. MARRASKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Rainer WIELAND**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen esittely - Vuosi 2008 (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen esittely.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, tilintarkastustuomioistuimen presidentti. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, hyvät kuulijat, minulle on kunnia osallistua tämänpäiväiseen Euroopan parlamentin keskusteluun, joka koskee Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomusta varainhoitovuoden 2008 talousarvion toteuttamisesta. Olen jo esitellyt tämän vuosikertomuksen teille, arvoisa puhemies, sekä talousarvion valvontavaliokunnalle 10. marraskuuta.

Tämänkertainen vuosikertomus sisältää neljä keskeistä viestiä.

Ensinnäkin tuomioistuin antaa tileistä toisena vuonna peräkkäin huomautuksia sisältämättömän lausuman. Tuomioistuin toteaa, että tilinpäätös antaa olennaisilta osiltaan oikeat ja riittävät tiedot Euroopan unionin taloudellisesta asemasta, toimien tuloksista ja rahavirroista vuoden lopussa. Toisin sanoen vuoden 2008 tilinpäätöksen antama kuva on oikea ja riittävä, vaikka huomiota olisikin kiinnitettävä komission useiden pääosastojen järjestelmissä esiintyvien puutteiden korjaamiseen.

Toinen keskeinen viesti on se, että tilien perustana olevien toimien laillisuutta ja asianmukaisuutta tarkasteltaessa on voitu huomata sääntöjenvastaisuuksien määrän laskeneen viime vuosina. Sääntöjenvastaisuuksien taso on tosin yhä liian korkea joillain aloilla.

Kuten aiempinakin vuosina tuomioistuin antaa vuoden 2008 tuloista ja maksusitoumuksista huomautuksia sisältämättömän lausuman. Maksujen osalta tilanne on sen sijaan edelleen kahtalainen.

Hallintomenojen ja muiden menojen osalta tuomioistuin antaa huomautuksia sisältämättömän lausuman kuten aiempina vuosina. Tuomioistuin antaa huomautuksia sisältämättömän lausuman myös koulutukselle ja kansalaisuudelle katsoen, että virhetaso on laskenut alle 2 prosenttiin. Tämä tulos on pääasiassa seurausta ennakkomaksujen suuresta osuudesta vuonna 2008, sillä ennakkomaksujen virheriski on vähäisempi kuin välimaksujen ja lopullisten maksujen virheriski. Tämän alan järjestelmät ovat kuitenkin arvioiden mukaan edelleen vain osittain vaikuttavia.

Maatalouden ja luonnonvarojen osalta tuomioistuin toteaa, että maaseudun kehittämistä lukuun ottamatta maksut olivat olennaisilta osiltaan lailliset ja asianmukaiset. Kyseessä on ensimmäinen kerta, kun tuomioistuin antaa kielteisen lausuman sijasta huomautuksia sisältävän lausuman. Tämän toimintalohkoryhmän yleinen virhetaso on alle 2 prosenttia, mikä merkitsee laskua edellisvuosiin nähden. Tuomioistuimen näkemys järjestelmien vain osittaisesta vaikuttavuudesta perustuu suurelta osin maaseudun kehittämistä koskevien valvonta- ja tarkastusjärjestelmien puutteisiin.

Tuomioistuin antaa huomautuksia sisältävän lausuman myös talous- ja rahoitusasioiden toimintalohkoryhmälle kuudenteen tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevaan puiteohjelmaan liittyvissä tilipahtumissa havaittujen virheiden vuoksi.

Tuomioistuin antaa aiempien vuosien tapaan kielteiset lausumat ”koheesiopolitiikan”, ”tutkimuksen, energian ja liikenteen” sekä ”yhteisön ulkopuolelle suunnatun tuen sekä kehitys- ja laajentumisasioiden” toimintalohkoryhmissä, sillä niissä on olennaisia virheitä; virhetaso tosin vaihtelee ryhmien välillä.

Eniten virheitä havaittiin tälläkin kertaa ”koheesiopolitiikassa”. Tuomioistuin arvioi, että vähintään 11 prosenttia vuonna 2008 korvatusista ohjelmakautta 2000–2006 koskevasta 24,8 miljardin kokonaissummasta olisi pitänyt jättää korvaamatta.

Komissio on väittänyt, että oikaisu- ja takaisinperintäjärjestelmät lieventävät virheiden vaikutuksia. Tuomioistuin katsoo kuitenkin, että jäsenvaltiot eivät toimita tämän väitteen tueksi riittäviä, täydellisiä ja luotettavia tietoja tekemistään rahoitusoikaisuista. Lisäksi tuomioistuin on havainnut tapauksia, joissa jäsenvaltiot ovat korvanneet komission hylkäämiä tukeen oikeuttamattomia menoja uusilla menoilla, jotka eivät myöskään oikeuta tukeen.

Ohjelmakaudella 2007–2013 lähes kaikki maksut olivat ennakkomaksuja, joille on asetettu suhteellisen vähän ehtoja. Näin ollen on liian aikaista sanoa, ovatko sääntöjen tai järjestelmien muutokset madaltaneet virhetasoa. Jäsenvaltioiden järjestelmäkuvausten, sääntöjenmukaisuuden arvioinnin ja tarkastusstrategioiden viivästynyt hyväksyntä hidastaa talousarvion toteuttamista ja lisää riskiä siitä, ettei valvontajärjestelmillä pystytä estämään ja havaitsemaan virheitä jo hankkeen käynnistysvaiheessa.

Virhetaso on yhä olennainen ”tutkimuksen, energian ja liikenteen” toimintaloikeryhmässä, mutta komissio on toteuttanut korjaavia toimenpiteitä virhetason madaltamiseksi. Oikeudelliset vaatimukset ovat kuitenkin yhä monimutkaisia ja valvontajärjestelmät vain osittain vaikuttavia.

Myös ”yhteisön ulkopuolelle suunnatun tuen sekä kehitys- ja laajentumisasioiden” maksuissa on edelleen olennaisia virheitä; puutteita on ulkoisen avun ja kehitysavun järjestelmissä erityisesti toimeenpanevien elinten ja valtuuskuntien tasolla.

Yhteenvetona voidaan todeta, että virhetasot näyttävät olevan laskussa, mutta oikeudelliset kehykset ovat edelleen monimutkaisia ja joissain valvontajärjestelmissä on yhä ongelmia. Sääntöjenvastaisten maksujen tason madaltaminen edelleen vaatii näin ollen valvontajärjestelmien jatkuvaa kehittämistä sekä sääntöjen ja säännösten yksinkertaistamista, sikäli kuin se on mahdollista.

Vuosikertomuksen kolmas keskeinen viesti on se, että tuomioistuimen aiempina vuosina antamat valvontajärjestelmien kehittämistä koskevat suositukset pätevät yhä, sillä kehittämistoimet ovat osa jatkuvaa prosessia ja niiden vaikuttavuus voidaan todeta vasta jonkin ajan kuluttua.

Päätavoitteena on yhä korjata puutteet, jotka tuomioistuin on havainnut eniten ongelmia sisältävillä aloilla ja joista mainitsin hetki sitten useita.

Edelleen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota rahoituskorjaus- ja takaisinperintäjärjestelmien kehittämiseen ohjelmakauden 2000–2006 päättymistä silmällä pitäen.

Tämän lisäksi komission tulisi edelleen valvoa järjestelmien vaikuttavuutta ja tarkastella, miten olemassa olevia menojen valvontajärjestelmiä voitaisiin hyödyntää paremmin tai missä kohdin olisi aiheellista harkita kyseessä olevien ohjelmien tai järjestelmien tarkistamista.

Lainsäädäntöviranomaisten ja komission tulisi tällaisten tarkistusten yhteydessä pyrkiä asettamaan sääntöjenvastaisuusrisin jäännöstaso, joka järjestelmän tulee saavuttaa, toisin sanoen niiden tulisi määrittää hyväksyttävä virheriski pikemmin kuin tehtävien tarkistusten määrä kuten tähän asti on tehty.

Säännönvastaisuusrisin tason vähentämisessä on kuitenkin raja, joka voidaan saavuttaa parantamalla valvontajärjestelmien vaikuttavuutta.

Tämä liittyykin vuosikertomuksen neljänteen keskeiseen viestiin. Jos säännönvastaisten maksujen määrää halutaan vähentää merkittävässä ja kestävässä tavalla, meidän on kiinnitettävä erityishuomiota yksinkertaisuuden lisäämiseen. Alat, joilla tuomioistuimen havaintojen mukaan tapahtuu liikaa virheitä, ovat niitä, joilla on monimutkaisia ja epäselviä vaatimuksia, kuten tukikelpoisuuden edellytyksiä. Menojärjestelmien yksinkertaistamiseksi on jo tehty huomattavia parannuksia muun muassa maatalouden alalla, jossa on tuomioistuimen tarkastelun mukaan tapahtunut eniten edistystä.

Tuomioistuin katsoo edelleen myös, että hyvin suunnitellut säännöt ja säännökset, jotka ovat yksitulkintaisia ja helppoja panna täytäntöön, eivät pienennä ainoastaan virheriskiä, vaan myös valvonnan kustannuksia.

Yksinkertaistamisessa tulee kuitenkin edetä varovaisesti, jotta löydetään sopiva tasapaino yksinkertaisuuden ja asetettujen politiikan tavoitteiden välillä ja jotta vältetään sivuvaikutuksilta kuten huonommin kohdennetuilta menoilta.

Lisäksi yksinkertaisuuden lisäämistä tulisi toteuttaa, kuten tuomioistuin on myös korostanut, tavoitteiden selkeyden, realistisuuden, avoimuuden ja vastuuvollisuuden periaatteiden rinnalla silloin, kun Euroopan unionin varojen käytön järjestelyjä tarkistetaan tai uudistetaan. Varainhoitoasetuksen tarkistamista, uutta rahoituskehystä ja uudistettua talousarviota koskevat ehdotukset tarjoavat tähän tilaisuuden uuden komission toimikaudella.

Myös Lissabonin sopimuksen voimaantulo tuo mukanaan muutoksia Euroopan unionin varojen hallinnointiin ja niiden käytön valvontaan vahvistaen Euroopan parlamentin asemaa. Muutokset tulevat vaikuttamaan tuomioistuimen työhön merkittävällä tavalla. Niiden tulisi auttaa lisäämään vastuuvollisuutta ja avoimuutta ja siten auttaa rakentamaan kansalaisten luottamusta Euroopan unionin toimielimiin.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unioni on käymässä läpi merkittäviä muutoksia. Aiotut muutokset tarjoavat erinomaisen tilaisuuden kehittää Euroopan unionin varainhoitoa entisestään. Uudistuksia ja muutoksia suunniteltaessa on kuitenkin tärkeää muistaa myös aiemmin saatuja opetuksia. Uskon, että tuomioistuin voi vaikuttaa tuleviin uudistuksiin merkittävällä tavalla laatimalla kertomuksia ja lausumia, joissa ei ainoastaan tuoda esiin olemassa olevia ongelmia, vaan myös esitetään suosituksia tulevaa varten. Tuomioistuin aikoo myös jatkossa tehdä yhteistyötä muiden elinten kanssa, jotta nykyiset mahdollisuudet kehittää Euroopan unionin varainhoitoa voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio on tyytyväinen tuomioistuimen vuoden 2008 vuosikertomukseen. Olen jo aiemmin saanut tilaisuuden kiittää tuomioistuinta siitä erinomaisesta yhteistyöstä, jota olemme saaneet jälleen tehdä tänä vuonna. Vuoropuhelu on ollut hyvin hedelmällistä, ja kertomus on hengeltään rakentava.

Kuten tuomioistuimen presidentti äsken totesi, säännönmukaisuuksien kokonaismäärä on laskenut viime vuosina. Parannukset pääsivät todelliseen vauhtiin viisi vuotta sitten, ja ”punainen alue”, jolla tuomioistuin havaitsee eniten virheitä ja jolle se antaa ”punaisen kortin”, on nyt puolittunut vuoteen 2004 nähden.

Kertomuksessa annetaan vuoden 2008 tileille täysin puhdas lausuma toista vuotta peräkkäin, mistä on kiittäminen kattavia uudistuksia ja suoriteperusteiseen kirjanpitoon siirtymistä.

Toiseksi maatalous on kokonaisuutena saanut ensimmäistä kertaa ”puhtaat ja vihreät paperit”. Tämä on varmastikin viime vuosina tehtyjen merkittävien yksinkertaistamistoimien ansiota. Kolmanneksi myös ”koulutuksen ja kansalaisuuden” toimintalohekoryhmälle on näytetty vihreää valoa.

Tutkimuksessa yleensä ottaen ollaan menossa parempaan päin, ja tuomioistuin toteaa, että säännönmukaisuudet ovat pääosin yhteydessä kuudenteen puiteohjelmaan, mikä antaa aihetta toivoa, että seitsemännen puiteohjelman aiempaa paremmat ja yksinkertaisemmat säännöt tuovat mukanaan parempia tuloksia.

Viime vuoden tapaan tuomioistuin ei tänäkään vuonna näyttänyt hallinnointi- ja valvontajärjestelmille lainkaan punaista valoa. Tämän lisäksi tuomioistuin katsoo, että kaikki komission yksiköiden vuotuiset toimintakertomukset antavat – joko ilman huomautuksia tai huomautuksin – kohtuulliset takeet siitä, että sisäiset valvontajärjestelmät takaavat tilien perustana olevien toimien laillisuuden ja asianmukaisuuden. Kertomuksessa kartoitetaan myös selkeästi tulevaisuudessa toteutettavia toimia.

”Punainen alue” on nyt noin 30 prosenttia, mikä vastaa koheesiopolitiikan varojen käyttöä. Koheesiopolitiikka on ainoa ala, jolla tuomioistuimen mukaan ei ole edelleenkään tapahtunut merkittävää kehitystä säännönmukaisuuksien vähentämisessä. Tämä oli kenties odotettavissa, sillä tuomioistuin ei vuonna 2008 tarkastanut maksuja, jotka tehtiin ohjelmakaudelle 2007–2013 laadittujen, parannettujen järjestelmien puitteissa. Tässä suhteessa komissio katsoo, että tuomioistuimen koheesiopolitiikkaa koskevat havainnot ovat suurelta osin yhteneväiset komission omien yleisten arvioiden kanssa.

Rakennerahastojen osalta komissiolla oli vuonna 2008 joitain varauksia Belgian, Saksan, Italian, Espanjan, Bulgarian, Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan, Puolan ja Luxemburgin valvontajärjestelmien puutteiden vuoksi. Komissio ei halua peitellä sitä, missä jäsenvaltioissa keskeiset ongelmat piilevät. Näiden jäsenvaltioiden nimet julkaistiin kesäkuussa komission yhteenvetoreportissa.

Tuomioistuin muistuttaa meitä myös siitä, miten tärkeää on saada kaikista jäsenvaltioista kattavat ja luotettavat tiedot rahoitusoikaisuista. Vain niiden avulla voidaan osoittaa monivuotisten valvontajärjestelmien toimivuus ja lieventää havaittujen virheiden vaikutuksia.

Tuomioistuimien suosittelua lisäksi, että komission pitäisi pyrkiä edelleen saamaan varmuus kaikkien jäsenvaltioiden vuotuisista yhteenvedoista sekä omaehtoisista aloitteista, jotka tulevat joissain tapauksissa jäsenvaltioita kansallisen ilmoituksen muodossa ja toisissa tapauksissa ylimmiltä tarkastuselimiltä.

Komissio on tuomioistuimen kanssa yhtä mieltä siitä, että meidän on luonnollisesti voitava luottaa jäsenvaltioiden panoksen laadukkuuteen. Parannuksia on tapahtunut, mutta komissio harkitsee myös oikeusperustan vahvistamista kehityksen nopeuttamiseksi.

Tuomioistuimien korostaa myös selkeiden tavoitteiden, avoimien ja helppotajuisten sääntöjen sekä vaikuttavan valvonnan tärkeyttä. Ne vähentävät virheriskiä ja valvonnan kustannuksia. Kyse ei kuitenkaan ole muutoksesta, joka voidaan saada aikaan käden käänteessä. Talousarvion tulevat tarkistukset, rahoituskehitys ja varainhoitoasetus tarjoavat tässä suhteessa luonnollisesti ainutlaatuisia tilaisuuksia.

Meidän on nyt parannettava jäsenvaltioilta rakennerahastojen osalta saatavaa varmuutta ja pyrittävä lisäämään yksinkertaisuutta, mikä tulee enenevissä määrin edellyttämään eri ohjelmia säätelevän lainsäädännön muutoksia. Varainhoitoasetuksen tarkistus on parhaillaan kuulemisvaiheessa, ja komissio tekee ehdotuksensa keväällä 2010. Meidän on myös määritettävä yhdessä sopiva kustannusten ja riskien välinen suhde, niin kutsuttu ”hyväksyttävä virheriski”.

Euroopan parlamentti on aiemmin tukenut voimakkaasti komission toimia myönteisen tarkastuslausuman saamiseksi. Nyt kun komission toimet alkavat kantaa hedelmää, toivon, että edetäkseni tässä asiassa voin yhä luottaa Euroopan parlamentin tukeen.

Vuoden 2008 vastuuvapausmenettely käynnistyy aivan tämän komission toimikauden lopussa ja sen on tarkoitus päättyä seuraavan komission toimikauden alkukuukausina. Vaikka kyse onkin viime vuoden talousarviosta, me voimme tehdä siitä tulevaisuuteen suuntautuvan menettelyn.

Ingeborg Gräßle, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa tilintarkastustuomioistuimen presidentti, arvoisa komission jäsen, tämä päivä on menestys tilintarkastustuomioistuimelle, mutta myös talousarvion valvontavaliokunnalle, komissiolle ja erityisesti teille, Siim Kallas. Te olette erittäin ansioitunut komission jäsen, eivätkä kaikki kolleganne voi sanoa itsestään samaa.

Viime vuosina on tapahtunut selvää kehitystä talousarvion- ja varainhoidossa, ja tämä kehitys on tilintarkastustuomioistuimen tarjoaman neuvonnan ansiota. Haluan tästä syystä kiittää tilintarkastustuomioistuinta lämpimästi sen työstä ja erityisesti sen laatimista kertomuksista, jotka ovat yhä helppotajuisempia. Liikennevalojärjestelmä on hyvä ratkaisu, sillä se antaa selkeitä viestejä. Järjestelmän käyttöönotolla on onnistuttu innostamaan kaikki osapuolet pyrkimään parempaan. Haluan kiittää myös komission asiasta vastaavia yksiköitä, jotka ovat tehneet hyvää työtä ja ymmärtäneet, että näillä aloilla on ryhdyttävä toimiin. 31 prosenttia talousarviosta näyttää kuitenkin yhä punaista. Me tulemme ilman muuta keskittymään tähän tulevana vuosina.

Jotkin alat ovat tuomioistuimen luokituksessa paremmalla sijalla, esimerkiksi ulkoinen apu. Me tiedämme kuitenkin luonnollisesti, että ulkoisen avun hyvä sijoittuminen johtuu siitä, että budjettitukea ei voida valvoa, ja siitä, että vastaava pääosasto voi tehdä varojen käytöstä esimerkiksi YK:n kautta valituksia esittämättä siitä kuitenkaan vuosikertomuksessaan edes varauksia. Me keskitymme erityisesti tulevaan vuoden 2008 rakennerahastoihin ja ulkoista apua koskevaan vastuuvapausmenettelyyn. Valtuuskunnissa on yli 5 000 ulkoisen avun virkaa; Brysselin ulkosuhteiden pääosastossa ja kehitysavusta vastaavassa yksikössä niitä on yli 2 000. Tästä olisi hyvä keskustella uuden ulkosuhteista vastaavan komission jäsenen kanssa.

Rakennerahastojen osalta me olemme astuneet ainoi harppauksen eteenpäin nimeämällä asianosaiset julkisesti. Asia ei ole kuitenkaan vielä loppuun käsitelty. Meidän on puututtava näihin ongelmiin niiden alkulähteillä. Te mainitsitte nimeltä joitain jäsenvaltioita. Uskon, että komission tulee toteuttaa huomattavasti kattavampia toimia kahden uusimman jäsenvaltion, Romanian ja Bulgarian, kohdalla, sillä muutoin nämä ongelmat jäävät pysyviksi. Komission strategiattomuus Bulgarian ja Romanian kohdalla on huolestuttavaa. Näille kahdelle jäsenvaltiolle on tarjottava enemmän tukea, muutoin EU oikeusvaltion periaatteeseen perustuvana yhteisönä saattaa lakata olemasta.

Haluan kiittää teitä tekemästänne työstä ja vakuuttaa teille, että voitte talousarvion vastuuvapausmenettelyssä luottaa Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) solidaarisuuteen ja rakentavaan yhteistyöhön.

(Suosionosoituksia)

Bogusław Liberadzki, S&D-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, aloitan puheenvuoroni lähes samoin sanoin kuin jäsen Gräßle. Haluan ilmaista komission jäsen Kallakselle ja tilintarkastustuomioistuimelle kiitokseni heidän yhteistyöstään, jonka ansiosta talousarvion toteuttamista ja raportointia sekä vuosikertomuksia ja arviointia koskevat tilastotiedot kertovat vuosi toisensa jälkeen merkittävästä kehityksestä. Näillä aloilla nähdään myös paljon vaivaa talousarviomenettelyiden oikeellisuuden takaamiseksi. Sen lisäksi joillain aloilla, joilla parannuksia tarvitaan, tehdään töitä sopimukseen pääsemiseksi, ja näillä aloilla tapahtuu merkittävää kehitystä niin menettelyissä kuin hallinnoinnissa, valvonnassa ja lopullisen kertomuksen muutoseikoissakin.

Me olemme hyvin huolissamme aloista, joilla ei ole tapahtunut oleellisia parannuksia. Tuomioistuimen presidentti mainitsi nämä alat puheenvuorossaan. Haluan ottaa näistä aloista uudelleen esiin kaksi, jotka vaikuttavat erityisen keskeisiltä. Ensimmäinen niistä on koheesiorahastot ja aluepoliittiset rahastot. Meidän näkökulmastamme on erityisen tärkeää saada vastaukset kahteen kysymykseen. Ensimmäinen niistä kuuluu: mistä syystä komission suunnittelemat ja esittelemät ohjelmat, joiden avulla pyritään perimään väärin käytetyt varat takaisin tai ainakin saamaan tilanteelle selitys, eivät ole edistyneet? Toinen kysymys koskee sitä, että vuoden 2008 ilmoitettiin etukäteen olevan selvästi aiempia vuosia parempi. Vuodesta 2008 tuli kuitenkin aivan vuoden 2007 kaltainen, joten ilmoitukset valuivat hukkaan.

Me haluamme esittää komission jäsenten kuulemisen aikana seuraavan kysymyksen: oliko suunnitellut toimenpiteet suunniteltu asianmukaisesti ja olivatko tehdyt ilmoitukset oikeellisia ja pitävätkö ne yhä paikkansa?

Me pidämme yksinkertaisuuden lisäämistä erittäin tervetulleena sillä edellytyksellä, että se ei merkitse primitiivisten säännösten hyväksymistä. Me olemme tyytyväisiä ennakkomaksumalliin, sillä se helpottaa varojen käyttöä tuensaajavaltioiden näkökulmasta. Tavoitehan oli alunpitäen hyvin yksinkertainen: toimittaa varat käyttäjälle, saavuttaa tarvittavat edut ja saavuttaa ne ajoissa. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että tuensaajavaltiot ovat – ehkä etenkin kuluneiden kahden vuoden aikana – käyttäneet osan varoista talousarvion tuloksen parantamiseen, mutta eivät tuen suunnitellun kohdealueen tukemiseen.

Tämän vuoksi, vaikka me pidämmekin tämänhetkistä kehitystä erittäin myönteisenä, meillä on joidenkin alojen suhteen varauksia, joista toivomme voivamme keskustella komission jäsenten kuulemisen yhteydessä.

Luigi de Magistris, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan toivottaa tilintarkastustuomioistuimen presidentin tervetulleeksi ja kiittää häntä viimeaikaisesta, hedelmällisestä yhteistyöstä.

Talousarvion valvontavaliokunnan puheenjohtajana olen aina ollut sitä mieltä, että tilintarkastustuomioistuimen asema on ratkaisevan tärkeä. Tuomioistuimen asema on ratkaisevan tärkeä, sillä se toimii hyvin arkaluontoisella alalla. Kansalaiset ympäri Euroopan unionia tarkkailevat suurella mielenkiinnolla maksujen ja julkisen varainhoidon laillisuutta, avoimuutta ja oikeellisuutta ja ovat erittäin kriittisiä niiden suhteen.

Mielestäni on syytä toistaa myös tässä yhteydessä, että tuomioistuimen työn itsenäisyys ja riippumattomuus tulee taata kaikissa tilanteissa, sillä muutoin me emme voi tehdä asianmukaisia arvioita ja hyviä päätöksiä. Me pyydämme vastaavasti tuomioistuinta toimimaan niin, että Euroopan parlamentti ja talousarvion valvontavaliokunta voivat tehdä oman työnsä mahdollisimman tehokkaasti.

Meidän on löydettävä oikea tasapaino, joka mahdollistaa julkisten varojen vaikuttavan ja tehokkaan käytön, sillä niitä tarvitaan tärkeiden päämäärien, kuten talouden kehittämisen ja työpaikkojen luomisen, toteuttamiseen. Samaan aikaan vakavista säännönvastaisuuksista ja virheistä, jollaisia myös tuli esiin tuomioistuimen viime varainhoitovuoden tarkastelussa, tulee langettaa ankaria rangaistuksia. Toisaalta tarpeettomia muodollisuuksia ja byrokratiaa tulee pyrkiä välttämään. Kuten komission jäsen Kallas myös totesi, Euroopan parlamentin on pyrittävä löytämään hyväksyttävän virheriskin suhteen oikea tasapaino.

Tuomioistuimen kertomus, jonka olemme kaikki lukeneet suurella mielenkiinnolla, tarjoaa joitain hyödyllisiä tietoja, mutta se sisältää myös monia harmaita alueita. Meidän on pyrittävä saamaan näillä harmailta alueilla aikaan parhaat mahdolliset tulokset.

Kuten muut parlamentin jäsenet ovat jo todenneet, suurimmat ongelmat koskevat pääasiassa rakenne- ja koheesiorahastoja. On totta, että tuomioistuin tuo tarkastelussaan esiin näitä rahastoja koskevia virheitä ja säännönvastaisuuksia. Jos asiaa kuitenkin tarkastellaan ja analysoidaan pintaa syvemältä, huomataan, että esiin tuotujen virheiden takana on niitäkin vakavampia ongelmia, kuten useiden valtioiden viime vuosina saamat oikeudelliset kokemukset osoittavat. Kyse saattaa olla petoksista tai vilpistä. Tarkoitin tällä muun

muassa julkisia hankintoja koskevien sääntöjen rikkomista ja ylihintaan laskuttamista. Meidän on saatava näihin asioihin parannusta.

Mielestäni komission pitäisi tukea esimerkiksi toimivia jäsenvaltioita ja rangaista niitä jäsenvaltioita, jotka eivät noudata sääntöjä. Katson myös, että OLAFin olisi hyvin tärkeää käyttää tilintarkastustuomioistuimen ehdotuksia lähtökohtanaan ja kehittää työtään nykyisestä, sillä se olisi kaikkien etujen mukaista. EU:n kansalaisten taloudelliset edut voidaan taata vain eri elinten – ja erityisesti Euroopan parlamentin, tilintarkastustuomioistuimen ja OLAFin – yhteistyön avulla.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Tänään on todellakin paljon hyvää sanottavaa. Toista kertaa peräkkäin saamme keskustella huomautuksia sisältämättömästä lausumasta. Säännönvastaisuuksien määrä on laskussa. Liikennevalojärjestelmä, joka aiemmin näytti kaikilta osin punaista, on vähitellen siirtymässä kohti keltaista ja erityisesti vihreää. Nämä kaikki ovat myönteisiä näkökohtia.

Myös maatalous, joka aiemmin oli todellinen huolenaihe, kuuluu nyt myönteisiin aloihin. Me olemme jo vuosien ajan pitäneet maatalousmenojen yhdenmukaista hallinto- ja valvontajärjestelmää hyvänä järjestelmänä. Kreikka ja eräät muut jäsenvaltiot ovat joutuneet jättäytymään sen ulkopuolelle. Nämä kaikki ovat merkkejä siitä, että olemme menossa oikeaan suuntaan.

Meillä on kuitenkin myös joitain ongelmia. Niitä aiheuttavat koheesiopolitiikka, tutkimus ja kehitys, energia ja liikenne sekä koko yhteisön ulkopuolelle suunnattua tukea sekä kehitys- ja laajentumisasioita koskeva ryhmä. Tästä syystä meidän on mielestäni valittava tänään käsiteltävästä vastuuvapauden myöntämisestä joitain aiheita erityistarkastelun kohteeksi. Koheesiopolitiikka on näistä aiheista yksi. Haluan muistuttaa parlamentin jäseniä kertomuksen 6.17. kohdassa olevasta valitettavasta huomautuksesta, jonka mukaan vähintään 11:tä prosenttia rakennerahastojen, Euroopan kehitysrahaston ja Euroopan sosiaalirahaston menoista ei olisi pitänyt korvata. Meidän on syytä esittää näistä asioista vastaaville komission jäsenille monia kysymyksiä ja tarkastella asioiden todellista tilaa.

Koheesiopolitiikan ohella ongelmia tuottaa myös yhteisön ulkopuolelle suunnattu tuki sekä kehitys- ja laajentumisasiat, toisin sanoen koko YK:lle kanavoitu rahoituspaketti. Jälleen kerran sain lukea tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksesta, että YK ei ole antanut tuomioistuimen – eikä muidenkaan organisaatioiden – käyttöön riittäviä tai minkäänlaisia tietoja tileistään. Tämä tarkoittaa todellisuudessa sitä, että valtaosaa YK:lle kanavoituista eurooppalaisista varoista ei voida valvoa asianmukaisesti.

Kolmas ratkaistava ongelma on koko yhteishallintojärjestelmä. Kuten yleisesittelijä totesi, 80 prosenttia kaikista EU:n varoista käytetään jäsenvaltioiden ja komission yhteishallintojärjestelmän puitteissa. Meidän on jälleen kerran painostettava erityisesti jäsenvaltioiden valtiovarainministereitä, jotta he kantaisivat vastuunsa ja antaisivat ilmoituksen, jossa todetaan, että he ovat tehneet työnsä asianmukaisesti, että heidän hallituksensa on käyttänyt varat oikein ja että varojen käyttöä on valvottu.

Olen itse vastuussa omista varoista talousarvion valvontavaliokunnassa. Arvonlisäveroasia aiheuttaa minulle päänsäryn edelleen. Me olemme julkaisseet asiasta useita mietintöjä jo parlamentin viime toimikauden aikana. Arvioiden mukaan EU:ssa tehtyjen arvonlisäpetosten kokonaisarvo on 80–100 miljardia euroa. Myös tilintarkastustuomioistuin on kommentoinut tätä useaan otteeseen. Sen vuoksi tämä asia ansaitsee mielestäni vastuuvapausmenettelyssä erityishuomion.

Haluan lopuksi mainita vielä muiden elinten vastuuvapaudesta. Toimin parlamentin vastuuvapausmenettelyn esittelijänä. Tässä yhteydessä julkiset hankintamenettelyt, joissa on ilmiselviä ongelmia, tulisi mielestäni nostaa asialistan kärkeen. Neuvoston vastuuvapauden osalta haluan mainita, että me myönsimme sen aiemmin tällä viikolla. Myös tässä tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa nostetaan neuvoston kohdalla esiin joitain hyvin kielteisiä näkökohtia. Meidän on mielestäni painostettava neuvostoa jatkuvasti antamaan tilinsä käyttöömmemme, jotta Euroopan parlamentti voisi tehokkaasti valvoa myös tällaista... (*puhuja siirtyi pois mikrofonin äärestä*).

Ryszard Czarnecki, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, tämänpäiväinen keskustelu on yksi tärkeimmistä Euroopan parlamentissa käytävistä keskusteluista, sillä meidän äänestäjämme, veronmaksajat ja EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset ovat hyvin kiinnostuneita EU:n elinten ja erityisesti komission toiminnan avoimuudesta. Toisaalta tämä on perustelu euroskeptikoille ja toisaalta me tiedämme, että tällä alalla on viime vuosina havaittu useita säännönvastaisuuksia. Haluan muistuttaa teitä tilanteesta, joka vallitsi vuoden 1999 lopulla ja vuoden 2000 alussa, kun tilintarkastustuomioistuin julkaisi Euroopan komissiosta murskaavaa kritiikkiä, joka oli tuolloin täysin perusteltua. Tällä alalla on sittemmin tapahtunut selvää kehitystä, mutta haluan kuitenkin muistuttaa teitä tämän keskustelun tärkeydestä, sillä jos me haluamme

kasvattaa Euroopan unionin ja EU:n elinten uskottavuutta, niin meidän on ehdottomasti kiinnitettävä huomiota avoimuuden periaatteeseen. Jos EU:n uskottavuus kärsi viime viikolla tavasta, jolla sen korkeimmat johtajat valittiin, niin tuo uskottavuus voidaan palauttaa juuri tämänkaltaisilla keskusteluilla.

Toivon todella, että presidentti Caldeira voisi selventää erästä seikkaa. Hän puhui kuudesta valtiosta, jotka toimittavat tietoja väärällä tavalla, ja mainitsi kaksi suurta valtiota, Puolan ja Yhdistyneen kuningaskunnan. On varmastikin perusteltua pyytää, että antaisitte näistä säännönvastaaisuuksista tarkempia tietoja.

Haluan korostaa, että ennakkomaksut ovat erittäin myönteinen kehitysaskel, mutta niihin liittyy myös eräs heikkous, sillä hallitukset käyttävät näitä varoja todellisuudessa usein vaaleihin liittyviin tarkoituksiin.

Søren Bo Søndergaard, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DA) Arvoisa puhemies, haluan heti alkuun sanoa olevani tyytyväinen siihen, että EU:n varoista tehtävien säännönvastaisten maksujen määrä on vähentynyt. Tämä on luonnollisesti hyvä asia. Samalla kuitenkin on todettu, että koheesiopolitiikan kohdalla on valtavia ongelmia, ja koheesiopolitiikka on talousarvion toiseksi tärkein alue; sen kokonaisarvo vuonna 2008 oli 36,6 miljardia euroa. Vähintään 11:tä prosenttia hyväksytystä määrästä ei olisi pitänyt korvata. Tämä on erittäin merkittävä ongelma tavallisille eurooppalaisille veronmaksajille. Tämä on valtava ongelma. Miten ihmeessä on selitettävissä se, että vuosi vuoden jälkeen – ja tässä yhteydessä on todella kyse monista peräkkäisistä vuosista – miljardeja kruunuja maksetaan sääntöjen vastaisesti tai kenties jopa täysin vilpillisesti?

Tilintarkastustuomioistuin keskittyy suosituksissaan valvontajärjestelmien parantamiseen ja sääntöjen yksinkertaistamiseen, mikä on hyvä asia. Meidän on kuitenkin kysyttävä, voidaanko näin laajamittaista tuhlausta rajoittaa pelkän valvonnan ja sääntöjen yksinkertaistamisen avulla vai onko kyse pikemminkin perustavanlaatuisista rakenteellisista ongelmista. Meidän ryhmämme uskoo yhteisvastuuseen. Me kannatamme varojen uudelleen jakamista rikkaimmilla alueilla ja valtioilta köyhimmille sekä EU:n sisällä että kansainvälisesti. Kertomusta lukiessa täytyy kuitenkin kysyä itseltään, onko EU:n tapa jakaa varoja oikea. Onko tehokasta, että jokainen valtio suorittaa maksuja järjestelmään, joka sitten myöntää tukia yksittäisten valtioiden heikoimmille osille ottaen huomioon, että tuen maksamisesta huolehtivat kaikkein rikkaimmat valtiot? Jokainen tietää, että mitä pidempi matka on, sitä suuremmat ovat mahdollisuudet, että jotain hukkuu matkan varrella. Sen vuoksi meidän täytyy ryhtyä keskustelemaan EU:n rahavirtojen liikkumisen pääperiaatteista.

Marta Andreassen, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kokeneena kirjanpitäjänä en valitettavasti voi jakaa muiden jäsenten innostusta tilintarkastajien lausumasta.

Tilintarkastajien kertomus vuoden 2008 tileistä ei todista merkittävästä edistyksestä. 10 vuotta Santerin komission eron ja monien uudistuspäätösten jälkeen EU:n varoja käytetään yhä holtittomasti. Tilintarkastajat toteavat, että tilit ovat riittävät, mutta eivät kuitenkaan voi sanoa niiden olevan oikeat. Tilintarkastajien olisikin vaikea väittää niitä oikeiksi, sillä he toteavat pitävänsä taloudellisten tietojen laatua kyseenalaisena.

Kertomuksesta käy ilmi, että 10 vuotta hallinnollisen uudistuksen käynnistämisen jälkeen Euroopan komissiolla ei ole yhteistä kirjanpitojärjestelmää, vaan pääosastot syöttävät maksut paikallisiin järjestelmiinsä, joista Euroopan komission pääkirjanpitäjä ei ole edes hyväksynyt kaikkia. Laillisuuden ja asianmukaisuuden osalta tilintarkastajat hyväksyivät vain 9 prosenttia vuoden 2008 menoista, mikä vastaa aiempien vuosien lukuja. He antavat kielteisen lausuman 43 prosentille talousarviosta – osalle, joka koskee koheesiorahastoja, tutkimusta, energiaa ja liikennettä, ulkoista apua sekä kehitys- ja laajentumisasioita. Ylijääville 48 prosentille he antavat huomautuksia sisältävän lausuman.

Yksityisyrietyksessä vastaavanlainen kertomus johtaisi tilintarkastuslautakunnan eroamiseen ja yrityksen konkurssiin, mutta täällä kukaan ei näytä olevan huolissaan. Tilintarkastajat ovat jopa todenneet, että 1,5 miljardin suuruista summaa ei olisi pitänyt maksaa.

Ensimmäinen perustelu, jonka tässä tilanteessa kuulee, on se, että tilintarkastajat eivät syytä ketään petoksesta, vaan kyse on ainoastaan virheistä. Puolustajat sanovat, että petos edellyttää rikollista tarkoitusta, ja meidän on todistettava tämä ja sitten soitettava paikalle poliisit.

Toinen yleinen perustelu on se, että säännöt ovat liian monimutkaisia. Tätä on väitetty jo vuosia, mutta säännöt eivät ole muuttuneet. Pitäisikö meidän siis syyttää Euroopan komissiota siitä, että se pitää voimassa sääntöjä, jotka edesauttavat virheiden tekemistä?

Kolmas perustelu on se, että virheistä pitäisi syyttää jäsenvaltioita. Perussopimuksissa todetaan yksiselitteisesti, että Euroopan komissio on vastuussa Euroopan unionin varainhoidosta, ja se itse asiassa on ainoa elin, joka voi keskeyttää maksut, jos se ei saa riittäviä todisteita varojen asianmukaisesta käytöstä.

Tosiasia on se, että nämä virheet tarkoittavat veronmaksajien rahojen väärinkäyttöä. Mutta rehellisesti sanottuna, kukaan ei välitä siitä. Kysehan on vain veronmaksajien rahoista. Ne ovat vain asuntolainansa ja lastensa koulutusmenojen kanssa kamppailevien ihmisten rahoja. Eikä tämä riitä. Tilintarkastustuomioistuimen tarkastamien 116 miljardin euron lisäksi EU:n kirstusta katosi vuonna 2008 40 miljardia euroa. 35 prosenttia talousarviosta on piilotettu tasetiliin otsikon "Ennakkomaksut" alle. Tilintarkastajat eivät tiedä kertoa eurooppalaisille veronmaksajille, onko nämä varat käytetty oikein.

Nämä ylimääräiset ennakkomaksut on tehty juuri niillä aloilla, joilta tilintarkastustuomioistuin löysi eniten virheitä. Kuinka pitkään Euroopan parlamentti aikoo katsella sivusta veronmaksajien rahojen väärinkäyttöä?

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan Alankomaiden vapauspuolueen puolesta kiittää tilintarkastustuomioistuimen presidenttiä tuomioistuimen vuoden 2008 kertomuksesta.

Tämän kertomuksen ansiosta me tiedämme nyt, että noin 11:tä prosenttia koheesiorahaston vuoden 2008 varoista ei olisi pitänyt käyttää lainkaan. 4 miljardia euroa on näin ollen kadonnut kuin tuhka tuuleen. Neuvosto, komissio ja – muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta – myös Euroopan parlamentti yrittävät lakaista asian maton alle. Puolueeni pitää tällaista halpamaisena.

Haluaisin tietää, mitä komissio aikoo tehdä tilanteen korjaamiseksi. Miten komissio aikoo varmistaa, että nämä 4 miljardia euroa palautetaan? Aikooko se esimerkiksi pyytää niitä jäsenvaltioita, joiden ei olisi pitänyt käyttää näitä rahoja, maksamaan ne takaisin? Jos se ei aio, niin miksi ei?

Haluaisin myös kuulla Euroopan tilintarkastustuomioistuimelta, tutkiiko se komission varainhoidon avoimuuden nimissä myös kaikki Euroopan komission jäsenten antamat lausumat. Jos vastaus on myöntävä, voiko tuomioistuin toimittaa nämä lausumat parlamentille, ja jos ei voi, niin miksi ei? Toivon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vastaavan näihin kysymyksiin.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelu hyväksymisäänestyksestä on vuosi vuodelta mielenkiintoisempi, kun parlamentin jäsenet porautuvat yhä syvemmälle yksityiskohtiin. Tässä keskustelussa on tärkeää varmistaa tosiseikat, sen jälkeen esittää näiden seikkojen taustalla olevat syyt ja lopuksi tehdä johtopäätökset.

Tosiseikkojen osalta me parlamentin jäsenet voimme mielenkiinnolla tarkastella tilintarkastustuomioistuimen käyttämiä menetelmiä. Sitäkin mielenkiintoisempaa on kuitenkin se, että Euroopan komissio ei yhdy tilintarkastustuomioistuimen analyysiin tilanteesta. Me haluamme tämän keskustelun aikana selvittää komission ja tilintarkastustuomioistuimen välisiä näkemyseroja. Sen lisäksi on hyvin tärkeää tutkia, onko kyse erehdyksistä, epätarkkuuksista vai rikoksista. Kaiken niputtaminen yhteen vaikeuttaa tilanteen tarkastelua ja sotkee keskustelun siitä, tuleeko meidän ryhtyä oikaisemaan erehdyksiä vai kutsua paikalle poliisit.

Syiden selittämisen osalta haluan kiinnittää kaikkien huomion siihen, että vuosikertomus osoittaa julkisessa hankintajärjestelmässä olevan vakavia ongelmia. Tässä yhteydessä kyse ei ole vain maksusuorituksista, vaan meidän on myös selitettävä ja yksinkertaistettava julkisiin hankintoihin liittyviä seikkoja.

Haluan vielä sanoa muutaman sanan johtopäätöksistä. Johtopäätöksiä on hyvin monenlaisia. Me voimme tehdä johtopäätöksiä, jotka koskevat valvontamenetelmiä ja vastuullisuutta, mutta myös tulevia politiikkoja. Nämä ovat johtopäätöksistä helpoimpia. On helppoa päätellä, että koska rahoja käytetään väärin ja koska tietyllä alalla on yhä ongelmia, niin paras ratkaisu on vähentää rahoitusta tällä politiikan alalla. Meidän tulee suhtautua tällaisiin johtopäätöksiin hyvin varovaisesti, sillä rahoituksen valvonta, politiikan vaikuttavuuden valvonta ja EU:n toiminnan tulevista linjoista päättäminen ovat kolme eri asiaa.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aluksi kiittää presidentti Vítor da Silva Caldeiraa erityisesti tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen esittelemisestä. Tuomioistuimen vuosikertomus ei ole enää vain väline, jolla voi lietsoa skandaaleja ja vihamielisyyttä EU:ta kohtaan, vaan siitä on muodostunut erittäin rakentava asiakirja, joka antaa selkeitä ja motivoivia viestejä EU:n elinten ja jäsenvaltioiden kehitysmahdollisuuksista ja ehdottaa tarpeellisia työkaluja tämän kehityksen toteuttamiseen.

Tämä muutos on saatu aikaan uhraamatta tilintarkastustuomioistuimen yhä kasvavaa täsmällisyyttä ja ammattimaisuutta. Lisäksi tuomioistuin on itse ensimmäisenä ryhtynyt soveltamaan presidentti da Silva Caldeiran esittämiä periaatteita. Olen saanut olla talousarvion valvontavaliokunnan jäsenenä erittäin tärkeänä aikana ja kiitän teitä tekemistänne muutoksista, sillä niistä on meille suuresti apua.

Haluan luonnollisesti kiittää myös komission jäsen Kallasta siitä, että hän viisaasti kuunteli talousarvion valvontavaliokunnassa ilmaistuja Euroopan parlamentin vaatimuksia, mikä ei ollut helppo tehtävä. Varainhoidon valvontajärjestelmä kehittyi, ja me voimme vain toivoa, että sitä laajennetaan ja syvennetään.

Yhdyn hetki sitten esitettyyn näkemykseen, jonka mukaan me olemme saaneet kautta aikain parhaan tarkastuslausuman. Tilintarkastustuomioistuimella, komissiolla ja parlamentilla on toki jo aihetta onnitella itseään, mutta meillä on vielä pitkä tie edessämme.

Kertomuksessa on esimerkiksi edelleen huolestuttavia tilintarkastustuomioistuimen ja komission välisiä ristiriitaisuuksia, jotka koskevat varsin merkittävää alaa eli budjettitukea sekä sopeutumista kansallisiin uudistussuunnitelmiin.

Toinen huolestuttava seikka tänä vuonna on Euroopan kehitysrahaston kolmannen pilarin, organisaatioiden kanssa yhteistyössä toteutetun hallinnoinnin, valvonta. Kollegani YK:sta, Afrikan unionista ja muista organisaatioista ovat jo puhuneet tästä. Tämä merkitsee 6–7:ää prosenttia EKR:sta. Meidän on tietenkin otettava käyttöön tai löydettävä tehokkaita keinoja, joilla voidaan tehdä loppu tällaisesta sietämättömästä avoimuuden puutteesta.

Henkilöstön osalta täytyy sanoa, että vaihtuvuus on jälleen kerran liian suurta ja väliaikaisia työntekijöitä on liikaa. Sen vuoksi jatkuvuus, joka on tämäntyyppisille ohjelmille hyvin tärkeää, katoaa. Lisäksi valtuuskuntien valvonta ei ole riittävän systemaattista. Tämän ohella tilintarkastustuomioistuin on tuonut esiin merkittäviä virheitä sekä lukuisia virheitä, jotka eivät ole mitattavissa kvantitatiivisesti. Näihin on puututtava.

Pidämme kuitenkin lupaavina komission ja tilintarkastustuomioistuimen yhteisiä pyrkimyksiä hyväksyttävän virhemarginaalin määrittelemiseksi. Tämä on mielestämme oikea suunta.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kallas, arvoisa presidentti Caldeira, näen tilintarkastustuomioistuimen esittelemässä EU:n talousarvion vuosikertomuksessa sekä myönteisiä että kielteisiä puolia. Haluan ensiksi kiittää tilintarkastustuomioistuinta selkeästä sekä aiempaa rohkeammasta ja poliittisemmasta kertomuksesta, joka on meidän kannaltamme helpottajuisempi.

Myönteisiin seikkoihin kuuluu talousarvion toteuttaminen kokonaisuutena. Siinä on tapahtunut kehitystä aiempiin vuosiin nähden. Tämä on ennen kaikkea seurausta parannuksista maataloutta ja luonnonvaroja koskevassa varainhallinnossa, joka on aiheuttanut meille eniten päänvaivaa kuluneina vuosina.

Tuomioistuimen lausuma on ensimmäistä kertaa myönteinen, ja se on hyvä uutinen. Kertomuksessa korostuu se, että kun varojen valvonnasta ja jakamisesta vastaa EU itse, talousarviota toteutetaan asianmukaisesti. Toteutuksen tehokkuus on sitten toinen asia. Haluan onnitella komission jäsen Kallasta tässä suhteessa. Nämä huomattavat parannukset ovat tapahtuneet teidän ansiostanne ja teidän virkakautenne aikana. Onnittelut!

Nyt on kuitenkin erityisesti jäsenvaltioiden vastuulla kehittää valvontajärjestelmiään. Jos EU:n talousarvion toteuttamisessa on yhä arvostelun aihetta, kyse ei ole – kuten olemme nyt nähneet – EU-tason ongelmista, vaan jäsenvaltioiden ongelmista. Ongelma piilee tässä. Koheesiopolitiikka, jonka toteuttamisesta huolehtivat jäsenvaltiot ja joka saa noin kolmasosan varoista, on ongelmallinen ala. Teidän mukaanne 11 prosenttia maksuista on sääntöjen vastaisia, ja sitoutumattoman jäsenen mukaan luku on 4 miljardia euroa. Tämä ei pidä paikkaansa. Oikea luku on yli 2,5 miljardia euroa, ja te totesitte yksiselitteisesti tämän olevan veronmaksajien rahoja, joita ei olisi pitänyt käyttää. Meidän on sanottava tämä hyvin selvästi ja meidän on otettava käyttöön selkeitä valvontatoimia.

Tästä seuraa kuitenkin, että Euroopan komission on myös jatkossa painostettava jäsenvaltioita. Me tuemme teitä tässä asiassa, arvoisa komission jäsen Kallas. Meidän on nimettävä syylliset julkisesti. Meidän on saatettava tuhlailijat jäsenvaltiot, joita on edelleen, julkisesti häpeään sekä kuvattava tilanne selvästi.

Johtopäätös tästä kokonaisuudesta on se, että säännöksiä on yksinkertaistettava. Me haluamme tukea teitä tässä pyrkimyksessä, mutta haluamme myös esittää yhden lisätoivomuksen. Meidän on panostettava aiempaa enemmän paitsi säännönmukaisuuteen, myös vaikuttavuuteen, jotta veronmaksajien varat käytetään varmasti asianmukaisesti.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan viitata tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen 7 lukuun, joka koskee tutkimusta, energiaa ja liikennettä.

Haluan ensin kiittää tilintarkastustuomioistuinta sen tekemästä perusteellisesta työstä. 7 luvusta käy kuitenkin selvästi ilmi, että tilintarkastustuomioistuin ei voi antaa vuosikertomuksessaan hyviä arvosanoja tutkimuksen, energian ja liikenteen alasta. Tämän alan menot ovat yli 9 miljardia euroa. Tilintarkastustuomioistuimen arvion mukaan virhetaso on 2–5 prosenttia. Tämän laskelman perusteella 180–450 miljoonaa euroa olisi siis käytetty väärin. Tilintarkastustuomioistuin pitää tätä päätelmässään ”osittain vaikuttavana”, mikä nähdäkseni vastaa korkeintaan tyydyttävää kouluarvosanaa. Pidän kummallisena, että komissio ei katso tarpeelliseksi esittää tästä lausuntoa. Komission vaikeneminen kertoo mielestäni paljon.

Tilintarkastustuomioistuin toteaa suosituksissaan, että komission pitäisi myös jatkossa pyrkiä yksinkertaistamaan rahoitusasetuksia. Olen samaa mieltä. Asiasta vastaava valiokunta on käynyt saman suuntaisia keskusteluita. En yhdy kuitenkaan näkemykseen, jonka mukaan komissio antaessaan lausuntonsa tilintarkastustuomioistuimen suosituksesta kääntäisi tämän suosituksen pälaelleen. Tilintarkastustuomioistuin katsoo, että säännösten yksinkertaistamisen lisäksi on pyrittävä myös kehittämään kustannustehokasta valvontaa, jolla pystytään varmistamaan varojen asianmukainen käyttö. Komissio sen sijaan sanoo haluavansa kustannustehokasta valvontaa ja viittaa hyväksyttävään virherisktiin, joka on otettava huomioon alusta lähtien. Tämä ei ole järkevää veronmaksajien varojen käyttöä. Komission tulisi harkita sanojaan uudelleen, ja Euroopan parlamentin tulisi tukea tilintarkastustuomioistuimen erinomaisen tärkeää toimintaa.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen tilintarkastustuomioistuimen kertomukseen. Olen tyytyväinen myös puhtaisiin tileihin, joista EU ensimmäistä kertaa on suoriutunut ilman kielteistä kertomusta etenkin, kun niin monien vuosien ajan olemme taistelleet tämän tärkeän prosessin ja tehtävän kanssa tavalla, joka olisi saanut minkä tahansa yksityisyrittäjän rikkomaan monia EU-direktiivejä.

Haluan kuitenkin käsitellä erityisesti yhtä aluetta, jolla on yhä huomattavia puutteita, nimittäin rakenne- ja koheesiorahastoja. Komissio kenties pitää suurena saavutuksena sitä, että vain 11 prosenttia talousarvion suurimmasta alueesta – koheesiopolitiikan varoista – sisältää virheitä. Itse pidän järkyttävänä tilintarkastustuomioistuimen arviota, jonka mukaan lähes 5:ttä miljardia euroa 46 miljardin määrärahoista ei olisi pitänyt lainkaan maksaa.

Voin sanoa, että kotialueeni Wales, joka saa rakennerahaston varoja tuosta 46 miljardin euron potista, olisi hyvin voinut käyttää nuo ylimääräiset 5 miljardia euroa ja pitää siitä kirjanpitoa. Wales ei ole joutunut palauttamaan yhtään varoja väärinkäytösten vuoksi, vaikka Yhdistynyt kuningaskunta kokonaisuutena on saanut moitteita terveysalasta.

Virheet tapahtuvat ilmeisesti toteuttavien elinten tasolla. Sen vuoksi pyydän, että Euroopan parlamentti ja komissio kehottaisivat yksittäisiä jäsenvaltioita toteuttamaan perusteelliset tilintarkastukset saamiensa varojen käytöstä. Walesissa paikallishallinto (Welsh Assembly Government) hallinnoi eri elinten välityksellä EU:n rakenne- ja koheesiorahastojen varoja. Näin ollen virallisen tilintarkastuksen toteuttaminen ei olisi liian työlästä.

Kuitenkin hankkeet, joita EU rahoitti seitsemisen vuotta sitten, ovat vasta nyt tilintarkastustuomioistuimen tarkastelussa. En oikein tiedä, mitä tällä saavutetaan. Me tarvitsemme jokavuotista samanaikaista arviointia, jossa voidaan havaita virheet ja taata tiukkojen standardien noudattaminen.

Kun veronmaksajien rahat ovat kyseessä, kuten ne ovat kautta EU:n alueellisten määrärahojen tapauksessa, kirjanpitovelvollisuuden suhteen ei voida koskaan olla liian tiukkoja.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Haluan sanoa muutaman sanan Euroopan komission ulkosuhteita koskevista menoista. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan tällä alalla tehtiin vuonna 2008 enemmän virheitä kuin vuonna 2007, ja näitä virheitä löytyi kaikilta ulkopoliittikan aloilta.

Pidän hälyttävänä sitä, että hankkeiden hankintojen yhteydessä tapahtuu paljon virheitä. Komissio pitää silmällä jäsenvaltioiden hankintamenettelyitä. Tämän vuoksi saan säännöllisin väliajoin avunpyyntöjä kuntien ja läänien edustajilta, jotka valittavat menettelyiden monimutkaisuutta ja vaikeatajuisuutta.

He pelkäävät toimivansa väärin komission silmissä. Mikä komissio on valvomaan paikallisviranomaisia, jos se itse kerta toisensa jälkeen syyllistyy virheisiin omien hankkeidensa hankintamenettelyissä? Mikä on komission jäsenen oma kanta tähän asiaan?

Komissio esiintyy mielellään 28. lahjoittajana. En oikein tiedä, kuinka vaikuttavaa tämä on. Mielestäni on myös valitettavaa, että tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa, joka muuten on erinomainen, ei ole

yksityiskohtaisia tietoja vaikuttavuudesta, ja että tätä aihetta käsitellään eri kertomuksissa vain sattumanvaraisesti. Olisiko tiedot politiikan vaikuttavuudesta mahdollista sisällyttää tuleviin kertomuksiin?

Luin kertomuksesta esimerkiksi, että maksuehtojen noudattamisen valvonta on talousarviotuen osalta riittämätöntä. Komissio on toisin sanoen jaellut valtioille rahaa suorittamatta tarvittavaa valvontaa. Minkälaisia ehtoja komissio itse asiassa asettaa? Haluaisin tietää myös missä määrin komissio mittaa sitä, auttaako budjettituki valtioiden kehittymistä todellisuudessa? En löytänyt kertomuksesta minkäänlaista mainintaa tästä, eikä siellä ollut myöskään viitteitä omaksutusta lähestymistavasta.

Yleisemmällä tasolla haluan todeta, että lukiessani kuinka huolimattomasti komissio käyttää sille kohdennettuja varoja, mietin todella, olisiko kehitysmenot parempi antaa jäsenvaltioiden omiin käsiin. On selvää, että komissio ei ole kiinnittänyt juurikaan huomiota tilintarkastustuomioistuimen suosituksiin. Sen vuoksi haluan kysyä tuomioistuimen presidentiltä, eikö ole masentavaa vuosi toisensa jälkeen todeta, että komissio ei ole edelleenkaan saanut asioitaan järjestykseen tässä suhteessa.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Euroopan tilintarkastustuomioistuin on havainnut varainhoitovuoden 2008 tileissä monia virheitä, jotka koskevat rakennerahastoja, aluekehitystä ja tutkimusohjelmaa. Virheiden määrä johtuu siitä, että avustuksia koskevia sääntöjä on liikaa ja ne ovat liian monimutkaisia.

Euroopan tilintarkastustuomioistuin korostaa sääntöjen yksinkertaistamisen tärkeyttä ja on siinä aivan oikeassa. Ryhmä viranomaisia neljästä jäsenvaltiosta jätti Euroopan komission puheenjohtajalle lokakuussa lausunnon EU:n sääntöjen aiheuttaman paineen lieventämisestä. He kehottivat perustamaan ulkoisen, riippumattoman toimikunnan, jonka tehtävänä olisi vähentää sääntöjen aiheuttamaa painetta EU:n tasolla. Tämä on askel oikeaan suuntaan lainsäädäntöstrategian parantamisessa. Mikä on komission kanta tähän tilanteeseen?

Varainhoidon kehittämisen ei pidä kuitenkaan rajoittua vain sääntöjen yksinkertaistamiseen. Me tarvitsemme myös parempaa valvontaa. Euroopan komission ja jäsenvaltioiden on laadittava toimintasuunnitelma valvonnan kehittämiseksi. Kansalliset hallinnointia koskevat ilmoitukset ensinnäkin, niiden pitäisi johtaa Euroopan antamaan myönteiseen tarkastuslausumaan. Katsooko Euroopan tilintarkastustuomioistuin, että tällainen toimintasuunnitelma voisi olla tehokas varainhoidon kehittämisväline? Mielestäni tällainen toimintasuunnitelma voisi antaa varainhoidolle sen poliittisen painoarvon, jota se kipeästi tarvitsee. Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tavoitteenahan on lopulta vain varmistaa, että EU:n menot päättyvät oikealla hetkellä oikeaan paikkaan.

Philip Claeys (NI). – (NL) Euroopan tilintarkastustuomioistuimen uusin vuosikertomus kertoo jälleen hämmäntävää tarinaa siitä, miten Euroopan unioni käsittelee eurooppalaisten veronmaksajien rahoja. Tilintarkastustuomioistuin osoittaa realistisin otoksin, että kaudella 2000–2006 noin 11:tä prosenttia koheesiorahaston 36,6 miljardin euron kokonaissummasta ei olisi pitänyt käyttää. Tämä tarkoittaa, että avustuksia on jaettu virheellisesti yli 4 miljardin euron arvosta.

Belgian osalta tilintarkastustuomioistuin toteaa, että suuri osa Vallonian alueella ja erityisesti Hainautissa käytetyistä varoista on käytetty väärin. Tämä itse asiassa vahvistaa sen, mitä eräs Euroopan parlamentin jäsen totesi tässä salissa muutama kuukausi ennen Euroopan parlamentin viime vaaleja. Hän totesi, että EU:n avustukset eivät olleet saaneet aikaan suunniteltua vaikutusta Valloniassa erityisesti verrattaessa muihin eurooppalaisiin alueisiin. Hän lisäsi vielä, että tästä tilanteesta vastuussa on paitsi Vallonian alue, myös Euroopan unioni, joka viime kädessä hyväksyy avustuksia saavat hankkeet.

Tällä hetkellä useimmat rahansiirrot ovat kaikkea muuta kuin välittömiä, ne kulkevat monen välikäden kautta. Meidän on puututtava ennen kaikkea tähän ongelmaan. Sen lisäksi meidän on luonnollisesti myös parannettava valvontajärjestelmiä.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa tilintarkastustuomioistuimen presidentti, arvoisa komission varapuheenjohtaja, haluan kiittää teitä, presidentti Caldeira, tästä erittäin laadukkaasta kertomuksesta ja teitä, komission jäsen Kallas tekemästänne työstä. Haluan samalla onnitella teitä uudesta nimityksestänne Euroopan komissiossa. Olemme siihen varsin tyytyväisiä.

Tilintarkastustuomioistuin on antanut vuoden 2008 tilinpäätöksestä viime vuoden tavoin varauksettoman myönteisen tarkastuslausuman. Haluan onnitella tilinpitäjää, Philippe Tavernea, sekä hänen edeltäjänsä, Brian Graytä. Samalla kuitenkin haluan toistaa pitäväni edelleen hämmäntävänä sitä, että oma pääoma on 47 miljardia euroa miinuksella. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että me emme ole huomioineet vaatimuksia, joita meillä on jäsenvaltioita kohtaan niiden henkilökunnan eläkkeitä koskevien sitoumusten perusteella.

Haluan muistuttaa, että niiden kokonaissumma 31. joulukuuta 2008 on 38 miljardia euroa, mikä merkitsee 4 miljardin euron vuosittaista lisäystä.

Pyytäisin teitä, presidentti Caldeira, kertomaan parlamentille, onko tuomioistuimen tarkastuslausuma tilien perustana olevien toimien osalta myönteinen vai kielteinen. Tuomioistuimen lausuma on jaettu viiteen kohtaan, jossa lausumat esitetään poliittisten ryhmien mukaan. En oikein osaa erottaa sitä perussopimuksen 248 artiklan mukaisesta tarkastuslausumasta. Samassa artikkelissa todetaan myös, että tuomioistuin voi esittää erillisiä arvioita kustakin yhteisön toiminnan keskeisestä alueesta.

Koheesiopolitiikan menoja lukuun ottamatta huomautukset ovat sisällöltään myönteisiä. Koheesiopolitiikan menoissa on liikaa virheitä. Haluaisin kysyä teiltä myös, pidätkö kyselyiden lukumäärää riittävänä lausumanne laatimiseen. Esimerkiksi sosiaalirahaston kohdalla kyselyitä on tehty 49, mikä edustaa tuhansia tapahtumia. Suurimmat ongelmat piilevät kuitenkin jäsenvaltioiden kanssa toteutettavassa yhteisessä hallinnoinnissa ja siinä, että aivan liian suuri osa virheistä johtuu EU:n varainhoidon monimutkaisuudesta.

Päätän puheenvuoroni yhteisestä hallinnoinnista ja tilintarkastusketjusta ja haluan toistaa ehdotukseni kansallisten tilintarkastustuomioistuinten sisällyttämisestä menettelyyn aiempaa tiiviimmin, sillä neuvoston päätöksen mukaan me emme tule saamaan hallituksilta kansallisia lausumia. Arvoisa presidentti Caldeira, Lissabonin sopimuksen 287 artiklan 3 kohdassa teille annetaan valtuudet lähestyä kansallisia tilintarkastustuomioistuinta. Haluan muistuttaa teitä vielä kerran tästä ehdotuksesta.

Jens Geier (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kallas, arvoisa presidentti Caldeira, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensiksi kiittää teitä, presidentti Caldeira, johdantopuheenvuorostanne. Haluan myös kiittää teitä ja tilintarkastustuomioistuimen jäseniä laatimastanne kertomuksesta. Euroopan parlamentti perehtyy tarjoamiinne tietoihin tarkasti ja ryhtyy tarvittaviin toimiin lähikuukausina. Pidän erittäin myönteisenä sitä, että maatalouspolitiikan aiemmin niin korkea virhetaso on laskenut. Tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen luettua minusta kuitenkin vaikuttaa, että jäljelle jääneistä sääntöjenvastaisuuksista on vastuussa suurelta osin yksi ainoa jäsenvaltio, nimittäin Romania. Näyttää siltä, että meidän on panostettava enemmän henkilöstön kouluttamiseen ja valvontajärjestelmän oikeaan täytäntöönpanoon uusissa jäsenvaltioissa, jos mahdollista jo ennen niiden liittymistä.

Euroopan rakennerahasto, johon aiemmissa puheenvuoroissa on jo useasti viitattu, on toinen huolenaihe. On totta, että sääntöjenvastaiden maksujen määrä on laskenut edellisvuoteen verrattuna. Avustusten maksaminen säännönmukaisella tavalla tuottaa kuitenkin edelleen valtavia ongelmia. Haluan muistuttaa euroskeptisiä jäseniä siitä, että puheena oleva 11 prosentin osuus viittaa maksujen yhteissummaan eikä koko talousarvioon. Kyse on siis 2,7 miljardista eurosta, ei 5 miljardista. Myönnän, että tässäkin on tuki 2,7 miljardia liikaa, mutta totuuden nimissä meidän on puhuttava oikeista luvuista.

Säännönvastaisuudet johtuvat pääasiassa liiallisista maksuista ja varojen väärästä käytöstä. Jos Euroopan sosiaalirahaston rahoja esimerkiksi käytetään julkisen viranomaisen palkan maksamiseen tai jos Euroopan aluekehitysrahaston rahoja käytetään rakennustontin ostamiseen, niin asianomaisilla henkilöillä ei ilmeisestikään ole riittävästi tietoa avustusvarojen oikeasta käytöstä tai jäsenvaltioilla ei ole tarvittavaa tahtoa tai kykyä hallinnoida varoja oikein; ongelma voi olla myös näissä molemmissa.

Hakumenettelyä tarkistettaessa on laadittava selkeitä ja avoimia sääntöjä, jotka ovat nykyistä helppotajuisempia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että täytäntöönpanoa valvotaan kansallisella tasolla tarkemmin.

On selvää, että eurooppalaisten veronmaksajien rahojen tuhlaaminen tai väärinkäyttö ei ole missään muodossa hyväksyttävää. Toisaalta EU:ta ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kertomusta puolueettomasti tarkasteltaessa ei löydy paljon moitteen sijaa. Se tarjoaa lukuisia lähtökohtia meidän työllemme, jonka tavoitteena on tehdä Euroopasta päivä päivältä parempi ja tehokkaampi. Tältä pohjalta me myönnämme vastuuvapauden Euroopan komissiolle.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Haluan kiittää tilintarkastustuomioistuinta sen kristallin kirkkaasta vuosikertomuksesta. Haluan sen lisäksi kiittää erityisesti komission jäsen Kallasta hänen viime vuosina tekemästään mittavasta työstä. Hän voi mielestäni sanoa saaneensa aikaan huomattavaa edistystä tänä aikana.

Haluan tuoda tästä vuosikertomuksesta esiin kolme seikkaa. Ensimmäinen niistä on se, että suurimmat ongelmat piilevät yhä jäsenvaltioissa. Aluepolitiikan ongelmiin on tänään viitattu jo useita kertoja, ja pidän sitä täysin aiheellisena. Joissain jäsenvaltioissa laaditaan kansallisia ilmoituksia. Haluan sen vuoksi kysyä

komissiolta, voisiko se mahdollisesti laatia ehdotuksen näiden ilmoitusten tekemisestä pakolliseksi kaikille Euroopan unionin jäsenvaltioille.

Toinen seikka, jonka haluan ottaa esiin, on EU:n sääntöjen määrä ja monimutkaisuus. Myös tämä ongelma on noussut monissa puheenvuoroissa esiin. Voisimmeko me käynnistää perusteellisen keskustelun siitä, millä tavoin me haluamme käyttää varamme, ja niistä säännöistä, joita tämä edellyttää? Nykyinen järjestelmä perustuu mielestäni liiallisesti epäluuloon luottamuksen sijaan, ja loppujen lopuksi tällainen vain ruokkii säännönvastaisuuksia.

Kolmas seikka on maatalous. On tietenkin erinomaista, että koko maatalousalalle näytetään nyt ensimmäistä kertaa vihreää valoa, mutta meidän ei pidä tyytyä tähän. Suurimmat ongelmat piilevät maatalouden kehittämisessä. Kyse on siis juuri siitä maatalouden alasta, jonka merkitys tulee lähivuosina kasvamaan huomattavasti. Sääntöjen noudattamisen ohella on tärkeää panostaa myös vaikuttavuuteen, sillä me olemme maatalousvarojen käytössä pahasti jäljessä ympäristö- ja luontotavoitteiden saavuttamisen suhteen.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n varainhoito aiheuttaa huolta äänestäjilleni ja Yhdistyneen kuningaskunnan asukkaille yleensä. Yhdistynyt kuningaskunta on sentään EU:n talousarvion toiseksi suurin nettoraioittaja, joten muiden jäsenvaltioiden olisi näistä rahoista keskustellessaan hyvä muistaa, että merkittävä osa niistä tulee brittiläisten veronmaksajien taskusta.

Jos brittien ja Brysselin välinen suhde säröilee jostain yksittäisestä syystä, niin siitä syystä, että britit kokevat EU:n käyttävän heidän rahojaan kevytmielisesti. Tämä pätee myös muihin valtioihin. Tässä keskustelussa ei ole kyse vain tileistä, vaan perustavanlaisesta luottamuksen rikkoutumisesta Brysselin toimielinten ja edustamiemme kansalaisten välillä.

Meidän on annettava tilintarkastajien lausumalle sen ansaitsema huomio. Lausuma on toki myönteisempi kuin aiempina vuosina. Kuitenkin, aivan kuten liikemies miettii kaksi kertaa ennen kuin ryhtyy tekemään kauppaa huomautuksia sisältävän lausuman saaneen yrityksen kanssa, niin myös EU:n kansalaiset miettivät kaksi kertaa suhdettaan EU:hun niin kauan kuin huomautuksia riittää.

Me emme voi teeskennellä, että vika olisi tilintarkastajissa. Tilintarkastajat eivät käytä rahaa. Viranomaiset ja hallitukset käyttävät, niin täällä kuin kotivaltioissamme. Meidän on saatava heidän toimintansa kuntoon.

On kuitenkin muistettava, että edes puhdas lausuma ei itsessään riitä. 18-vuotiaasta lähtien olen joka kuukausi saanut tiliotteen pankiltani. Luvut täsmäävät. Tarkastuslausuma olisi puhdas. Tiedän kuitenkin, että en ole aina käyttänyt rahoja viisaasti.

Jotta me voisimme ansaita edes hiukan kunnioitusta veronmaksajilta kotivaltioissamme, niin meidän on näinä taloudellisesti vaikeina aikoina kohdeltava heidän rahojaan kunnioituksella. Viestini päättäjille, jotka istuvat jäsenvaltioissa ympäri EU:ta ja tässä tarpeettomassa, kalliissa Strasbourgin istuntosalissa, on, että meidän on lopetettava veronmaksajien rahojen tuhlaaminen.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Demokratia tarvitsee vallankumousta! Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tervetuloa uuteen Lissabonin sopimuksen maailmaan. Tämä on teille erinomainen tilaisuus. Olen seurannut kertomuksianne 11 vuoden ajan Euroopan parlamentista käsin ja sitä ennen toimittajana, ja mielestäni ne ovat pohjimmltaan kaikki hyvin samankaltaisia. Nyt teillä on kuitenkin tilaisuus katsoa kohti tulevaa. Hyödyntäkää parlamentin ammatillista osaamista ja jäsentäkää tilintarkastustuomioistuimen työ uudella tavalla. Me emme ole täällä tänään vain sattumalta, Søren Bo Søndergaard ja Jorgo Chatzimarkakis, Bart Staes ja omalla puolellani ryhmätoverini Martin Ehrenhauser. Tarkastelkaa muualla käytössä olevia toimivia käytäntöjä. Esimerkiksi Saksassa voidaan arvioida menojen kustannustehokuutta ja järkevyyttä. Myös Itävallassa on toimiva käytäntö. Kehittäkää viitekehys, kenties osana parlamentin valiokunta-aloitteista mietintöä, jossa kuvataan, miten tehtäväanne voitaisiin hoitaa paljon paremmin, jotta te voisitte aidosti täyttää velvollisuutenne.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni meillä Euroopan parlamentin jäsenillä on jokaista eurooppalaista veronmaksajaa kohtaan velvollisuus valvoa riittävän tarkasti, että heidän verorahojaan käytetään Euroopan unionissa asianmukaisella, perustellulla ja laillisella tavalla. Me olemme tämän velkaa jokaiselle veroja maksavalle EU:n kansalaiselle kansalaisuudesta riippumatta.

Hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan tilintarkastustuomioistuin on tehnyt perusteellista ja ammattimaista työtä laatien vuoden 2008 kertomuksen. Haluan sen vuoksi kiittää presidentti Caldeiraa ja jokaista tuomioistuimen jäsentä. Katson myös, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan parlamentin talousarvion valvontavaliokunnan välille on syntynyt hedelmällistä teknistä yhteistyötä, jonka ansiosta

parlamentti voi huolehtia valvojan tehtävistään asianmukaisesti. Myös komission jäsen Kallas ansaitsee kiitokset niistä selvistä parannuksista, joita Euroopan komission varainhoidossa on viime vuosina tapahtunut.

Toisaalta yhdyin kuitenkin myös niiden parlamentin jäsenten huomioihin, jotka ovat todenneet tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen sisältävän myönteisten seikkojen ohella myös tyrmistyttäviä ja jopa hälyttäviä kohtia. Meidän on ehdottomasti tuotava esiin muun muassa se seikka, että tilintarkastustuomioistuimen havaintojen mukaan koheesiorahaston varojen käytön virhetaso oli 11 prosenttia. Jotta nämä samat virheet eivät toistuisi ensi kerralla, meidän on mielestäni selvitettävä, kuka on vastuussa mistäkin laiminlyönnistä sekä milloin ja missä ne ovat tapahtuneet. Vain näin me voimme taata, että samat virheet eivät toistu enää uudelleen.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kun tapaan äänestäjiäni, vertaan EU:ta usein tietokoneeseen, jossa jäsenvaltiot muodostavat laitteiston, komissio muodostaa ohjelmiston ja parlamentti on todennäköisesti näppäimistö, joka mahdollistaa vuorovaikutuksen. Tässä mielessä tilintarkastustuomioistuimen valvonta vastaa tietokoneen ohjauspaneelia. Tietokonetta ei osteta ohjauspaneelin perusteella, mutta yksikään tietokone ei toimi kovinkaan pitkään ilman kunnollista ohjauspaneelia.

Haluan onnitella tilintarkastustuomioistuinta siitä, että se toimii EU:n asianmukaisena ohjauspaneelina ja kehittää omaa työtään vuosi vuodelta kehottaen samalla myös meitä parantamaan omaa toimintaamme.

Kuuden vuoden kokemuksen jälkeen olen oppinut tilintarkastustuomioistuimen kertomuksista sen, että me teemme usein virheitä ja että meidän pitäisi muistuttaa jäsenvaltioissa toimivia virkaveljiämme heidän velvollisuuksistaan. Kaikkein tärkein viesti minulle on kuitenkin se, että Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan meidän on pyrittävä karsimaan monimutkaisuutta, meidän on tarjottava paikallistason varainhoidolle paremmat olosuhteet ja meidän on toimitettava varat ajoissa jäsenvaltioissa oleville hakijoille oli kyse sitten pk-yrityksistä, tutkijoista tai maanviljelijöistä.

Viesti meille on se, että meidän on kehitettävä paikallistason taitoja. Meidän on edelleen karsittava monimutkaisuutta EU:n tasolla. Meidän on pyrittävä kehittämään jäsenvaltioiden tilintarkastusjärjestelmien välistä yhteistyötä ja meidän on tehtävä yhteistyötä jatkossa.

Kiitän teitä tästä viisi vuotta kestäneestä yhteistyöstä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, haluan kiittää tilintarkastusistuinta sen erinomaista kertomuksesta. Haluan kiittää myös komission jäsen Kallasta – on hyvä, että jatkatte. Brittiläisten jäsenten esittämä arvostelu on aiheellista, mutta lehtitietojen perusteella näyttää siltä, että monet brittiläisetkään päättäjät eivät ole olleet järin rehellisiä rahankäyttönsä suhteen. Tämä ei tietenkään tarkoita, etteikö meidän pitäisi pyrkiä kehittymään, mutta en ole varma, onko jäsenvaltioiden tilanne niin paljon EU:n tilannetta parempi.

Aloilla, joilla EU on suoraan vastuussa talousarviosta, virheet ovat vähäisiä. Ongelmat piilevät jäsenvaltioissa. 2,7 miljardia euroa on tietenkin todella suuri summa. Se on kohtuuttoman suuri summa, eikä sen tuhlaamista voida hyväksyä. Se edustaa merkittävää osaa EU:n talousarviosta, ja jäsenvaltioilla on tässä suhteessa vastuu kannettavanaan. Katson monen jo aiemmin puhuneen parlamentin jäsenen tavoin, että komission pitäisi taata, että valtiot, jotka ovat kieltäytyneet julkaisemasta tilinpäätöksiään ja toimittamasta tilintarkastuskertomusta, joutuvat pyörtämään päätöksensä. Teidän, arvoisa komission jäsen, tai komission – te ette tietenkään tiedä, mitä tehtäviä myöhemmin hoidatte – täytyy varmistaa, että nämä valtiot tekevät parannuksia, jotta jatkossa tiedot voidaan kerätä ja valvonnasta huolehditaan. Tämä on Euroopan veronmaksajien vaatimus. Me tarvitsemme myös parempaa ja tehokkaampaa valvontajärjestelmää, jonka avulla voidaan tuoda esiin esimerkkejä hyvistä käytännöistä.

Jäsen Søndergaard esitti puheenvuoronsa päätteeksi ehdotuksen, joka voisi olla toimiva ratkaisu. Hän kehotti laatimaan täysin uuden talousarviojärjestelmän, joka antaisi jäsenvaltioille paremman mahdollisuuden valvoa kassavirtoja.

(Suosionosoituksia)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, te tunnette ehkä elokuvan *Päiväni murmelina*, jossa päähenkilö herää samaan päivään kerta toisensa jälkeen. Tämä on vasta kolmas vuoteni parlamentin jäsenenä, mutta tunnen jo samaistuvani tuon elokuvan päähenkilöön. Tilintarkastustuomioistuin tulee joka vuosi

kertomaan meille, että se valitettavasti ei voi antaa meille tarkastuslausumaa, ja joka vuosi Euroopan komissio tekee parhaansa kiillottaakseen jokaista vähäisintäkin toivon pilkahdusta.

Kehitystä on toki tapahtunut esimerkiksi maatalouden alalla, mutta perusongelmat pysyvät. Te voisitte toki nostaa hyväksytyä virhetasoa Euroopan komission ehdotuksen mukaisesti, mutta se olisi melkein pälin sääntöjen muuttamista omaksi eduksi. Jos pelaajat eivät saa palloa maaliin, valmentaja ei mene suurentamaan maalia, vaan tekee kaikkensa, jotta pelaajat pelaisivat paremmin. Tämä vaatii yhteistyötä. Myönteinen lausuma voidaan saavuttaa vain EU:n ja kansallisten tilintarkastajien yhteistyön ja kansallisten hallinnointia koskevien ilmoitusten kautta, kuten on jo todettu.

Tosiasia on ikävä kyllä se, että osa jäsenvaltioista menettelee yhä vapaammin EU:n rahojen kuin omien, kansallisten varojensa kanssa; ostoksilla on helpompi käydä jonkun muun luottokortilla kuin omalla. Lasku tulee teille kuitenkin aikanaan, arvoisa komission jäsen. Jos te ja teidän seuraajanne ette saa valvontaa toimimaan, siitä aiheutuu vahinkoa paitsi Euroopan unionin talousarvion valvonnalle ja teille, Euroopan komissiolle, myös meille kaikille ja meidän työomme legitimitetille.

Tämän vuoksi te voitte olla varma, arvoisa komission jäsen, että Euroopan parlamentti tarkkailee teitä ja teidän seuraajanne tässä suhteessa hyvin tiiviisti.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa presidentti Caldeira, hyvät parlamentin jäsenet, haluan aluksi kiittää presidentti Caldeiraa ja muita tuomioistuimen jäseniä. Heidän kertomuksensa tulee olemaan meille todella hyödyllinen käsitellessämme vastuuvapauden myöntämistä.

Minulla on tunne kuin olisin ollut tässä tilanteessa aiemminkin, sillä neuvosto näyttää viime vuoden tavoin loistavan jälleen kerran poissaolollaan. Nostan tämän esiin, sillä mielestäni neuvosto, joka on yksi EU:n tärkeimmistä toimielimistä, ei voi eikä saa jäädä tämän keskustelun ulkopuolelle.

Me vaadimme oikeutetusti jäsenvaltioita huolehtimaan valvonnasta ja avoimuudesta, mutta me vaadimme tätä myös EU:n elimiltä, ja neuvosto on osaltaan vastuussa siitä, mitä jäsenvaltioissa tapahtuu tai ei tapahdu.

Talousarvioiden säännönmukaisuudet eivät tietenkään vaikuta neuvoston talousarvioon yhtä vakavasti kuin maatalousalaan, mutta meillä on kuitenkin kysymyksiä myös julkisista hankinnoista, myöhästyneistä tai erääntyneistä maksuista sekä toistuvista yliarvioinneista. Me keskustelemme tästä neuvoston kanssa tulevina viikkoina.

On totta, että virhe ei ole sama asia kuin petos, ja että maksujen takaisinperintä on hyödyllinen väline. Toinen hyvä väline on syyllisten nimeäminen julkisesti maatalouden alalla. Tämä on osoittanut arvonsa Baijerissa ja muualla Saksassa. Meidän tulee mielestäni jatkaa tätä menettelyä, sillä on tullut selväksi, että asianomaiset jäsenvaltiot ja yritykset reagoivat siihen.

Me odotamme, että puheenjohtajavaltio Ruotsi on valmis keskustelemaan tästä parin seuraavan päivän aikana ja että...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, hyvä Euroopan tilintarkastustuomioistuimen presidentti Caldeira, arvoisa komission jäsen, haluan kiittää tilintarkastustuomioistuinta arvokkaasta työstä eurooppalaisen veronmaksajan hyväksi.

EU:n tileissä sallitaan kahden prosentin virhemarginaali. Näkisin, että erityisesti palkat ja muut hallintokustannukset pitää pystyä tekemään tarkemmin. Niissä ei pidä sallia minkäänlaisia epäselvyyksiä.

Sen sijaan on muita kustannusryhmiä, joissa kahden prosentin virhemarginaalin saavuttaminen tuntuu olevan vaikeaa, jopa mahdotonta. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan koheesiopolitiikassa jopa 11 prosenttia korvatuista kokonaismääristä on sellaisia, joita ei olisi pitänyt käyttää ollenkaan. Tilanne on ollut sama myös kahtena edellisenä vuotena.

Kun tilanne on se, että kahden prosentin rajaa ei saavuteta, haluan kysyä, onko komissiossa tai tilintarkastustuomioistuimessa mietitty, pitäisikö kahden prosentin rajaa tarkistaa, jottei vuosi vuoden jälkeen todeta, että emme missään tapauksessa saavuta rajaa tänä vuonna emmekä ensi vuonna? Jatkossa on pystyttävä toimimaan entistä huolellisemmin ja kustannustehokkaammin, ja hakumenettelyä on yksinkertaistettava.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, tilintarkastustuomioistuimen talousarvion toteuttamista vuonna 2008 koskevasta vuosikertomuksesta voi tehdä sen päätelmän, että tilanne on parempi

kuin aiempina vuosina. Erityisen myönteistä on se, että talousarvion asianmukaista hallinnointia on voitu laajentaa merkittävästi. Maatalouden ja maaseudun kehittämisen menoissa on tapahtunut poikkeuksellista kehitystä, ja nämä alat kattavat yli 40 prosenttia EU:n talousarviosta. Tämä on ratkaiseva muutos aiempiin kertomuksiin nähden. Se on seurausta yhteisen maatalouspolitiikan uudistamisesta ja yksinkertaistamisesta. Me myönnämme varoja nyt yksinkertaisten teknisten edellytysten perusteella.

Toisaalta tilintarkastajat tuovat esiin joitain kiistanalaisia aloja, sillä he ovat havainneet, että jäsenvaltioiden koheesiopolitiikkaa koskevista avustushakemuksista 11 prosenttia sisälsi virheitä. Korostan, että puhun nyt hakemuksista. Saattaa vaikuttaa siltä, että nämä kielteiset tiedot ovat seurausta komission tai jäsenvaltioiden huolimattomuudesta. Siinä voi olla osa totuutta, mutta uskon, että todellinen ongelma on jossain muualla. Suurin syy koheesiopolitiikan ja aluekehityspoliitiikan alalla havaittuihin lukuisiin rahoituksellisiin puutteisiin on lainsäädännön liiallinen monimutkaisuus, minkä tilintarkastajat myöntävätkin kertomuksessaan.

Kehotan tilintarkastustuomioistuinta tiivistämään edelleen yhteistyötään jäsenvaltioiden vastaavien elinten kanssa. Haluan vielä sanoa, että meidän on kehitettävä edunsaajille suunnattua tiedotusta ja koulutusta, joka koskee EU:ta ja institutionaalisia politiikkoja, jotka panevat täytäntöön ja hallinnoivat tiettyjä ohjelmia.

Komission pitäisi mielestäni siis tehdä kaikkensa erityisesti yksinkertaistaakseen rahoitusta koskevia säännöksiä ja samalla säilyttää keskeiset valvontajärjestelmät, jotka estävät väärinkäytökset. Eurooppalaisten rahastojen edunsaajat joutuvat kuitenkin usein kamppailemaan lukemattomien epäselvien säännösten kanssa ja nämä säännökset tekevät käytännössä mahdottomaksi laatia tilinpäätöksiä, jotka vastaisivat täysin tilintarkastajien vaatimuksia. Tähän olisi puututtava. Avainsanat ovat yksinkertaistaminen ja tiedottaminen, mutta myös valvonta.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan aiempien puhujien tavoin onnitella tilintarkastustuomioistuinta sen erinomaisesta työstä. Haluan onnitella myös Euroopan komissiota. Olen erittäin tyytyväinen, sillä kokonaistilanne on kohentunut. Haluan erityisesti korostaa sitä, että kyseessä on ensimmäinen kerta, jolloin maatalouden menot eivät ole punaisella. Asiat sujuvat kaiken kaikkiaan paremmin, mutta koheesiopolitiikan menoissa on edelleen ongelmia, joihin monet parlamentin jäsenet ovat jo viitanneet. Olen kuitenkin melko optimistinen tulevaisuuden suhteen.

Me emme saa unohtaa hyviä uutisia. EU:n varojen takaisinperintäjärjestelmä toimii. Vuonna 2008 perittiin takaisin 1,6 miljardia euroa ja lisää on tulossa; tämä todistaa, että järjestelmä toimii kunnollisesti. Petosten osuus on todella pieni, ja niitä on havaittu vain muutamissa yksittäisissä tapauksissa. Ongelmia on vain joissain harvoissa jäsenvaltioissa, mikä osoittaa, että järjestelmä kokonaisuudessaan toimii hyvin ja että koheesiopolitiikan tavoitteet saavutetaan.

Pitkällä aikavälillä meidän on tarkistettava yhteistyössä toteutettavan hallinnon järjestelmää ja siirrettävä suurempi osa lopullisesta vastuusta jäsenvaltioille, mikä auttaisi yksinkertaistamaan sääntöjä. Tästä säädetään Lissabonin sopimuksen 310 artiklassa, jonka nojalla yhteistyö sallitaan talousarvion toteuttamisessa Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden välillä, siinä missä tähän asti vastuun on kantanut yksin komissio.

Haluan lopuksi huomauttaa, että tilintarkastustuomioistuinta viesti sääntöjen yksinkertaistamisen välttämättömyydestä on otettu vastaan neuvostossa ja komissiossa, ja toivon todella, että muutokset...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Vuoden 2008 kertomus antaa jälleen kerran aihetta syvälliseen analyysiin ja toimiin, myös Euroopan parlamentin osalta. Kiitän teitä tästä kertomuksesta. Tämä lähestymistapa – tämä yhteistyö – on saanut kuluneina vuosina aikaan näkyviä parannuksia.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) koordinaattorina haluan kuitenkin esittää joitain erityisesti aluepolitiikkaa koskevia huomautuksia. Onko totta, että aluepolitiikassa todettu 11 prosentin virhetaso johtuu mainituista kolmesta jäsenvaltiosta, ja miten tämä suhteutuu teidän arvioihinne? Onko totta, että valtaosa puutteista havaittiin julkisten hankintamenettelyiden yhteydessä? Onko totta, että kertomus ei vielä voi heijastella uuteen, kautta 2007–2013 koskevaan asetukseen perustuvia varainhoidon parannuksia? Kuten tiedätte viime vuoden aikana on tehty monia parannuksia. Jos tämä on totta, niin me voimme jatkaa työtämme näitä nykyiseen lainsäädäntöön tehtyjä parannuksia noudatellen vuoteen 2013 asti.

On myös tärkeää, että nämä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoon tehdyt parannukset toteutetaan painokkaammin julkisia hankintoja koskevien hankintojen osalta, että valtuuksia ongelmien ratkaisemiseen ja täytäntöönpanoon kohennetaan erityisesti jäsenvaltioissa. EU:n ja jäsenvaltioiden välillä on tässä asiassa selvää kitkaa. Sen vuoksi meidän todella täytyy nimetä asianomaiset valtiot.

Tämä 11 prosentin virhetaso voidaan sitä kautta muuttaa punaisesta, jota ei voida hyväksyä, keltaiseksi ja lopulta vihreäksi. Siksi kansalaiset ovat äänestäneet meitä, jotta me saisimme tällä alalla aikaan parempia tuloksia ja enemmän selvyyttä. Hyväksyn mielelläni myös kertomuksessanne esitetyt yksinkertaistamista koskevat ehdotukset.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Arvoisa puhemies, kiitän tilintarkastustuomioistuinta sen perinpohjaisesta ja varsin käyttökelpoisesta kertomuksesta. Tämänpäiväinen keskustelu on tuonut mieleeni tanskalaisen sanonnan puolityhjistä tai puolitäydestä lasista. Toisin sanoen tässä on kyse siitä, olemmeko optimisteja vai pessimistejä. Vaikuttaa siltä, että aivan liian monet läsnäolijoista ovat olleet aivan liian optimistisia. Myös komission jäsen on ollut liian optimistinen. Lyhyesti sanottuna nämä tulokset eivät mielestäni riitä. Jos tanskalainen valtionvarainministeri olisi vastuussa tällaisesta talousarviosta, josta alle puolet voidaan hyväksyä virheettömänä ja josta alle puolet – 47 prosenttia – on luokiteltu vihreäksi, hänet olisi jo erotettu virastaan.

On erittäin valitettavaa, että tehtävää on yhä näin paljon ja että asiat edistyvät näin hitaasti. Ymmärrän, että tämä on vaikeaa ja että säännöt voivat olla hyvin monimutkaisia. Ymmärrän myös, että kehitystä on tapahtunut, mutta sitä ei ole tapahtunut riittävästi. Jos tarkastelette tahtia, jolla talousarvion vihreää osiota on laajennettu, voitte todeta, että kehitys on liian hidasta. Vaadin komissiota kantamaan oman vastuunsa. Teillä on tarvittavat välineet. Teidän on reagoitava nopeammin.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, keskustelussa on tähän asti keskitytty erityisesti koheesiorahastoon, ja tämä on varmasti perusteltua määrärahojen suuruuden vuoksi. Haluan kuitenkin kiinnittää teidän huomionne alaan, jolla käytettiin viime vuonna vain 2,7 miljardia euroa, mutta joka aiheuttaa huomattavia ongelmia.

Euroopan tilintarkastustuomioistuin, jota haluan kiittää lämpimästi, on laatinut melkein pä mestariteoksen, sillä se on onnistunut tuomaan avoimuutta kehitysavun sirpaleiseen hallintoon ja nimeämään selvästi alaa yhä vaivaavat ongelmat. En sanoisi, että kehitysavun alalta puuttuu täysin yleiset periaatteet ja avoimet rakenteet, mutta sillä on kuitenkin huomattavia ongelmia.

Parannuksia on tehty esimerkiksi hankkeiden maksujen suhteen, mutta on kuitenkin yhä tosiasia, että joidenkin hankkeiden kohdalla ei voida tehdä lainkaan tilintarkastuksia, koska kuitit ovat kadonneet tai niitä ei edes ole saatu alunperinkään tai koska seurantatilintarkastuksia ei ole mahdollista järjestää. Myös budjettitukeen liittyy erityisiä ongelmia, sillä varoja ja niiden käyttöä ei ole mahdollista seurata tai jäljittää. Meidän tulisi mielestäni pohtia tarkkaan, voisiko Euroopan kehitysrahaston viimeinkin sisällyttää yleiseen talousarvioon avoimuuden, jäljitettävyyden ja hallinnoitavuuden parantamiseksi. Tämä antaisi meille mahdollisuuden yhdistää Euroopan kehitysrahasto muihin aloihin ja koordinoida niitä yhdessä, jotta voisimme saada kattavamman ja avoimemman yleiskuvan. Tällaisia muita aloja voisivat olla kehitysapu, ulkopolitiikka, naapuruuspolitiikka ja muut saman alueen politiikat. Tämä on minun ehdotukseni.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten tänään on jo todettu Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2008 kertomus tuo meille ennen kaikkea myönteisiä uutisia. Paljon säännönvastaisuuksia sisältävien EU:n menojen osuus on laskenut 60 prosentista vuonna 2005 31 prosenttiin vuonna 2008. Tämä on merkittävä saavutus; se on osoitus myönteisestä lähestymistavasta, jota meidän on jatkettava myös vastaisuudessa.

Rakennerahastojen ja erityisesti koheesiopolitiikan kohdalla ongelmat ja vaikeudet jatkuvat. Meidän täytyy tulevana kuukausina ja vuosina keskittää huomiomme näihin aloihin.

Tuomioistuimen ohjelmakautta 2000–2006 koskevaan analyysiin verrattuna rakennerahastojen ohjelmakauden 2007–2013 hallinta- ja valvontajärjestelmät saavat aikaan tiukempaa sääntelyä ja suurempaa menojen luotettavuutta ja avoimuutta sekä aiempaa parempaa vastuuvollisuutta jäsenvaltioissa.

Tilintarkastustuomioistuin korostaa tarvetta yksinkertaistaa sääntöjä. Sääntöjen yksinkertaistaminen edellyttää vielä paljon työtä.

Talousskasvun laatu ja yhteisön varainhoidon avoimuus ovat kaksi toisiinsa liittyvää tavoitetta, jotka meidän on saavutettava. Uskon, että meidän on samalla myös tehtävä itseämme koskevista ja etenkin kansalaisia koskevista keskusteluistamme julkisempia.

Koheesiopolitiikat, rakennerahastot ja aluepolitiikat ovat ja tulevat myös jatkossa olemaan eurooppalaisen hankkeen keskeinen osa. Niissä tiivistyvät Euroopan unionin perusarvot. Meidän on toimittava yhdessä taataksemme vaikuttavuus ja avoimuus tulevana vuosina.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän tilintarkastustuomioistuimen edustajia erityisesti siitä, että he tänä aamuna esittelivät hyvin havainnollisella tavalla laajan kertomuksensa sisällön niin hyvin kuin huonoinenkin uutisineen. EU:n tilinpitokäytäntöjen huonoimmat puolet on onneksi jo onnistuttu jossain määrin korjaamaan.

Haluan puhua erityisesti maataloudesta, joka on jäänyt tässä keskustelussa vähälle huomiolle, sillä se on saanut suhteellisen puhtaat paperit. Otan puheeksi maatalouden, sillä haluan varoittaa teitä siitä, että me saatamme olla matkalla takaisin tulevaisuuteen.

Meidän on tässä keskustelussa syytä muistaa, että maatalouden tilanne on parantunut, koska me olemme suurelta osin irrottaneet maksut tuotannosta. Maksut menevät suoraan aktiivisille maanviljelijöille, aktiivisille tuottajille, ja sen vuoksi virheiden todennäköisyys on pienentynyt selvästi.

Mukauttamisen nimissä me olemme nyt kuitenkin siirtämässä näitä rahoja maaseudun kehittämiseen, mikä herättää huolta monissa meistä. Paluulla tulevaisuuteen viittasin tähän tilanteeseen.

Olen huolissani myös siitä, miten me voimme vastata vesivarojen hallinnan, ilmastomuutoksen ja biodiversiteetin säilyttämisen haasteisiin. Ajatelkaa, mikä määrä monimutkaisia sääntöjä tuleekaan säätämään – ja syystä – kaikkia näitä kysymyksiä, jos julkisia varoja käytetään niihin, ja miten vaivalloista ja kallista sellaisten sääntöjen noudattaminen tulee olemaan.

Meillä on edessämme Euroopan unionin talousarvion tarkistus kiitos Yhdistyneen kuningaskunnan entisen pääministerin Tony Blairin, jonka hallitus ei ole varsinaisesti saanut puhtaita papereita omista tileistään.

Tarkistuksen yhteydessä tarkastelemme varojen käyttämistä aloilla, joista tilintarkastustuomioistuin on selvästikin huolissaan, erityisesti tutkimuksen ja innovoinnin alalla. Meidän on siis oltava hyvin varovaisia, jotta emme tee aiempaa hyvää työtämme tyhjäksi tulevilla toimilla.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kun olin koululainen, opettajani tapasivat sanoa: on hyvä luottaa, mutta on vielä parempi valvoa.

(Puhuja suostuu vastaamaan toisen parlamentin jäsenen kysymykseen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, halusin kysyä teiltä, huomasitteko, että tämän tärkeän keskustelun kuluessa jäsen Martin, joka on antanut meille kaikille runsaasti neuvoja, saapui saliin kello 10.00, puhui kello 10.09 ja poistui salista kello 10.12?

Peter Jahr (PPE). – (DE) Mieleeni tulee kaksi tärkeää opetusta lapsuusajoltani. Minulle opetettiin: ”Kun joku puhuu sinulle, anna hänen puhua loppuun. Jos esität kysymyksen, niin malta kuunnella vastaus.” Tämän ajatuksen perusteella olisi ollut mukavaa, jos hän olisi jäänyt saliin seuraamaan parlamentin keskustelua. Tämä on minun mielipiteeni.

Tilintarkastustuomioistuimen ehdottamat parannukset ja valvonta edistävät EU:n varojen vaikuttavampaa ja taloudellisempaa käyttöä merkittävällä tavalla. Maatalousasioista kiinnostuneena parlamentin jäsenenä pidän erityisen myönteisenä sitä, että maatalouden varojen käytölle annettiin myönteinen arvio ja että alalta ei keskimäärin löytynyt merkittäviä säännönvastaisuuksia. Kyse on kuitenkin vain keskiarvoista, ja ongelma piilee juuri siinä. Maatalousalalla on sanonta: keskimäärin järvi oli vain metrin syvyinen, mutta silti lehmä hukkui. Toisin sanoen, kun kaikki keskimäärin sujuu asianmukaisesti ja valtaosa valtioista toteuttaa hallinnollisia määräyksiä oikein, niin silloin meidän on sitä suuremmalla syyllä kiinnitettävä huomiota niihin valtioihin, jotka eivät pysy ruodussa, pahantekijöihin. Tässä yhteydessä on tärkeää nimetä syylliset. Arvoisa presidentti, älkää antako periksi. Te voitte puhua asioista niiden oikeilla nimillä, parlamentti antaa teille tukensa siitä huolimatta.

Maaseudun kehittämistä koskeva virhetaso on asia erikseen. Vaikka virhetaso on alhaisempi kuin viime vuonna, se on silti selvästi korkeampi kuin maatalousmenojen virhetaso. Tässä yhteydessä on kuitenkin sanottava, että suurin osa havaituista ongelmista johtuu monimutkaisten EU:n säännösten virheellisestä toteuttamisesta ja puutteellisesta hallinnasta. Tämä ei välttämättä tarkoita, että rahoja olisi heitetty hukkaan. Meidän kaikkien on toimittava yhdessä muokataksemme ja kehittääksemme EU:n säännöksiä, jotta jäsenvaltiot voisivat soveltaa niitä helpommin.

Puhetta johti*varapuhemies Isabelle DURANT*

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2008 kertomuksessa todetaan, että Euroopan unionin tilien laillisuudessa ja asianmukaisuudessa on tapahtunut yleistä kehitystä. Kertomuksessa todetaan kuitenkin myös, että koheesiopolitiikkaa koskevissa menoissa on yhä merkittäviä ongelmia, sillä niistä löytyy suurin osa talousarvion virheistä.

Koheesiopolitiikan käytettävissä olevat varat muodostavat lähes kolmasosan EU:n talousarviosta. Se on eurooppalaisen integraation ja sitä tukevan yhteisvastuun periaatteen kannalta yksi keskeisimmistä ja myös symbolisesti merkittävimmistä politiikan aloista.

Meidän on oltava vaativia ja varmistettava, että asianmukaisia menettelytapoja noudatetaan. Meidän on kuitenkin otettava huomioon myös se, että koheesiopolitiikka on luonteeltaan varsin hajautettua, minkä vuoksi sitä hallinnoivat jäsenvaltioiden alueelliset viranomaiset. Tilintarkastustuomioistuimen havaitsemat virheet eivät ole seurausta hankkeiden edistäjien petosyrityksistä, vaan ne johtuvat tukikelpoisuusvaatimusten monimutkaisuudesta.

Näin ollen menettelyiden hankaloittaminen entisestään ei mielestäni ole oikea ratkaisu. Sen sijaan meidän on yksinkertaistettava niitä sekä yhteisön tasolla että jäsenvaltioissa. Yhteisön tason yksinkertaistamistoimet ovat tällä hetkellä neuvoston ja parlamentin käsittelyssä. Kansallisella tasolla olen itse mukana ranskalaisten menettelyiden yksinkertaistamisessa tiiviissä yhteistyössä vaaleilla valittujen edustajien sekä kansallisen ja paikallistason viranomaisten kanssa.

Nyt kun talouskasvu on hidastumassa, olisi erityisen harmillista jättää hankkeiden edistäjät, joita on yhä lukuisia, ilman tarjolla olevan EU:n rahoitusta.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, käsittelemme tärkeää asiaa, ja haluan ensinnäkin todeta, että talousarvion hallinnointi on mennyt huomattavasti parempaan suuntaan. Ongelmia kuitenkin on, ja haluan ottaa niistä muutaman esille.

Ensimmäinen niistä on toimielinten rakennus- ja kiinteistöpolitiikka. Kun laadin talousarviota vuodelle 2008 parlamentille ja muille toimielimille, huomasin, että tältä osin asiat eivät ole kunnossa. Toivoisinkin, että tehtäisiin perusteellinen tutkimus siitä, miksi toimielinten kiinteistöt ja rakennukset maksavat enemmän kuin markkinoilla keskimäärin. Kun tutkimus on tehty, tiedämme, onko tässä asiassa jotain epäilyttävää vai onko kaikki hyvin.

Toinen asia, johon haluaisin kiinnittää huomiota, on Romanian ja Bulgarian tilanne, joka on jo aiemmissa puheenvuoroissa tullut esille. Me tiedämme, mitkä ovat ongelmat, ja meidän täytyy löytää keinot auttaa Romaniaa ja Bulgariaa, jotta asiat saadaan järjestykseen. Asia on myös poliittinen, puhutaan siitä, mikä on laajentumisen oikeutus, jos me otamme jäseniksi valtioita, jotka eivät pysty järjestämään talousarvioiden hallinnointia riittävässä määrin kuntoon.

Kolmas asia on erityisesti YK:hon liittyvät ulkoiset toimet, mutta muutenkin meidän pitää pystyä suorittamaan tarkistuksia niin, että saamme kansalaisille tiedon siitä, että asiat ovat kunnossa.

Ennen kaikkea on kuitenkin huomattava, että virheettömien alueiden määrä on kasvanut, ja siitä kiitos kuuluu komissaari Siim Kallasille ja tilintarkastustuomioistuimelle, jotka molemmat ovat tehneet erinomaista työtä.

(Suosionosoituksia)

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain esittää yhden kysymyksen. Puheenvuoroissa on todettu, että monet säännönvastaisuuksista johtuvat menettelytapojen ja säännösten puutteellisesta ymmärtämisestä.

Uskotteko tämän pitävän paikkansa? Jos tämä on totta, niin kuinka suuri prosenttiosuus säännönvastaisuuksista johtuu tästä valitettavasta tilanteesta tietoisien sääntöjen rikkomisen sijaan?

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Haluan aiempien puhujien tavoin onnitella Euroopan tilintarkastustuomioistuimen edustajia heidän esittelemästään kertomuksesta sekä komission jäsen Siim Kallasta aiempaa selvästi mittavammasta työstä, jonka Euroopan komissio on tehnyt EU:n

rahastomenojen suhteen. Bulgarialaisena olen voinut todeta omakohtaisesti, että komissio on äärimmäisen tarkka rahastomenojen suhteen ja että sen toimilla on todellakin vaikutusta. Vuoden 2008 kertomus on Euroopan tilintarkastustuomioistuimen viimeinen nykyisten perussopimusten alainen kertomus. Haluan ottaa erään tähän liittyvän seikan esiin. Ensi vuoden kertomus perustuu Lissabonin sopimukseen. Tähän liittyy useita kysymyksiä, jotka on tuotu esiin, mutta joihin ei ole edelleenkään saatu tyydyttäviä vastauksia. Kyse on muun muassa talousarvion määrittelystä ja sen toteuttamiseen liittyvistä menettelyistä. Mielestäni kaikkien elinten – muun muassa Euroopan parlamentin, neuvoston ja Euroopan komission sekä luonnollisesti myös Euroopan tilintarkastustuomioistuimen – tulisi tehdä kaikkensa, jotta saisimme vastaukset näihin kysymyksiin ja jotta pääsisimme näistä asioista yhteisymmärrykseen.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, an aio käyttää "catch the eye" -menettelyn mukaista puheenvuoroa. Haluan vain ilmaista pettymykseni siihen, että neuvoston paikka on tyhjä. Neuvosto on budjettivaltaa käyttävä toimielin, ja me olemme lisäksi todenneet, että jäsenvaltioissa on lukuisia ongelmia. Halusin vain tuoda tämän seikan esiin, arvoisa puhemies.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Olen ollut läsnä koko keskustelun ajan. Yksi tärkeimmistä kysymyksistä, mitä olen tänään kuullut, koskee koheesiopolitiikan alalla käytettyjä 11:tä prosenttia, joita ei olisi pitänyt maksaa. Toivon, että presidentti Caldeira voi selittää tämän asian tyhjentävästi. Tästä on keskustelun aikana esitetty monenlaisia selityksiä. Jotkut ovat puhuneet 4 miljardista, toiset 2 miljardista ja niin edelleen. Vastuuvapauden myöntämismenettelyn aloittamisen kannalta on mielestäni äärimmäisen tärkeää, että te selitätte selvästi ja yksiselitteisesti, minkälaisista summista tässä on kyse. Lisäksi haluan esittää erityiskiitokseni komission jäsen Kallasille hänen viime vuosina tekemästään työstä. Uskon, että talousarvion valvontavaliokunta koki yhteistyön kanssanne aina hyvin rakentavaksi. Me emme aina olleet kaikesta samaa mieltä, mutta te aloitatte todennäköisesti pian toisen kauden uudessa komissiossa ja uusissa tehtävissä, ja minä toivotan teille menestystä.

Puhemies. – (FR) Haluan ilmoittaa jäsen Martinille, että huomasin hänen pyytävän puheenvuoroa henkilökohtaiseen asiaan liittyen ja että aion kyllä antaa hänelle puheenvuoron työjärjestyksen mukaisella tavalla. Hän saa siis puheenvuoron keskustelun päätteeksi komission puheenvuoron jälkeen.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, yhdyn täysin jäsen Audyn näkemykseen. Neuvoston poissaoloa on vaikea olla huomaamatta, samoin poliittisten ryhmien johtajien poissaoloa. Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän varapuheenjohtajana koin, että muiden ryhmien puheenjohtajat eivät myöskään pitäneet tätä keskustelua tärkeänä. Eniten silmään pistää kuitenkin neuvoston poissaolo.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, tilintarkastustuomioistuimen presidentti. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi kiittää kaikkia puheenvuoron pitäneitä parlamentin jäseniä. Tilintarkastustuomioistuimen jäsenet ja kaikki tämänpäiväisen kertomuksen laatimiseen osallistuneet arvostavat heidän huomioitaan varmasti suuresti.

Puheenvuorolleni tässä intensiivisessä ja mielenkiintoisessa keskustelussa varattu aika ei valitettavasti riitä kaikkiin minulle suoraan esitettyihin kysymyksiin vastaamiseen. Haluan ensin vastata jäsen de Jongille, joka kysyi, koenko masentavaksi sen, että tilintarkastustuomioistuimen presidenttinä en voi antaa myönteistä tarkastuslausumaa. Vastaukseni on, että tilintarkastajana annan mielihyvin myönteisen tarkastuslausuman, kun sen aika tulee, mutta tilintarkastajien tehtävänä ei ole antaa lausumia, joista he tulevat hyvälle mielelle. Tilintarkastajien lausumien tulee olla luotettavia ja perustua kentältä saatuihin todisteisiin.

Ollakseni rehellinen annan tilintarkastajana mieluummin tällaisia lausumia, jollaista tänään käsittelemme. En aio sanoa jäsen Audylle, onko kyse myönteisestä vai kielteisestä lausumasta. Kyse on realistisesta lausumasta, jossa tuodaan esiin parannusta tehneet alat. Olemme todenneet, että joillain aloilla, kuten erityisesti maataloudessa, virheiden määrä on laskenut huomattavasti. Toisilla aloilla kaivataan kuitenkin nykyistä enemmän huolellisuutta. Tilintarkastajana en siis halua olla optimisti enkä pessimisti, vaan mieluummin realisti.

Näin viestimme tulisi mielestäni ymmärtää tulevaisuuden näkymien suhteen. Useat parlamentin jäsenet ovat kysyneet, mitä näiden ongelmien ratkaisemiseksi voidaan tehdä. Tilintarkastustuomioistuin on antanut oman panoksensa tämänvuotisessa kertomuksessaan ja aiemmissa kertomuksissaan. Niissä tuomioistuin toteaa, että sen jäsenvaltioiden valvontajärjestelmien kehittämistä koskevat suositukset ovat tärkeitä. Lisäksi se toteaa komission suhteen, että myös sääntelykehysten yksinkertaistaminen on yhtä tärkeää. Tämä tarkoittaa sitä, että asioista ei pidä tehdä tarpeettoman monimutkaisia. Me emme voi siirtyä tilanteesta, jossa me haluamme tehdä kaiken ja valvoa kaikkea – mikä edellyttää liiallista valvontaa –, tilanteeseen, jossa valvontaa

ei ole lainkaan. Muutoin me emme voi löytää oikeaa tasapainoa, jota politiikkojen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää.

Monet teistä ovat sanoneet, että kertomuksessa ei käsitellä sitä, kuinka tehokkaasti varoja on käytetty. Estivätkö esiin tulleet muutamat virheet tai säännönvastaisuudet hankkeita toteutumasta? Tilintarkastustuomioistuimen odotetaan luonnollisesti antavan kertomuksissaan lausuman tilinpäätöksistä; tämä on selvästi myönteinen lausuma. Sen lisäksi tuomioistuimen on annettava lausuma myös tilien perustana olevista toimista. Tässä lausumassa käsitellään sitä, ovatko toimet niitä koskevien sääntöjen mukaisia.

Me tarjoamme kuitenkin teille ja etenkin toimivaltaisille parlamentin valiokunnille, talousarvion valvontavalikunnalle, myös kaikki tilintarkastustuomioistuimen kertomukset, jotka koskevat politiikkojen vaikuttavuutta ja sitä, onko varojen käyttö ollut asianmukaista eri aloilla. Toivon, että löydätte näistä kertomuksista tarvitsemanne tiedot siitä, mitä näiden politiikkojen yhteydessä voitaisiin tehdä paremmin. Kuten tuomioistuimen kertomuksessa todettiin ja kuten myös puheenvuorossani korostin, on tärkeää tarttua tilaisuuteen, jonka varainhoitoasetuksen tarkistaminen ja uusi rahoituskehys meille tulevaisuudessa tarjoavat, sekä mahdollisuuteen, jonka talousarvion uudistus antaa meille joidenkin perusasioiden tarkasteluun.

Arvoisa puhemies, haluan lopuksi todeta, että menettelymme ovat kansainvälisten tilintarkastusstandardien mukaisia. Pidämme otoksiamme riittävänä johtopäätöstemme tekemistä varten. Jäsen Audy kysyi, ovatko otoksemme riittävän laajoja. Vastaus on kyllä. Jos meillä olisi enemmän resursseja, me voisimme luonnollisesti käsitellä laajempia otoksia. Resurssimme ovat kuitenkin rajalliset ja joudumme jakamaan ne huolellisesti.

Haluan vielä sanoa muutaman sanan asemasta, joka tilintarkastustuomioistuimella ja jäsenvaltioiden tilintarkastustuomioistuimilla voi olla tulevaisuudessa. Me teemme aina yhteistyötä jäsenvaltioiden tilintarkastustuomioistuinten ja kansallisten tilintarkastajien kanssa; tämä yhteistyö perustuu luottamukseen. Yhteistyöstä on määrätty perustamissopimuksessa ja uudelleen Lissabonin sopimuksessa. Noudattamalla näitä määräyksiä me teemme parhaamme, jotta voimme yleisesti ottaen tuoda lisäarvoa ulkoisten tarkastusten asemaan Euroopan unionissa.

Päätän puheenvuoroni tähän, arvoisa puhemies, sillä en halua käyttää enempää aikaanne.

(Suosionosoituksia)

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää tästä keskustelusta ja komissiolle osoitetuista kannustavista sanoista. Haluan ottaa esiin kaksi vuoteen 2008 ja aiempiin vuosiin liittyvää asiaa. Ensinnäkin yksi hyvin tärkeä asia on tuotu painokkaasti esiin, nimittäin avoimuus. Haluan muistuttaa, että me olemme yhdessä saaneet aikaan varsinaisen mullistuksen. Kaikki EU:n rahastojen edunsaajia koskevat tiedot ovat nyt julkisia; tämä on myös ollut yksi tämän kauden merkittävimmistä uudistuksista.

Toinen menneitä vuosia koskeva seikka on se, että me keskustelimme muun muassa siitä, kuinka paljon rahaa on menetetty ja kuinka paljon sitä pitäisi periä takaisin. Haluan kuvata tätä yhdellä luvulla, jonka otsikko on varsin vaikeaselkoinen. Se löytyy yhteenvetoraporttimme liitteestä IV ja on nimeltään ”perimisestä luopumista koskeva yhteenvedo”. Tämä tarkoittaa rahamäärää, joka on täysin ja peruuttamattomasti menetetty. Vuoden 2008 yhteenvetoraportissa tämä summa oli 18 380 363,22 euroa, mikä edustaa alle 0,01:tä prosenttia EU:n talousarviosta. Tämän verran on menetetty. Me olemme keskustelleet miljardeista, joita ei ole rakennerahastoissa hallinnoitu asianmukaisesti, mutta osa saadaan kuitenkin perittyä takaisin. Tämä prosessi ei ole täydellinen; meidän on tehtävä sen suhteen paljon töitä ja toisinaan virheitä saadaan korjattua. Kyse on pitkästä prosessista, joka meidän on otettava hyvin vakavasti.

Haluan ottaa esiin muutamia tulevaisuutta koskevia näkökohtia. Me aloitamme lähitulevaisuudessa keskustelut uudesta varainhoitoasetuksesta ja uusista talousarvionäkymistä. Tähän prosessiin liittyy monia asioita. Kansalliset ilmoitukset ja jäsenvaltioiden osallistuminen edellyttävät vahvaa oikeusperustaa. Me voimme selvästikin jatkaa tämän yksinkertaistavan ratkaisun kanssa; tästä on keskusteltu täällä paljon ja moneen otteeseen. Kuten presidentti Caldeira jo totesi, yli viisisataa komission, parlamentin ja neuvoston hyväksymää ohjelmaa on määritellyt tavoitteensa. Jokaisella ohjelmalla on oma oikeusperustansa, omat tavoitteensa, ja kaikki on mitattava – mukaan lukien varat, jotka näiden tavoitteiden mukaisesti on käytetty. Tämä on keskeinen kysymys.

Vuoden 2007 vastuuvollisuuden myöntämisestä keskusteltaessa täysistunnossa ehdotettiin muun muassa, että ohjelmien lukumäärää rajoitetaan ja että suositetaan suurempia hankkeita ja ohjelmia, joita on paljon helpompi valvoa. Tämä on keskeinen asia. Me emme voi mitata tavoitteita, kuten eräs parlamentin jäsen totesi maaseudun kehittämisen kohdalla. Me emme voi mitata etenkin ulkoisten toimien tavoitteita, jotka

voivat olla hyvin poliittisia, ja todeta, että tavoitteet on saavutettu. Tämä on keskeinen asia, jota tullaan käsittelemään varainhoitoa koskevista säännöksistä käytävissä keskusteluissa.

Keskustelussa korostettiin vuoropuhelun tärkeyttä. Haluan sanoa, että olen tehnyt parhaani, jotta voisimme käydä hedelmällistä vuoropuhelua parlamentin, talousarvion valvontavaliokunnan sekä tilintarkastustuomioistuimen kanssa. Arvostan itse keskusteluja kaikista mahdollisista aiheista; arvostan mahdollisuutta kuulla eri ihmisten erilaisia näkemyksiä, erilaisia asenteita ja erilaisia arvioita. Se kuuluu elämään. Sen sijaan en pidä siitä, että tietyt henkilöt käyttävät virheellisiä tietoja tahallisesti ja toistuvasti. Vuoropuhelua ei voida käydä virheellisin tiedoin. Me voimme arvioida ja tulkita asioita eri tavoin, meillä voi olla erilaisia näkemyksiä, mutta tosiasioiden on vastattava todellisuutta. Toivon, että tätä periaatetta noudatetaan keskusteluissamme myös jatkossa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Jäsen Martin, haluatteko pitää puheenvuoron tämän keskustelun päätteeksi?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, pahoittelen, että joudun käyttämään tämän tilaisuuden esittää henkilökohtainen huomautus, joka esityslistan mukaan voi kestää korkeintaan kolme minuuttia. En kuitenkaan tarvitse kolmea minuuttia.

Puheenvuoroni lähestymistapa oli hyvin rakentava ja esitin keskustelussa hyvin rakentavasti, mitä tässä uudessa tilanteessa voitaisiin tehdä. Muodostaakseni näkemykseni seurasin tänäamuista keskustelua hyvin tiiviisti. Saavuin istuntosaliin paljon väitettyä aiemmin, poistuin myöhemmin ja olen jälleen paikalla. Mielestäni on hyvin valitettavaa, että jäsen Gräßle katsoo tarpeelliseksi tehdä tällaisia vyön alle suunnattuja henkilökohtaisia hyökkäyksiä. Toivoisin häneltä rakentavampaa suhtautumista ja vähemmän tuulesta temmattuja tarinoita saksalaisessa *Bild Zeitung* -lehdessä. Haluaisin mieluummin kuulla rakentavia ehdotuksia siitä, miten tilanne voidaan pelastaa ja miten tilintarkastustuomioistuinta voidaan auttaa siinä. On myös hyvin valitettavaa, että erityisesti jäsen Gräßle pyrkii turhaan vaikeuttamaan sitoutumattomien jäsenten työtä, syrjii meitä, estää meitä saamasta tietoja, ei salli meidän työskennellä työntekijöiden kanssa ja katsoo vielä tarpeelliseksi hyökätä meitä vastaan perusteettomin tiedoin. Hyvä jäsen Gräßle, teillä olisi opittavaa siitä, mitä demokratia on.

Puhemies. – (FR) Päättämme asian käsittelyn tähän. Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) On totta, että joillain aloilla on yhä huomattavia puutteita, erityisesti niitä on koheesiopolitiikassa. Virhetason laskeminen alle 2 prosenttiin maatalouden ja luonnon varojen alalla antaa mielestäni kuitenkin aihetta suhtautua tulevaisuuteen luottavaisesti. Tätä suhteellisen alhaista 2 prosentin virhetasoa voidaan pitää tyydyttävänä erityisesti, koska kyse on alasta, joka kattaa valtaosan Euroopan unionin menoista. Meidän pitää jatkossa keskittää kaikki huomiomme kahteen seikkaan. Ensimmäinen niistä on komission ja jäsenvaltioiden välinen yhteistyö. Tavoitteena on tunnistaa epätarkat ja virheelliset tiedot kaikilla eri menoaloilla ja korjata virheet. Toiseksi meidän on kehitettävä EU:n menettelyitä varojen maksamiseksi jäsenvaltioille ja niiden perimiseksi takaisin.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Haluan onnitella tilintarkastustuomioistuinta sen EU:n talousarvion toteuttamista koskevasta vuosikertomuksesta varainhoitovuodelta 2008. Haluan kiinnittää huomion Euroopan unionin virastoja koskevaan kohtaan, jossa tilintarkastustuomioistuin toteaa antaneensa huomautuksia sisältämättömän lausunnon kaikille tarkastetuille virastoille lukuun ottamatta Euroopan poliisiakatemiaa.

Tässä vaiheessa on syytä muistuttaa, että vuoden 2007 vastuuvapauden myöntämismenettelyn yhteydessä jouduttiin samankaltaiseen tilanteeseen. Tilintarkastustuomioistuin on julkaissut kertomuksen, jonka tarkastuslausuma sisältää Euroopan poliisiakatemiaa tilejä ja tilien perustana olevia toimia koskevia varauksia. Kertomuksessa todetaan erityisesti, että määrärahoja on käytetty yksityisten menojen rahoittamiseen. Esittelijä pyysi vastuuvapauden myöntämisen lykkäämistä Euroopan poliisiakatemiaa osalta talousarvion valvontavaliokunnan tuella. Tämä ehdotus kuitenkin hylättiin täysistunnossa 23. huhtikuuta 2009 pidetyssä äänestyksessä äänin 226 puolesta ja 230 vastaan paljolti Euroopan parlamentin sosialistiryhmän ja Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmän myötävaikutuksella.

Tilintarkastustuomioistuin on tänään tuonut esiin uusia Euroopan poliisiakatemiaa koskevia ongelmia. Tämän vuoksi meidän on ehdottoman tärkeää myöntää ilmeinen virhe, joka huhtikuussa tehtiin myönnettäessä vastuuvapaus äänestämällä esittelijän ja toimivaltaisen valiokunnan mietintöä vastaan.

4. Maailman kirjojen digitalisointia koskeva Google Book -hanke (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Klaus-Heiner Lehnen oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä Maailman kirjojen digitalisointia koskeva Google Book -hanke (O-0101/2009 – B7-0224/2009).

Angelika Niebler, *laatijan sijainen.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, internetin hakukone Google on teille kaikille varmasti tuttu. Te olette todennäköisesti kuulleet myös uudesta Google Book -hankkeesta, joka on herättänyt viime kuukausina paljon keskustelua. Hankkeen tavoitteena on digitalisoida kirjastojen kirjoja ja siirtää ne internetiin, jotta lukijoilla olisi verkon kautta nopeasti ja helposti saatavillaan laaja valikoima teoksia.

Lukijoiden ja internetinkäyttäjien näkökulmasta tämä on loistava ajatus. On kuitenkin syytä kysyä, mitä tämä hanke merkitsee kirjoittajille, luoville henkilöille, taiteilijoille ja kustantajille. Heidän töitään julkaistaan verkossa. Mikä on heidän asemansa tässä prosessissa? Meidän on pohdittava näitä kysymyksiä tarkkaan seuraavien parin kuukauden aikana. Te olette kenties selvillä siitä, että yhdysvaltalaiset kustantajat ja kirjoittajat ovat jo nostaneet Googlea vastaan kanteen, joka koskee teosten digitalisoimista ja julkaisemista verkossa. Asia on tietääkseni ratkaistu, ja osapuolet ovat sopineet tilanteen oikeussalin ulkopuolella. Kysymykset ovat kuitenkin yhä vailla vastausta, eikä kyse ole yksinomaan Googlesta, sillä vastaavia tapauksia ilmaantuu jatkossa varmasti myös muita. Meidän on löydettävä vastaukset mahdollisimman pian.

Onko tekijänoikeuksia muokattava digiajan tarpeisiin? Onko meidän muutettava olemassa olevia järjestelmiä? Tarkoitan tässä kohtaa erityisesti tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöjen roolia, josta Euroopan parlamentissa on keskusteltu jo useaan otteeseen. Luodaanko verkossa uusia monopoleja? Miten meidän pitäisi reagoida tähän? Miten tämä tulee vaikuttamaan järjestelmiin jäsenvaltioissa, esimerkiksi eri alueiden kirjakauppoihin? Mitkä ovat etuvastakohdat tässä asiassa ja miten voimme löytää sopivan tasapainon niiden välille?

Kirjoittajat ja kustantajat haluavat työstään rahallisen korvauksen. Tämä koskee luonnollisesti myös internetissä julkaistavia teoksia. Kirjastot haluavat laittaa arkistonsa verkkoon ilman, että heidän täytyy ensin allekirjoittaa lisenssisopimus jokaisen tekijänoikeuden haltijan kanssa. Kuluttajien edut ovat selvät. He haluaisivat mielellään saada verkkoon nopeasti ja helposti saatavilla olevaa sisältöä. Me emme ole vielä siinä vaiheessa, että voimme keskustella mahdollisista ratkaisuista. Meidän on kuitenkin otettava huomioon useita kysymyksiä, ja tämä on oikeudellisten asioiden valiokunnan komissiolle laatiman kirjallisen kysymyksen tavoitteena.

Onko meidän tehtävä tekijänoikeusongelmien ratkaisemiseksi erotteluita esimerkiksi sisällön suhteen? Jos vastaus on myöntävä, minkälaisia erotteluita olisi tehtävä? Komissio on ilmeisesti kallistumassa tälle kannalle, sillä se on ennen kaikkea keskittymässä kirjastojen varastojen tilanteeseen. Pitäisikö tulevaisuudessa ryhtyä massadigitalisointiin vai riittääkö nykyinen lisensointijärjestelmämme ratkaisemaan ongelman? Miten tekijänoikeuksien kunnioittamista voidaan yksinkertaistaa internetin aikakaudella? Tekijänoikeudet ovat, kuten tiedätte, ensisijaisesti kansallisia oikeuksia, ja tässä suhteessa meidän on jälleen kysyttävä itseltämme, vastaako tämä käytäntö yhä nykypäivän tarpeita. Miten meidän tulisi jatkossa suhtautua orpoihin teoksiin, toisin sanoen teoksiin, joiden tekijänoikeuksien haltijaa ei tunneta tai ei voida löytää? Olisiko meidän kenties syytä tehdä ero kaunokirjallisten ja tieteellisten tai akateemisten teosten välillä? Esimerkiksi romaanikirjailijat saavat elantonsa kirjojensa julkaisemisesta. Tutkijat, jotka saattavat tekstinsä saataville verkon kautta, haluavat sen sijaan ennen kaikkea tehdä itseään tunnetuksi tieteen alalla, eivätkä ole yhtä riippuvaisia teoksillaan ansaitsemistaan tuloista. Meillä on lukuisia kysymyksiä pohdittavanamme, ja olen iloinen, että voimme tänään keskustella niistä yhdessä.

Haluan lopuksi tarkastella vielä yhtä keskeistä seikkaa, joka koskee jälleen kerran tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöjä. Musiikin lataaminen internetistä on nykyään hyvin helppoa. Musiikkikappaleita voi ostaa iTunesin kautta 20:n, 30:n, 40:n tai 50 sentin hintaa. Miten tämä vaikuttaa tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöihin? Tarvitaanko niitä yhä? Toivon, että komissio voi antaa meille taas käsityksen tämänhetkisestä tilanteesta.

Euroopan parlamentti on jo vuosien ajan vaatinut komissiota tarkastelemaan tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöihin liittyviä kysymyksiä. Laajasti ottaen myös ne ovat monopoliasemassa olevia elimiä, jotka on perustettu vuosikymmenten kuluessa. Haluaisin tietää, mitkä ovat komission suunnitelmat niiden suhteen. Haluan lopuksi todeta, että Googlen kaltainen alusta, joka saattaa kaiken maksutta saataville, johtaa monopolin syntymiseen verkossa. On syytä pohtia, miten meidän tulisi menetellä, jotta emme joutuisi jonkin

ajan päästä tilanteeseen, jossa verkossa on vain yksi palveluntarjoaja, joka on vapaa päättämään verkossa olevan sisällön käyttöoikeuksista. Odotan mielenkiinnolla keskustelua, jota pääsemme käymään lähiviikkoina ja lähikuukausina, ja toivon komission vastaavan oikeudellisten asioiden valiokunnan ensimmäiseen kysymykseen.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää oikeudellisten asioiden valiokuntaa näiden kysymysten esiin tuomisesta. Te nostitte esiin monia suuria ja perustavanlaatuisia kysymyksiä, joista on todella keskusteltava tulevina kuukausina. Kyse on hyvin intensiivisestä, mielenkiintoisesta, innostavasta ja tulevaisuuspainotteisesta aiheesta. Esitän ensin yleiskuvan tästä konkreettisesta kysymyksestä.

Ensinnäkin Google Books -hanke, lyhyesti sanottuna se on aloite, jonka tavoitteena on tarjota laajalle yleisölle väline kirjojen etsimiseen, löytämiseen ja ostamiseen. Tekijänoikeuksien haltijoille se voi tarjota uuden myyntikanavan ja siten uuden tulonlähteen. Haluan vielä lisätä, että Euroopassa Google Books -hanketta toteutetaan yhteistyössä kirjastojen kanssa ja se koskee vain julkisessa käytössä olevia kirjoja. Tekijänoikeuksien alaisten kirjojen sisällyttäminen hankkeeseen edellyttää kumppanuussopimusta, jollaisia Google solmii halukkaiden kustantajien kanssa.

Google Books -hankkeesta tehdyn ryhmäkanteen seurauksena laadittu sopimus koskee Google Books -hanketta Yhdysvalloissa ja sen tavoitteena on päättää jo yli neljä vuotta jatkunut oikeudenkäynti. Jos asiasta päästään yksimielisyyteen, tekijänoikeuksien haltijoille tarjoutuu uusi tulonlähde. Sen lisäksi ja ennen kaikkea yhdysvaltalaiset käyttäjät pääsevät hakemaan verkosta käyttöönsä teoksia, joita tällä hetkellä ei ole saatavilla painosten loppumisen vuoksi tai joiden tekijää ei tunneta. Hankkeen tarjoamat taloudelliset kannustimet voivat lisäksi saada orpojen teosten tekijänoikeuksien haltijoita tulemaan esiin.

Google Book Search -hanke on komission näkemyksen mukaan puolestaan osoitus siitä, että kehitteillä on uusia kaupallisia malleja, joiden tarkoituksena on tarjota laaja valikoima teoksia lähes välittömästi yhä useampien kuluttajien saataville. Euroopan komissio tukee eurooppalaisten ja ulkomaisten kirjastojen kirjojen digitalisointia. Kirjojen digitalisointi on suunnaton urakka, jossa tarvitaan myös yksityisen sektorin panosta. Näin ollen komissio kannattaa Google Book Search -hankkeen kaltaisia aloitteita sillä edellytyksellä, että niiden toteuttamisessa kunnioitetaan tekijänoikeuksia ja että ne eivät johda kilpailun vääristymiseen.

Google Books -hanketta koskevan sopimuksen suhteen komissio on järjestänyt aktiivisesti kuulemisia eurooppalaisten kustantajien ja Googlen kanssa. Komissio järjesti syyskuussa 2009 julkisen kuulemisen, joka kokosi eurooppalaisia sidosryhmiä sekä sopimuksen osapuolet yhteen keskustelemaan sopimuksesta ja saamaan lisätietoja sen eri näkökohdista.

Tällä välin on kuitenkin tapahtunut merkittäviä muutoksia. Googlen kilpailijoiden, ulkomaisten hallitusten (Ranskan ja Saksan) sekä Yhdysvaltain oikeusministeriön esittämien sopimusta koskevien lukuisten vastalauseiden seurauksena sopimuksen ehdot tarkistettiin ja nämä tarkistukset toimitettiin yhdysvaltalaisen tuomioistuimen käsiteltäviksi 13. marraskuuta 2009.

Ensinnäkin tarkistetun sopimuksen soveltamisala on aiempaa merkittävästi suppeampi. Se kattaa nyt vain teokset, jotka on joko rekisteröity Yhdysvaltain tekijänoikeusvirastossa (US Copyright Office) tai julkaistu Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Australiassa tai Kanadassa 5. tammikuuta 2009 mennessä. Kaikki muut kirjat jäävät sopimuksen ulkopuolelle. Näin ollen vain yhdysvaltalaiset, brittiläiset, australialaiset ja kanadalaiset kirjoittajat ja kustantajat tulevat olemaan edustettuina sopimuksen ehtoja hallinnoivan elimen, Books Rights Registryn, johtokunnassa.

Toiseksi kustantajat, jotka eivät toimi Yhdysvalloissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Australiassa tai Kanadassa, joutuvat nyt neuvottelemaan kukin erikseen päästäkseen osaksi Google Books -palveluita Yhdysvalloissa.

Sopimuksen tarkistettu versio herättää kaksi kysymystä. Ensinnäkin sopimuksen ulkopuolella oleminen ei ole kaikissa tapauksissa etu. Sopimuksen ulkopuolella oleva taho ei voi vaikuttaa siihen, mitä Google tekee jo digitalisoimillaan teoksilla.

Toiseksi EU:n jäsenvaltioiden kustantajat – brittiläisiä kustantajia lukuun ottamatta – eivät tästä lähin ole enää mukana kirjajamarkkinoiden merkittävässä muutoksessa. Google Books -hanke pääsee Yhdysvalloissa pitkän askeleen eteenpäin, eivätkä eurooppalaiset kustantajat ole enää mukana tässä liikkeessä. Vaikka sopimuksen nojalla neuvotellut palvelut tulevat olemaan vain yhdysvaltalaisen käyttäjien saatavilla, tämä poissaolo voi olla haitaksi kulttuuriselle monimuotoisuudelle.

Komissio on tämän vuoksi vedonnut jäsenvaltioihin ja aikoo myös vastaisuudessa vedota niihin, jotta ne ensinnäkin parantaisivat digitalisointipolitiikkojaan, toiseksi tarkastelisivat mahdollisuuksia julkisten ja yksityisten tahojen väliseen digitalisointiyhteistyöhön ja kolmanneksi varmistaisivat, että kaikki digitalisoitu materiaali tulee saataville Euroopan kautta. Jos jäsenvaltiot toteuttavat nämä toimet, niin Google Books -sopimus voi osoittautua eurooppalaisen digitaalikulttuurin saatavuutta tukevien aloitteiden kimmokkeeksi eikä uhaksi.

Tästä pääsenkin toiseen kysymykseenne. Google Books -sopimusta koskeva keskustelu on osoittanut, että Euroopalla ei ole varaa jäädä digitalisoinnissa jälkeen. Euroopan on toimittava nopeasti. Tämän vuoksi komissio on sitoutunut laatimaan tekijänoikeuksille puitteet, jotka helpottavat eurooppalaisten kirjastojen kokoelmien laajamittaista digitalisointia.

Tekijänoikeuslainsäädännön tulee meidän mielestämme joustaa riittävästi siten, että se ei liiallisesti vaikeuta verkkokirjastojen luomista.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein, PPE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää teitä julkilausumastanne, oikeudellisten asioiden valiokuntaa sen kysymyksestä, jäsen Niebleriä hänen kommenteistaan ja komission jäsentä hänen vastauksestaan. Tämä aihe on äärimmäisen tärkeä myös sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle. Kirjojen digitalisointi avaa uudenlaisia, hienoja mahdollisuuksia, mutta sen on ehdottomasti palveltava kustannusalan ja lukijoiden etuja, toisin sanoen eurooppalaisten yritysten ja kuluttajien etuja.

Googlen kanssa tehty aiempi sopimus uhkasi asettaa koko kirjallisuuden tarjonnan yhden yksityisen yrityksen monopolin alaisuuteen, eikä tämä uhka ole vielä kukaan poistunut täysin Google siirsi digitaaliseen muotoon miljoonia tekijänoikeuksien alaisia teoksia eri puolilta maailmaa. Se on tähän asti käyttänyt näitä tiedostoja laittomasti soveltaen vain yhdysvaltalaisista *fair use* -periaatetta kysymättä kirjoittajien tai kustantajien lupaa.

Myös uusi sopimus pilkkaa Bernin yleissopimuksen perusperiaatetta, jonka mukaan tekijänoikeuksien haltijoilta on pyydettävä suostumus ennen heidän teostensa käyttämistä. Ei riitä, että heille annetaan pelkästään mahdollisuus jättäytyä pois hankkeesta, mikä asettaa vastuun, vaivan ja kustannukset kirjoittajien harteille. Sopimus koskee eri puolilla maailmaa sopimuksen kattamissa valtioissa julkaistuja englanninkielisiä kirjoja.

Siirtäessään kirjoja digitaaliseen muotoon Google keskittyi orpoteoksiin ja teoksiin, joiden painos oli loppuunmyyty. Molempien näiden luokkien rajat ovat hyvin hämärät. Monissa tapauksissa orpoteosten kirjoittajat on mahdollista löytää, jos asiaan paneudutaan. Kirjat, joiden painos on loppuunmyyty, ovat usein teoksia, joiden painamisen kirjoittajat tai kustantajat ovat halunneet tietoisesti lopettaa. Eikö tästä seuraa se riski, että Google saattaa riistää kustantajilta vapauden päättää omasta kustannuspolitiikastaan ja kirjoittajilta mahdollisuuden saada potentiaalisia tuloja?

Kuluttajien kannalta Google-hanke saattaa pitkällä aikavälillä heikentää kustannusalan asemaa, jos tekijänoikeuksien haltijat eivät saa heille kuuluvia tekijänoikeusmaksuja. Pitääkseen kilpailukykyä yllä kustantajat luopuvat arvokkaiden, asiantuntijoiden tarkistamien ja kalliiden teosten kustantamisesta. Kuluttajien kannalta tämä merkitsee laadukkaiden teosten korvaantumista halvoilla, tarkistamattomilla ja mielikuvituksettomilla julkaisuilla sekä kaikkialla läsnä olevalla mainonnalla.

Tämän vuoksi odotan Euroopan komission laativan politiikan, joka mahdollistaa digitalisoinnin jatkamisen vaikuttamatta kuitenkaan kielteisesti luovuuteen sekä eurooppalaisten markkinoiden ja lukijoiden etuihin.

Sergio Gaetano Cofferati, S&D-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Googlen ja yhdysvaltalaisen kustantajien välinen sopimus sisältää mielestäni joitain myös meidän kannaltamme varsin mielenkiintoisia seikkoja ja tulevaisuuden mahdollisuuksia. Näiden myönteisten näkökohtien ohella on tärkeää tarkastella myös sopimuksen ongelmallisia kohtia.

Jotta sopimus olisi myönteinen, meidän on opittava katsomaan tekijänoikeuksia kaikessa niiden monimutkaisuudessa kokonaan uudesta näkökulmasta. Meidän on sovitettava yhteen toisaalta verkossa vapaasti käytettäviä kulttuurialan tuotteita koskeva kysyntä ja toisaalta tekijänoikeuksien kattava ja poikkeukseton suoja.

On totta, että Googlen luoma järjestelmä tarjoaisi käyttäjille erinomaisen mahdollisuuden tutustua erityisesti sellaisiin teoksiin, joiden painos on loppunut tai joita on vaikea löytää bibliografisten tietojen perusteella. Samalla se myös tarjoaisi kirjoittajille ja kustantajille mahdollisuuden päivittää omaa kulttuuritarjontaansa ja laajentaa lukijakuntaansa. On kuitenkin myös totta, että sopimus asettaa Googlen monopoliasemaan, eikä vähiten uuden järjestelmän käyttöön valjastettavien mainontaresurssien ansiosta, sillä sopimus kattaa

vain Yhdysvaltain tekijänoikeusviraston rekisteröimät tai Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Kanadassa ja Australiassa julkaistut kirjat ja teokset ja koska eurooppalaisia tai muualla maailmassa julkaistuja teoksia ei ole sopimuksessa huomioitu – toistaiseksi Google on ainoastaan todennut olevansa yleisellä tasolla kiinnostunut laatimaan samankaltaisia sopimuksia myös muiden valtioiden kanssa.

Vaikutus tulee tuntumaan myös Euroopan kulttuurialalla erityisesti siitä syystä, että Eurooppa jää jälkeen koko kirjastojen digitalisointihankkeessa. Tämän lisäksi on syytä huomata, että Yhdysvaltain tekijänoikeusvirasto on 1980-luvulta lähtien rekisteröinyt lukuisia eurooppalaisia kirjoja. Näin ollen kyseiset teokset olisivat Googlen järjestelmää koskevien uusien sääntöjen alaisia. Sen lisäksi monia muita eurooppalaisia teoksia on ollut sellaisten yhdysvaltalaiskirjastojen valikoimissa, jotka ovat antaneet Googlelle mahdollisuuden digitalisoida kirjojaan.

Euroopan komissio on käynnistänyt eurooppalaisen hankkeen, jolla on tähän mennessä ollut vähemmän vaikutusta kuin Google Books -hankkeella odotetaan tulevaisuudessa olevan. Googlen ja yhdysvaltalaisen kulttuurialan välinen sopimus nostaa siis esiin kysymyksen toisaalta tekijänoikeuksien ja tuotannon suojan ja toisaalta käytettävyyden yhteensovittamisesta muun muassa viimeisten kymmenen vuoden aikana tapahtuneen teknologisen vallankumouksen huomioimiseksi. Vaarana on se, että Eurooppa jää tämän lupaavan uuden mallin kehittämisessä jälkeen.

Sanon tämän teille suoraan, arvoisa komission jäsen: Tässä keskustelussa esitetyt ehdotukset eivät mielestäni sovellu tämän ongelman ratkaisemiseen. Me tarvitsemme ratkaisun, joka yhdistää EU:n jäsenvaltiot ja joka ei aseta toimintavastuuta jäsenvaltioiden harteille.

Liam Aylward, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, oikeudellisten asioiden valiokunta on aivan oikeassa esittäessään tämän ajankohtaisen kysymyksen komissiolle. Kirjojen digitalisointihanke vaikuttaa useisiin EU:n ja jäsenvaltioiden politiikan aloihin, kuten tekijänoikeuksiin, kilpailuun, kirjastojen digitalisointiin ja kulttuuriin, ja siten se edellyttää sekä keskustelua että maltillista harkintaa.

Kirjojen digitalisointi tuo mukanaan monia selviä hyötyjä niin kulttuurin kuin taloudenkin kannalta katsottuna. Se saattaa kirjallisuuden ja oppimisen helpommin digitaalisukupolven ulottuville. Se edistää tiedon ja kulttuurin levittämistä. Se tarjoaa opiskelijoille, tutkijoille ja yliopistoille paremmat mahdollisuudet etsiä tietoa ja tehdä tutkimusta.

Jotta Eurooppa voisi kuulua menestyvien tietoon perustuvien talouksien eturintamaan, meidän on otettava uudet tekniikat käyttöömmme ja pysyteltävä tiedon kilpajuoksun kärjessä. Oma jäsenvaltiotoni Irlanti tunnettiin ennen pyhimysten ja oppineiden saarena, ja sillä on kunniakkaat perinteet kirjallisuuden luomisen alalla. Lukemisen ja kirjallisuuden tukeminen ja edistäminen on aina tervetullutta. Valitettavasti täytyy sanoa, että suurin osa pyhimyksistä on jo poissa. Digitalisointi ei saa vaarantaa luovaa työtä, josta kirjallisuus kumpuaa, eikä vaikuttaa kielteisesti eri sidosryhmien elinkeinon harjoittamiseen. On tärkeää korostaa, että digitalisointi voidaan hyväksyä vain, jos sidosryhmien, kuten kirjoittajien, kustantajien, kuvittajien, graafisten suunnittelijoiden ja kääntäjien, oikeuksia edustetaan ja suojellaan.

Otaen huomioon, että digitalisointi saattaa uhata painetun kirjallisuuden markkinoita, on tärkeää varmistaa, että oikeuksien haltijat saavat kohtuullisen korvauksen. Otin tämän seikan puheeksi komission kanssa viime lokakuussa. Komissio kertoi vastauksessaan käynnistäneensä jo julkisen kuulemisen ja kuulleen sidosryhmiä keskustellakseen näiden kanssa. Nämä toimet ovat askel oikeaan suuntaan. Jos Euroopan unionin tekijänoikeuslainsäädäntöä täytyy tarkistaa, sidosryhmien kanssa on tehtävä vielä tiiviimpää yhteistyötä, jotta tarkistettu lainsäädäntö tukee niiden etuja ja samalla edistää tietoon perustuvaa taloutta.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Google Books -hankkeen edistyessä eurooppalainen hidas ja kohdennettu lähestymistapa, jossa korostetaan digitalisointiin liittyviä monituisia ongelmia, on jäänyt todellisuuden jalkoihin. Google digitalisoi systemaattisesti huomattavia määriä kirjoja – myös sellaisten eurooppalaisten kirjailijoiden kirjoja, jotka eivät ole antaneet digitalisointiin suostumustaan ja jotka ovat yllättyneitä ja näreissään löytäessään teoksensa Google Booksin kokoelmista, joihin he eivät teoksiaan ole halunneet.

Haluan todeta heti alkuun, että kun me puhumme tekijänoikeuksista, kyse ei ole pelkästään rahasta. Kyse on myös kirjoittajien itsemääräämisoikeudesta. Heillä pitäisi olla oikeus olla mukana päättämässä kirjojensa mahdollisesta digitalisoinnista sekä siitä, millä tavalla ja missä muodossa heidän kirjojaan digitalisoidaan ja käytetään. Tämä on tärkeä kysymys ja ehdoton välttämättömyys. Tähän liittyy myös hyvin kiistanalainen kysymys niin kutsutuista orpoteoksista, joiden kirjoittajia ei ole löydetty. Tähän ongelmaan on löydettävä tehokas ja käytännöllinen ratkaisu.

Jokaiselle meistä on varmasti käynyt niin, että annettuamme tärkeän kirjan lainaksi kirja on jäänyt sille tielleen, emmekä ole voineet ostaa tilalle uutta, sillä teoksen painos on loppunut. Google Books -hanke olisi toki erinomainen ratkaisu tällaisiin tilanteisiin, sillä se säilyttää maailman kirjallisuuden ja sen lähialojen aarteita, jotka muutoin katoaisivat kulttuuriperinnostämme. Tämä ratkaisu on kuitenkin laadittava siten, että kokonaisuudesta tulee mielekäs. Google Books -hanke ei voi vain viitata kaikille ongelmille kintaalla pelkän oletuksen perusteella. Kirjoittaja on pyrittävä löytämään ja hänen oikeuksiaan on pyrittävä suojelemaan. Tässä kohtaa kuvaan astuvat tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöt. Toivon, että tähän ongelmaan saadaan järkevä ratkaisu. Kuten jäsen Niebler totesi, meidän on keskusteltava tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöjen tehtävistä tässä yhteydessä.

Jokaisella on oikeus kieltäytyä käyttämästä uutta tekniikkaa, mutta siinä tapauksessa on tietenkin myös hyväksyttävä tämän päätöksen seuraukset: tulevaisuudessa voi käydä ilmi, että on jäänyt uuden kattavan tietolähteen ulkopuolelle. Tätä ongelmaa meidän on nyt pohdittava. Kohtuullisen tehokkaan ratkaisun tarjoaminen edellyttää kenties lakisäänteisiä poikkeuksia.

Emma McClarkin, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on hyvä uutinen kirjojen ystäville niin vaalipiirissäni East Midlandsissä kuin ympäri EU:ta. Uskon, että alkamassa on kirjojen vallankumous, ja pidän komission julkilausumaa tervetulleena.

Googlen aloite on välttämätön ja looginen askel eteenpäin. Se vastaa digitaalisen talouden kehitystä, joka on luonut uudenlaiset markkinavälineet ja uudenlaista kysyntää. Mielestäni tällaiset yksityisen sektorin aloitteet tulisi ottaa avoimesti vastaan niin kauan kuin ne eivät estä tulevaa kilpailua ja oikeuksien suojaa.

Kirjastojen valtavia tietoresursseja hyödynnetään kehnosti. Yhdeksän kirjaa kymmenestä jää käyttämättä. Samaan aikaan tuhannet kirjat ovat kuluttajien ulottumattomissa, koska niiden painos on loppunut tai koska julkaisu ei ole elinkelpoinen.

Verkkokirjat tarjoavat kirjoittajille mahdollisuuden saada työstään tunnustusta ja toki myös tuloja.

Se tosiasia, että tämäntyyppistä kirjojen laajamittaista digitalisointia koskevaa sopimusta ei voida soveltaa EU:hun, on harvinaisen kuvaava esimerkki EU:n tekijänoikeuslainsäädännön pirstaleisuudesta. Meidän on laadittava 2000-luvun tarpeita vastaavat eurooppalaiset puitteet tekijänoikeuksille. Euroopan on tartuttava tilaisuuteen, sen on ryhdyttävä tiennäyttäjäksi ja varmistettava, että kirjojen digitalisointi Euroopassa helpottuu, mutta myös, että Google Books -sopimuksessa huomioidaan eurooppalainen tekijänoikeuslainsäädäntö.

Eurooppalaisia toimijoita on rohkaistava tälle alalle kielestä ja lajityypistä riippumatta. Niille lukijoille, jotka haluavat minun laillani yhä lehteillä paperisia sivuja, digitalisointihanke ei korvaa runsastarjontaisia kirjakauppoja, kuten vaalipiirini East Midlandsin kirjakauppoja. Mahdollisuus tutustua kirjoihin verkossa ei suinkaan tee loppua kirjakaupoista, vaan se päinvastoin tarjoaa meille aivan uudenlaisen tavan oppia ja kokea kulttuuria.

Kirjojen digitalisointi ei ole kirjakaupoille vahingoksi, vaan se edistää niiden kirjojen arkistointia ja suojelua ja antaa samalla kuluttajille paremmat mahdollisuudet valita, millä tavoin he hankkivat käyttöönsä opiskelutai ajanvietekirjallisuutta.

Kirjoittajille tämä on tilaisuus laajentaa markkinoitaan ja yleisöään. Uskon, että tämä on suurten teosten uudelleen löytymisen ja kulttuurisen vallankumouksen alku. Sitä meidän on syytä kannattaa ja tukea.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, monet parlamentin jäsenet ovat todenneet, että Google on käytännössä katsoen maailmanlaajuinen monopoli, joka pyrkii haalimaan valtaansa koko maailman kulttuurisen, kirjallisen ja journalistisen perinnön. Eurooppa ei saa antautua Googlen määräysvaltaan. Googlen strategia tarjota palvelua maksutta on vain pintaa, sillä Google tekee kirjallisista teoksista markkinatavaraa, joka tuottaa sille vuosittain yli 23 miljardia dollaria mainostuloja.

Kuten te, arvoisa komission jäsen Kallas, totesitte, Euroopan on käynnistettävä digitalisointiohjelma. Kirjoittajien Yhdysvalloissa Google Books -hanketta vastaan nostamat kanteet töiden varastamisesta eivät saa kuitenkaan johtaa siihen, että myös meillä luodaan digitalisointimalli, joka tekee kirjallisista, journalistisista tai tieteellisistä teoksista markkinatavaraa.

Tästä yhteydessä haluaisin tietää, mitä komissio tarkalleen ottaen tarkoittaa usein käyttämällään termillä ”yhteisliisenssi”. Pidämme ajatusta eurooppalaisten kirjoittajien oikeuksia koskevien markkinoiden luomisesta

tässä suhteessa hyvin huolestuttavana. Meidän ei pidä sotkea kirjallisia teoksia, jotka ovat osa yhteistä perintöämme, ja kaupankäyntiä, johon kuuluu kulttuurin muuttaminen kauppatavaraksi.

Me katsomme tästä syystä, että Euroopan unionin tulee yhdessä jäsenvaltioiden kanssa taata kirjoittajien oikeudet, kirjailijoiden, toimittajien ja tutkijoiden tekijänoikeudet. Useissa jäsenvaltioissa perustettuja julkisia digitalisointijärjestelmiä tulee tukea ja niitä on toteutettava yhdessä eurooppalaisen Europeana-hankkeen kanssa, jotta julkisen kulttuuriomaisuuden anastaminen yksityisiin käsiin voidaan estää.

Ennen päätöksentekoon ryhtymistä Euroopan parlamentin pitäisi järjestää eurooppalainen strategiakonferenssi, jossa EU:n elimet, jäsenvaltiot, kirjoittajien liitot, kirjastot ja jopa julkiset televiestintäoperaattorit yhdessä laativat eurooppalaisen julkisen digitalisointimallin, joka kunnioittaa kirjoittajia ja heidän teoksiaan sekä saattaa teokset mahdollisimman suuren yleisön ulottuville. Tämän hankkeen ja Europeanan tulisi yhdessä toimia muualla maailmassa toimivien järjestelmien rinnalla.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, eurooppalaisen, mittaamattoman arvokkaan kirjallisen perinnön digitalisointi sen säilyttämiseksi ja vaalimiseksi, mutta myös sen vaikutuksen levittämiseksi ja edistämiseksi sekä sen tuomiseksi eurooppalaisten ulottuville, on huomattava haaste, johon julkisten viranomaisten tulisi osallistua nykyistä näkyvämmiin.

Google on tällä hetkellä tulilinjalla, koska sen kaupalliseen strategiaan sisältyy pyrkimys saavuttaa ratkaiseva ja pitkäaikainen etulyöntiasema ottamalla yksinoikeudella haltuunsa ei maailmanlaajuisen virtuaalikirjaston sisältöä, vaan oikeudet käyttää sitä, ja maksamalla siitä hyvästä digitalisointihankkeen kustannukset.

Vastustan muiden eurooppalaisten oikeistoryhmien jäsenten tavoin yksinoikeuksia, jotka voivat johtaa monopolin muodostumiseen. Muut keskeiset ongelmat, jotka koskevat tekijänoikeuksia sekä painosta loppuneiden teosten ja orpoteosten tekijänoikeuksien kunnioittamista, ovat ratkaistavissa. Lainsäädäntöä voidaan tarvittaessa muuttaa niiden huomioon ottamiseksi.

Todellinen kysymys kuitenkin on: mitä vaihtoehtoja Euroopalla on tarjota? Muutaman kuukauden toiminnassa olleella Europeana-sivustolla on saatavissa vain 5 prosenttia Euroopassa digitalisoiduista teoksista. Puolet sen sisällöstä on peräisin ranskalaisista lähteistä. Ranska toimii tässä asiassa kerrankin suunnannäyttäjänä Ranskan kansalliskirjaston Gallica-portaalin ja kansallisen audiovisuaalialan instituutin, INA:n, ansiosta.

Hankkeen saama rahoitus on kuitenkin vain murto-osa todellisuudessa tarvittavista varoista. Google on valmis investoimaan vuosittain 15 miljoonaa euroa yli 20 miljoonan teoksen digitalisoimiseen ja saattamiseen yleisön käyttöön 10 vuoden kuluessa. Kuinka paljon me olemme valmiita lyömään pöytään? Jos me emme osaa vastata tähän kysymykseen, pelkään pahoin, että Google tulee olemaan ainoa taho, joka pystyy vastaamaan kirjastojen itsensä esittämiin tarpeisiin.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, hyödyt ja mahdollisuudet, joita Google Books -hanke voi mahdollisesti tarjota kuluttajille, tutkijoille sekä useimmille kustantajille ja kirjoittajille kulttuuriperinnön säilyttämistä silmällä pitäen, ovat todella kiistattomia. Meidän ei tule kuitenkaan suhtautua hankkeen oikeudellisiin seurauksiin kevyesti. Oikeudellisten asioiden valiokunnan edustajana aion käsitellä nyt niitä.

Digitalisoinnin perusedellytykset ovat tietenkin selvät. Tekijänoikeuksia on kunnioitettava ja tekijänoikeusmaksujen tilittämiseksi kirjoittajille on perustettava siihen soveltuva järjestelmä. Googlen hanke pohjautuu valitettavasti anglosaksiseen oikeusjärjestelmään ja pohjoisamerikkalaiseen markkinatilanteeseen, jotka eivät vastaa lainkaan Euroopan unionin järjestelmiä. Tähän liittyen Googlen toiminta on kohdannut Euroopan unionissa esteitä, jotka ovat luonteeltaan paitsi oikeudellisia, myös eettisiä. Googlen perusolettamus on, että tekijänoikeuksien haltija, joka ei halua osallistua sopimukseen, on velvollinen ilmoittamaan tästä Googlelle. Tämä ei tietenkään ole eurooppalaisen lainsäädännön mukaista. Euroopassa perusolettamus on, että ennen kirjan siirtämistä digitaaliseen muotoon ja yleisön saataville, kirjoittajalta on pyydettävä suostumus ja hänelle on maksettava asiaankuuluva korvaus.

Toinen ongelma liittyy niin kutsuttuihin ”orpoteoksiin”, toisin sanoen teoksiin, joiden tekijänoikeuksien haltijoita ei ole voitu määrittää. Tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöt edustavat useimmissa jäsenvaltioissa tunnettujen tekijänoikeuksien haltijoiden etuja. Ne edustavat myös toistaiseksi tuntemattomien tekijänoikeuksien haltijoiden etuja esimerkiksi takaamalla heille myyntitulot tietyltä ajanjaksolta siltä varalta, että tekijänoikeuksien haltijat myöhemmin löydetään.

Haluan lisäksi todeta, että eurooppalaista tekijänoikeuslainsäädäntöä on tarkistettava digitaalisen haasteiden edellyttämällä tavalla. Tuen samalla täysin jäsen Redingin ja jäsen McCreevyn näkemyksiä sekä komission jäsen Kallaksen tänään esittämää näkemystä. Hän totesi, että tekijänoikeuksien alaisten teosten digitalisoinnissa

on kunnioitettava kaikilta osin tekijänoikeuksien periaatteita sekä kirjoittajien oikeutta kohtuulliseen korvaukseen, jotta kirjoittajat voivat hyötyä mahdollisimman paljon teostensa levittämisestä laajemman eurooppalaisen yleisön tietoisuuteen. Eurooppa ei tietenkään saa hukata tätä tilaisuutta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, internetin tarjoamat mahdollisuudet ovat innostaneet Googlen herättämään kyberavaruudessa uudelleen henkiin kirjoja, joiden painos on loppunut, jotka on unohdettu tai jotka ovat kadonneet historiaan hämärään. Suurenmoinen ajatus nykypäivän Aleksandrian kirjaston luomisesta on kuitenkin herättänyt kiivaita keskusteluja tekijänoikeuksista.

Kaksi viikkoa sitten saavutettu sopimus tyydytti Authors Guild -kirjailijayhdistyksen, yhdysvaltaisen kustantajayhdistyksen Association of American Publishers sekä joitain niiden eurooppalaisia sisarjärjestöjä. Sopimus sallii neljässä eri valtiossa julkaistujen teosten siirtämiseen digitaaliseen muotoon ja yleisön saataville maksua vastaan. Nämä valtiot ovat Yhdysvallat, Yhdistynyt kuningaskunta, Australia ja Kanada. Näissä valtioissa asuvat internetin käyttäjät voivat lukea 20 prosenttia e-kirjoista veloitusetta, jolloin kustannuksista vastaavat mainostajat. Loput 80 prosenttia kirjoista on käyttäjille maksullisia.

Tässä järjestelyssä on kirjoittajien ja kustantajien näkökulmasta kaksi etua. Google joutuu ensin maksamaan 60–300 dollarin kertamaksun kirjan siirtämisestä digitaaliseen muotoon ja sen jälkeen 63 prosenttia e-kirjasta Google Books -palvelussa saadusta voitosta. Toisin sanoen kirjoittajat saavat tuloja teostensa julkaisemisesta internetissä, oli kyse sitten vaikka vain yhdestä ainoasta sivusta.

Harvat ovat kuitenkaan kiinnittäneet huomiota siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella asuvat eurooppalaiset Google Books -palvelun käyttäjät, esimerkiksi belgialaiset tai puolalaiset internetin käyttäjät, eivät voi tutustua edes noihin 20 prosenttiin e-kirjoista. Palveluun sisältyy pääasiassa englanninkielisiä teoksia. Eurooppalaiset kustantajat tai kirjoittajat, jotka haluavat päästä mukaan hankkeeseen, joutuvat sopimaan asiasta Googlen kanssa itse. Eurooppalaiset voivat tutustua vapaasti vain vähiten kiinnostaviin teosryhmiin, toisin sanoen teoksiin, jotka ovat julkisella alueella ja joiden tekijänoikeudet ovat rauenneet kauan sitten, kuten sellaisiin Ranskan kansalliskirjaston teoksiin, joita ei ole luettu 200 vuoteen. Muodostumassa ei siis ole kattavaa eurooppalaisten teosten e-kirjastoa.

Googlen hankkeeseen liittyy joitain varauksia, kuten yhtiön monopoli e-kirjojen luomisessa ja jakelussa sekä vaatimus maksaa sille osa tuloista ja mainonnasta. Tämän lisäksi yhtenäisen eurooppalaisen tekijänoikeusjärjestelmän puuttuminen tekee siitä Euroopan unionissa tehottoman. Googlen ympärillä käyty oikeudellinen kädenvääntö on osoittanut, mitä yhtenäisen tekijänoikeuslainsäädännön puuttuminen Euroopan unionissa voi aiheuttaa. Se on myös tehnyt selväksi, että Google Books -aloitteelle ei voida antaa yhtenäistä vastinetta. On siis ilmiselvää, että tekijänoikeuslainsäädäntöä on yhdenmukaistettava Euroopan unionissa pikaisesti.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Google on meille kaikille tuttu amerikkalainen yhtiö, joka tarjoaa meistä monien päivittäin käyttämiä verkkopalveluita. Googlen Euroopan päämaja on Irlannissa, joten tiedän, että Google on erinomainen työnantaja ja todellinen suunnannäyttäjä viimeisimmän internet-teknologian alalla.

Kirjojen digitalisointi, kuten Google Books -hanke, voi mahdollisesti vapauttaa yleisön käyttöön valtavia määriä maailman kollektiivista tietoa ja kulttuuriperintöä. Meidän tulee tukea toimia, joiden tavoitteena on mahdollistaa kirjojen hakeminen, lukeminen ja lataaminen. Me olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että digitaalinen kirjasto, jollaista Google on luomassa, tuo mukanaan todellisia hyötyjä. Tämä on erityisen totta eurooppalaisten kirjastojen kohdalla, sillä niillä on kokoelmissaan jopa 400 vuotta vanhoja teoksia. Tämänikäisiin kirjoihin pääsevät tutustumaan vain harvat. Siirtämällä kirjat verkkoon annetaan kaikille mahdollisuus perehtyä niihin ja nauttia niiden sisällöstä.

Eurooppalaisina meidän on kuitenkin kysyttävä, voimmeko sallia yhden amerikkalaisen yksityisyhtiön monopolisoida kaiken tämän tiedon ja kulttuurin. En epäile, etteikö Google aikoi pitää yllä hyväntahtoista mottoaan ”Do no evil”. Onko meillä kuitenkin minkäänlaisia takeita siitä, että se ei käytä monopoliasemaansa hyväkseen hinnoitellakseen e-kirjat tavallisten kansalaisten ulottumattomiin? On ehdottoman tärkeää, että tällaiset kokoelmat ovat suuren yleisön saatavilla.

Meidän on tuettava kaikin tavoin omaa digitaalista kirjastoamme. Europeanan kautta on tuotu verkkoon lähes 5 miljoonaa teosta. Sen tehtävänä on saattaa eri puolilta Eurooppaa kootut kulttuurikokoelmat mahdollisimman laajan yleisön saataville. On valitettavaa, että tähän mennessä vain Ranska on panostanut kokoelmiin vakavissaan ja että muut jäsenvaltiot, Irlanti mukaan lukien, ovat jättäneet panoksensa hyvin

vähäiseksi. Kotivaltioni Irlannin kirjallinen perintö on todella rikas ja vaikuttava. Sen vuoksi kehotan Irlannin hallitusta osallistumaan Europeana-hankkeeseen aiempaa näkyvämmiin.

Eurooppalaisen kulttuurin ja perinnön julkista saatavuutta on vaalittava. Meidän on kehotettava Euroopan kaikkia kulttuuri-instituutioita digitalisoimaan kokoelmansa ja ryhtymään siihen pian.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Arvoisa puhemies, tiedon ja koulutuksen saatavuutta on edistettävä jo periaatteellisista syistä. Samalla olisi parannettava myös eurooppalaisen ja kansainvälisen kulttuurin saatavuutta, ja kirjoitetulla sanalla on tässä kulttuurissa aivan erityinen sija. Tässä mielessä kirjojen digitalisointi ja maksuton käyttäminen on toivottavaa. Digitalisointiin voidaan kuitenkin ryhtyä vain sillä edellytyksellä, että tekijänoikeuksia ehdottomasti kunnioitetaan.

Euroopan unionissa on myös samankaltaisia institutionaalisia välineitä. Tarkoitan erityisesti Europeana-hanketta, jota on kehitettävä ja edistettävä edelleen. Europeana on samalla sekä kirjasto, koulu, elokuvakirjasto että musiikkikirjasto. Sen toiminnassa kunnioitetaan tekijänoikeuksia ja sen käyttö on maksutonta kaikille kansalaisille. Näin ollen meillä on jo tarvittavat keinot. Kysymys kuuluu, miten me voimme hyödyntää voimiamme Euroopan unionina ja ryhtyä suunnannäyttäjiksi sen sijaan, että tyytyisimme vain valvomaan yksityisellä sektorilla tapahtuvaa kehitystä.

Edit Herczog (S&D). - (HU) Tässä on jälleen yksi esimerkki siirtymisestä Gutenbergin maailmasta digitaaliseen maailmaan. Yrity maailma on ohittanut meidät, koska lainsäädäntöprosessi etenee liian hitaasti. Säättämismenettelyä on nopeutettava. Meidän on vältettävä anarkia ja estettävä monopolien muodostuminen. Meidän on taattava lukijoiden, kirjoittajien ja vähittäiskauppiaiden vapaus. Meidän on myös taattava kulttuurin monimuotoisuus ja vähemmistökielten tasa-arvoinen asema. Meidän on tehtävä kaikkemme kitkeäksemme digitaalinen lukutaidottomuus. Meidän on toteutettava tämä kaikki, eikä se ole mikään helppo tehtävä.

Helga Trüpel (Verts/ALE). - (EN) Arvoisa puhemies, vastaan uudesta Europeanaa koskevasta mietinnöstä ja olen vakuuttunut, että meidän on löydettävä sellainen tasapaino, joka takaa tekijänoikeuksien kunnioittamisen ja samalla helpon saatavuuden kaikille käyttäjille.

Tämä tarkoittaa, että me tarvitsemme selkeät määritelmät siitä, miten tekijänoikeuksia uudistetaan. Sen vuoksi me tarvitsemme komission tutkimusta siitä, minkälaista eurooppalaista oikeudenmukaista käyttöä halutaan, ja selkeitä määritelmiä siitä, mitä orpoteoksilla tarkoitetaan. Jos me todella emme halua jäädä Yhdysvalloista jälkeen, toivon komission kertovan, pitäisikö eurooppalaisten taideteosten digitalisointia ja Europeana-hanketta rahoittaa laajemmassa mittakaavassa uudesta Lissabonin strategiasta. Muutoin digitalisointi jää Googlen tehtäväksi, mikä ei olisi paras ratkaisu jo olemassa olevan monopolijärjestelmän kehittymisen estämisen kannalta.

Rui Tavares (GUE/NGL). - (PT) Arvoisa puhemies, tämä on hyvin ironista, eikö olekin? Googlen toiminta, immateriaaliomaisuuden omiminen ja kopioiminen yksityiseen käyttöön, oli jopa Yhdysvaltain oikeusministeriön omien päätelmien mukaan selvästi laitonta alusta pitäen. Pienemmässä mittakaavassa sitä kutsuttaisiin piratismiksi. Miksi samaa toimintaa harjoittavia yksittäisiä käyttäjiä ja Googlea pitäisi kohdella eri tavoin?

Isoille tekijöille ei siis pitäisi suoda minkäänlaisia erityisoikeuksia; tämän pitäisi olla meidän ensimmäinen periaattemme.

Toinen periaate on, että me emme voi luottaa sokeasti monopolin hyväntahtoisuuteen. Pidän Googlea varsin mielenkiintoisena yrityksenä kuten moni muukin tässä salissa. Googlen idea on mielestäni innovatiivinen ja hyvä. Mutta entä jos Google jossain vaiheessa päättää korottaa hintoja vaikkapa monisatakertaisesti kuten akateemisten lehtien julkaisijat ovat tehneet? Entä jos se päättää rajoittaa tiettyjen teosten saatavuutta? Googlella on 15 prosentin kiintiö kirjoille, joita voidaan sensuroida.

Me tarvitsemme aidosti maailmanlaajuista digitaalista kirjastoa, jota hallinnoi kansainvälinen yhteenliittymä. Yhteenliittymän jäsenenä tulee olla laadun varmistamisesta vastaavia yliopistoja sekä kansallisia kirjastoja, ja EU:lla tulee olla siinä luonnollisesti huomattavasti nykyistä vaikutusvaltaisempi asema ja suurempi päätösvalta. Ensimmäinen kysymys on kirjoista, seuraavaksi kysymys tulee olemaan eurooppalaisten museoiden taideteoksista. Euroopalla ei ole varaa jäädä tässä asiassa jälkeen.

Zoltán Balczó (NI). - (HU) Me keskustelemme yksityisen yhtiön, tässä tapauksessa Googlen, aikeista digitalisoida maailman kirjallinen perintö ja vaikuttaa siltä, kuin kyse olisi vain nykyhetkestä. Eräissä puheenvuorossa todettiin, että osa meistä aikoo joka tapauksessa jatkaa painettujen kirjojen käyttämistä.

Valitsemme sitten minkä tahansa vaihtoehdon, se tulee tarjoamaan myös tuleville sukupolville tilaisuuden tai taakan, josta meidän on tietenkin vastattava. Kyse ei ole siis vain siitä, kuten on todettu, että nämä päätökset vaikuttavat eurooppalaiseen kulttuurialaan Ei, ne vaikuttavat eurooppalaiseen kulttuuriin. On todella suuri vaara, että yksi ainoa yhtiö tulee omistamaan koko maailman kulttuuriperinnön tai, jos katsomme tulevaan, sen koko kulttuurin nykypäivän. Sen vuoksi on ehdottoman tärkeää, että Eurooppa laatii tälle alalle oman selkeän strategiansa.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, digitalisointi on ennennäkemätön mahdollisuus saattaa Euroopan ja koko maailman kulttuuriperintö mahdollisimman monien eurooppalaisten saataville. Se vastaa varsin hyvin Lissabonin strategian tavoitteita.

Vaikuttaa kuitenkin siltä, että digitalisointi edellyttää orpoteoksia koskevan kysymyksen määrittelyä. Aivan ensimmäiseksi meidän tulisi yhdenmukaistaa eurooppalaiset käytännöt, jotka koskevat orpoteoksista saatavien tulojen hallinnointia. Nämä käytännöt vaihtelevat jäsenvaltioittain.

Toiseksi painosta loppuneiden teosten julkaiseminen edellyttää erityistä valvontaa. Painosta loppuneiden teosten sääntelyä olisi mielestäni yhdenmukaistettava. Me emme voi hyväksyä sellaisen tilanteen syntymistä, jossa näitä teoksia koskeva sääntely on puutteellista. Kolmanneksi eurooppalaisessa oikeusjärjestelmässä ei voida hyväksyä opt-out-menettelyä, sillä se sallii Googlen digitalisoida teoksia ilman kirjoittajan suostumusta.

Euroopan unionin tulee mielestäni hyväksyä tällä alalla kattavampia toimenpiteitä. Katson myös, että jos me haluamme kilpailla myönteisessä mielessä Googlen kanssa tai tehdä sen kanssa yhteistyötä, meidän on nopeatuttava Europeanan kehitystyötä erityisesti jäsenvaltioissa.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan havainnollistaa näkökantaani kertomalla pienen tarinan.

Maailmanhistorian todennäköisesti ensimmäinen tekijänoikeusjupakka sai alkunsa Irlannissa 1 500 vuotta sitten, kun munkki nimeltä Finian kutsui toisen munkin nimeltä Columcille luostariinsa. Finian kirjoitti tuolloin erästä käsikirjoitusta. Columcille löysi käsikirjoituksen ja ryhtyi tekemään siitä öisin jäljennöstä.

Finian pahastui tästä ja pyysi jäljennöstä takaisin. Hän ei saanut sitä, joten hän vetosi ylikuninkaaseen. Ylikuningas käsitteli tapauksen ja antoi tuomionsa, joka iirin kielellä kuului ”*do gach bó a lao, do gach leabhar a chóip, or*”. Tämä tarkoittaa: ”joka lehmälle vasikkansa, joka kirjalle jäljennöksensä”.

Tämä tuomio on yhtä ajankohtainen nyt kuin 1 500 vuotta sitten, sillä tekijänoikeudet on tärkeää taata. Sanon siis ”joka lehmälle vasikkansa, joka kirjalle jäljennöksensä” ja joka kirjoittajalle ja taiteilijalle tekijänoikeutensa.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio tekee kaikkensa kehittääkseen eurooppalaista digitaaliaa. Näyttää siltä, että Googlesta ja erityisesti sen kirjahankkeesta on muodostunut merkittävä Euroopan unionia yhdistävä tekijä, sillä – kuten tiedätte ja olette lehdistä lukeneet – tekijänoikeudet ovat tähän asti olleet yksinomaan jäsenvaltioiden ja kansallisen lainsäädännön asia.

Me tarvitsemme nyt jonkinlaista yhteistä käytäntöä, josta komissio mielellään antaa ehdotuksia. Seuraava komissio ottaa nämä asiat varmasti hyvin vakavasti, ja tästä tulee merkittävä tavoite. Me olemme kaikki yhtä mieltä siitä, että kirjat on saatava verkkoon ja että sen on tapahduttava nopeasti. Halusimme tai emme, sinne ne joka tapauksessa päätyvät. Tärkeintä on se, että kirjoittajat saavat verkkokirjoista korvauksen. Me olemme laatimassa näistä asioista puitedirektiiviä. Siinä käsitellään myös yhteisvalvontajärjestöjä, joiden on oltava avoimia ja vastuuvuorollisia jäsenilleen. Puitedirektiivi valmistuu syksyn 2010 ja kevään 2011 välisenä aikana.

Me emme saa jäädä jälkeen. Me ehdotamme yksinkertaisia eurooppalaisia sääntöjä orpoteoksista ja myös painosta loppuneista teoksista. EU:n ehdotus takaa, että kirjoja digitalisoidaan vain etukäteen annetun suostumuksen turvin ja että orpoteosten kirjoittajat pyritään aidosti löytämään.

Meidän on jatkettava tätä keskustelua. Me haluamme vielä kerran kiittää oikeudellisten asioiden valiokuntaa sekä jäsen Niebleriä ja jäsen Lehneä siitä, että he tekivät tästä mielenkiintoisesta keskustelusta aloitteen.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Bogusław Sonik (PPE), kirjallinen. – (PL) Googlen tarjoama uusi palvelu Google Books on saanut viime aikoina aikaan kiihkeää keskustelua. Hankkeen periaatteena on tarjota yleiseen käyttöön veloituksetta lukuisia digitaaliseen muotoon siirrettyjä kirjoja. Näistä kirjoista 4 miljoonaa on peräisin eurooppalaisilta kirjoittajilta.

Tilanne herättää kysymyksiä internetin vapauden rajoittamisesta ja niistä haasteista, joita nopeasti kehittyvä tietoyhteiskunta lainsäätäjille asettaa.

Kuten Euroopan komissio on aivan oikein todennut, tekijänoikeuksien alaisten kirjojen digitalisoinnissa on kunnioitettava kaikilta osin tekijänoikeuksia ja maksettava kohtuullinen korvaus kirjoittajille, jotka voivat hyötyä eniten teostensa saattamisesta laajemman eurooppalaisen yleisön ulottuville. Komissio on kuitenkin samalla nostanut esiin kysymyksen siitä, soveltuuko eurooppalainen tekijänoikeusjärjestelmä vastaamaan digiajan haasteisiin. Salliiko nykyinen lainsäädäntö eurooppalaisten kuluttajien käyttää digitalisoituja kirjoja? Takaako se korvaukset näiden teosten kirjoittajille?

Google Books -hanke saattaa kirjat huomattavasti laajemman lukijakunnan ulottuville kuin tavallinen kirjasto. Kirjojen ilmainen jakeleminen verkossa on kuitenkin törmännyt rajoituksiin, jollaisia on otettu jo käyttöön musiikin julkaisualalla. Lainsäädäntö on jäänyt jälkeen digitaalisen viestinnän kehityksestä. Meidän on siis laadittava uusi oikeudellinen kehys, joka mahdollistaa nopeasti muuttuvan nykytodellisuuden sääntelyn. Lisäksi on löydettävä kompromissiratkaisu Google Books -hankkeen kaltaisten hankkeiden ja kirjoittajien korvausoikeuksien välille.

(Istunto keskeytettiin klo 11.50 ja sitä jatkettiin klo 12.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

5. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen hyväksytyjen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

6. Äänestykset

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. Euroopan vapaaehtoistyön teemavuosi (2011) (A7-0077/2009, Marco Scurria) (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Marco Scurria, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan hyvin lyhyesti kiittää Euroopan parlamenttia, kaikkia valiokuntia, esittelijöitä ja varjoesittelijöitä heidän työstään tämän mietinnön parissa.

Laatimamme mietintö lisää vapaaehtoistyön näkyvyyttä. Eri puolilla Eurooppaa toimii 100 miljoonaa vapaaehtoistyöntekijää, jotka päivä toisensa jälkeen antavat osan ajastaan muiden ihmisten ja yhteisön hyväksi.

Tämän me olemme saaneet aikaan, me olemme lisänneet määrärahoja ja kohentaneet sekä paikallisia että EU:n laajuisia toimia yhdistysten tukemiseksi.

Haluan kiittää Maroš Šefčovičia ja puheenjohtajavaltio Ruotsia erinomaisesta yhteistyöstä.

Uskon, että tänä vuonna Euroopan parlamentti tulee aidosti kiinnostumaan vapaaehtoistyöstä, jota on myös kutsuttu yhteiskuntamme selkärangaksi.

Haluan vielä kerran kiittää kaikkia niitä, jotka ovat työskennelleet tämän tärkeän mietinnön parissa.

6.2. EY:n ja Ukrainan tiede- ja teknologiayhteistyötä koskeva sopimus (A7-0074/2009, Herbert Reul) (äänestys)

6.3. Energiatehokkuusyhteistyötä koskeva kansainvälisen kumppanuuden (IPEEC) toimeksianto sekä energiaterhokkuusyhteistyötä koskevan kansainvälisen

kumppanuuden sihteeristön perustamista Kansainvälisen energiajärjestön yhteyteen koskeva pöytäkirja (A7-0075/2009, Herbert Reul) (äänestys)

6.4. Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkia koskeva vuoden 2009 laajentumisstrategia (äänestys)

7. Tervetuloivotukset

Puhemies. – (EN) Hyvät kollegat, minulla on ilmoitusasia, joka saattaa olla aivan paikallaan nyt, kun juuri äänestimme vuoden 2009 laajentumisstrategiaa koskevasta mietinnöstä.

Minulla on ilo ilmoittaa, että meillä on tänään vieraanamme Kroatian parlamentin, Saborin, valtuuskunta.

(Suosionosoituksia)

Valtuuskuntaa johtaa Mario Zubović, joka osallistui juuri EU:n ja Kroatian parlamentaarisen sekavaliokunnan kymmenenteen tapaamiseen .

Hyvät Saborin jäsenet, toivotamme teidät tervetulleeksi tänne Euroopan parlamentin Strasbourgin istuntoon. Kuten olette voineet todeta, me olemme keskustelleet tällä viikolla laajentumisesta ja toivomme Kroatian liittyvän Euroopan unioniin mahdollisimman pian.

(Suosionosoituksia)

Teillä on tietenkin edessänne neuvottelujen viimeiset ja erityisen vaativat kierrokset. Me kannustamme teitä lämpimästi tekemään kaikkenne jäsenyyden valmistelemiseksi.

Hyvät kollegat, me toivomme, että saamme pian Euroopan parlamenttiin kroatialaisia tarkkailijoita ja että te voitte istua tässä istuntosalissa meidän rinnallamme ennen tämän toimikauden päättymistä.

Lämpimät kiitokset tämpäpäiväisestä vierailustanne.

8. Äänestykset (jatkoa)

8.1. Naisiin kohdistuvan väkivallan poistaminen (äänestys)

8.2. Somalian rannikkovesillä tapahtuviin merirosvouksiin liittyvän poliittisen ratkaisun löytäminen (äänestys)

8.3. Savuton ympäristö (äänestys)

8.4. Ajan tasalle saatettujen ILO-yleissopimusten ratifiointi ja täytäntöönpano (äänestys)

8.5. Elintarviketurvaa koskeva FAO:n huippukokous - nälänhädän poistaminen maailmasta (äänestys)

9. Äänestysseilytykset

Suulliset äänestysseilytykset

- Päätöslauselmaesitys: Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkia koskeva vuoden 2009 laajentumisstrategia (B7-0185/2009)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Haluan ennen kaikkea todeta, Gabriele Albertini on tehnyt tämän mietinnön laatimisessa erittäin laadukkaasta työtä. Haluan myös sanoa, että äänestin tämän ehdotuksen puolesta, sillä laajentuminen on EU:lle merkittävä poliittinen ele. Lisäksi haluan huomauttaa, että olen äänestänyt poliittisesta ryhmästäni poikkeavalla tavalla useissa, käytännössä Kosovoon liittyvissä kohdissa, sillä kantani Kosovon

suhteen poikkeaa useimpien jäsenvaltioiden kannasta. Äänestin siis tämän vuoksi poikkeavalla tavalla 19 artiklan tarkistuksesta 17, tarkistuksesta 22, tarkistuksesta 24 ja myös 10 kohdan 4 viitteen jälkeen.

Pidän laajentumista edelleen erittäin tärkeänä, mutta katson samalla, että viiden jäsenvaltion ilmaisemat eriävät näkemykset on myös otettava huomioon.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, espanjalaisen sosialistivaltuuskunnan Kosovoa koskevat äänet tukevat kansainvälistä Kosovon yksipuolisen itsenäisyysjulistuksen tunnustamista jättämistä.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Äänestin laajentumisstrategiaa koskevaa päätöslauselmaesitystä vastaan, sillä siinä annetaan Turkille aiheetonta tunnustusta edistymisestä Kööpenhaminan kriteerien suhteen. En näe merkkejä tällaisesta kehityksestä. Hyvät parlamentin jäsenet, koettakaa ymmärtää, että Turkki on valtio, joka syyllistyi alle 100 vuotta sitten kansanmurhaan alueellaan asuvia ryhmiä vastaan ja vastikään Turkin vallasta vapautuneita ryhmiä vastaan. Kansanmurha jatkuu Turkissa yhä, ja Turkin väestö ja päättäjät ovat ylpeitä siitä. Turkki tuki 20 vuotta sitten terroristijärjestöjä ja toimi terroristien lähtömaana. Sillä on yhä tänä päivänä läheiset yhteydet terroristijärjestöihin. Jos te haluatte Euroopan unionin jäseneksi valtion, joka on yhä ylpeä kansanmurhasta ja joka tukee terrorismia, niin hyväksykää se kaikin mokomin. Itse vastustan sitä ehdottomasti.

Puhetta johti

varapuhemies **Rainer WIELAND**

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, äänestin tämän mietinnön puolesta, mutta haluan tässä yhteydessä vielä nostaa esille yhden tärkeän asian.

Minun mielestäni meidän pitää Euroopan parlamentissa ja Euroopan unionissa huolehtia siitä, että kaikki Euroopan unionin jäsenyyttä tavoittelevat valtiot noudattavat Kööpenhaminan kriteereitä. On erittäin tärkeää huolehtia siitä, että ihmisoikeudet, demokratia, mielipiteenvapaus ja oikeusjärjestys voivat toteutua.

Tänään äänestimme myös naisten oikeuksista ja sen puolesta, että naisilla on oikeus väkivallattomaan elämään. Minusta tässä yhteydessä on erittäin tärkeää huolehtia siitä, että myös naisten ja lasten oikeudet toteutuvat kaikissa niissä valtioissa, jotka haluavat liittyä Euroopan unioniin.

Korostan tässä ennen muuta Turkia. Turkin täytyy toteuttaa nopeita uudistuksia ja muutoksia, jotta se on valmis liittymään Euroopan unioniin, joskin en itse jaksa uskoa, että se tapahtuu meidän elinaikanamme. Tärkeintä kuitenkin on, että me Euroopan unionissa pidämme kiinni yhteisesti sovituista pelisäännöistä, Kööpenhaminan kriteereistä.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, myös minä äänestin mietintöä vastaan, sillä katson, että Turkin on täytettävä kaikki kriteerit, ennen kuin sille voidaan antaa tällaista myönteistä lausumaa. Haluan erityisesti muistuttaa Kyproksen ja Turkin välisestä rajariidasta, jota ei ole tänäkään vuonna saatu ratkaistua, sekä Kyproksen laittomasta miehityksestä, joka jatkuu yhä. En halunnut kuitenkaan äänestää muita ehdokasvaltioita vastaan. Erityisesti ajattelen Balkanin alueen valtioita, jotka ovat puolestani tervetulleita Euroopan parlamenttiin niin pian kuin mahdollista.

- Päätöslauselmaesitys: Naisiin kohdistuvan väkivallan poistaminen (B7-0139/2009)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, en äänestänyt tästä päätöslauselmasta, vaikka kyse onkin tärkeästä ja jopa erittäin tärkeästä asiasta. En ymmärrä, mistä syystä naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista käsitellään yhdessä lisääntymiseen liittyvien valintojen kanssa. Osa tästä aiheesta eilen esitetyistä puheenvuoroista oli täyttä hölynpölyä. Jäsen Senyszyn syytti katolista kirkkoa naisten alistamisesta.

Tällaiset väitteet ovat täysin absurdeja. Puolassa ei ole kunniamurhia, tyttöjen ympärileikkaukset eivät ole yleinen käytäntö, meillä ei harjoiteta valikoivia abortteja, väliaikaisia avioliittoja ei ole, eikä ketään kiviteta todellisista tai väitetyistä aviorikoksista. Lainsäädäntö ei millään tavoin syrji naisia, ja kaikki tahot, niin kansalaiset kuin katolinen kirkkokin, tuomitsevat naisiin kohdistuvan väkivallan kaikki muodot. Tällaisia äärimmäisyyksin meneviä väitteitä ei onneksi löytynyt itse päätöslauselmasta, joten katsoin tarpeelliseksi ainoastaan jättää äänestämättä.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, äänestin naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päätöslauselmaehdotuksen puolesta. Omistan ääneni niille lähes 7 miljoonalle italialaisnaiselle, jotka joutuvat

miesten väkivallan kohteeksi joka vuosi. Omistan sen myös kaikille muille samasta tilanteesta kärsiville naisille Euroopassa.

Toisinaan meillä on houkutus ajatella, että kyse on yhteiskunnan reuna-alueiden ilmiöstä, vaikka todellisuudessa naiseen kohdistuvaa väkivaltaa tapahtuu ennen kaikkea kodeissa. Se on siis ilmiö, joka koskettaa meitä kaikkia.

Vanhempien naisten on vaikeampaa suojella itseään. Sen vuoksi me emme saa unohtaa heitä, sillä väkivalta ei ole vain fyysistä, se on myös kulttuurista. Se voi tarkoittaa myös liikkumisvapauden kieltämistä.

Vastaavasti tyttöihin kohdistuva väkivalta estää aikuiseksi varttuvien naisia nauttimasta elämästään lopullisesti.

Sen vuoksi toivon, että Euroopan parlamentti tästä eteenpäin ryhtyy konkreettisiin toimenpiteisiin, jotta nämä hyväntahtoiset aloitteet eivät jää vain aloitteiksi.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, naiseen kohdistuva väkivalta on kaikkialla Euroopassa ja myös koko maailmassa laajalle levinnyt ongelma. Pelkästään Ruotsissa, jossa on 9 miljoonaa asukasta, pahoinpidellään 380 naista päivittäin. Viidesosa naisväestöstä joutuu kokemaan väkivaltaa ja 45 prosenttia kaikista 16–64 vuotiaista naisista on jossain vaiheessa elämänsä joutunut väkivallan kohteeksi. Tämä on pöyristyttävää. Väkivallan kohteeksi joutuminen omassa kodissa on törkeä henkilökohtaisen koskemattomuuden loukkaus. Miehillä ja naisilla tulisi olla yhtäläinen mahdollisuus nauttia fyysisestä koskemattomuudesta.

Kaikkialla Euroopassa jatkuva väkivalta on osoitus siitä, että tasa-arvon edistämiseksi on vielä paljon tehtävää. EU ei voi enää sulkea silmiään näiltä tosiasioilta. Näin ollen pidän päätöslauselmaa naiseen kohdistuvan väkivallan poistamisesta tervetulleena ja kehotan uutta komissiota ja neuvostoa kantamaan myös oman vastuunsa tässä asiassa. Aion varmistaa, että komission on pakko laatia ehdotus naiseen kohdistuvan väkivallan vähentämisestä.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, äänestin vilpittömästi tämän päätöslauselman puolesta, sillä poliittisten ryhmien täytyy mielestäni yhdistää voimansa yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi. Meidän on tuomittava ja torjuttava kaikki naiseen kohdistuvan väkivallan muodot sekä lisättävä tietoisuutta niistä.

Olen erityisesti huolissani konfliktialueilla elävistä naisista, sillä elin Bosnia-Herzegovinassa aluetta koetelleen konfliktin ajan jakaen apua sitä tarvitseville ja osallistuin myös Punaisen ristin toimintaan Darfurissa. Uusi Tukholman ohjelma on mielestäni erinomainen väline, jonka avulla me voimme siirtyä sanoista tekoihin. Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia siitä, että se sisällytti naisten vaikutusmahdollisuuksien parantamisen ja naiseen kohdistuvan väkivallan torjumisen Tukholman ohjelmaan. Aion pyrkiä tekemään naiseen kohdistuvan väkivallan torjumisesta Tukholman ohjelman täytäntöönpanon keskeisen painopisteen.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan painottaa, että naiseen kohdistuva väkivalta on erittäin tärkeä aihe, ja olen erittäin iloinen, että Euroopan parlamentti on ottanut tämän ongelman puheeksi. Ennen kaikkea on syytä paneutua erityisen väkivaltaisiin ja julmiin seksuaalirikoksiin, joiden kohteiksi naiset joutuvat, mutta joista joidenkin eurooppalaisten valtioiden oikeusjärjestelmät eivät aina langeta asiaankuuluvia rangaistuksia. Tuomioistuinten tällaisissa tapauksissa antamat tuomiot ovat usein hyvin lempeitä, minkä vuoksi naiset joissain tapauksissa menettävät motivaationsa ilmoittaa näistä väkivallanteoista lainvalvontaviranomaisille. Tämän seurauksena osa rikoksista jää ilmoittamatta. Sen vuoksi meidän tulee näiden erittäin vakavien, väkivalta- ja seksuaalirikosten kohdalla pyrkiä yhdenmukaistamaan tuomioita, jotta näiden järkyttävien tekojen kohteiksi joutuneille naisille voitaisiin tarjota jonkinlainen turvallisuuden tunne ja kokemus siitä, että oikeus tapahtuu.

Haluan painottaa, että en voinut äänestää päätöslauselman lopullisen tekstin puolesta, sillä sen aborttia koskeva ideologinen ja radikaali suhtautuminen on vastoin kristillisiä arvoja.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää äänestysseilyksen tupakoinnin torjumista koskevasta äänestyksestä, jos se vain on mahdollista. Puhuisin hyvin lyhyesti.

Puhemies. – (DE) Hyvä jäsen Wojciechowski, sääntöjen mukaan me voimme käsitellä vain yhtä aihetta kerrallaan. Me keskustelimme juuri naiseen kohdistuvan väkivallan poistamisesta ja siirrymme nyt käsittelemään Somalian rannikkovesillä tapahtuviin merirosvouksiin liittyvän poliittisen ratkaisun löytämistä. Yksi asia kerrallaan!

- Päätöslauselmaesitys: Somalian rannikkovesillä tapahtuviin merirosvouksiin liittyvän poliittisen ratkaisun löytäminen (RC-B7-0158/2009)

Louis Bontes (NI). – (NL) Alankomaiden vapauspuolue (PVV) äänesti Somaliasta koskevaa päätöslauselmaa vastaan; kerron nyt, mistä syystä.

Alankomaiden vapauspuolueen kanta on, että Somalian rannikkovesillä liikkuvien alusten valvonta ei ole EU:n tehtävä, vaan se on ehdottomasti NATO:n tehtävä. Euroopalla ei ole armeijaa, eikä meillä ole mitään asiaa Somalian vesille. Tämä on nimenomaisesti NATOLle kuuluva tehtävä.

Alankomaiden vapauspuolue katsoo myös, että kauppa-aluksilla tulisi olla merisotilaita, jotka voivat vastata merirosvojen suoriin hyökkäyksiin. Somalian rannikkovesillä tapahtuvasta merirosvouksesta on siis tehtävä loppu, mutta ei tällä tavoin.

- Päätöslauselmaesitys: Savuton ympäristö (B7-0164/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Neuvoston savutonta ympäristöä koskevien suositusten tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita suojelemaan asukkaitaan tehokkaammin tupakansavulta. Tämä noudattaa Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen mukaisia kansainvälisiä velvoitteita.

Tuen neuvoston suosituksia. Tupakointi on edelleen yleisin ennen aikaiseen kuolemaan johtavien sairauksien aiheuttaja. Tupakoinnin aiheuttamia ongelmia ovat muun muassa sydän- ja verisuonitaudit, syövät ja krooniset hengityselinsairaudet sekä vähemmissä määrin nuorten naisten ja miesten hedelmällisyyden lasku.

Väestötieteellisen kriisin ja uusien hedelmöitysmenetelmien kustannusten vuoksi meidän on panostettava aiempaa enemmän tietoisuuden lisäämiseen. Meidän on aloitettava perheistä, sillä lapsia on suojeltava tupakoinnin haitoilta.

Lopuksi haluan vielä esittää tärkeän vaatimuksen: me tarvitsemme yhdenmukaista valvontaa, jotta voimme reagoida toimiin, joilla tupakkateollisuus pyrkii vesittämään tupakoinnin vastaiset toimenpiteet.

Axel Voss (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan ottaa puheeksi kaksi savuttomaan ympäristöön liittyvää näkökohtaa. Ensinnäkin äänestin sen puolesta, että jäsenvaltioille annetaan määräysvalta tällä alalla toisaalta toissijaisuusperiaatteen vuoksi ja toisaalta siitä syystä, että meillä ei ole lainkaan määräysvaltaa. Kannatan täysin savuttoman ympäristön edistämistä, mutta tässä tapauksessa meidän nähdäkseni pitäisi edetä sääntöjen mukaan.

Toinen näkökohta on Euroopan unionin tupakan viljelyyn myöntämä tuki, jota pidän häiritsevä. Tuet poistetaan vaiheittain, mitä olen myös tukenut äänestyksissä, sillä tupakan viljelyn tukeminen ei mielestäni sovi samaan kuvaan tupakoinnin kieltämisen kanssa. Meidän on siis toimittava johdonmukaisesti. Jos me haluamme vähentää tupakointia, niin me emme voi samalla tukea tupakan viljelyä.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Saksan konservatiivinen ryhmä (CSU) kannattaa selkeiden ja käytännöllisten tupakoimattomia henkilöitä suojelevien sääntöjen käyttöönottoa kaikkialla Euroopassa. ”Kaikkialla Euroopassa” ei mielestäni kuitenkaan tarkoita ”Euroopan toimesta”. Monissa jäsenvaltioissa on jo tupakoimattomia henkilöitä suojelevaa lainsäädäntöä ja toisissa jäsenvaltioissa ollaan parhaillaan laatimassa tällaista lainsäädäntöä.

En usko, että tupakoimattomia henkilöitä suojelevia säännöksiä on laadittava Brysselistä käsin tai että EU:n toimet voisivat olla kansallisia toimia tehokkaampia. Tästä olen yhtä mieltä useimpien Euroopan parlamentin jäsenten kanssa, mistä olen iloinen. Euroopan unionilla ei ole toimivaltaa tällä alalla. Me vastaamme vain työterveydestä ja -turvallisuudesta. Ongelma piilee tässä. Minun nähdäkseni tärkeintä on suojella lapsia ja nuoria, eikä heitä voida suojella säännöksillä, jotka koskevat työterveyttä ja -turvallisuutta. Eniten suojelua tarvitseva ryhmä jäisi siis kokonaan suojelun ulkopuolelle.

Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tällä alalla toimiin. Äänestin päätöslauselman puolesta ja olen iloinen, että tämä tarkistus hyväksyttiin.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen kotoisin jäsenvaltiosta, jossa tupakointi on kielletty työpaikoilla. Olin kieltä valmisteltaessa Irlannin parlamentin jäsen ja kannatin sitä täysin.

Täällä Euroopan parlamentissa me olemme kuitenkin hiukan eri asemassa, sillä meidän on huomioitava toissijaisuusperiaate. Tupakoinnin kieltämisessä voi toki osin olla kyse työntekijöiden terveyden suojelemisesta, ja meillä on jo tämänsuuntaista lainsäädäntöä, esimerkiksi lainsäädäntöä, joka koskee altistumista

elektromagneettiselle säteilylle. Me emme kuitenkaan voi pyytää 7 kohdan tavoin, että jäsenvaltiot, joissa tupakointi on jo kielletty, kunnioittavat tasa-arvoisuuden periaatetta ravintola-alan erityyppisten laitosten välillä. Me äänestimme eilen kansallisten parlamenttien asemasta ja toimivallasta toissijaisuusperiaatetta koskevan ehdotetun EU:n lainsäädännön suhteen uuden Lissabonin sopimuksen nojalla, ja meidän on oltava tarkkoja siitä, että äänestämme johdonmukaisella tavalla.

Lopuksi haluan vain todeta, että keskustelin kollegan kanssa aivan äänestyksen alussa, enkä siksi ehtinyt äänestää eurooppalaisesta vapaaehtoistyön vuodesta. Tuen täysin parlamentin vapaaehtoistyön vuotta koskevaa ehdotusta. Johdin viime toimikaudella kampanjaa, jonka tavoitteena oli omistaa vuosi 2011 tälle asialle.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, tämä äänestys selitys on minulle jonkin verran liikuttava hetki, sillä oma äitini syntyi täällä Strasbourgissa sijaitsevassa tupakkatehtaassa, jossa isoisäni oli töissä. Tämä tehdas on suljettu aivan hiljattain.

Kun Ranskassa alunperin julkiseen sektoriin kuulunut tupakan ja tulitikkujen valmistus siirrettiin yksityisen yhtiön hoidettavaksi, työntekijöille kerrottiin, että muutos ei vaikuttaisi työpaikkoihin millään tavoin. Tänä päivänä me voimme ymmärtää myös muiden julkisten palvelualojen huolen saman ongelman edessä.

Tupakointi on vahingollista terveydelle, joten tosiasioiden perusteella tupakoinnin vastaista kampanjaa on helppoa ymmärtää ja perustella. Ranskalainen tupakan valmistus on kuitenkin valitettavasti kadonnut. Strasbourgin tupakkatehdas on suljettu, mutta ranskalaiset tupakoivat yhä. Nyt he käyttävät ulkomailta tuotua tupakkaa.

Tämän vuoksi tuen eurooppalaisille tupakanviljelijöille asetettuja hintoja ainakin niin kauan kuin eurooppalaiset jatkavat tupakointia. On parempi, että tupakkaa viljellään täällä, kuin että sitä tuodaan muualta.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, kiitos, että sain puheenvuoron. Tuen Euroopan unionin toimia tupakan kulutuksen vähentämiseksi, mutta mielestäni näiden toimien ei pitäisi perustua tupakan tuottajien tukien vähentämiseen. Tupakan tuotanto ei ole sidoksissa sen kulutukseen. Jos tuotantoa vähennetään tai jos se lopetetaan kokonaan tai jos tupakkaa tuottavilta maataloilta poistetaan tuet, niin kulutus jatkuu siitä huolimatta vain sillä erolla, että jatkossa kulutetaan muualta tuotua tupakkaa. Tupakan tuottajien vastustaminen ei ole oikea tapa vähentää tupakointia. Se olisi vähän sama asia, kuin jos nuorten oluen kulutusta yritettäisiin rajoittaa vastustamalla humalan tuottajia. Tämän vuoksi tuen äänestyksessä kantaa, jonka mukaan tupakan tuotanto ei vaikuta sen kulutukseen.

- Päätöslauselmaesitys: Elintarviketurvaa koskeva FAO:n huippukokous - nälänhädän poistaminen maailmasta (RC-B7-0168/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Elintarvikekriisi ei ole ainoastaan taloudellinen ja humanitäärinen ongelma, vaan siinä on kyse myös maailmanrauhasta ja turvallisuudesta.

Tuon hyväksyttyä päätöslauselmaa ilmielin, vaikka suhtaudunkin osin varauksella maailman nälkäongelmaan ehdotettuun ratkaisuun. Elintarviketurvaa koskeva huippukokous ei onnistunut järjestäjien toivomalla tavalla. Nälänhädän poistaminen on ongelma, johon liittyy niin sosio-ekonomisia, taloudellisia kuin kulttuurisia näkökohtia; kokouksessa käydyissä keskusteluissa käsiteltiin kuitenkin vain teknisen tason kysymyksiä. Jopa FAO:n pääjohtaja Jacques Diouf oli pettynyt kokoukseen ja siihen, että länsimaiden edustajat eivät osallistuneet siihen. Kehittyneen maailman edustajat eivät hyväksyneet minkäänlaisia käytännön velvoitteita.

Jostain syystä nälänhädän ja köyhyyden poistaminen näyttää minusta vain tiedotusvälineiden vakioaiheelta, eikä niinkään todelliselta ongelmalta, joka edellyttää pikaista ratkaisua. Yhteisvastuun perusta on halu ottaa aidosti vastuuta keskusteltaessa hädänalaisten ihmisten kanssa heidän ongelmistaan.

Kirjalliset äänestys selitykset

- Mietintö: Marco Scurria (A7-0077/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass ja Nicole Sinclair (EFD), kirjallinen. – (EN) UKIP-puolue arvostaa vapaaehtoistyötä ja tunnustaa sen yhteiskunnallisen arvon. Mietinnössä vaadittiin kuitenkin vapaaehtoistyön

räikeää politisointia EU:n tarkoituspäätä varten sekä brittiläisten veronmaksajien rahoja tämän politisoinnin rahoittamiseksi. Sen vuoksi me emme voineet tukea mietintöä.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Vapaaehtoistyöllä on nyky-yhteiskunnissa ratkaisevan tärkeä asema. Vapaaehtoistyötä tehdään puhtaasti omasta halusta, ja sillä voi olla hämmästyttävän myönteinen vaikutus monien ihmisten elämään. Euroopan vapaaehtoistyön teemavuosi on siis tärkeä aloite. Yhdyn esittelijän näkemyksiin. Näiden syiden vuoksi äänestin mietinnön puolesta.

Diane Dodds (NI), kirjallinen. – (EN) Äänestin tämän ehdotuksen puolesta ilmaistakseni tunnustukseni niille lukuisille vapaaehtoisille, jotka tekevät mittaamattoman arvokasta työtä saamatta siitä ansaitsemaansa kiitosta. Ilman heidän yhteiskunnallisesti merkittävää panostaan, jonka he antavat saamatta siitä rahallista korvausta, Yhdistynyt kuningaskunta ei olisi sitä, mitä se on. En kannata EU:n kansalaisuuden periaatetta, mutta tunnustan vapaaehtoisten tekemien palvelusten arvon. Sen vuoksi annoin tukeni tälle ehdotukselle.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin Marco Scurrian Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodesta (2011) laatiman mietinnön puolesta. Mietinnössä pyydetään EU:n toimielimiltä nykyistä enemmän tukea tälle alalle, jossa on mukana miljoonia Euroopan kansalaisia ja jonka merkitys yhteisvastuun ja sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi on huomattava. Mielestäni on tarpeen lisätä sekä yhteisön tason määrärahoja että koordinoitua, jotta Euroopan vapaaehtoistyön teemavuoden aloitteita, kuten tiedotuskampanjoita sekä ideoiden ja hyvien käytäntöjen rajat ylittävää vaihtoa, voidaan tukea.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Vapaaehtoistyö voidaan määritellä yksinkertaisesti hyvään tahtoon perustuvaksi toiminnaksi. Vapaaehtoistyöstä ei odoteta korvausta, se on luonteeltaan anteliaista ja ilmaista, eikä se sido mihinkään. Se on myös jokaisen yhteiskunnan tärkeä tukijalka, sillä vapaaehtoisten tekemällä työllä on valtava merkitys tuhansille ihmisille joka päivä, olivat vapaaehtoiset sitten nuoria tai vanhoja, virallisessa tai epävirallisessa asemassa ja oli vapaaehtoistyön ala sitten terveys, hyvinvointi, koulutus, ympäristö tai kulttuuri.

Meidän pitäisi siis tukea aloitetta Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodesta. Teemavuosi antaisi ansaittua näkyvyyttä näille tuntemattomille vapaaehtoisille, se herättäisi meidät kaikki huomaamaan heidän arvokkaan työnsä ja kannustaisi luomaan heidän toiminnalleen yhä suosiollisemmat olosuhteet.

Tämä ajatus on yhteneväinen Demokraattisen ja sosialistisen keskustan – Kansanpuolueen näkemysten kanssa. Tämä puolue on ensimmäinen ja ainoa portugalilainen puolue, joka on käsitellyt vapaaehtoisten asiaa ja tehnyt käytännöllisiä ehdotuksia vapaaehtoisten tukemiseksi sekä heidän ansaitsemansa arvostuksen ja tunnustuksen osoittamiseksi.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me äänestimme tämän mietinnön puolesta huolimatta joistain ristiriitaisuuksista ja kohdista, joista emme ole samaa mieltä.

Vapaaehtoistyöllä on yhteiskunnassa merkittävä asema. Se muun muassa edistää yhteisvastuun ja keskinäisen avun arvoja, tukee sosiaalista integraatiota ja auttaa torjumaan syrjintää.

Mietinnössä käsitellään keskeisiä näkökohtia, kuten vapaaehtoisen yhteiskunnallista tukea, erityisesti muun muassa terveyttä, turvallisuutta ja perehdytystä, sekä palkkatyön ja vapaaehtoistyön välistä eroa.

On kuitenkin tärkeää varmistaa, että vapaaehtoistyöstä ei tule korviketta jäsenvaltioiden toiminnalle. Vapaaehtoistyötä ei saa käyttää täyttämään tarpeita, joista vastaaminen on yhteiskunnan tehtävä. Voittoja tavoittelemattomien järjestöjen toimintaa on tuettava tehokkailla ja riittävillä avustuksilla. Tällaisia järjestöjä ovat osuuskunnat, kollektiivit ja paikalliset yhdistykset, paikalliset asukasyhdistykset, urheilu-, vapaa-aika- ja nuorisojärjestöt sekä lapsille suunnatut järjestöt.

On syytä korostaa myös, että vapaaehtoistyö on mielekästä vain, jos työntekijöillä on riittävästi vapaa-aikaa ja että työntekijöiden hyväksikäyttö, epäsäännölliset tai liian pitkät työajat, matalat palkat ja työn turvattomuus ovat haitaksi vapaaehtoistyölle.

Seán Kelly (PPE), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä erittäin mielelläni vuoden 2011 nimeämistä Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodeksi. Teemavuosi on siunaus eri jäsenvaltioissa toimiville lukuisille vapaaehtoisjärjestöille. Haluan huomauttaa, että urheilujärjestöillä on vapaaehtoistyössä keskeinen rooli, joka on tunnustettava, vaikkei tätä mainitakaan lakitekstissä nimenomaisesti. Esimerkiksi Irlannissa maan suurin vapaaehtoisjärjestö on urheilujärjestö "Gaelic Athletic Association". Tämän hienon järjestön toiminnassa mukana olevat henkilöt todella ansaitsevat työstään tunnustuksen ja kiitoksen.

Barbara Matera (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, vapaaehtoistyössä tiivistyvät eurooppalaiset yhteiskunnalliset arvot, kuten yhteisvastuu ja syrjimättömyys. Se tukee vapaaehtoisten henkilökohtaista kehitystä, mutta se samalla luo myös sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Sen vuoksi vapaaehtoistyö ansaitsee EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden, paikallisten ja alueellisten viranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan eri tahojen tunnustuksen ja tuen kunkin kykyjen mukaan.

Euroopan vapaaehtoistyön teemavuosi (2011) antaa vapaaehtoistoiminnalle eurooppalaisen ulottuvuuden, mikä toivon mukaan tulee vaikuttamaan merkittävällä tavalla kansalaisyhteiskuntaan.

Vuonna 2010 toteutettaville valmisteleville aloitteille myönnetty noin 3 miljoonan euron avustus, Euroopan parlamentin hyväksymien määrärahojen korottaminen 8 miljoonaan euroon vuonna 2011 ja hankkeiden yhteisrahoituksen suuri osuus – 1,8 prosenttia tarkkaan ottaen –, tulee todellakin tekemän asetettujen tavoitteiden saavuttamisesta mahdollista, kun eri tasot tekevät yhteistyötä.

Näiden asioiden ohella on syytä muistaa myös merkitys, joka oikein tuetulla vapaaehtoistyöllä voi olla eläkeikäisille työntekijöille, kun ikääntyvien ihmisten määrä kansalaisyhteiskunnassa kasvaa.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Euroopan vapaaehtoistyön teemavuotta koskevan mietintöluonnoksen puolesta useista syistä. On selvää, että vapaaehtoistyö vaikuttaa myönteisesti sekä yksilöihin että yhteiskuntaan. Vapaaehtoistyö tarjoaa kansalaisille tilaisuuden oppia ja hankkia uusia taitoja sekä kehittyä henkilökohtaisella tasolla. Sen lisäksi vapaaehtoistyöllä on myös yhteiskunnallinen tehtävä, sillä se edistää yhteisvastuun ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Paikallisten yhteisöjen välinen riippuvuus lisääntyy globalisoituneessa maailmassa kaiken aikaa ja samalla yksilökeskeisyys saa yhä enemmän jalansijaa. Tämän vuoksi on äärimmäisen tärkeää rohkaista kansalaisia yhteiskunnalliseen toimintaan. Tarkoitan tässä yhteydessä niin nuorille kuin varttuneillekin suunnattua toimintaa. Lisäksi uskon, että Euroopan unionin eri kolkista tulevien vapaaehtoisjärjestöjen välitön kokemustenvaihto on erittäin hedelmällistä, sillä niitä yhdistävät samat arvot. Eri järjestöjen tavoite on pohjimmiltaan sama: ne pyrkivät kohentamaan elintasoa ja elämänlaatua, parantamaan työllisyyttä, lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä torjumaan syrjäytymistä. Toisin sanoen kyse on juuri niistä arvoista, joille Euroopan unioni perustuu.

Emma McClarkin (ECR), kirjallinen. – (EN) Tuen Euroopan vapaaehtoistyön teemavuotta koskevaa mietintöä täysin kokonaisuutena, vaikka vastustinkin valiokuntavaiheissa määrärahojen lisäämistä koskevaa pyyntöä. Vapaaehtoistyöntekijät ovat usein unohdettuja sankareita. Heidän työllään on mittaamaton vaikutus yhteisön ja ihmisten elämään. Tällaisina taloudellisesti vaikeina aikoina vapaaehtoistyön merkitys korostuu entisestään. Sen vuoksi haluan muiden tätä mietintöä tukeneiden tavoin kasvattaa tietoisuutta vapaaehtoistyön hyödyistä ja erityisesti perustaa eurooppalaisen teemavuoden, jonka aikana vapaaehtoistyöjärjestöille tarjotaan kunnollisesti rahoitettujen aloitteiden avulla mahdollisuus innostaa toimintaansa uusia vapaaehtoisia.

Euroopan vapaaehtoistyön teemavuoden on tarjottava tilaisuus antaa vapaaehtoisille tunnustusta heidän yhteisön hyväksi tekemästään työstä. Teemavuosi on myös mahdollisuus tarkastella vapaaehtoistyön esteitä sekä sitä, miten näitä esteitä voidaan poistaa, ja miten vapaaehtoistyötä voidaan viedä eteenpäin. Tämä on esimerkki siitä, mitä EU:n pitäisi tehdä. Sen pitäisi edistää parhaiden käytäntöjen vaihtoa esimerkiksi vapaaehtoistyön alalla tarpeettoman byrokratian luomisen sijaan.

Robert Rochefort (ALDE), kirjallinen. – (FR) Kannatin mietintöä vuoden 2011 julistamisesta Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodeksi, jonka tarkoituksena on edistää viranomaisten ja sidosryhmien välistä vuoropuhelua ja hyvien vapaaehtoistyökäytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioissa. Kansalaisaktiivisuus on käynyt viime vuosina läpi huomattavia muutoksia yksilökeskeisyyden lisääntyessä, uusien itseilmaisutapojen kehittyessä ja väestörakenteen muuttuessa.

Vapaaehtoistoiminnan on mukauduttava näihin muutoksiin, jotta nykyistä useammat kansalaiset voisivat osallistua vapaaehtoistyöhön eri tavoin eri elämänvaiheissa. Tämä voi tarkoittaa ikääntyneen väestön potentiaalin hyödyntämistä sekä sellaisten uusien osallistumismuotojen määrittelyä, jotka ovat nykyistä joustavampia keston ja osallistumistapojen suhteen.

Euroopalla on vapaaehtoistyössä pitkät perinteet. Meidän on tuettava sen tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämistä. Vapaaehtoistyö antaa osallistujille keinon oppia uutta. On selvää, että vapaaehtoistoiminta auttaa oppimaan uusia taitoja, tukee henkilökohtaista kehitystä sekä kasvattaa tunnetta kuulumisesta yhteiskuntaan. Lisäksi vapaaehtoistyö ilmentää sellaisia eurooppalaisia arvoja kuin yhteisvastuuta, kansalaisaktiivisuutta ja syrjimättömyyttä monilla eri aloilla, kuten koulutuksen, kulttuurin, sosiaaliturvan ja terveyden alalla.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Kannatin mietintöä Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodesta (2011). Jäsenvaltioissa on annettava vapaaehtoistyölle nykyistä enemmän painoarvoa ja laadittava poliittisia toimia, jotka tukevat vapaaehtoisten työtä. Euroopan parlamentin ehdottamat tarkistukset tuovat komission ehdotukseen monia merkittäviä muutoksia, ja neuvoston olisi säilytettävä ne. Euroopan vapaaehtoistyön teemavuoden (2011) toteuttamiseen varatut 6 miljoonan euron määrärahat eivät riitä. Esimerkiksi köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuoden määrärahat olivat lähes kolminkertaiset.

Vapaaehtoiset tekevät työtä palkatta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö vapaaehtoistoiminnasta aiheutuisi kustannuksia. Vapaaehtoistyöhön tarvitaan taloudellista ja poliittista tukea kaikilta osapuolilta: kansalaisjärjestöiltä, hallituksilta, kansallisilta ja paikallisilta hallintoelimiltä sekä yrityksiltä. Poliittisen tuen tulisi ilmetä vapaaehtoistyön kannalta myönteisinä politiikkoina, jotka tukevat vapaaehtoistyön kehittymistä ja rakenteita. Tämä asia on erityisen tärkeä Puolalle, joka toimii EU:n puheenjohtajana vuonna 2011. Pyydän Puolan hallitusta seuraamaan Euroopan parlamentin esimerkkiä ja ryhtymään toimenpiteisiin Euroopan vapaaehtoistyön teemavuoden rahoituksen lisäämiseksi. Tuen täysin ehdotusta interaktiivisesta vapaaehtoisten ja vapaaehtoistyöjärjestöjen tietokannasta, joka olisi kaikkien sidosryhmien käytettävissä ja joka jatkaisi toimintaansa myös vuoden 2011 jälkeen, sekä ehdotusta rahoituksen varaamisesta tietokannan perustamiseksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Vuosi 2011 tulee olemaan Euroopan vapaaehtoistyön teemavuosi. Teemavuoden tarkoituksena on antaa tunnustusta vapaaehtoisille ja heidän yhteiskunnallisesti merkittävälle työlleen. Tämä on erinomainen ehdotus. Vapaaehtoistyötä tehdään monin tavoin kaikkialla Euroopassa. Paikasta riippumatta vapaaehtoistyölle on ominaista ihmisten halu auttaa toinen toisiaan korvauksetta, halu osallistua ympäristönsuojeluun tai osaltaan pyrkiä edistämään kaikkien mahdollisuuksia ihmisarvoiseen elämään.

On syytä painottaa, että vapaaehtoistyö vaikuttaa kiistatta myönteisellä tavalla Euroopan kehittyvään identiteettiin, joka pohjautuu samoihin arvoihin. Vapaaehtoistyö on lisäksi hyvä perusta eri yhteiskuntaryhmistä ja jäsenvaltioista tulevien kansalaisten välisen yhteisymmärryksen kehittymiselle. Vapaaehtoistyö on tärkeää myös integraation, sosiaalipolitiikan ja koulutuksen kannalta. Ei pidä myöskään unohtaa, että se tukee merkittäväällä tavalla kulttuurien ja sukupolvien välistä vuoropuhelua ja yhteiskunnallisen vastuuntunnon kehittymistä.

Lisäksi on syytä pitää mielessä vapaaehtoistyön taloudellinen arvo. Kyse on todellakin palkattomasta toiminnasta. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö siitä aiheutuisi kustannuksia. Tästä syystä on tärkeää, että vapaaehtoistyö saa tukea Euroopan yhteisöltä. Vapaaehtoistyö edellyttää ystävällisiin suhteisiin perustuvaa politiikkaa, joka tukee sen kehittymistä ja rakenteita. Vapaaehtoistoiminnan palkitsemisen ja tunnustamisen tukeminen tiettyjen rahoituksellisten keinojen välityksellä voi uskoakseni motivoida yksittäisiä kansalaisia, yrityksiä ja järjestöjä.

Oldřich Vlasák (ECR), kirjallinen. – (CS) Haluan perustella äänestyksessä ilmaisemaani kantaa, joka koski Marco Scurrian mietintöä ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodesta. Palkaton vapaaehtoistyö on yhteiskunnassamme mielestäni tärkeä tekijä. Kotivaltioni, Tšekin tasavallan, monilukuisimpia ja pitkäikäisimpiä vapaaehtoistyöjärjestöjä ovat vapaapalokunnat. Vapaapalokunnilla on pitkät perinteet, jotka ovat saaneet alkunsa aikana, jolloin tulipalojen ja muiden luonnon suuronnettomuuksien torjuminen kokosi aina yhteen joitain kymmeniä vapaaehtoisia, jotka halusivat suojella omaa ja naapureidensa ja muiden kanssaihminen omaisuutta. Muita erityisen laajalti tunnettuja ja pitkäikäisiä vapaaehtoisjärjestöjä ovat Tšekin Punainen risti, Tšekin matkailijoiden yhdistys, Sokolin liikuntayhdistys, Junákin nuorisojärjestö ja vapaaehtoinen vuoristopelastuspalvelu. Nämä ihmiset, jotka auttavat toisia kouluissa, sairaaloissa ja urheilukerhoissa tai vuoristoalueilla tai jotka matkustavat ulkomaille auttamaan, ansaitsevat meidän tunnustuksemme. Näin ollen vuoden 2011 omistaminen vapaaehtoistyölle on varmasti kaikin puolin hyväksi. Siitä syystä äänestin mietinnön puolesta.

- Mietintö: Herbert Reul (A7-0074/2009)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Yleensä ottaen mikä tahansa sopimus, joka parantaa yhteistyötä Euroopan unionin naapurivaltioiden kanssa, on askel parempaan. Jos tarkastellaan EU:n eri naapurivaltioiden asemaa, niin voidaan todeta, että EU:n tärkein kumppani Venäjän jälkeen on Ukraina. Tietojen vaihto tieteen ja teknologian alalla, ohjelmien toteuttaminen yhteistyössä, työntekijöiden vaihto sekä tiede- ja tutkimuslaitosten hallinnointia koskevan asiantuntemuksen jakaminen ovat tavoitteita, joita ei voi olla tukematta.

Haluan kuitenkin tuoda esiin yhden sopimuksen arviointimenetelmiä koskevan ongelman. Jos sopimuksen laatijat asettavat suoritusindikaattoreiksi sellaisia tekijöitä kuin ”virkamatkojen ja kokousten lukumäärä” tai ”yhteistoiminta-alojen lukumäärä”, niin ihmettelen suuresti, ovatko he todella perillä sopimuksen kattamasta alasta. Osio 7, ”Petostentorjunta”, antaa melko epätoivoisen vaikutelman, kun taas kohta 8.2.2 saa minut epäilemään omaa järkeäni. En ymmärrä, mistä syystä sähköisen viestinnän aikakaudella sopimusta koskevassa mietinnössä vaaditaan EU:n ja Ukrainan asiantuntijoita ja viranomaisia tekemään virkamatkoja ja osallistumaan kokouksiin. Yhteenvetona haluan todeta tukevani tätä puitesopimusta, sillä tiedän, että tieteen ja tutkimuksen kehitys sisällytettiin jo kuudenteen puiteohjelmaan hyvin aktiivisesti ja aidosti hyvin tuloksin. Edellä mainituista varauksista huolimatta GUE/NGL-ryhmä tukee neuvoston päätöstä.

- Mietintö: Herbert Reul (A7-0075/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass ja Nicole Sinclair (EFD), kirjallinen. – (EN) UKIP-puolue ei vastusta yhteistyötä energiatehokkuuden alalla. Se katsoo kuitenkin, että tämä yhteistyö kuuluu demokraattisesti valituille hallituksille, eikä niiden vastuuttomille edustajille, jotka toimivat EU:n kaltaisessa epädemokraattisessa, ylikansallisessa organisaatiossa.

- Päätöslauselmaesitys: Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkia koskeva vuoden 2009 laajentumisstrategia (B7-0185/2009)

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Tästä päätöslauselmasta ei olisi voitu äänestää parempaan aikaan, nyt kun EU:n jäsenyyttä hakee yksi jos toinenkin valtio. EU on tämän mantereen peruskallio. Se ei voi pitäytyä muilta Euroopan valtioilta suljettuna klubina, mutta se ei voi myöskään avata oveaan jokaiselle hakijalle. Euroopan unionin täytyy ennen kaikkea hoitaa ansiokkaasti päätökseen laajentumisprosessi, jonka se on käynnistänyt uusien jäsenvaltioiden kanssa. Mitä tulee jäsenyydestä nyt kiinnostuneisiin valtioihin, liittymisneuvottelut voidaan käynnistää vain, jos Kööpenhaminan kriteerit (kuten demokratia, oikeusjärjestys, ihmisoikeudet, sukupuolten tasa-arvo ja markkinatalous) täyttyvät ja jos kansainvälistä lainsäädäntöä noudatetaan poikkeuksetta. Ehdokasvaltioiden kanssa käytävien liittymisneuvotteluiden on perustuttava objektiivisesti mittaviin kriteereihin, kuten oikeuksien kunnioittamiseen ja taloudellisiin kriteereihin. Neuvotteluissa on vältettävä subjektiivisia arvioihin, uskontoon tai kulttuuriin perustuvia viittauksia. Meidän on mielestäni toimittava seuraavasti: Meidän on vahvistettava Balkanin soveltuvuus EU-jäsenyyteen. Meidän on pidettävä mielessä, että laajentuminen ja vahvistaminen ovat erottamattomasti sidoksissa toisiinsa. Turkin kohdalla meidän on korostettava liittymisedellytysten noudattamista. Neuvotteluiden epäonnistuesssa meidän on ehdotettava erityistä assosiaatiosopimusta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Huolimatta kaikesta Euroopan unionille osoitetusta arvostelusta, on käynyt kiistatta selväksi, että monet valtiot haluavat kiihkeästi liittyä EU:hun. Monilla näistä valtiosta, erityisesti Balkanin mailla, on väkivaltainen ja rauhaton historia. Sen vuoksi ne uskovat vakaasti voivansa vapautua sekä naapureidensa laajentumispyrkimyksistä että Venäjän vaikutusvallasta pyrkimällä Euroopan unionin siipien suojiin.

Tässä lueteltuja valtioita tarkastellessa voi aika helposti huomata, että niiden välillä on suuria eroja liittymisinnokkuudessa ja liittymisedellytysten täyttämässä. Islanti poikkeaa nähdäkseni muista. Sen pitkät demokraattiset perinteet, asukkaiden korkea elintaso ja yhteisön lainsäädännön nouttaminen asettavat sen liittymisprosessissa eturiviin.

Euroopan unioni vaatii hakijavaltoita noudattamaan Kööpenhaminan kriteereitä kaikilta osin ja täyttämään niistä seuraavat sitoumukset; EU ei saa kuitenkaan pelkkää jääräpäisyyttään torjua valtioita, jotka osoittavat olevansa valmiita samaan kuin Islanti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämä päätöslauselma, joka koskee laajentumista ja Euroopan komission tiedonantoa nimeltä ”Laajentumisstrategia sekä vuosien 2009 ja 2010 tärkeimmät haasteet”, on jälleen uusi tilaisuus, jossa parlamentin enemmistö haluaa tunnustaa Kosovon sanoen jopa, että se ”panee tyytyväisenä merkille, että komissio aikoo lujittaa suhteita Kosovoon ja tarkastella edellytyksiä sille, että Kosovo osallistuu yhteisön ohjelmiin”.

Tämä alustaa EU:n jäsenyyttä alueelle, joka on julistautunut itsenäiseksi räikeästi kansainvälisen lain vastaisella tavalla sivuuttaen sen tosiasian, että kyse on *valtiosta*, joka on laittoman sodan seurausta, *valtiosta*, jonka laittomalla asemalla ei ole YK:n siunausta.

Myöskään Turkin kysymystä ei ole käsitelty tyydyttävällä tavalla. Turkki miehittää yhä EU:n jäsenvaltiota – Kyproksen pohjoisosaa – eikä kunnioita kurdien oikeuksia riittävästi.

Me uskomme, että EU:hun liittyminen on ensisijaisesti kunkin hakijavaltion kansalaisten päätös. Tästä huolimatta me äänestimme mietintöä vastaan sen tämänhetkisessä muodossa sen esikuvana toimivaan strategiaan sisältyvien kielteisten seikkojen vuoksi, vaikka tällä ei olekaan oikeudellista painoarvoa.

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) Äänestin tarkistuksen 4 puolesta. Mielestäni meidän on painotettava, että ”muilla kuin muslimeilla” tarkoitetaan ennen kaikkea kristittyjä. Sen vuoksi on aiheellista mainita nimeltä kristityt muiden uskonnollisten ryhmien rinnalla. Kristittyjä vainotaan Turkissa yhä, ja se on yksi suurimmista huolenaiheistamme. Kristityt ihmiset ja kristilliset yhteisöt eivät voi vielääkään harjoittaa uskoaan vapaasti kuten demokraattisessa valtiossa kuuluisi. Katson, että Turkki on valmis liittymään EU:hun sitten, kun kristityn kirkon rakentaminen on Turkissa yhtä helppoa kuin moskeijan rakentaminen Brysselissä.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n laajentumisen tulee aina olla huolellisesti harkittu prosessi ja laajentumisten yhteydessä on aina kunnioitettava jäsenvaltioiden yhteisiä liittymäkohtia.

Ymmärrän, että Turkin liittyminen nähdään syynä alustavalle keskustelulle; tämä kuitenkin paljastaa, että asiasta on epäilyksiä, jotka viimeistäänkin oikeuttavat tämän keskustelun. Keskustelussa voidaan käsitellä muun muassa sitä, voidaanko Turkki katsoa maantieteellisesti osaksi Eurooppaa, onko Turkin maallistuneisuus vain kuria pitävän armeijan ansiota, onko EU:n rajoja viisasta venyttää Irakin Kurdistanin rajoille asti ja voiko Turkin valtava väestömassa horjuttaa EU:n tasapainoa maan mahdollisesti liittyessä EU:hun.

Tämän lisäksi on ehdottomasti noudatettava Kööpenhaminan kriteereitä, joista ensimmäinen koskee ihmisoikeuksia.

Francisco José Millán Mon ja José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), kirjallinen. – (ES) Me haluamme komission vuoden 2009 laajentumisstrategia-asiakirjaa koskevan päätöslauselman suhteen tehdä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) Espanjan valtuuskunnan puolesta selväksi yhden asian: se, että tuimme päätöslauselmaa kokonaisuutena, ei millään tavoin tarkoita, että me tukisimme Kosovon tunnustamista itsenäiseksi valtioksi. Me pidämme Kosovoa poikkeustapauksena ja haluamme huomauttaa, että Espanja ja neljä muuta jäsenvaltiota ei ole tunnustanut sitä.

Näin ollen me olemme sekä ulkoasiainvaliokunnassa että tänään täysistunnossa tukeneet tarkistuksia, jotka ovat näkemysksemme mukaisia.

Äänestimme päätöslauselman puolesta, koska emme halua, että Kosovo-kantamme tulkitaan kielteiseksi suhtautumiseksi Länsi-Balkanin, Turkin ja Islannin liittymiseen.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) Vastustan komission Turkkiä koskevaa laajentumisstrategiaa ehdottomasti. Valtaosa EU:n kansalaisista vastustaa Turkin liittymistä EU:hun ja kuitenkin heidän on rahoitettava miljardien eurojen suuruisia maksuja tälle viralliselle ehdokasvaltiolle. Turkki ei ole eurooppalainen valtio maantieteellisesti eikä kulttuurisesti katsoen eikä myöskään ihmisoikeuksien, demokratian tai oikeusjärjestyksen suhteen. Eurooppalaisten vastustus sivuutetaan laajentumisstrategiassa lähes täysin. Sen sijaan strategiassa huomioidaan Yhdysvaltojen geostrategiset intressit. Lisäksi, on muistettava, että jos Turkki liittyy, sen ratkaisemattomista rajariidoista tulee EU:n ongelmia. On valitettavaa, että Islantia, Länsi-Balkania ja Turkkiä koskevasta laajentumisstrategiasta keskusteltiin vain kokonaisuutena, minkä vuoksi kunnollista, valikoivaa ja erittelevää keskustelua ei voitu käydä. Tämä menettely kuvastaa hyvin sitä ylimielisyyttä, jolla Turkin liittymiskysymystä käsitellään. Liittymistä vastustavien näkemykset jätetään huomiotta, vaikka kansalaisten enemmistö on heidän kannallaan.

Justas Vincas Paleckis (S&D), kirjallinen. – (LT) Tuin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkkiä koskevasta komission vuoden 2009 laajentumisstrategia-asiakirjasta, sillä 6–15 vuotta sitten Liettua ja muut Baltian maat sekä Keski- ja Itä-Euroopan maat olivat samankaltaisessa tilanteessa kuin nykyiset ehdokasvaltiot. Euroopan unionin jäsenyys antoi kotimaalleni ja muille uusille jäsenvaltioille sekä niiden kansalaisille monia uusia mahdollisuuksia, kohensi taloutta sekä lujitti demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamista. Lissabonin sopimuksen voimaantulo tarjoaa Euroopan unionille uuden ja tehokkaamman moottorin, joka vie meitä eteenpäin kohti uutta laajentumisvaihetta aiempaa vakaammin rahoitus- ja talouskriisistä huolimatta. Balkanin alue, Euroopan surullisen kuuluisa ”ruutitynnyri”, josta maailmansodat ovat saaneet alkunsa, voi poistaa viime vuosina syntyneiden valtioidensa kansalaisten, liiketoimintarakenteiden sekä kulttuurin ja tieteen alan asiantuntijoiden väliset yhteistyön esteet vasta liittyttyään EU:hun. Meidän ei pidä sulkea ovea Turkilta, joka on Euroopan yhteys muslimimaailmaan. Turkin

ja EU:n lähentyminen saa Turkissa aikaan myönteisiä muutoksia. Meillä on todisteita monista lupaavista askelista kohti demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Ukrainan, Moldovan ja muiden Etelä-Kaukasuksen valtioiden EU-jäsenyydestä ei keskustella vielä käytännön tasolla. Tällainen tulevaisuuden mahdollisuus voi kuitenkin tukea näiden valtioiden vakautta, taloudellista kehitystä, korruption torjuntaa ja oikeusjärjestystä.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) EU:n laajentumisprosessia leimaa tällä hetkellä sekä EU:ta että hakijamaita koetteleva ankara ja kauaskantoinen taantuma. Pidän myönteisenä Turkin edistymistä liittymisedellytysten täyttämässä, erityisesti sitä, että Turkki on allekirjoittanut Nabucco-hanketta koskevan hallitustenvälisen sopimuksen.

Tämän sopimuksen täytäntöönpano on yhä yksi EU:n tärkeimmistä tavoitteista energiavarmuuden alalla. Tuen Turkin hallitukselle esitettyjä kehotuksia maan sosiaalipolitiikan uudistamisen jatkamiseksi, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun kehittämiseksi sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi painokkaammin erityisesti sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumisen osalta.

Nikolaos Salavrakos (EFD), kirjallinen. – (EN) Me vastustimme äänestyksessä Gabriele Albertinin päätöslauselmaesitystä Länsi-Balkanin maita, Islantia ja Turkia koskevasta komission vuoden 2009 laajentumisstrategia-asiakirjasta, sillä katsomme, että Turkki ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia eivät osoita minkäänlaista edistystä Kööpenhaminan kriteereiden täyttämässä ja että myöskään niiden poliittinen käyttäytyminen ei mahdollista EU-jäsenyyttä. Me toivomme edistävämme niiden pyrkimyksiä liittymisedellytysten täyttämässä. Tätä edistymistä tarkastellaan tulevaisuudessa. Joka tapauksessa me emme halua äänestää sellaisen päätöslauselmaesityksen puolesta, joka herättää turhia toiveita ja tulee yksinomaan sisäiseen käyttöön.

Renate Sommer (PPE), kirjallinen. – (DE) Päätöslauselmaesitys Euroopan komission nykyisestä laajentumisstrategiasta on hyvin tasapainoinen. Se palkitsee ehdokasvaltioiden edistyksen, mutta tuo samalla selvästi esiin ongelmakohtat. Erityisesti Turkin kehitys on taantunut huomattavasti. Pidän siksi tervetulleena selväsanaista kritiikkiä, joka koskee sanan- ja lehdistönvapautteen kohdistuvia vakavia uhkia ja todellisia rajoituksia. Opposition Dogan-mediakonsernille langetettu täysin kohtuuton verosakko on tarkkaan harkittu hyökkäys hallituksen arvostelijoita vastaan. Uskonnollisten vähemmistöjen syrjinnästä ja Turkin kieltäytymisestä panna täytäntöön Ankaran pöytäkirja on esitetty oikeutettua kritiikkiä. Meidän tarkasteltava huolellisesti myös Turkin ulkopoliittikkaa. Turkin avoimuus Armeniaa ja kurdeja kohtaan on tähän asti ollut vain tyhjiä eleitä, joita Turkin parlamentti ja suuri osa väestöstä on jopa vastustanut. Turkin pääministerin esittämät lausunnot asettavat lisäksi kyseenalaiseksi Turkin toivotun aseman idän ja lännen välisenä välittäjänä. Turkin antamat Iranin presidenttiä imartelevat lausunnot, sen kansanmurhasta syytetylle Sudanin presidentille esittämä konferenssikutsu ja toimet Israelin suhteen antavat ymmärtää, että se on kääntämässä selkensä lännelle. Sen vuoksi on vain johdonmukaista, että pyydämme Turkin hallitusta koordinoimaan ulkopoliittikkaansa EU:n ulkopoliittikan kanssa ja lopettamaan NATOn ja EU:n välisen yhteistyön vastustamisen.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Kannatan EU:n avautumista valtioille, jotka täyttävät jäsenyyden edellytykset. Pidän huolestuttavana sitä, että tässä päätöslauselmassa laajentuminen esitetään välttämättömyytenä sekä hakijavaltioille että EU:lle. Päätöslauselmassa ei huomioida sitä mahdollisuutta, että voi olla kyseisten valtioiden etujen mukaista pysyä EU:n ulkopuolella erilaisista yhteiskunnallisista, taloudellisista tai muista syistä johtuen. EU:n jäsenyys on näille valtioille suuri askel, josta on syytä keskustella kattavasti ja kuulla myös näiden valtioiden kansalaisia. Tästä syystä pidättäydyin äänestämästä.

- Päätöslauselmaesitys: Naisiin kohdistuvan väkivallan poistaminen (B7-0139/2009)

Regina Bastos (PPE), kirjallinen. – (PT) Kansainvälinen päivä naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi on YK:n ja Euroopan neuvoston aloite, jonka tavoitteena on herättää keskustelua sekä antaa näkyvyyttä perheväkivallan ja muiden pahoinpitelyn muotojen uhreille.

Portugalin tilanne on tässä asiassa huolestuttava. Portugalilaisen uhrien tukiyhdistyksen (APAV) rekisteröimien tietojen mukaan perheväkivallan uhrien määrä on lisääntynyt 9 prosentilla vuoden 2008 vastaavaan ajanjaksoon verrattuna. Yhdistyksen mukaan fyysinen ja psykologinen väkivalta, uhkaukset ja seksuaalinen väkivalta ovat lisääntyneet huomattavasti vuoteen 2008 nähden. Jo 26 naista on kuollut tänä vuonna Portugalissa perheväkivallan seurauksena. Valtaosa väkivallanteoista jää kuitenkin ilmoittamatta pelon ja häpeän vuoksi.

EU:n on tehostettava toimiaan perheväkivallan torjumiseksi. Olen yhtä mieltä siitä, että jäsenvaltioita on kannustettava laatimaan kansallisia toimintasuunnitelmia naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi. Me

kannatamme kaikkia sellaisia aloitteita, jotka voivat auttaa muuttamaan asenteita, sekä naisiin kohdistuvan väkivallan vastustamisen Euroopan teemavuoden järjestämistä tämän huolestuttavan tilanteen esiin tuomiseksi sekä yleisön ja viranomaisten varoittamiseksi.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevan päätöslauselmaesityksen puolesta, sillä mielestäni komission ja neuvoston tulee tehostaa EU:n toimia tällä alueella. EU:n on kiireesti luotava kattavampi politiikka naisiin kohdistuvan väkivallan torjumiseksi. Komission on tämän vuoksi laadittava direktiiviluonnos, joka takaa selkeän oikeusperustan erilaisten naisiin kohdistuvien väkivallan muotojen, kuten ihmiskaupan, torjumiseksi. Puheenjohtajavaltio Espanja ansaitsee tunnustuksemme siitä, että se tekee tästä asiasta toimintasuunnitelmansa painopistealueen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Perheväkivaltaa koskevat järkyttävät tilastotiedot ovat tällä viikolla nousseet otsikoihin Portugalissa. Uskon, että naisiin ja lapsiin kohdistuva väkivalta ansaitsee hallitusten huomion ja edellyttää niiltä totisia toimia.

Tuomitsen kaikki väkivallan muodot, mutta erityisen tuomittavana pidän väkivaltaa, joka kohdistuu sosiaalisesti, taloudellisesti tai emotionaalisesti heikommassa asemassa oleviin ihmisiin, jollaisia lapset ja naiset usein ovat. Jäsenvaltioiden pitäisi pyrkiä kitkemään kaikki naisiin ja lapsiin kohdistuvan väkivallan muodot, erityisesti ihmiskauppa prostituutitarkoituksiin, seksuaalirikokset ja perheväkivalta.

Rikokset, joiden uhreiksi lukuisat eurooppalaiset naiset ja lapset joutuvat, eivät sovi yhteen ihmiselämän ja ihmisarvon kunnioituksen kanssa. Sen vuoksi me tarvitsemme tiukkoja politiikkoja väkivallan ehkäisemiseksi ja siihen syyllistyvien rankaisemiseksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Kansainvälisenä päivänä naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi me haluamme lisätä tietoisuutta tästä vakavasta sosiaalisesta, taloudellisesta ja poliittisesta ongelmasta, joka heikentää naisten oikeuksia monilla alueilla, kuten työelämässä, perhe-elämässä ja yhteiskunnassa laajemmin ottaen. Naisiin kohdistuva väkivalta loukkaa ihmisoikeuksia. Se vaikeuttaa naisten osallistumista yhteiskunnalliseen ja poliittiseen elämään sekä julkiseen ja yksityiseen elämään ja estää naisia toimimasta täysipainoisina kansalaisina.

Vaikka väkivallan muodot vaihtelevatkin kulttuurin ja perinteiden mukaan, taloudelliset ja yhteiskunnalliset kapitalismin kriisit heikentävät naisten asemaa niin kollektiivisesti kuin yksilötasollakin. Tämä lisää naisten hyväksikäyttöä ja ajaa heitä kohti köyhyyttä ja syrjäytymistä, mikä puolestaan ruokkii ihmiskauppaa ja prostituutiota.

Tämän vuoksi on erittäin tärkeää laatia kestäviä rahoituksellisia toimenpiteitä ja politiikkoja, joiden tavoitteena on aidosti parantaa naisten asemaa yhteiskunnassa edistämällä yhdenvertaisia oikeuksia sekä yhteisön tasolla että kansallisesti ja panemalla täytäntöön todellisia suunnitelmia naisiin kohdistuvien eri väkivallan muotojen torjumiseksi, muun syrjinnän kitkemiseksi sekä uhrien suojelemiseksi ja tukemiseksi.

Marine Le Pen (NI), kirjallinen. – (FR) Kansainvälinen päivä naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi täyttää 10 vuotta. Valitettavasti tässä yhteydessä täytyy todeta, että täytäntöön pannut ehkäisevät toimet eivät ole johtaneet toivottuihin tuloksiin. Miten tämä ilmiö on selitettävissä? Euroopan parlamentissa käytyjen keskustelujen perusteella syynä näyttäisi olevan sukupuolten eriarvoisuus.

Jos eriarvoisuus olisi väkivallan todellinen aiheuttaja, väkivaltilanteen pitäisi olla paras Pohjois-Euroopan maissa, jotka ovat tunnettuja kulttuurinsa ja tapojensa edistyksellisyydestä tässä asiassa. Se ei kuitenkaan pidä paikkaansa, vaan tilanne on pikemminkin päinvastainen. Norjalaisen päivälehdessä *Aftenposten*in mukaan 6 prosenttia 15–25 vuotiaista ruotsalaisnaisista on raiskattu kuluneen vuoden aikana.

Tarvitaan rohkeutta todeta, että naisiin kohdistuva väkivalta on yleistynyt samalla kun Euroopan ulkopuolisista maista tulevien maahanmuuttajien määrä on lisääntynyt. Kulttuuri ja perinteet ovat näissä maissa täysin erilaiset kuin meillä. Burka, pakkoavioliitot, moniavioisuus, naisten sukuelinten silpominen, kunniamurhat ja muunlaiset menneiltä ajoilta peräisin olevat käytännöt on tuomittava.

Näin ollen on täysin absurdia jatkaa maahanmuuton edistämistä ja samaan aikaan yrittää torjua naisiin kohdistuvaa väkivaltaa.

Astrid Lulling (PPE), kirjallinen. – (FR) Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnalla on täysi syy muistuttaa meitä kansainvälisenä päivänä naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi, että huolimatta lukemattomista säädöksistä ja YK:n julistuksista sekä Euroopan parlamentin vuosikymmenten kuluessa laatimista monista päätöslauselmista, naisiin kohdistuvan väkivallan nollatoleranssista ollaan vielä kaukana.

On selvää, että miesten naisiin kohdistama väkivalta on loukkaus ihmisoikeuksia vastaan ja että siitä on rangaistava sen mukaisesti.

Euroopan parlamentin on sen vuoksi muistutettava jäsenvaltioita niiden velvollisuudesta kehittää lainsäädäntöään ja politiikkojaan, jotta naisiin kohdistuvan väkivallan kaikkia muotoja voidaan torjua tehokkaasti.

Valitettavasti käsiteltävänä olevassa päätöslauselmassa on jälleen menty liian pitkälle, ja siinä on erityisesti unohdettu toissijaisuusperiaate.

Neuvostolle ja komissiolle esitetty ehdotus oikeusperustan luomiseksi naisiin kohdistuvan väkivallan kaikkien muotojen torjumiselle on osoitus täydellisestä tietämättömyydestä perussopimusten suhteen. Oikeusperustaa ei voida luoda. Se joko on olemassa tai sitä ei ole.

Ehdotetun korkean tason konferenssin järjestäminen aiheuttaisi vain kustannuksia, joihin kuluvat varat olisi parempi kohdentaa erityistoimenpiteisiin.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) On hienoa, että Euroopan parlamentissa äänestetään naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevasta päätöslauselmasta tänään, kansainvälisenä päivänä naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi. Naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen teemapäivän julistaminen YK:ssa vuonna 1999 ja tämän päätöslauselman hyväksyminen tänään muistuttavat kansallisia hallituksia arvokkaalla tavalla niiden velvoitteista, jotka pohjautuvat naisiin kohdistuvan väkivallan eri muotojen poistamista koskeviin kansainvälisiin sopimuksiin. Sen vuoksi tuen tätä päätöslauselmaa ja pyydän jäsenvaltioita välittömästi kehittämään kansallista lainsäädäntöään ja politiikkojaan naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi. Euroopan unionin tasolla on erityisen tärkeää tarjota apua ja tukea kaikille väkivallan uhreille, erityisesti ihmiskaupan uhreille, kansallisuudesta riippumatta sekä taata sellaisten perheväkivallan uhreiksi joutuneiden naisten suojelu, joiden oikeudellinen asema voi riippua heidän kumppanistaan.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Naisiin kohdistuva väkivalta on todellisuutta kaikissa jäsenvaltioissa, ja joka neljäs nainen joutuu väkivallan uhriksi.

EU pitää itseään kansalaisten oikeuksien ja vapauksien esikuvana. Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta väkivalta saadaan pysäytettyä. Tämän päätöslauselmaesityksen hyväksyminen on tärkeä askel kohti uusia ratkaisuja, siksi äänestin sen puolesta.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, sillä naisiin kohdistuva väkivalta on yhä aivan liian yleistä Romaniassa ja kaikkialla maailmassa, minkä vuoksi meidän on hyväksyttävä kiireesti toimenpiteitä sen torjumiseksi. Ongelmana ei ole enää lainsäädäntö, vaan sen täytäntöönpano käytännössä, sillä naiset ovat usein haluttomia ilmoittamaan kohtaamastaan väkivallasta viranomaisille ja kärsivät mieluummin hiljaisuudessa.

Tässä tilanteessa tarvitaan näkyvää kaikki yhteiskuntaryhmät tavoittavaa kampanjaa, jonka yhteydessä asenteita pyritään muuttamaan pitkäaikaisten toimien avulla, jotta kaikki ymmärtäisivät, että naisiin kohdistuva väkivalta on tuomittavaa ja että se ei ole puolusteltavissa. Olen yhtä mieltä siitä, että samalla tarvitaan myös viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan koordinoitua yhteistoimintaa perheväkivallan uhrien tukemiseksi.

Peter Skinner (S&D), kirjallinen. – (EN) Arvostan parlamentin omistautumista tälle asialle. Ennen kaikkea on varmistettava, että erityisen haavoittuvassa asemassa olevat naiset, kuten ihmiskaupan uhrit, saavat heille kuuluvan tuen.

On tyrmistyttävää, että ECR-ryhmä, johon kuuluvat myös brittiläiset konservatiivit, on jättänyt tähän ehdotukseen tarkistuksen, joka rajoittaa sen kattavuutta. Haluan huomauttaa, että monet uhreista elävät köyhyydessä tai ovat maahanmuuttajia tai kuuluvat johonkin vähemmistöryhmään. Näiden naisten sulkeminen kaikkein vaikeimmassa asemassa oleville suunnatun tuen ulkopuolelle on paitsi järjenvastaista myös epäinhimillistä.

Olen myös tyrmistynyt siitä, että vihreät ovat asiasta eri mieltä ja vaativat prostituution hyväksyntää koskevan järkevän muotoilun poistamista, vaikka naisiin kohdistuva väkivalta on selvästi yleistä prostituution alalla.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Naiset ovat helppoja uhreja väkivallalle, sillä heidän asemansa on kaikissa luokkayhteiskunnissa miehiä heikompi ja he ovat alttiita luokkaan ja sukupuoleen perustuvalle sorrolle.

Fyysinen väkivalta, raiskaukset ja ihmiskauppa ovat esimerkkejä väkivallan eri muodoista, jotka kertovat naisten eriarvoisen luokan sukupuolisesta ulottuvuudesta.

Väkivalta on kuitenkin yhteiskunnallinen ilmiö, jolla on omat taloudelliset, poliittiset ja sosiaaliset aiheuttajansa. Näitä aiheuttajia, jotka ovat juurtuneet syvälle kapitalistisiin tuotantosuhteisiin, ei voida poistaa niin kauan kuin kapitalistiset tuotantosuhteet ovat olemassa. Ruohonjuuritason liikkeiden on vaadittava toimenpiteitä tämän ilmiön estämiseksi ja uhrien, niin naisten kuin lastenkin, auttamiseksi pyrkimällä radikaaleihin kansan etujen mukaisiin muutoksiin sekä yhteiskunnallisella että poliittisella tasolla.

Me vastustamme ehdotusta, jonka mukaan kansalaisjärjestöjen ja yksittäisten henkilöiden tulisi perustaa pahoinpidellyille naisille neuvontakeskuksia ja -laitoksia. Valtion tulisi yksin vastata tällaisten palveluiden järjestämisestä.

Ongelmaa ei voida ratkaista päätöslauselmassa esitettyjen toimenpiteiden avulla, sillä ne eivät vaikuta sen aiheuttajiin. Sen sijaan näillä toimenpiteillä voidaan ainoastaan hallita ja sitä kautta pitkittää tätä ongelmaa.

Marina Yannakoudakis (ECR ryhmän puolesta), kirjallinen. – (EN) ECR-ryhmä painottaa, että naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevaa tietoisuutta ja väkivaltaa torjuvia toimia on ehdottomasti lisättävä. Me emme kuitenkaan katso, että ongelma tulisi ratkaista laatimalla eurooppalainen oikeusperusta ja uusia direktiivejä kuten kohdissa 10, 11 ja 27 esitetään.

Me tunnustamme, että tällä alalla on vielä paljon tehtävää, mutta katsomme, että lakien säätäminen tässä yhteydessä kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. ECR-ryhmä katsoo myös, että seksuaalisuutta ja lisääntymistä koskevat valinnat ja terveyttä koskevat oikeudet ovat yksinomaan kunkin yksittäisen jäsenen ja jäsenvaltion päätettävissä. Näistä syistä ECR-ryhmä on päättänyt pidättäytyä äänestämästä.

-Päätöslauselmaesitys: Somalian rannikkovesillä tapahtuviin merirosvouksiin liittyvän poliittisen ratkaisun löytäminen (RC-B7-0158/2009)

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Somalia on yksi räikeimpiä esimerkkejä täydellisestä keskushallinnon romahduksesta ja paluusta sotaan heimoelämäntapaan. Somalia on keskus, josta väkivalta ja epävakaus leviävät kauas sen rajojen ulkopuolelle. Somalian rannikkoa ovat toistuvasti uhanneet aseistetut ryhmittymät, jotka eivät ainoastaan taistele rannikkoalueiden hallinnasta, vaan lisäksi suorittavat ryöstöiskuja, jotka kohdistuvat muihin aluksiin, erityisesti kauppa-, rahti- ja kalastusaluksiin, humanitääristä apua kuljettaviin aluksiin sekä huviveneisiin.

Näiden tapahtumien vakavuus ja toistuvuus vaatii koko kansainvälistä yhteisöä EU mukaan lukien reagoimaan yksiselitteisesti. EU:n on ryhdyttävä torjumaan merirosvousta. Sen on tehtävä toimivaltansa puitteissa kaikkensa analysoidakseen ilmiön syitä ja seurauksia sekä mobilisoidakseen kaikki saatavilla olevat ja riittävästi varustellut somalialaiset ja kansainväliset joukot.

Haluan esittää kiitokseni portugalilaisen fregatin, *Corte-Realin*, koko miehistölle ja kapteenille, jotka ovat ansioituneet tämän vitsauksen torjumisessa ja jotka ovat hiljattain saaneet Kansainvälisen merenkulkujärjestön tunnustuksen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Somalian tilanteesta keskusteltaessa on pidettävä mielessä, että maata koettelevaan kriisiin ei ole sotilaallista ratkaisua. Meidän on huomioitava myös Somalian heikko taloudellinen tilanne, jonka on kansainvälisellä tasolla aiheuttanut velkakriisi. Velkakriisi loi tyhjiön, jota salakalastajat käyttivät hyväkseen Somalian aluevesillä ja joka vaikutti keskeisellä tavalla somalialaisten kalastajien elinkeinon menettämiseen, sillä maan hallitus joutui lakkauttamaan rannikkovartioston varojen puutteen vuoksi.

Yksi keskeisistä tavoitteista on siis toimittaa paikalle teknistä ja taloudellista tukea, muun muassa tukea sisällissodan osapuolten väliseen sovitteluprosessiin.

Komission ja neuvoston pitäisi tästä syystä tarkistaa Somaliaa koskeva poliittinen strategiansa mukaan lukien Euroopan unionin johtama merivoimien operaatio Atalanta. Niiden pitäisi keskittyä maan yleiseen nykytilanteeseen, erityisesti humanitäärisen tilanteen lievittämiseen kentällä sekä tämän miljoonille somalialaisille kärsimystä aiheuttavan katastrofaalisen tilanteen taustalla piilevien syiden kitkemiseen.

Lopuksi me haluamme vielä korostaa, että kehitysapuun tarkoitettuja varoja tai Euroopan kehitysrahastoa ei tule missään olosuhteissa käyttää sotilaallisiin tarkoituksiin.

Richard Howitt (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen erittäin ylpeä siitä, että Yhdistynyt kuningaskunta johtaa EU:n ensimmäistä laivaston ETPP-tehtävää, operaatio Atalanta; operaation johdossa on brittiläinen komentaja ja sen operatiivinen päämaja on Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Atalanta suojelee aluksia, jotka kuljettavat elintarvikkeita kodeistaan lähteneille somalialaisille, sekä Somalian rannikkovesillä liikkuvia puolustuskyvyttömiä aluksia. Sen työ on erittäin tärkeää.

Työväenpuoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet myötäilevät vaatimuksia kaikkien somalialaisten merirosvojen panttivankien vapauttamisesta ehdoista, mukaan lukien kaksi brittiläistä vankia, Kentin alueelta kotoisin olevat Paul ja Rachel Chandler. Haluamme jälleen kerran rohkaista heidän perhettään. Olemme tyytyväisiä Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoasiainministeriön toimiin, joilla pyritään hyödyntämään kaikki mahdolliset Itä-Afrikassa olevat yhteydet pariskunnan pikaisen vapauttamisen neuvottelemiseksi.

Operaatio Atalantan tehtäväkentän osalta huomasimme, että päätöslauselmassa pyydetään harkitsemaan sen laajentamista. Haluan kuitenkin pöytäkirjaan merkittävän, että me emme pidä sitä tällä hetkellä tarpeellisena. Haluan lisäksi korostaa, että meidän on panostettava tämänhetkisen tehtävän onnistumiseen sen nyky muodossa.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Somalian rannikkovesillä tällä hetkellä vallitseva tilanne on haitallinen joka suhteessa ja se vaikuttaa kaikkiin maihin.

Sen vuoksi, niin kauan kunnes Somalian tilanteeseen saadaan poliittinen ratkaisu ja niin kauan kuin alueella on epävakautta, pidän ehdottoman tärkeänä, että me noudatamme operaatio Atalantan osalta vahvistetun turvallisuuden strategiaa jopa lisäämällä operaatioon osallistuvien joukkojen toimintakeinoja.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin päätöslauselmaa RC-B7-0158/2009 vastaan, sillä mielestäni merirosvous ei ole sotilaallinen ongelma, vaan kehitysavun ongelma. Sen vuoksi katson, että ongelma pitäisi ratkaista puuttamalla sen aiheuttajiin ja että sotilaalliset joukot, olivat ne sitten maajoukkoja tai laivastoa, eivät ole ratkaisu. Operaatio Atalantasta vastaava upseeri totesi, että ongelmaa ei voida ratkaista merenkulun keinoin ja että alueen tilanne on vakautettava. Meidän on mielestäni puuttettava hallinnon ongelmiin, toimielinten epävakautteen ja alueen taloudelliseen tilanteeseen. Todellista ongelmaa on turha yrittää lakaista maton alle. Vastustamalla päätöslauselmaa haluan lisäksi tuomita puolustusvoimien tehtäviin kuuluvien toimien yksityistämisen, johon on menty Espanjassa, jossa yksityisen turvallisuusalan yritysten sallitaan miehittää raskaasti aseistettuja aluksia. Haluan vielä todeta, että meidän on tehtävä loppu merirosvouksesta Somaliassa, mutta myös ulkomaisista merirosvoista, jotka ryöstelivät Somalian vesillä.

Charles Tannock (ECR), kirjallinen. – (EN) Nyt vuodeksi eteenpäin uusitun operaatio Atalantan suhteellisen hyvät tulokset tuovat korostetusti esiin sen tosiasian, että vaikka Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan avulla voidaan saada aikaan merkittäviä tuloksia jäsenvaltioille, niin on yhä epäselvää, mistä syystä NATO ei yksinään voisi saada aikaan vastaavia tuloksia päällekkäisyyden välttämiseksi. Merirosvous on kuitenkin todellinen uhka Afrikan-sarvea ympäröivillä vesillä. Meidän on lisättävä toimiamme merirosvouksen poistamiseksi ei vain suojellaksemme laivojamme, vaan myös antaaksemme nykyään Somaliassa kissan päiviä viettäville al-Qaidan jäsenille selvän viestin.

Kansallinen turvallisuus ei rajoitu vain kansallisten rajojen sisäpuolelle. Jos EU antaa merirosvouksen kukoistaa rauhassa, sen turvallisuus tulee kärsimään huomattavasti pitkällä aikavälillä. Lopuksi kehotan komissiota tarkastelemaan, miten poliittista tukea lisäämällä voitaisiin auttaa Somaliassa kitkemään pois tätä suhteellisen vakaata ja vaurasta, entistä brittiläistä siirtomaa-aluetta vaivaava merirosvous.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjallinen. – (RO) Tuin äänestyksessä Euroopan parlamentin päätöslauselmaa poliittisen ratkaisun löytämisestä Somalian rannikkovesiä vaivaavaan merirosvoukseen, sillä merirosvous on Somalian rannikkovesillä todellinen ongelma nyt ja myös vastaisuudessa. EU:n on suojeltava alueella liikkuvia aluksia kansainvälisten neuvotteluiden ja suojelutoimien avulla. Ongelman ratkaiseminen edellyttää ensinnäkin kansainvälistä tukea Somalian tilanteen vakauttamiseen. Toiseksi tarvitaan operaatio Atalanta, jonka EU käynnisti hiljattain merirosvouksen poistamiseksi Somalian rannikkovesiltä. Operaatioon osallistuu kuusi fregattia, kolme merivalvontalentokonetta ja 1 200 miehistön jäsentä Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Ranskasta ja Kreikasta. Myös muut jäsenvaltiot tulevat osallistumaan operaatioon tulevaisuudessa. Operaatio Atalanta on onnistunut suojelemaan riskialttiita rahtilaivoja järjestämällä niille saattueita. 36 merirosvoalusta on pysäytetty ja 14 hyökkäystä on estetty. Jotta saattueet voidaan järjestää, toimivaltaisten kansallisten elinten ja alusten on kuitenkin otettava yhteyttä operaatio Atalantaa ja pyydettävä suojelua. On erittäin tärkeää, että alukset välttävät ottamasta turhia riskejä ja pyytävät operaatio Atalantan suojelua virallista menettelyä noudattaen ja hyvissä ajoin.

Geoffrey Van Orden (ECR), kirjallinen. – (EN) Me kannatamme painokkaita kansainvälisiä toimia merirosvouksen poistamiseksi ja olemme vakuuttuneita siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan laivasto ja sitä tukevat Yhdysvaltojen ja muiden EU:n jäsenvaltioiden laivastot tekevät hyvää työtä. Me emme kuitenkaan näe syytä, miksi EU:n lipun alla purjehtivien alusten pitäisi olla mukana operaatioissa. Me vastustamme EU:n puuttumista puolustusasioihin instituutiona. EU:n osallistuminen ei lisää sotilaallisia resursseja millään tavalla, vaan se ainoastaan luo päällekkäisyyttä tai mutkistaa NATO:n alaisia hyväksi havaittuja järjestelyjä. Operaatio Atalanta luotiin Ranskan puheenjohtajuuden aikana, kun ETPP:tä haluttiin laajentaa kattamaan myös laivasto. Afrikan-sarven rannikkovesillä on jo läsnä Yhdysvaltojen johtama Combined Task Force 151 sekä NATO:n laivastoryhmä. Tästä huolimatta EU päätti perustaa niiden lisäksi vielä uuden laivaston ja uuden komennusketjun. Me olemme myös erittäin huolestuneita ehdotuksista, jotka koskevat ETPP-koulutusoperaation lähettämistä Somaliaan, sillä EUPOL-operaatio Afganistanissa on epäonnistunut ja monet jäsenvaltiot ovat haluttomia lähettämään joukkoja ja poliiseja maassa järjestettäviin kiireellisiin koulutusoperaatioihin. Ohimennen sanoen, "EU:n kalastusalue" on meille tuntematon käsite.

- Päätöslauselmaesitys: Savuton ympäristö (B7-0164/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Olen tyytyväinen tähän päätöslauselmaan, jonka ansiosta parlamentti voi tukea komission hyvin oma-aloitteista tupakoinnin vastaista politiikkaa. Tupakan savulle altistuminen on Euroopassa yleisin kuolemaan johtavien ja muiden sairauksien aiheuttaja, ja tupakointi on huomattava taakka myös terveydenhuoltojärjestelmille. Toivon, että komission toimenpiteet jatkuvat ja että tulevaisuudessa saamme oikeuden terveelliseen ympäristöön kaikissa suljetuissa tiloissa ja työpaikoilla. En voi olla mainitsematta sitä, että EU:n tupakkapolitiikka on yhä tekopyhää. Me haluamme vähentää tupakoinnin aiheuttamia terveysongelmia, mutta samalla me haluamme yhä maksaa avustuksia tupakanvalmistajille, vaikka avustuksia ollaankin vähitellen leikkaamassa. Mielestäni yhteisen maatalouspolitiikan pitäisi tukea tuotteita, jotka auttavat ylläpitämään ja kohentamaan ihmisten terveyttä, ei tuotteita, jotka vaarantavat sen. Toivon, että joulukuudessa neuvoston tapaamisessa keskustellaan lasten suojelemisesta erityisesti sellaisissa tapauksissa, joissa lapset altistuvat aikuisten tupakoinnille yksityisautoissa ja muissa suljetuissa tiloissa. Mielestäni aikuisten on otettava tässä asiassa vastuu, ja lainsäätäjien on puututtava tilanteeseen niiltä osin kuin se vain on mahdollista.

Anne Delvaux (PPE), kirjallinen. – (FR) Meidän on suojeltava tupakoimattomia henkilöitä passiiviselta tupakoinnilta, mutta meidän on myös herätettävä tupakoijat huomaamaan vaikutukset, joita heidän riippuvuudellaan on heihin itseensä ja muihin. Tämä asia on tehtävä heille täysin selväksi. Belgiassa ollaan tässä asiassa hiukan edellä, sillä meillä tupakointi on kielletty täysin ravintola-alalla ja kaikilla työpaikoilla vuoteen 2012 mennessä.

Haluan kuitenkin tuoda esiin kaksi ongelmakohtaa. Ensinnäkin olemmeko me menossa kohti yhteiskuntaa, joka kieltää kaiken? Mitä tapahtuu yksilöiden vastuulle? En haluaisi, että päädymme yhteiskuntaan, joka muistuttaa George Orwellin romaanissaan "1984" kuvaamaa maailmaa. Toiseksi jos tupakoijat on saatava lopettamaan haitallinen tapansa itsensä ja muiden vuoksi, tämä on tehtävä äärimmäisen hienovaraisella tavalla. Tupakka on huume. Kieltämällä sen täysin kieltäisimme samalla sen tosiasian, että useimmat tupakoijat ovat tupakasta riippuvaisia. Täydellinen kieltäminen voitaisiin tulkita tupakojien sulkemiseksi pois yhteiskunnasta, mikä olisi haitallista. Mistä syystä emme siis ole huomioineet mahdollisuutta varata yksinomaan tupakojille tarkoitettuja alueita?

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) linjan mukaisesti. Haluan kuitenkin tuoda esiin joitain päätöslauselmaesitykseen liittyviä ongelmia.

Ensinnäkin katson, että tupakanvastaisista politiikoista päättäminen kuuluu jäsenvaltioille. EU:n toimielinten tulisi mielestäni antaa vain sitomattomia suosituksia toissijaisuusperiaatetta kunnioittaen. Toisaalta uskon myös, että jäsenvaltioiden pitäisi edistää tupakoinninvastaisia politiikkoja, mutta niiden ei pitäisi rajoittaa toimijoiden valinnanvapautta etenkin majoitusalaalla, missä omistajien pitäisi voida valita haluavatko tiloistaan savuttomat. Tätä taustaa vasten katsottuna hiljattain Portugalissa hyväksytty laki oli hyvin tasapainoinen.

Toinen asia, jota pidän ongelmallisena, on ehdotus tupakan tuotannolle myönnettävien suorien tukien lopettamisesta. Tupakkaa tuotetaan myös Portugalissa, ja sen vuoksi tämäntyyppisiä politiikkoja on mielestäni tärkeää harkita hyvin huolellisesti. Muutoin ne voivat olla suureksi vahingoksi maanviljelijöille, jotka joutuvat lopettamaan tuotannon ilman, että heille tarjotaan toteuttamiskelpoista korvaavaa ratkaisua. Tämä on kantani päätöslauselman 9 kohtaan.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tämän päätöslauselman päätavoitteena on työntekijöiden terveyden ja elämänlaadun suojeleminen työpaikalla sekä koko väestön terveyden ja elämänlaadun suojeleminen, ja sen vuoksi me äänestimme sen puolesta.

Tupakoimattomien henkilöiden suojelua on parannettava paitsi ehkäisemällä passiivista tupakointia, mutta myös luomalla tarvittavat olosuhteet tupakoinnin lopettamisen valvomiseksi ja kannustamiselle. Kieltämispolitiikkaa tulee soveltaa sellaisissa tilanteissa, joissa se on osoitettu tarpeelliseksi.

Suorien tuotantoon liitettyjen tukien osalta me tuemme kannustinten tarjoamista tupakan tuotantotilojen muuntamiseen muihin tarkoituksiin. Mielestämme tulee kuitenkin välttää luomasta tilannetta, jossa meidän on tuettava tupakan tuontia EU:n ulkopuolelta, mikä hyödyttäisi ylikansallisten tupakkayhtiöiden toimintaa.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tuin äänestyksessä kohdan 13 poistamista alkuperäisestä tekstistä. Kohta kuului: ”kehottaa komissiota esittämään parlamentille ja neuvostolle työntekijöiden terveyden suojelun alalla lainsäädäntöehdotuksen, jolla kielletään tupakointi vuoteen 2011 mennessä kaikissa sisätiloissa sijaitsevilla työpaikoilla, joihin kuuluvat julkiset sisätilat ja julkiset liikennevälineet Euroopan unionissa”. Poisto hyväksyttiin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti.

Jäsenvaltioilla on edessään vielä pitkä tie savuttoman ympäristön luomisessa, tehokkaiden valistuskampanjoiden toteuttamisessa ja 14 artiklan (kysynnän vähentämiseen tähtäävät toimet – tupakkariippuvuus ja tupakoinnin lopettaminen) täytäntöönpanoa koskevien parhaiden käytäntöjen soveltamisessa.

Uskon, että näiden toimien toteuttamisen tulisi ensisijassa kuuluu jäsenvaltioiden tehtäviin. Päätöslauselman alkuperäisessä tekstissä sekoitettiin tupakan tuotanto ja kulutus. Sen vuoksi on hyvä, että Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) jättämä tarkistus, jolla alkuperäisestä tekstistä poistetaan osa kohdasta 9 ja samalla viittaukset tupakan tuotantoon, saatiin hyväksytyä. Lopullinen päätöslauselma on näiden kahden muutoksen ansiosta aiempaa parempi. Olen tyytyväinen muihin kohtiin, joten äänestin päätöslauselman puolesta.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Jätin äänestämättä tupakointia koskevasta päätöslauselmasta. En ole koskaan tupakoinut, mutta pidän tällaista tupakojien jatkuvaa ahdistelua täysin perusoikeuksien vastaisena. Nykyiset rajoitukset riittävät vallan hyvin.

En halua sekaantua tällaiseen jatkuvaan, hedelmättömään ahdisteluun. Tupakkaviljelmien poistaminen Euroopasta johtaa tupakan tuonnin kasvuun kolmansista maista.

Elisabeth Jeggle (PPE), kirjallinen. – (DE) Terveyspolitiikka ja sen osana myös tupakoimattomien henkilöiden suojele kuuluu selvästi jäsenvaltioiden toimivaltaan, eikä sitä näin ollen tulisi säädellä keskitetysti. Jäsenvaltioilla tulee olla vapaus päättää, missä määrin ne haluavat suojella tupakoimattomia henkilöitä. On tehtävä selväksi, että EU:lla ei ole toimivaltaa tällä alalla. Tästä syystä äänestin ensiviikkoista EU:n terveysministeriöiden huippukokousta varten laaditun parlamentin päätöslauselman puolesta.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, äänestin puolesta, vaikka olisin halunnut päätöslauselmasta tiukemman. Tupakka on merkittävin yksittäinen syy ennen aikaisille kuolemille Euroopassa. Tupakansavu on ympäristösaaste, joka sisältää toistasataa terveydelle haitallista yhdistettä. Silti osassa Eurooppaa sallitaan, että tupakalle altistetaan käyttäjien lisäksi sivulliset. Passiivinen tupakointi on moraalinen ongelma, sillä kärsijöillä ei ole valinnanvapautta. Aivan erityisesti pitää suojella lapsia.

Tutkimusten mukaan lapsi, jonka vanhempi tupakoi, ”polttaa” käytännössä joka neljännen vanhempansa tupakan. Passiivinen tupakointi johtaa vuosittain lähes sadantuhannen eurooppalaisen ennen aikaiseen kuolemaan. Monet jäsenvaltiot ovat tehneet jo hyvää työtä: Kun Suomessa kiellettiin tupakointi lopulta myös ravintoloissa ja baareissa, nousi äänekäs vastarinta. Nyt kaksi vuotta myöhemmin asiasta kuulee vain kiitosta. Se kertoo kansanterveyspolitiikan luonteesta: Vaikka ennaltaehkäisyllä ja asennekasvatuksella saadaan aikaan kestäviä tuloksia, rinnalle tarvitaan lainsäätäjän päättäväisyyttä. Olen eri mieltä joidenkin kollegoiden kanssa siitä, ettei yhteisön sitovaa työsuojelulainsäädäntöä tarvittaisi. Pitää tunnustaa, etteivät suosituksukset ole kaikkialla riittäneet. Tuenkin päätöslauselman 13 kohtaa, jossa komissiota kehoitetaan antamaan lainsäädäntöehdotus, jolla tupakointi kiellettäisiin sisätiloissa sijaitsevilla työpaikoilla ja myös julkisissa liikennevälineissä.

Tupakointi on yhteiskunnalle kallista, ja maksajaksi joutuu myös Euroopan 70 prosentin tupakoimaton enemmistö. Yhdyn siksi parlamentin vuonna 2007 esittämään kantaan, että tupakkatuotedirektiiviä pitäisi tiukentaa ja soveltaa valmistajien vastuuta tupakankulutuksesta aiheutuvia terveydenhuoltokuluja

rahoitettaessa. Ensin unionin on kuitenkin otettava hirsipois omaa silmästä. On korkea aika saattaa päätökseen tupakanviljelytukien asteittainen alasajo.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjallinen. – (FR) Arvoisa puhemies, äänestin savutonta ympäristöä puolustavan päätöslauselman puolesta, sillä mielestäni on erittäin tärkeää valvoa savuttomien ympäristöjen yleistymistä Euroopan unionissa sekä helpottaa jäsenvaltioiden välistä hyvien käytäntöjen vaihtoa ja kansalaisia tupakoinnin vaaroilta suojelevan politiikan koordinoitua. Äänestin myös kohdan 9 säilyttämisen puolesta; kohdassa vaaditaan tupakan viljelylle myönnettävien suorien tuotantoon sidottujen tukien lopettamista vuoteen 2010 mennessä tupakoinnin terveyshaittojen vuoksi. Tuen myös ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan jäseniä, jotka muistuttavat meitä siitä, että tupakointi on yhä yleisin kuolemien ja sairauksien syy Euroopan unionissa. Kiitos, arvoisa puhemies.

Mariya Nedelcheva (PPE), kirjallinen. – (BG) Hyvät parlamentin jäsenet, tuin kohdassa 9 olevan vuotta 2010 koskevan viittauksen poistamista päätöslauselmaesityksestä. Kotimaassani tupakan viljely on elintärkeä ala suurelle osalle tiettyjen alueiden väestöstä, jolle kyse on ainoasta elinkeinosta. Yksi näistä alueista on Blagoevgradin alue, jolta olen kotoisin.

Bulgaria oli yksi niistä kahdeksasta Euroopan suurimmasta tupakan viljelijästä, jotka vuosi sitten pysyivät nykyisten tukien jatkamista vuoteen 2013 asti huolimatta sopimuksesta, jossa määrättiin, että myönnettyt tuet on irrotettava tuotantomäärästä vuoteen 2010 mennessä. Kun tapaamme tupakan viljelijöitä, yksi useimmiten kuulemistamme kysymyksistä on: miten meidän käy?

En voi luvata heille ihmeitä, mutta teemme yhteistyötä hallituksemme kanssa laatiaksemme toimenpiteitä, joiden ansiosta he saavat pääelinkeinonsa menettämisen jälkeen uusia mahdollisuuksia. Hyvät parlamentin jäsenet, ymmärrän tupakoinnin vastustajien perustelut. Kehotan teitä kuitenkin varmistamaan, että me emme sekoita tupakoinnin torjumista ja eurooppalaisen tupakan viljelyn tuhoamista. Me elämme talouskriisin aikoja; meidän on toimittava varovaisesti ja viisaasti.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Kannatan kaikkia järkeviä toimenpiteitä tupakoinnin vähentämiseksi ja tupakoimattomien henkilöiden suojelemiseksi ja tästä syystä äänestin päätöslauselman puolesta. Haluan kuitenkin tuoda esiin joitain ongelmallisia seurauksia, joita voi aiheutua tupakan viljelijöiden vastaisista toimenpiteistä. Romaniassa on tällä hetkellä noin 1 600 hehtaaria tupakkaviljelmää, joiden tuotanto on noin 3 000 tonnia. Romanianlaisten viljelmien tuottama määrä vastaa kuitenkin vain pientä osaa romanialaisten tupakan jalostajien tarvitsemasta määrästä, joka on arvioiden mukaan noin 30 000 tonnia.

Tämä noin 27 000 tonnin vaje täydennetään pääasiassa Afrikan ja Aasian eri alueilta tuodulla tupakalla. Jos me rajoitamme tupakan tuotantoa jäsenvaltioissa, niin me edistämme tupakan tuontia kolmansista maista eurooppalaisten tuottajien vahingoksi.

Frédérique Ries (ALDE), kirjallinen. – (FR) Meillä on edessämme kantaa ottava ja kunnianhimoinen päätöslauselma. Olen kuitenkin tyrmistynyt siitä, että valtaosa muista kristillis-demokraateista on äänestänyt eri eturyhmien ja sidosryhmien aktiivisen lobbaamisen seurauksena 13 artiklaa vastaan.

He siis uskovat, että EU:lla ei ole sijaa tässä keskustelussa ja että EU ei voi vaikuttaa terveellisten alueiden takaamiseen eurooppalaisille kaikissa julkisissa tiloissa, työpaikoilla ja julkisissa liikennevälineissä. Toisin sanoen he eivät välitä siitä, että eri jäsenvaltioissa asuvat työntekijät joutuvat eriarvoiseen asemaan. Esimerkiksi irlantilaisilla työntekijöillä on turvanaan kattava kansallinen lainsäädäntö, kun taas kreikkalaisten tai tšekkiläisten työntekijöiden suhteen voimme vaan arvailla, saavatko he joskus saman oikeuden.

Eturyhmien ”aivopesusta” kertoo sekin, että myös 9 artikla on hylätty. Tämä artikla viittaa vain yhteen yhteisen maatalouspolitiikan jo päätetyistä uudistuksista, toisin sanoen tupakan viljelijöille myönnettävien suorien tuotantoon sidottujen tukien lopettamisesta vuoteen 2010 mennessä.

Vilja Savisaar (ALDE), kirjallinen. – (ET) Savutonta ympäristöä koskevassa päätöslauselmassa ehdotetaan huomattavaa muutosta – EU:n kattavaa tupakointikieltoa kaikissa julkisissa laitoksissa ja tiloissa. Päätöslauselman tarkoitus oli antaa komissiolle tehtäväksi laatia tarvittava säädös, joka tulisi voimaan vuonna 2011. Vaikka monet edustajat minä mukaan luettuna äänestivät julkisia tiloja, kuten työpaikkoja, koskevan tupakointikiellon puolesta, kansanpuolue omaksui valitettavasti toisen kannan. Parlamentin enemmistö viittaa kintaalla EU:n kansalaisten terveyden suojelemiselle ja erityisesti sellaisten ihmisten suojelemiselle, jotka eivät itse tupakoi, mutta joutuvat hengittämään savua julkisissa tiloissa ja sen seurauksena kärsivät terveysongelmista. Toivon, että tämä asia ei vaivu unohduksiin, vaan että se nousee asialistalle vielä

uudelleen, sillä monet jäsenvaltiot eivät ole vielä kieltäneet tupakointia julkisissa tiloissa, vaikka niillä on ollut siihen tilaisuus.

Marc Tarabella (S&D), kirjallinen. – (FR) Tuen tässä päätöslauselmassa ilmaista pyrkimystä torjua tupakoimattomien henkilöiden passiivista tupakointia aiempaa tehokkaammin. Jotkut ovat käyttäneet tilannetta kuitenkin hyväkseen ja lisänneet päätöslauselmaan lausekkeen, jolla vastustetaan tupakan viljelijöille myönnettäviä tukia. Minä kannatan tuen myöntämistä tämän katoavan elinkeinon harjoittajille. Tupakka muodostaa vain alle 10 prosenttia savukkeiden sisällöstä. Entä ne lisääneet, joiden osuus savukkeista on 90 prosenttia? Kiinnitetäänkö niiden sisältöön ja haitallisuuteen yhtä paljon huomiota?

- Päätöslauselmaesitys: Elintarviketurvaa koskeva FAO:n huippukokous - nälänhädän poistaminen maailmasta (RC-B7-0168/2009)

Liam Aylward (ALDE), kirjallinen. – (EN) Yli 40 miljoonaa ihmistä kuolee nälkään ja köyhyyteen joka vuosi; joka kuudes sekunti niihin kuolee yksi lapsi. Maailmanlaajuinen elintarvikekriisi on yksi suurimmista uhkista maailman rauhalle ja turvallisuudella. Sen vuoksi äänestin tämän ajankohtaiset päätöslauselman puolesta. Päätöslauselmassa vaaditaan komissiota toteuttamaan kattava vaikutustenarviointi EU:n maataloutta, kehitysyhteistyötä ja kauppaa koskevista politiikoista ja ohjelmista, jotta EU:n poliittisesta lähestymistavasta maailmanlaajuiseen elintarviketurvallisuuteen saataisiin johdonmukainen ja kestävä. Päätöslauselmassa todetaan, että jokaisella on oikeus turvalliseen ja ravitsevaan ruokaan. Euroopan unionin on näin ollen katsottava, että sen politiikat takaavat riittävän elintarviketurvallisuuden.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (S&D), kirjallinen. – (DA) Me tanskalaiset sosiaalidemokraatit pidämme EU:n maataloustuen vähittäistä poistamista oikeana ratkaisuna. Me annoimme tänään tukemme päätöslauselmalle elintarviketurvaa koskevasta FAO:n huippukokouksesta. Päätöslauselmassa keskitytään tärkeimpiin tämänhetkisiin haasteisiin, jotka liittyvät nälänhädän poistamiseen ja kehitysmaiden parempien tulevaisuuden mahdollisuuksien turvaamiseen. Me emme kuitenkaan hyväksy ihannoivia näkemyksiä, joita päätöslauselmassa esitetään maatalouspolitiikasta ja -tuesta muun muassa kohdissa 3, 9 ja 14.

Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark ja Anna Ibrisagic (PPE), kirjallinen. – (SV) Ruotsalaiset konservatiivit ovat tänään äänestäneet elintarviketurvaa koskevaa FAO:n huippukokousta käsittelevää päätöslauselmaa (B7-0168/2009) vastaan. Me kannamme huolta maailman nälänhädestä ja uskomme, että elintarviketurvallisuuteen on tärkeää panostaa. Me ruotsalaiset konservatiivit katsomme kuitenkin päätöslauselman vastaisesti, että yhteinen maatalouspolitiikka ei ole ratkaisu, vaan se on osa ongelmaa, ja että sitä on siksi uudistettava.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt ja Cecilia Wikström (ALDE), kirjallinen. – (SV) Tämän päivän maailmassa vallitsee kummallinen tilanne: miljardi ihmistä kärsii ylipainosta ja samaan aikaan toinen miljardi näkee nälkää. Tilanne on katastrofaalinen ja se edellyttää tehokkaita toimia erityisesti varakkaalta Euroopan unionilta. Me emme kuitenkaan usko, että EU:n yhteinen maatalouspolitiikka nykymuodossaan on oikea ratkaisu. EU:n maatalouspolitiikka on toki ollut tuloksellinen, mutta se ei pysty vastaamaan tulevaisuuden haasteisiin. Päätöslauselmassa vastustetaan EU:n nykyisen maataloustukijärjestelmän uudistamista, vaikka tämä voisi olla hyödyksi niin ilmastolle, maailman köyhille kuin eurooppalaisille maanviljelijöillekin. Sen vuoksi meille ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin pidättäytyä äänestämästä.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Tuin äänestyksessä yhteistä päätöslauselmaehdotusta "Elintarviketurvaa koskeva FAO:n huippukokous – nälänhädän poistaminen maailmasta", sillä katson, että meidän on ryhdyttävä ripeästi toimenpiteisiin kitkeäksemme tämän vitsauksen, josta kärsii kuudesosa maailman väestöstä. Ilmastomuutos vaikuttaa maatalouteen erityisesti vesipulan ja siitä johtuvan tuotannon laskun kautta ennen kaikkea maissa, joiden maataloudessa on jo nyt ongelmia. Siksi meidän on laadittava johdonmukaisia maatalouspolitiikkoja, jotka tukevat ilmastomuutoksen ja nälänhädän torjumista.

Göran Färm (S&D), kirjallinen. – (SV) Me ruotsalaiset sosiaalidemokraatit olemme tänään antaneet tukemme yhteiselle päätöslauselmaesitykselle elintarviketurvaa koskevasta FAO:n huippukokouksesta. Yli miljardi ihmistä näkee tällä hetkellä nälkää. Hintojen äärimmäiset heilahtelut ja elintarvikkeiden hintojen huomattava nousu maailmanmarkkinoilla ovat lisäksi aiheuttaneet maailmanlaajuisen elintarvikekriisin, jonka vuoksi maailman köyhien on yhä vaikeampaa saada ruokaa.

Me haluamme kuitenkin huomauttaa, että me emme tue parlamentin kantaa, jonka mukaan markkinatukitoimenpiteitä ja avustuksia maanviljelijöille EU:n yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa ei pitäisi vähentää. Me emme usko, että näillä tukitoimenpiteillä ja avustuksilla voidaan parantaa kehitysmaiden

elintarviketurvallisuutta pitkällä aikavälillä. Näillä toimenpiteillä tulee sen sijaan olemaan päinvastainen vaikutus. Kun kehitysmaihin viedään tukien turvin tuotettuja, halpoja eurooppalaisia elintarvikkeita, nämä voivat kilpailukykyisten hintojensa ansiosta jyrätä paikallisen elintarviketuotannon pois markkinoilta. Tämä riistää kehitysmailta mahdollisuuden pitkäaikaisempaan omavaraisuuteen.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) 40 miljoonaa ihmistä kuolee joka vuosi nälkään ja joka kuudes sekunti yksi lapsi kuolee aliravitsemukseen. Kyse on maailmanlaajuisesta ongelmasta, johon kukaan ei voi suhtautua välinpitämättömästi

Euroopan unioni on kehitysavun ja humanitäarisen avun suurin lahjoittaja. Kuitenkin vain pieni osa sen tuesta kanavoidaan maatalouteen, joka voisi tarjota aliravitsemuksesta kärsiville tuhansille ihmisille heidän tarvitsemansa ravinnon. Euroopan unionin pitäisi näin ollen kiireesti tarkistaa tuki- ja kehitysapupolitiikkaansa ja tukea nykyistä enemmän kehitysmaiden maataloutta, joka työllistää yli 70 prosenttia työvoimasta.

Yhteisen maatalouspolitiikan täytyy mukautua myös sisäisesti nykyiseen kriisiin, joka on nostanut eurooppalaisten viljelijöiden tuotantokustannuksia. Sen on pidättäydyttävä lopettamasta markkinatukitoimenpiteitä ja/tai leikkaamasta maataloustukia. Sen on kiinnitettävä erityisesti huomiota pieniin ja keskisuuriin tiloihin ja niiden luoton saantiin, jotta tilat voivat pitää tuotantomääränsä yllä tuotantomateriaalien kustannusten noususta huolimatta.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me emme tue kaikkia päätöslauselmassa esitettyjä kohtia, mutta päätimme kuitenkin äänestää päätöslauselman puolesta, sillä siinä korostetaan periaatteita, jotka mielestämme ovat ratkaisevan tärkeitä nälänhädän torjumisessa. Nämä periaatteet ovat seuraavat:

- Korostetaan sitä, että "nälän vastustamisen on perustuttava siihen, että tunnustetaan oikeus elintarvikeomavaraisuuteen".
- Tunnustetaan "kaikkien maiden paikallisen väestön oikeus viljelymaan ja muiden paikallisen elintarviketurvan kannalta keskeisten luonnonvarojen hallintaan."

Lisäksi päätöslauselmassa kiinnitetään huomio maatalouden merkitykseen nälän poistamisessa ja korostetaan viljelijöiden tulojen tärkeyttä. Jää nähtäväksi, täyttääkö Euroopan parlamentti tulevaisuudessa tänään tekemänsä lupaukset vai käykö niin kuin usein käy, että se syö kauniit sanansa siinä vaiheessa, kun olisi siirryttävä tekoihin, ja hyväksyy säädöksiä, jotka ovat näiden periaatteiden vastaisia.

Ei pidä unohtaa, että yhteisen maatalouspolitiikan peräkkäiset uudistukset, jotka ovat seurausta Maailman kauppajärjestön käynnistämästä maatalousmarkkinoiden vapauttamisesta ja jotka tukevat vain suurten maatalous- ja elintarvikeyritysten etuja, ovat osaltaan köyhdyttäneet kansainvälistä maataloutta. Maataloustuotannon tulee hyödyttää ensisijaisesti nälkää näkeviä ihmisiä, ei vientimonopoleja.

Anne E. Jensen ja Jens Rohde (ALDE), kirjallinen. – (DA) Me, Tanskan liberaalipuoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet, äänestimme elintarviketurvallisuutta koskevan päätöslauselman puolesta, sillä mielestämme on erittäin tärkeää, että EU ottaa vastuun nälänhädän ja köyhyyden maailmanlaajuisesta torjumisesta. Me vastustamme kuitenkin päätöslauselman 9 kohtaa, joka kyseenalaistaa EU:n maatalouspolitiikan vapauttamisen jatkumisen. Tanskan liberaalipuolue katsoo, että maataloustuet on poistettava asteittain ja että eurooppalaisten viljelijöiden tasavertaisen kilpailun takaamiseksi on laadittava yhteiset säännöt.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Pitkän aikavälin elintarviketurvallisuus on yksi yhteisen maatalouspolitiikan keskeisistä haasteista. Meidän on erityisesti elintarvikepuolan vuoksi korostettava sellaisen vahvan yhteisen maatalouspolitiikan merkitystä, joka voi tulevaisuudessa ottaa avainroolin maailmanlaajuisen ongelmien ratkaisemissa. Tämä tarkoittaa, että yhteiselle maatalouspolitiikalle tarvitaan riittävä pitkän aikavälin rahoitus. Yhteinen maatalouspolitiikka on merkittävä tekijä EU:n elintarvike- ja turvallisuuspolitiikan kannalta ja vuoden 2013 jälkeen sillä tulee olemaan merkittävä asema kehityspolitiikassa ja ulkoisessa elintarviketurvallisuuspolitiikassa.

Sen vuoksi hyvin toimiva ekosysteemi, hedelmällinen maa, vakaat vesivarat ja maaseudun talouden aiempaa suurempi monipuolisuus ovat ehdottoman tärkeitä tavoitteita. Kansainvälinen yhteistyö ja yhteisvastuu sekä tasapainoiset kauppasopimukset, jotka edistävät elintarviketurvallisuutta sen vaarantamisen sijaan, ovat maailmanlaajuisen elintarviketurvallisuuden keskeisiä tekijöitä. Tässä yhteydessä yhteinen maatalouspolitiikka voi osoittautua erityisen hedelmälliseksi. Elintarvikkeiden nettotuojamaat kärsivät elintarvikkeiden hintojen noususta eniten. Monet niistä kuuluvat maailman heikoimmin kehittyneisiin maihin. EU:n on ryhdyttävä toimiin tämän tilanteen korjaamiseksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Nälänhädästä kärsii yhä suurempi osa maapallon väestöstä. Yhteisvastuu on yksi EU:n perusarvoista, ja sen vuoksi EU:n on johdettava toimia tämän kasvavan ongelman torjumiseksi. Maailman elintarvikekriisi on yksi maailmanlaajuisen rauhan ja turvallisuuden suurimpia uhkia, joten kansainvälisiä ja EU:n sisäisiä elintarviketurvallisuutta koskevia politiikkoja on tehostettava.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Tämän päätöslauselman laatijat, jotka ovat joutuneet korostamaan nälänhädän ongelmaa ja yleisesti ottaen elintarvike- ja maatalousalan huippukokouksessa esiin tuotuja ongelmia, ovat kuitenkin onnistuneet peittämään ongelman todellisen aiheuttajan, nimittäin kapitalistisen riistojärjestelmän ja strategian, jota myös EU uskollisesti palvelee, jotta pääoma voisi kukoistaa. Ylikansalliset elintarvikkeiden tuottajat ja jakeluketjut riistävät viljelijöitä asuinsijoiltaan ja omivat näiden maat, mikä on raskas isku köyhille ja keskituloisille viljelijöille. Työläisten ja sitä köyhempien luokkien on jopa kehittyneissä kapitalistivaltioissa yhä vaikeampaa turvata itselleen terveellinen ja turvallinen ravinto samalla kun ylikansalliset elintarvikeyritykset kahmivat huikeat voitot ja ostavat valtavia maa-alueita erityisesti Afrikassa laskettuaan, että elintarviketuotannon on kaksinkertaistuttava vuoteen 2050 mennessä. EU johtaa kaikkien elintarviketuotannon osatekijöiden – veden, energian, liikenteen ja teknologian – vapauttamista ja yksityistämistä pakottaen myös kolmannet maat samaan Maailman kauppajärjestön ja kahdenvälisen sopimusten avulla.

Yhteinen maatalouspolitiikka pönkittää pienten ja keski suurten viljelijöiden riistopolitiikkaa ja tukee monopoleja ja niiden voittoja. Maanviljelijät ja työntekijät vastustavat tätä politiikkaa, he pyrkivät kumoamaan tämän riistojärjestelmän ja turvaamaan riittävän, turvallisen ravinnon kaikille.

10. Äänestymiskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.55 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

11. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

12. Keskustelut ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksista koskevista tapauksista (keskustelu)

12.1. Nicaragua

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana kolme päätöslauselmaesitystä Nicaraguasta⁽¹⁾.

Bogusław Sonik, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, Nicaraguan nykyisen presidentin, Daniel Ortegán, politiikka osoittaa vanhan kommunistien maksiimin pätevän yhä: kun valtaan on päästy, niin siitä ei luovuta koskaan. Sandinistit eivät 1980-luvulla kyenneet pitämään yllä aseellista diktatuuria ja joutuivat kansainvälisen painostuksen vuoksi alistumaan demokratian sääntöihin.

Ortega valittiin presidentiksi vuonna 2006 järjestetyissä vaaleissa. Sandinistit palasivat valtaan. Hän otti heti käyttöönsä vanhat tutut menetelmät, pelottelun ja eliminoimisen, kaiken mahdollisen poliittisen kilpailun kitkemiseksi vedoten erilaisiin muka-oikeudellisiin syihin. Sandinistien järjestelmä alkoi jäljitellä valtion järjestelmää noudattaen Kuuban vallankumouksen puolustuskomiteoiden (Committees for the Defence of the Revolution) esimerkkiä. Euroopan parlamentti kiinnitti joulukuussa 2008 huomion toimiin, joilla valtion viranomaiset, puolueet ja Sandinistien tukijat ahdistelevat ihmisoikeusjärjestöjä ja niiden jäseniä, toimittajia sekä tiedotusvälineiden edustajia. Amnesty International kirjoitti paikallisvaaleja seuranneista väkivaltaisuuksista. Toimittajiin kohdistuneet hyökkäykset ja väkivalta lisääntyivät moninkertaisesti.

Ortega yrittää nyt manipuloida korkeinta oikeutta saadakseen läpi perustuslaillisia muutoksia, jotka sallisivat hänen asettumisensa uudelleen ehdolle. On hyvin todennäköistä, että seuraavaksi hän julistaa itsensä elinikäiseksi presidentiksi, sillä Fidel Castro on Managuan ja Caracasin populistien malli, eikä Castron aikana ole koskaan järjestetty vapaita vaaleja.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Kehotan Euroopan komissiota tekemään johtopäätöksensä tästä tilanteesta ja tarkistamaan antavatko kansainvälisten ihmisoikeuksien loukkaukset aiheutta harkita uudelleen Nicaraguan kanssa tehtyjä yhteistyösopimuksia, jotta ihmisoikeuslausekkeet eivät jäisi vain sanahelinäksi.

Adam Bielan, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, kymmenet tuhannet nicaragualaiset osoittivat oppositiopoliitikkojen vetoomuksesta viime lauantaina mieltään presidentti Daniel Ortega politiikkaa vastaan. Ortega politiikka on tekemässä maasta diktatuuria.

Haluan muistuttaa teitä siitä, että korkein oikeus päätti 19. lokakuuta poistaa perustuslailliset esteet, joiden vuoksi presidentti Ortega ei olisi voinut asettua ehdolle uudelle kaudelle. Muutos sinällään ei ole hälyttävä, sillä monissa Euroopan valtioissa tällaista rajoitusta ei ole lainkaan. Sen sijaan tapa, jolla päätös tehtiin, antaa aiheutta huoleen. Kuten me kaikki tiedämme, presidentti Ortégalla ei ole parlamentissa kahden kolmasosan enemmistöä. Sen vuoksi hän joutui turvautumaan perustuslain vastaisiin toimiin poistaakseen ehdolle asettumista koskevan kiellon. Jos me annamme Daniel Ortega pyrkiä presidentiksi uudelleen vuonna 2011, me saatamme kohta olla tilanteessa, jossa Nicaraguaa hallitsee todellinen diktaattori.

Näin ollen pyydän Euroopan komissiota kiinnittämään huomiota tähän ongelmaan EU:n ja Keski-Amerikan välistä assosiaatiosopimusta koskevissa neuvotteluissa ja käyttämään kaikki mahdolliset keinot presidentti Ortega käännettämiseksi pois nykyiseltä tieltä.

Johannes Cornelis van Baalen, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin kiitollinen tuesta, jonka Euroopan parlamentti antoi johtamalleni Liberal Internationalin valtuuskunnalle Managuaan. Me saavuimme rauhanomaisin aikein parlamentin enemmistön kutsusta puhumaan perustuslaista, vaaleista, vaalikampanjasta sekä ihmisoikeuksista ja kansalaisvapauksista. Meitä kirottiin ja meitä nimiteltiin. Meidät uhattiin karkottaa maasta, meidät julistettiin ei-toivotuiksi henkilöiksi ja meitä syytettiin vallankaappauksen yrityksestä.

Mikä on vielä tärkeämpää on se, että he kiroavat minun maatani ja sortavat omaa kansaansa. Mielestäni Euroopan unionin on valvottava Nicaraguan tilannetta, sen tulisi lähettää tarkkailijoita vuoden 2011 vaaleihin sekä tukea demokraattista oppositiota. Toivon, että toimimme samoin myös Hondurasin suhteen ja tarkastelemme maan vaalituloksia objektiivisesti. Meidän on katsottava, ovatko sunnuntaina järjestettävät vaalit vapaat ja oikeudenmukaiset, ja tehtävä päätöksemme sen jälkeen. Jos me tunnustamme vaalien tuloksen, se saattaa tehdä lopun Hondurasin perustuslaillisesta kriisistä.

Tunne Kelam, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Latinalaisessa Amerikassa on meneillään hälyttävä trendi: populistiset hallitukset pyrkivät vakiinnuttamaan asemansa pidentämällä nykyisten presidenttiensä valtakautta – mieluiten eliniäksi. Näin Hitler nousi valtaan. Lenin pääsi valtaan välinpitämättömyyden ansiosta, mutta lopputulos oli sama.

Nämä presidentit, joiden valtaoikeuksia on jatkettu, eivät ole pystyneet parantamaan tai eivät ole halunneet parantaa alaistensa elämänlaatua. Kuuba on synkkä ja tuskallinen esimerkki siitä, miten tavallisten ihmisten elämä on tarvelty ja pilattu vuosikymmeniksi eteenpäin. Nicaragua on varoittava esimerkki siitä, että tällaiset hallitsijat eivät muutu. He palaavat valtaan vain hyväksikäyttäkseen valtaa uudelleen.

On siis meidän tehtävämme tuomita nämä Nicaraguan perustuslain loukkaukset painokkaasti ja ryhtyä tämän tilanteen vuoksi valvomaan Nicaragualle myönnettyjen kehitysapuvarojen käyttöä aiempaa tehokkaammin. Olen hyvin pettynyt siihen, että Amerikan valtioiden järjestö ei ole reagoinut näihin sen jäsenvaltioissa tapahtuneisiin perustuslain räikeisiin loukkauksiin.

Véronique De Keyser, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, olen helpottunut siitä, että jäsen van Baalen on palannut Eurooppaan turvallisesti ja että hänet karkotettiin vasta kun hän oli jo lentokoneessa.

Haluan kuitenkin ryhmäni puolesta sanoa, että me emme todellakaan aio sekaantua tähän peliin. Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) epäsi meiltä kiireelliset keskustelut Ugandan homoseksuaalien vastaisesta lainsäädännöstä ja Iranissa toteutetuista teloituksista. Nyt kansanpuolue kuitenkin haluaisi, että tulemme Nicaraguan mielenosoitusten vuoksi mukaan piirileikkiin joko Ortega puolesta tai häntä vastaan.

Mutta me emme lähde siihen mukaan! Euroopan parlamentissa käytyä kiireellisiä keskusteluja, joiden tarkoituksena on aidosti auttaa vaikeuksissa olevia ihmisiä tai aatteita, ei saa valjastaa parlamentin jäsenten henkilökohtaisten poliittisten intressien palvelukseen. Sen vuoksi ryhmäni on päättänyt olla allekirjoittamatta tätä päätöslauselmaa ja sen lisäksi pidättäytyä äänestämästä ja vastustaa tällaisia pyrkimyksiä. Tämä on häpeäksi Euroopan parlamentille.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, katson edellisen puhujan tavoin olevan surullista ja jopa häpeällistä, että näin tärkeää kiireellisiä asioita koskevaa istuntoa käytetään hyväksi tällä tavoin. Olen siis yllättynyt siitä, että tämänpäiväisenä aiheena on Nicaragua, mutta myös siitä, että muissa yhteyksissä, kun meidän olisi pitänyt keskustella paljon vakavammista aiheista, näin ei ole tapahtunut. Tänäpäivästä tekee vakavamman vielä se, että tämän aiheen käsittelemiseksi esityslistalta on jätetty pois muita aiheita. Tällaista käytäntöä ei voida hyväksyä, kun kyse on kiireellisiä asioita koskevista keskusteluista.

Me olisimme voineet ja meidän olisi pitänyt keskustella esimerkiksi Länsi-Saharan tilanteesta. Meidän olisi pitänyt keskustella sellaisten ihmisten kuin Aminatou Haidarin tilanteesta, jotka kärsivät tärkeimpien perusoikeuksiensa loukkauksista ja riistämisestä. Meidän pitäisi keskustella myös pakolaisleireissä tai Marokon miehitettyillä alueilla asuvien lukemattomien ihmisten tilanteesta, joka todella edellyttää parlamentilta selkeän kannan muodostamista.

Me olisimme voineet keskustella kaikista näistä aiheista, mutta niiden sijaan Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) haluaa meidän keskustelevan aiheesta, joka mielestäni ei ansaitse huomiota eikä ole riittävän merkittävä käsiteltäväksi tämäntyppisessä istunnossa.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, tämä on valitettava keskustelu kuvitellusta hätätilanteesta. Tämä keskustelu on häpeäksi Euroopan parlamentille.

Tänäpäivästä olisi pitänyt keskustella kiireellisesti murhenäytelmästä, jonka hurrikaani Idan aiheutti iskiessään El Salvadoriin marraskuun alussa. Tämä hurrikaani jätti taakseen yli 200 kuolonuhria ja kadonnutta sekä tuhosi terveydenhuollon, koulutuksen, vedensaannin ja puhtaanapidon kannalta elintärkeitä infrastruktuureja ja rakennelmia pahentaen maan köyhyyttä entisestään.

Tänäpäivästä olisi pitänyt keskustella kiireellisesti lisävarojen saatavuudesta ja saatavilla olevien EU:n varojen kohdentamisesta uudelleen tähän hätätilanteeseen, jälleenrakennussuunnitelman käynnistämisestä ja riskien rajoittamisesta sekä El Salvadorin kansan tukemisesta.

Euroopan parlamentin olisi pitänyt kiireellisesti tuomita Hondurasin sotilaallinen vallankaappaus ja vaatia hondurasilaisten laillisesti valitseman presidentti Zelayan paluuta valtaan.

Meidän olisi pitänyt kiireellisesti vaatia Länsi-Saharan asukkaiden perusoikeuksien kunnioittamista.

Valitettavasti mitään näistä aiheista ei voida nyt käsitellä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) vastustuksen vuoksi. Näin ollen me kieltäydymme edellisten puhujien tavoin uskomasta tähän kuviteltuun hätätilanteeseen, joka on häpeäksi Euroopan parlamentille.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, yhdyn täysin edellisiin puheenvuoroihin. Haluan muistuttaa kaikkia siitä, että Kolumbian presidentti yritti myös pidentää omaa virkakauttaan vastoin Kolumbian voimassa olevaa lainsäädäntöä, joten meidän tulisi käsitellä myös Kolumbian tilannetta.

Ennen kaikkea haluan kuitenkin korostaa sitä, että saksalainen Friedrich-Naumann -säätiö, jolla on läheiset yhteydet Saksan vapaaseen demokraattipuolueeseen, osallistui Hondurasin vallankaappaukseen. Tästä keskusteltiin ainakin Saksassa. Säätiön apurahan saajat sanoutuivat irti tästä politiikasta avoimessa kirjeessä. Ei pidä unohtaa, että jäsen van Baalen on Liberal Internationalin puheenjohtaja ja että hänen kerrotaan Friedrich-Naumann -säätiön verkkosivustolla keskustelleen Nicaraguan puolustusvoimien kanssa vallankaappauksen mahdollisuudesta. Mielestäni on vain oikein, että Nicaraguan kaltaisella maalla on näissä olosuhteissa riittävästi rohkeutta karkottaa tällainen poliitikko. Tätä ei ole kiistetty. Rehellisesti sanottuna meidän täytyy myöntää, että tilanne olisi Euroopassa täysin sama.

Tässä on kyse ainoastaan avoimesta yrityksestä mustamaalata ja häpäistä julkisesti niitä Latinalaisen Amerikan maita, valtioita ja hallituksia, jotka pyrkivät omaksumaan aiempaa sosialistisempia politiikkoja. Haluan Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston puolesta sanoa vielä kerran, että me emme aio tukea tällaisia pyrkimyksiä.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, en ymmärrä oikealla puolellani istuvien parlamentin jäsenten suhtautumista tänään käsiteltävään aiheeseen.

En ymmärrä, mistä syystä ei ole kiireellistä keskustella kohtelusta, jonka kohteeksi yksi parlamentin jäsenistä on joutunut ulkomaanvierailulla Liberal Internationalin puheenjohtajan ominaisuudessa. En ymmärrä, mistä syystä me emme saisi keskustella tästä asiasta ja myös Latinalaisessa Amerikassa omaksutusta uudesta

suuntauksesta pyrkiä muuttamaan maan perustuslakia mielivaltaisesti ja tehdä loppu vanhasta perinteestä, jonka mukaan maan päämies voi olla virassaan korkeintaan yhden tai kaksi kautta.

Aiemmissa puheenvuoroissa on käsitelty jo neljää muuta aihetta, ja haluaisinkin tietää, milloin aiomme keskustella nyt käsiteltävänä olevasta aiheesta, sillä esityslistalla on vain kolme aihetta.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Tuen täysin ryhmäni kantaa, jonka mukaan tätä asiaa ei olisi pitänyt lisätä esityslistalle, sillä meillä olisi käsiteltävänä paljon tärkeämpiä ja kiireellisimpiä ongelmia eri puolilta maailmaa. Jos meidän täytyy keskustella Nicaraguasta, meidän pitäisi ensin keskustella siitä, että kyse on maailman velkaisimmasta maasta ja yhdestä Latinalaisen Amerikan köyhimmistä maista. Kommunismikokeilu ei ollut ratkaisu maan ongelmiin, mutta ei niitä ratkaissut uusliberalistinenkaan kokeilu. Suurvallat, Yhdysvallat ja Neuvostoliitto, ovat puuttuneet Nicaraguan asioihin liian kovalla kädellä, ja sen vuoksi maa on jatkuvasti sisällissodan partaalla. Ei ole ihme, että maassa on taipuvaisuutta voimakeinojen käyttöön; niiden käyttö on tuomittava. On kuitenkin syytä muistaa, että tällaisia taipumuksia on myös Euroopassa. Sen vuoksi meidän on syytä keskittyä paljon tärkeämpiin asioihin.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, tähän asiaan on otettu kantaa jo monin tavoin. Eräs puhuja selitti, että meidän ei pitäisi keskustella tästä aiheesta, sillä on kiireellisempiäkin aiheita, jotka koskevat merkittävämpiä ihmisoikeusloukkauksia. Se saattaa olla totta, mutta mielestäni meidän eurooppalaisina, jotka pyrkivät turvaamaan ihmisoikeuksien ja vapauksien, kuten lehdistönvapauden, kunnioittamisen kaikkialla, tulee puolustaa tätä vapautta aina, kun tiedämme sen olevan uhattuna.

Eräässä puheenvuorossa todettiin myös esimerkiksi, että Friedrich-Naumann -säätiö oli vallankaappauksessa osallisena. Saksan vapaan demokraattisen puolueen jäsenenä kumoan tämän väitteen. Nämä ovat vain huhuja, joilla ei ole minkäänlaista todellisuuspohjaa.

Kolmanneksi eräässä puheenvuorossa todettiin, että jäsen van Baalenia syytettiin vallankaappauksia koskevien keskusteluiden käymisestä ja tästä syystä hänet karkotettiin maasta. Mielestämme mahdollisuus keskustella kaikista mahdollisista aiheista on osa lehdistön- ja sananvapautta; näitä kahta vapautta kunnioitetaan täällä, ja me arvostamme niitä suuresti. Onko perusteltua karkottaa joku maasta vain siitä syystä, että hän on keskustellut jostain tietystä aiheesta? Se, että tämä keskustelu oli julkinen, ei riitä perusteluksi maastakarkotukselle. Tämä on täysin väärä lähestymistapa.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Nicaragua on yhä tänä päivänä yksi Latinalaisen Amerikan köyhimmistä maista. Se, että presidentti Daniel Ortega ei ole onnistunut parantamaan maansa tilannetta huolimatta virkakauden alussa antamistaan lukuisista sosialistis-utopistisista lupauksista, antaa aihetta epäillä, että Nicaraguassa tarvitaan johtajanvaihdosta.

Maan perustuslaki sallii valtion päämiehelle vain yhden virkakauden, mikä on toisinaan tarpeellinen rajoitus tällä epävakaalla alueella. Ortega viittaa kuitenkin jälleen kerran kintaalla parlamentaariselle demokratialle ja oikeusvaltion periaatteille käyttämällä hyväkseen perustuslakituomioistuimen valtaa.

Tässä suhteessa hän ei poikkea millään tavalla venezuelalaisesta vasemmistolaistoveristaan Hugo Chávezista. Molemmat ovat luoneet maineensa arvostelemalla diktatuureja, mutta ovat nyt itse ajautumassa vasemmistolaisdiktattoreiksi, mikä uhkaa aidosti alueen demokraattista vakautta eritoten, kun naapurimaa Honduras on jo kaaoksessa. Daniel Ortega on pettänyt kansansa ja maansa odotukset jo monta kertaa. Jos me todella uskomme demokratiaan ja vapauteen, me emme voi sulkea silmiämme Nicaraguan kansan ahdingolta.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, tästä vaikeasta keskustelusta on saatu irti yksi myönteinen asia. Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän jäsen on epäsuorasti vahvistanut, että näissä keskusteluissa todella käsiteltiin vallankaappauksia. Hän puolusti kyseistä keskustelua sanoen, että kaikesta tulee olla mahdollista keskustella, myös vallankaappauksesta. Se on tämän keskustelun tärkein tulos. Tätä tietoa auttoi selvittämään tilannetta, olen hyvin kiitollinen siitä.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, Euroopan unioni käy Nicaraguan kanssa vaikeaa vuoropuhelua, jonka tavoitteena on ylläpitää demokratiaa ja palauttaa kansalaisten luottamus maan demokraattisiin instituutioihin.

Samalla EU pyrkii kunnioittamaan pitkäaikaista sitoumustaan tukea tämän kehittyvän maan ja myös muun Keski-Amerikan kehitystä ja vakautta.

Marraskuussa 2008 pidettyjen, vakavien petossyytösten värittämien kunnallisvaalien jälkeen kansainvälisten lahjoittajien luottamus nykyiseen hallitukseen on vajonnut ennen näkemättömän alas. Keskeisten demokraattisten periaatteiden, kuten vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien, laiminlyöminen sai kaikki lahjoittajat tarkistamaan yhteistyömuotojaan ja joissain tapauksissa kohdentamaan yhteistyötoimia uudelleen tai jäädyttämään ne siihen asti, kunnes olosuhteet paranevat.

Komission jäsen Ferrero-Waldner päätti jäädyttää kaikki Nicaragualle tarkoitetut budjettitukimaksut 1. tammikuuta 2009 lähtien. Tätä ennen asiasta oli keskusteltu neuvostossa jäsenvaltioiden kanssa.

Nicaraguan viranomaisiin oltiin yhteydessä useaan otteeseen, ja he tekivät vakuuttavia korjaavia toimenpiteitä koskevia sitoumuksia. Tämän seurauksena komissio suoritti Nicaragualle lokakuun alussa 10 miljoonan euron kertamaksun EU:n koulutussektorille tarkoitetusta budjettitukiohjelmasta. Tämä on vain pieni osa jäädytetyistä varoista, joiden kokonaissumma on 46 miljoonaa euroa enemmän.

Viimeviikkoisessa kehitysyhteistyöneuvostossa kritisoitiin sitä, että asiasta ei keskusteltu etukäteen jäsenvaltioiden kanssa. Menemättä yksityiskohtiin haluan sanoa, että mielestäni hyvin tärkeää, että tehdessämme tämänkaltaisia päätöksiä me noudatamme eräänlaista menettelyä, jonka avulla ainakin pyritään varmistamaan, että Euroopan komissio ja jäsenvaltiot ovat samoilla linjoilla suhteessa yksittäisiin valtioihin. Jos se ei kuitenkaan ole mahdollista, niin silloin kukin voi toki toimia niin kuin katsoo tarpeelliseksi.

Nicaraguan hallitus on ilmoittanut, että seuraavissa aluevaaleissa vuonna 2010 ja seuraavissa parlamenttivaaleissa vuonna 2011 tulee olemaan kansallisia ja kansainvälisiä tarkkailijoita. Hallitus on jo virallisesti kutsunut EU:n tarkkailijaksi. Se on lisäksi sitoutunut muun muassa kehittämään väestökisteriään ja vaaliluetteloon kirjautumista komission hankkeen tuella sekä nimittämään ensi vuonna uskottavia ja ammattimaisia vaaliviranomaisia.

Toisaalta viimeaikaiset tapahtumat, kuten perustuslakituomioistuimen päätös, herättävät epäilyksiä Nicaraguan hallituksen aikeista pitää kiinni sitoumuksistaan. EU on useaan otteeseen ilmaissut huolensa näistä tapahtumista, viimeksi maanantaina 21. marraskuuta paikallisen troikan välityksellä.

Loppujen lopuksi näiden sitoumusten toteuttaminen on ehdoton edellytys EU:n budjettitukiohjelmien asteittaiselle uudelleen käynnistämiseksi. Me aiomme jatkaa tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja Euroopan parlamentin kanssa, kuten tämä keskustelu osoittaa. Tämän keskustelun oikeasta ajoituksesta päättää luonnollisesti parlamentti itse.

Puhemies. – (CS) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

12.2. Laos ja Vietnam

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana neljä Laosta ja Vietnamia koskevaa päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Véronique De Keyser, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, meillä on jälleen kerran edessämme kiireellinen keskustelu, joka koskee Vietnamia ja Laosta. On totta, että Euroopan parlamentissa on jo käyty samankaltaisia keskusteluja, mutta me emme voi antaa tämänhetkisen kiireellisen keskustelun jäädä huomiotta.

Me olemme itse asiassa varsin huolestuneita. Yhdysvallat poisti Vietnamin sortotoimia ja ihmisoikeusloukkauksia harjoittavien valtioiden mustalta listalta vuonna 2006. Siitä lähtien ihmisoikeusaktivistien sortaminen maassa on lisääntynyt.

Haluan mainita yhden tapauksen, joka mielestäni kuvastaa tilannetta hyvin.. Tran Khai Thanh Thuy on naispuolinen kirjailija, bloginpäijä, toimittaja ja aktivisti, joka on parhaillaan vangittuna epäselvin perustein. Todennäköisin syy on se, että hän puolusti sananvapautta ja ihmisoikeuksia. Tran Khai Thanh Thuy kärsii diabeteksestä ja hänen terveydentilansa on huono. Me pelkäämme hänen henkensä puolesta ja vaadimme, että hänelle tarjotaan vankilassa tarvittava terveydenhoito ja että hänet vapautetaan välittömästi.

Vietnam on lähellä sydäntäni. Vietnam on hieno maa ja se saa ASEAN-valtioiden puheenjohtajuuden vuonna 2010. Uskon, että kansainvälisten demokraattisten normien mukaisten käytäntöjen omaksuminen voisi vain lujittaa entisestään sen moraalista auktoriteettia.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Thomas Mann, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, Vietnamin ihmisoikeustilanne on järkyttävä. Erityisesti kristittyihin ja buddhalaisiin kohdistuva uskontoon perustuva vaino on arkipäivää. Ne, jotka puhuvat vapauden ja ihmisoikeuksien puolesta, vaiennetaan pelottelulla ja heitä valvotaan jatkuvasti. Syyskuun lopussa tuhannet Bat Nha -luostarin munkit joutuivat hyökkäyksen kohteeksi. Koko luostarikokonaisuus kärsi huomattavia vahinkoja poliisin katsellessa vain sivusta. Läheisestä Phuoc Huen temppelistä turvaa hakeneet munkit pahoinpideltiin. Tällaiset väärinkäytökset on tuomittava. On pöyristyttävää, että Euroopan unionin ja muiden kansainvälisten tahojen esittämät lukuisat vaatimukset ihmisoikeustilanteen parantamisesta on jätetty maassa huomiotta. On satoja syytä, miksi Vietnamin pitäisi saada aikaan muutoksia erityisesti nyt, kun Vietnam saa ensi vuonna ASEAN-valtioiden puheenjohtajuuden.

Laosin tilanne ei ole juuri parempi. Marraskuun alussa salainen poliisi pahoinpiteli julmasti yli 300 rauhanomaista mielenosoittajaa, jotka vaativat moniarvoisuutta ja demokratiaa. Valtaapitävä puolue torjuu välittömästi kaikki yritykset luoda poliittista vuoropuhelua.

Myös vainotun Hmong-vähemmistön tilanne on järkyttävä. 5 000 vähemmistön jäsentä asuu tällä hetkellä pakolaisleireissä Pohjois-Thaimaassa Heille ei ole myönnetty pakolaisasemaa. *Lääkärit ilman rajoja* -järjestö (Médecins sans Frontières), joka oli edustettuna täällä parlamentissa tällä viikolla, on todennut, että leireille on lähes mahdotonta toimittaa humanitääristä apua, sillä ihmisiä pidätetään jatkuvasti ja hyvin usein täysin ilman syytä ja pakotetaan palaamaan Laosiin. Väitteet, joiden mukaan nämä henkilöt palaisivat vapaaehtoisesti, eivät yksinkertaisesti pidä paikkaansa.

Me Euroopan parlamentin jäsenet pyydämme komissiota ja neuvostoa antamaan meille tarkat tiedot siitä, mitä näiden kahden valtion kanssa tehdyistä ihmisoikeuksista ja demokratiaa koskevista sopimuksista noudatetaan. Mitkä sopimuksista on laiminlyöntien vuoksi jäädytetty? Vietnamin ja Laosin asukkaiden tähden meillä täytyy olla jokin keino painostaa näiden maiden hallituksia.

(Suosionosoituksia)

Heidi Hautala, laatiija. – (FI) Arvoisa puhemies, on tervetullut uutinen, että ASEAN-valtiot ovat perustaneet alueellisen ihmisoikeustoimikunnan. Tätä taustaa vasten on järkyttävää tavata vietnamilaisia munkkeja, jotka ovat joutuneet väkivaltaisen hyökkäyksen kohteeksi. Meillä oli kunnia tavata heitä ihmisoikeusaliokunnassa hiljattain.

Uskonnollisten yhteisöjen asema näyttää Vietnamin yhä vaikeutuvan. On todellakin tuomittava asia, että yli 300 munkkia ja nunnaa kahdesta luostarista joutui väkivallan seurauksena poistumaan ja että uskonnollisia yhteisöjä jatkuvasti häiritään. On tärkeää, että Vietnam ottaa huomioon YK:n ihmisoikeustoimikunnan suositukset, joissa esitetään muun muassa, että maahan olisi kutsuttava YK:n erityisraportoijia seuraamaan mielipiteen- ja uskonnonvapauden sekä muiden perusihmisoikeuksien toteutumista.

Cristian Dan Preda, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Vietnamin satoja ihmisiä pidetään vangittuina poliittisten tai uskonnollisten mielipiteidensä vuoksi. Buddhalaismunkkeihin syyskuun lopussa kohdistunut hyökkäys osoittaa todellakin, että Vietnam kieltäytyy parantamasta ihmisoikeustilannettaan.

Laos on sotilasdiktatuuri, jossa vuosikymmen sitten vangittuja opiskelija- ja opettajaliikkeen johtajia pidetään yhä vangittuina tuntemattomassa paikassa. Salainen poliisi on tukahduttanut viimeaikaiset rauhanomaiset mielenosoitukset, joilla tuettiin ihmisoikeuksien kunnioittamista, ja Hmong-yhteisöä vainotaan yhä.

Sekä Laosin että Vietnamin tulee noudattaa kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja kaikilta osin. Niiden on lakattava vainoamasta uskonnollisia yhteisöjä ja vähemmistöjä sekä yleensä ottaen kansalaisia, jotka vain puolustavat poliittisia oikeuksiaan.

On Euroopan unionin velvollisuus valvoa tarkasti ihmisoikeustilanteen kehittymistä ja käyttää vaikutusvaltaansa tämän kielteisen kehityksen pysäyttämiseksi.

(Suosionosoituksia)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, S&D-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, EU:n ja Vietnamin parhaillaan käynnissä olevissa neuvotteluissa uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta on käsiteltävä myös ihmisoikeuksia ja kansalaisvapauksia. Saamamme tiedot osoittavat, että ihmisoikeustilanne Vietnamin on erittäin huolestuttava; erityisen hälyttävää on internetin käyttäjien kohtaama sorto. Internet on tiedotusväline, joka perustuu tiedon ja näkemysten vapaaseen ja maailmanlaajuiseen välittämiseen kaikista aiheista. Vietnamilaiset internetin käyttöä koskevat säännökset sitä vastoin tekevät rangaistavaksi viestinnän, joka koskee araksi katsottuja aiheita kuten ihmisoikeuksia ja demokratian levittämistä.

Vuonna 2008 voimaan tulleet blogeja koskevat säännöt sallivat blogeissa käsiteltävän vain henkilökohtaisia asioita sekä kieltävät hallituksen vastaisen ja kansallisen turvallisuuden vaarantavan materiaalin levittämisen.

(Puhemies pyysi puhujaa puhumaan hitaammin.)

Ulkomaisten kansalaisjärjestöjen mukaan poliittisia aiheita käsittelevät bloginpitäjät on vangittu. Euroopan unionin toimielimet eivät saa suhtautua välinpitämättömästi näihin Vietnamista tuleviin järkyttäviin tietoihin. Poliittisten toimien ohella tarvitaan myös oikeudellisia toimia. Sen vuoksi vaadin, että uuteen EU:n ja Vietnamin väliseen sopimukseen lisätään sitova ihmisoikeuksia koskeva lauseke.

Johannes Cornelis van Baalen, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ALDE-ryhmän kannan mukaan Laos ja Vietnam eivät ole demokraattisia valtioita. Kumpikaan maa ei kunnioita ihmisoikeuksia eikä myöskään uskonnollisia tai muita oikeuksia. Näin ollen me tuemme täysin tätä päätöslauselmaa ja kehotamme neuvostoa ja komissiota toimimaan samoin.

Ryszard Antoni Legutko, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, haluan jälleen kerran puhua Laosissa ja Vietnamin asuvien kristittyjen järkyttävästä tilanteesta. Molemmissa maissa valtion koko rakenne ja sortojärjestelmä on suunnattu tuhoamaan kristityt – sekä katolilaiset että protestantit.

Laosissa tämä on seurausta valtaa pitävän kommunistipuolueen ohjelmasta, jonka mukaan kristinusko on läntistä imperialismia edustava uskonto. Vietnamin kristittyjen vaino tapahtuu vastoin virallista lainsäädäntöä. Kristittyjä sorretaan monin tavoin: heidät saatetaan pidättää, heitä voidaan kiduttaa, heiltä voidaan riistää vapaus, heitä saatetaan pelotella tai heidät voidaan sulkea psykiatriisiin laitoksiin.

EU:n toimielimet eivät voi olla reagoimatta tällaisiin toimiin. Vaikka Euroopassa monet vastustavat kristinuskoa laillisin keinoin, on meidän velvollisuutemme, meidän kaikkien velvollisuus ryhtyä toimiin joissain Aasian valtioissa havaitsemaamme raakalaismaista käytöstä vastaan.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, Laos on syyskuussa ottanut yhden tärkeän askeleen eteenpäin ihmisoikeuksien parantamisessa ratifioimalla kansalaisten poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen. Sopimus kattaa muun muassa uskonnon-, yhdistymis- ja sananvapauden sekä antaa yksilöille oikeuden ilmaista poliittisia mielipiteitään.

Teoria ja käytäntö ovat välillä kuitenkin kovin kaukana toisistaan ja matka ensimmäisestä jälkimmäiseen voi olla pitkä. Jälleen tarvitaan valtava määrä poliittista tahtoa. Vuoden 1999 lokakuun mielenosoituksissa vangitut opiskelijaliikkeen johtajat ja muut mielipidevangit on vapautettava viipymättä, kuten myös marraskuun toisena päivänä tänä vuonna rauhanomaisessa mielenosoituksessa vangitut henkilöt.

Erityisen tärkeää on, että Laosin viranomaiset osoittavat demokraattisen tahtotilansa valmistelemalla ja toteuttamalla mahdollisimman pian lainsäädännölliset uudistukset. Kansallinen lainsäädäntö on saatava johdonmukaiseksi niiden kansainvälisten sopimusten kanssa, joihin Laos on sitoutunut. Vain lakiuudistusten ja monipuoluevaalien kautta Laon demokraattisessa kansantasavallassa voidaan demokratia ottaa käyttöön ja kunnioittaa samalla ihmisoikeuksia.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, juhlistin tässä samaisessa salissa heinäkuussa 2007 sitä, että vuosi 2006 oli ollut Vietnamin poliittisen avoimuuden vuosi. Kehotin Vietnamia hyväksymään kaikki sen alueella toimivat uskonnot ja sallimaan kansalaisilleen mahdollisuus valita uskontonsa vapaasti.

Totesin yli kaksi vuotta sitten, että tilanne ei ollut kehittynyt oikeaan suuntaan. Uskonnonvapaus ei ole toteutunut Vietnamin vielä. Tästä kertovat esimerkiksi buddhalaismunkkien kaiken aikaa yleistyvät pidätykset.

Vietnam on pian nousemassa ASEAN-valtioiden puheenjohtajaksi, ja sen toimet terveyden, koulutuksen ja tasa-arvon edistämiseksi ansaitsevat kiitokset. Me haluamme tämän päätöslauselman välityksellä muistuttaa sitä ihmisoikeuksien merkityksestä ja pyytää sitä näyttämään ASEAN-valtioiden tulevana puheenjohtajana myönteistä esimerkkiä.

Pidän myönteisenä sitä, että Laosin hallitus on ratifioinut kansalaisten poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen. Toivon, että sopimusta noudatetaan kaikilta osin erityisesti sananvapauden ja kokoontumisvapauden osalta.

Lopuksi me pyydämme Laosin hallitusta tekemään kaikkensa vapauttaakseen kaikki rauhanomaisen mielenosoituksen yhteydessä 2. marraskuuta 2009 pidätetyt henkilöt sekä opiskelijoiden lokakuun 26. päivän 1999 liikkeen johtajat.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentissa keskusteltiin Vietnamista ja erityisesti buddhalaisiin kohdistuvasta uskontoon perustuvasta vainosta viime vaalikaudella. Nyt on jälleen aika keskustella uskonnollisten oikeuksien loukkauksista samalla alueella; tällä kertaa uhreina ovat kristityt. Vainot ovat valitettavasti pysyvä osa Vietnamin ja Laosin poliittista todellisuutta. Euroopan parlamentti suhtautuu ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien loukkauksiin erittäin vakavasti; sen on ilmaistava kantansa tähän tilanteeseen.

Haluan vielä sanoa yhden asian – en puhu tässä ainoastaan poliitikkona, vaan myös bloginpitäjänä, vieläpä melko tunnettuna bloginpitäjänä Puolassa. Bloginpitäjänä haluan vastustaa muihin internetin käyttäjiin ja bloginpitäjiin Vietnamin kohdistuvaa vainoa. Meidän on tuettava heitä painokkaasti.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uskontoon perustuva vaino ja sorto ei ole Vietnamin uusi ilmiö. Ne eivät ole kestäneet vain päiviä tai kuukausia, vaan peräti 50 vuotta.

Mainitsen tässä vain viimeisimmät tapaukset; niitä ovat katedraalin tuhoaminen Vinh Longin kaupungissa ja sen korvaaminen puistolla sekä Neitsyt Marian patsaan poistaminen Hanoissa sijaitsevalta katoliselta hautausmaalta mellakkapoliisien ja puskutraktoriin voimin. Tämän lisäksi pappi ja joukko seurakuntalaisia on tuomittu siitä syystä, että he olivat tuoneet pappia uhkailleen henkilön poliisiasemalle. Kristityt ovat siis muuttumassa uhreista rikollisiksi.

Lisääntyvä autoritarismi alkaa saavuttaa huolestuttavia mittasuhteita. Hanoiin hallitus on pyytänyt, että 10 internetsivustoa, jotka levittävät säännöllisesti poliittisesti vaarallista materiaalia, suljetaan turvallisuussyistä ja puoluetta vastustavien liikkeiden torjumiseksi.

Tilanne on erittäin huolestuttava myös Laosissa, jossa kristittyjä vainotaan jatkuvasti pidätyksin ja uhkailuin ja heidät toisinaan jopa karkotetaan kotikylästään.

Arvoisa puhemies, uskonnonvapaus on jokaisen ihmisyksilön luonnollinen ihmisoikeus. Se ei ole valtaapitävien tarjoama suosionosoitus. Sen vuoksi meidän on ehdottoman tärkeää puuttua ja sitoutua tähän asiaan.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, meidän on syytä arvostaa jokaista toimenpidettä, jonka tarkoituksena on korostaa ihmisoikeuksien merkitystä ja tuoda esiin tapauksia, joissa niitä on laiminlyöty jossain päin maailmaa, maissa, joissa ihmisten perusoikeuksia rikotaan. Kun me kiinnitämme huomion ihmisoikeuksien loukkauksiin, meidän on perehdyttävä niihin erityislaatuisiin tilanteisiin, jotka vallitsevat kussakin maassa, jossa loukataan eri uskontoja tunnustavien ihmisten oikeuksia sekä uskoa ja uskonnonvapautta koskevaa ilmaisunvapautta. Sen vuoksi meidän on puututtava jokaiseen näitä oikeuksia ja vapauksia koskevaan vakavaan loukkaukseen.

Meidän on muistettava myös, että Euroopan tulisi aina toimia muulle maailmalle esimerkkinä alueesta, jolla vaalitaan suuria perinteitä, vapautta ja muiden uskontojen kunnioittamista. Tästä syystä pidän erästä viimeaikaista ilmiötä jossain määrin ongelmallisena. Sitä ei voi tietenkään verrata tässä keskustelussa esiin tuotuihin ongelmiin. Tarkoitan suuntausta, joka on tulossa esiin Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksissä. Päätökset näyttävät kaventavan uskonnonvapautta ja tiettyjen valtioiden perinteitä. Ajattelen erityisesti Italiaa ja ristosymbolia koskevaa päätöstä. Mielestäni tämänkaltaiset päätökset voivat luoda eräänlaista kielteistä ilmapiiriä, jossa joitain symboleita ja painotuksia saatetaan tulkita väärin.

Yhteenvetona haluan todeta, että jokainen ihmisoikeuksien merkitystä edistävä ele ja toimenpide on tärkeä ja että meidän pitäisi keskustella tästä avoimesti erityisesti sellaisten valtioiden kohdalla, joissa loukataan perusihmisoikeuksia.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Vietnam ja Laos ovat Kuuban ja Kiinan kansantasavallan ohella viimeiset, murheelliset jäänteet yksipuolueisista kommunistidiktatuureista, joissa parlamentaarinen demokratia, moniarvoinen keskustelu – kuten tiedotusvälineiden ja internetin bloginpitäjien vapaus – sekä uskonnon vapaa harjoittaminen ovat tuntemattomia käsitteitä.

Vietnamin Hanoi hallitus ei suvaitse suorasanaisia buddhalaismunkkeja ja katolilaisia. Laosissa Hmong-vähemmistöä vainotaan, ja monet sen jäsenet ovatkin paenneet Thaimaahan. Olen samaa mieltä siitä, että kommunistidiktatuurit eivät tule koskaan olemaan liberaaleja demokratioita, vaikka hyvää tahtoa olisi kuinka paljon ja vaikka kansainvälisiä ja YK:n sitoumuksia – kuten hiljattain EU:lle kauppasopimuksissa tehtyjä sitoumuksia – tehtäisiin lukemattomia määriä.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio katsoo edelleen, että Laosin yleinen poliittinen tilanne on kohentunut merkittävästi viime vuosina, ja on parlamentin kanssa yhtä mieltä siitä, että kansalaisten poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen ratifiointi Laosin toimesta on tervetullut askel kohti yhdistymisvapautta sekä uskonnon-, sanan- ja lehdistönvapautta. Komissio pitää erittäin myönteisenä myös vammaisten oikeuksia koskevan yleissopimuksen sekä YK:n korruption vastaisen yleissopimuksen ratifiointia.

Laosin hallitus hyväksyi huhtikuussa säädöksen, joka sallii kansallisten kansalaisjärjestöjen muodostamisen ja rekisteröinnin. Tämä on merkittävä askel kohti kokoontumisvapautta ja se antaa kansalaisyhteiskunnalle mahdollisuuden vaikuttaa maan kehitykseen.

Olemme kuitenkin parlamentin tavoin huolissamme poliittisista vangeista. Parlamentti nosti heistä esiin kolme. Näiden vankien osalta Laosin viranomaiset toistivat lokakuussa 2009 aiemmin Vientianen valtuuskunnallemme esittämänsä lausunnon, jonka mukaan Keochay on vapautettu jo vuonna 2002. Kahden muun vangin, Seng-Aloun Phengphanhin ja Tongpaseuth Keuakaounin, terveydentilan kerrottiin olevan hyvä. Viranomaisilla ei omien sanojensa mukaan ole tietoja Bouvanh Chanmanivongista.

Komissio on ollut yhteydessä maassa asuviin diplomaatteihin ja muihin tahoihin saadakseen lisätietoja satojen mielenosoittajien väitetyistä pidätyksistä vuoden 2009 joulukuun alussa. Väitetyjä tietoja ei ole kuitenkaan voitu vahvistaa.

Komissio on parlamentin kanssa yhtä mieltä siitä, että Nongkhaissa pidätettyinä olevien 158 henkilön tilanteeseen on saatava nopeasti ratkaisu. Komissio vetoaa Laosin ja Thaimaan hallituksiin, jotta vangit voisivat muuttaa asumaan turvapaikkaa tarjonneisiin kolmansiin maihin.

Mitä tulee Laosin Hmong-vähemmistön leireihin Thaimaassa, loukkausten vakavuuden määrittäminen edellyttää perusteellista tutkimusta.

Entäpä sitten Vietnamin tilanne. Komissio pitää Euroopan parlamentin tavoin merkkejä Vietnamin hallituksen kovenevasta suhtautumisesta ihmisoikeuksiin huolestuttavina. Rauhantahtoisten bloginpitäjien ja ihmisoikeusaktivistien viimeaikaiset pidätykset ja oikeudenkäynnit sekä kireät suhteet uskonnollisiin ryhmiin, kuten rauhantahtoiseen buddhalaisyhteisöön ja Batna-luostariin, ovat aiheuttaneet Euroopassa perusteltua huolta.

Me kehotamme Vietnamia, joka on allekirjoittanut kansalaisten poliittisia oikeuksia koskevan yleissopimuksen, noudattamaan kansalainvälisiä ihmisoikeuksia koskevia sitoumuksiaan ja vapauttamaan kaikki vangit, jotka on pidätetty näkemystensä rauhanomaisen ilmaisemisen vuoksi. Heihin kuuluvat erityisesti ihmisoikeusasianajaja Le Cong Dinh, demokratian puolustaja ja kirjailija Tran Khai Thanh Thuy sekä katolinen pappi isä Nguyen Van Ly.

Me yhdyimme lisäksi siihen näkemykseen, että nykyistä laajemman riippumattomuuden suominen tiedotusvälineille auttaisi taloudellisesti vaikeina aikoina kanavoimaan yhteiskunnallista tyytymättömyyttä rauhanomaisella tavalla. Sen vuoksi me kehotamme Vietnamia hyväksymään lehdistölainsäädännön, joka olisi KP-yleissopimuksen ilmaisunvapautta koskevan 19 artiklan mukainen.

Me suhtaudumme kuitenkin luottavaisesti Vietnamin kanssa käymäämme ihmisoikeuksia koskevaan aitoon vuoropuheluun ja tekemäämme yhteistyöhön. Me uskomme rakentavaan sitoutumiseen. Tällainen sitoutuminen voi kuitenkin olla kestävä mahdollisuus vain, jos vuoropuhelu ja yhteistyö tuovat konkreettisia tuloksia.

Paras osoitus siitä, että vuoropuhelu on toimivin ratkaisu, on Vietnamin oma edistyminen.

Puhemies. – (CS) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

12.3. Kiina: vähemmistöjen oikeudet ja kuolemanrangaistuksen käyttö

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana viisi alaikäisten oikeuksia ja kuolemanrangaistuksen käyttöä Kiinassa koskevaa päätöslauselmaesitystä⁽³⁾.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Véronique De Keyser, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, ryhmäni on vetänyt allekirjoituksensa pois Kiinaa koskevasta päätöslauselmasta. Miksi? Ei sen vuoksi, että pitäisimme ihmisoikeuksia toissijaisena kaupallisiin intresseihin nähden; me olemme sentään esitelleet Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän päätöslauselman ilman myönnytyksiä korostaen sitoutuneisuuttamme. Vedimme allekirjoituksemme pois, koska muuttaaksemme Kiinan käyttäytymistä me tarvitsemme vuoropuhelua, ja tämä epätasainen ja jäsentymätön päätöslauselma pilaa kaikki mahdollisuudet vuoropuheluun. Päätöslauselmassa käsitellään kaikkia mahdollisia aiheita – Tiibetiä, Dalai Lamaa ja hänen seuraajaansa sekä uskonnollista kampanjointia – ja siltä varalta, että jotain on unohtunut, siinä lisäksi arvostellaan nykyistä, mennyttä ja tulevaa kommunistijärjestelmää.

Onko tämä oikea tapa avata ovia? Ei ole. Murheellisinta on se, että näin me suljemme oven niiltä ihmisiltä, jotka nimenomaisesti haluamme pelastaa, toisin sanoen uiguureilta ja tiibetiläisiltä, joita uhkaa teloitus.

Kiinan pitää lakata pelkäämästä ilmaisunvapautta, jotta se voi avautua muulle maailmalle, ei vain liiketoiminnan ja kulttuurin suhteen, vaan myös omaksumalla yhteiset arvot.

Vaadin kuolemanrangaistuksen poistamisen lisäämistä 30. marraskuuta pidettävän EU:n ja Kiinan välisen huippukokouksen esityslistalle. Lisäksi kehotan komissiota ja neuvostoa pyrkimään edelleen sisällyttämään uuteen neuvoteltavana olevaan kumppanuussopimukseen lausekkeen ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Kiinassa.

Joe Higgins, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, tuen vaatimuksia kuolemanrangaistuksen poistamiseksi Kiinassa erityisesti siltä osin, kun kuolemanrangaistusta käytetään Kiinan valtion alueella elävien vähemmistöryhmien ja kansojen pelotteluun.

Euroopan unioni, Yhdysvallat ja muut maailmanvallat arvostelevat Kiinan ihmisoikeusloukkauksia kuitenkin vain hyvin lempeästi. Työntekijöiden oikeuksia koskevien loukkausten suhteen arvostelu on lähes olematonta. Tämä johtuu siitä, että ne haluavat luoda liikesuhteita kiinalaisiin yrityksiin ja valtiota hallinnoiviin viranomaisiin hyötyäkseen kiinalaisten työntekijöiden järkyttävästä riistämisestä.

Kiina on valtava työntekijöitä riistävä hikipaja. Esimerkiksi kymmenet miljoonat siirtolaistyöntekijät elävät häpeällisessä kurjuudessa, ja heidän lapsensa kärsivät heidän kammottavien elinolojensa seurauksista. EU:ssa ja Yhdysvalloissa toimivat ylikansalliset yritykset osallistuvat tähän riistoon lisätäkseen huikeita voittojaan.

Kiinan hallinto lisää sortotoimiaan. Sorto on lisääntynyt siitä lähtien, kun kiinalaiset stalinistit päättivät lähteä kapitalistisille markkinoille maan taloutta kehittääkseen. Toimittajia sekä oikeuden, eri yhteisöjen ja työntekijöiden puolustajia sorretaan yleisesti.

Eräältä omalta sosialistitoveriltani kiellettiin hiljattain pääsy Kiinaan. Laurence Coates on sosialisti, joka kirjoittaa Vincent Kolon nimellä ja toimii chinaworker.info-sivuston toimittajana. Hänet pidätettiin Kiinan rajalla ja hänen pääsynsä maahan kiellettiin. Chinaworker.info-sivusto kampanjoi työntekijöiden oikeuksien ja vapaiden ammattiliittojen puolesta. Meidän pitäisi tukea kiinalaisia työntekijöitä. Meidän pitäisi kampanjoida riippumattomien ja demokraattisesti johdettujen ammattiliittojen ja lakko-oikeuden puolesta sekä kaikkien poliittisten vankien ja pidätettyjen työläisaktivistien vapauttamisen puolesta.

Meidän tulee puolustaa ilmaisunvapautta ja yhdistymisvapautta ja kehottaa kansainväliseen solidaarisuuteen Kiinan työntekijöiden suhteen. Meidän on vastustettava Kiinan kammottavaa byrokraattista järjestelmää, jonka monet jäsenet mielivät ilmeisesti yksinvaltiaiksi kuten samankaltaista järjestelmää aiemmin Venäjällä tukeneet toverinsa.

Laima Liucija Andrikiene, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n ja Kiinan yhteistyö kauppa- ja ympäristönsuojeluasioissa tiivistyy, ja Kiina isännöi viime vuonna ansiokkaasti olympiakisoja. On kuitenkin selvää, että Kiina lipsuu kansalaistensa ihmisoikeuksien turvaamisessa.

Kiinalaisviranomaisten reaktiot rauhanomaisiin mielenosoituksiin viime vuonna Tiibetissä ja tänä vuonna Xinjiangissa olivat täysin kohtuuttomia. Kansalaisilla ympäri maailman tulisi olla oikeus osoittaa mieltään kielteisiksi kokemiaan hallituksen politiikkoja vastaan. Kiinalaisviranomaiset sen sijaan reagoivat mielenosoituksiin väkivaltaisella ja julmalla tavalla, joka koitui satojen ihmisten kohtaloksi.

Yhdeksän ihmistä, joista suurin osa on uiguureja, on jälleen teloitettu armotta osoituksena siitä, että Kiinan valtio on valmis hiljentämään kaikki poikkeavat äänet julmalla ja tappavalla voimalla.

Me ihailemme kiinalaista kulttuuria, käymme kiinalaisten kanssa kauppaa ja teemme Kiinassa sijoituksia. On kuitenkin meidän velvollisuutemme tuomita tappamiset ja teloitukset selvästi ja kuuluvasti. Sen vuoksi me toistamme jälleen kerran viestimme Kiinan viranomaisille: heidän on keskeytettävä kuolemanrangaistuksen täytäntöönpano ja annettava enemmän vapautta autonomiaa kaipaaville alueille samalla noudattaen yhden Kiinan politiikkaa.

Barbara Lochbihler, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, Kiinan talous on viime vuosina kasvanut huimaavaa vauhtia. Monien kiinalaisten elintaso on parantunut. Valitettavasti ihmisoikeuksien turvaamisessa ja kunnioittamisessa ei ole tapahtunut vastaavaa kehitystä. Tämä koskee kaikkia Kiinan asukkaita uskontoon tai etniseen ryhmään katsomatta.

Uiguureihin ja tiibetiläisiin kohdistuvat sortotoimenpiteet ovat päinvastoin lisääntyneet. Kuolemanrangaistuksen osalta on myönteistä, että Kiinan korkein tuomioistuin on jälleen kerran tarkistanut kaikki vuodesta 2007 lähtien annetut tuomiot, ja me oletamme, että osa kuolemantuomioista kumotaan.

Kiinassa suoritetaan valitettavasti kuitenkin enemmän teloituksia kuin missään muualla maailmassa. Pelkästään vuonna 2008 teloitettiin vähintään 1 718 ihmistä. Raportoimattomien tapausten määrän arvioidaan olevan huomattavasti suurempi. Varovaisimpienkin lukujen perusteella voidaan todeta, että Kiina suorittaa yli 70 prosenttia kaikista maailman teloituksista. Lisäksi Kiina on lisännyt kuolemanrangaistuksella rangaistavien rikosten määrää. Tämä tarkoittaa, että kiinalaisia voidaan teloittaa yli 68 rikoksesta. Tästä syystä me vaadimme tässä päätöslauselmassa Kiinaa jäädyttämään suunnitellut teloitukset ja keskeyttämään kuolemanrangaistuksen täytäntöönpano välittömästi.

(Suosionosoituksia)

Crescenzo Rivellini, PPE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, suhtaudun tähän päätöslauselmaesitykseen pitkälti samalla tavoin kuin eräs mies, joka kuuluu syrjittyyn vähemmistöön, joka on voittanut Nobelin rauhanpalkinnon ja joka johtaa maailman vaikutusvaltaisinta valtiota. Tämä mies on tietenkin Barack Obama.

Tuen tämän päätöslauselman periaatteita. Me emme kuitenkaan saa toistaa niiden vasemmistopuolueiden virheitä, jotka luettelevat oikeuksia, mutta eivät tee mitään niiden toteuttamiseksi.

Vähemmistöjä tulee puolustaa Kiinassa yhtä hyvin kuin missä tahansa muussa maassa. Ennen tällaisen vaativan päätöslauselman jättämistä meidän tulee kuitenkin laatia strategia, jota noudatetaan kaikkien eri puolten ja koko parlamentin koordinoinnissa, jotta neuvottelut Kiinan hallituksen kanssa eivät viivästy ja kärsi.

Me emme saa luulla voivamme ratkoa Kiinan vähemmistöjä ja kuolemanrangaistusta koskevia ongelmia suomatta ajatusta Kiinan hallitukselle. Se olisi mahdotonta. Tässä suhteessa presidentti Obama on toiminut hyvin. Hän ei ole tehnyt minkäänlaisia myönnytyksiä, mutta hänellä on silti hyvät suhteet Kiinan hallitukseen, joka kiistatta pyrkii kehittämään vuoropuheluaan kaikissa länsimailman kanssa käymissään neuvotteluissa.

Miksi ihmeessä meidän pitäisi jättää päätöslauselma – vaikka kiitettäväkin – vain joitain päiviä ennen Nanjingin tapaamista koordinoimatta varovaisuuden vuoksi kaikkia osapuolia? Miksi meidän pitäisi jättää päätöslauselma, joka on jätetty jo moneen otteeseen, juuri kun keskustelut Kiinan hallituksen kanssa ovat pääsemässä hyvään alkuun? Miksi meidän pitäisi jättää päätöslauselma, joka voi hankaloittaa uudenlaisten suhteiden luomista Kiinan hallitukseen?

Vaikka tuen päätöslauselman periaatteita ja jaan ne täysin, pidättäydyn äänestämästä, koska strategisesti katsoen uskon sen voivan vaikeuttavan pikemmin kuin tukevan EU:n tulevia suhteita Kiinan hallituksen kanssa.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, äskeisen sanottiin olevan puheenvuoro PPE-ryhmän puolesta. Viimeviikkoisen kattavan kuulemisen seurauksena ryhmäni ehdotti puheenjohtajakokouksessa, että tämä asia olisi lisättävä esityslistalle. Me haluamme keskustella tästä asiasta ja me haluamme, että siitä äänestetään. Äskenen puheenvuoro toi esiin ryhmätoverini henkilökohtaisen kannan, ei PPE-ryhmän kantaa.

Puhemies. – (DE) Hyvä jäsen Posselt, ymmärrän asianne, mutta me olemme sopineet, että tähän käytetään vain tietyn verran aikaa ja kullakin ryhmällä on puheaikaa vain yksi minuutti.

Ana Gomes, S&D-ryhmän puolesta. – (PT) Kiinassa sorretaan yhä niitä, jotka pyrkivät käyttämään heille kuuluvia työelämän oikeuksia, yhteiskunnallisia oikeuksia, kansalaisoikeuksia tai perustavanlaatuisia poliittisia

oikeuksia. Sorto on erityisen julmaa ja summittaista, kun se kohdistuu etnisiin vähemmistöihin, kuten uiguureihin tai tiibetiläisiin, mutta myöskään Han-kiinalaiset eivät ole siltä turvassa, kuten Sakharov-palkinnon voittaneen Hu Jian sekä Barack Obaman Pekingin-vierailun seurauksena vainottujen lakimiesten ja aktivistien tapaukset osoittavat.

Satojen tuhansien ihmisten pidättäminen, säännönmukaiset kidutukset vankiloissa, uskonnolliseen ja poliittiseen vakaumukseen perustuva sorto, teloitukset – kaikki nämä käytännöt ovat vastoin Kiinan kansantasavallan velvollisuuksia YK:n jäsenenä. Kaiken lisäksi ne ovat tehottomia menettelytapoja, joilla ei voida vaientaa tai hillitä vapauden ja ihmisoikeuksien puolustajia. Tämä on totta niin Kiinassa kuin kaikkialla muuallakin, sillä kiinalaiset eivät ole mitään marsilaisia; he ovat samanlaisia ihmisiä kuin muutkin.

Johannes Cornelis van Baalen, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, me liberaalit vastustamme kuolemanrangaistusta yleensä ottaen ja erityisesti Kiinassa, jossa sitä käytetään vähemmistöjen, kuten tiibetiläisten ja uiguurien, sortamiseen. Kiina ei ole demokraattinen valtio. Ihmisoikeuksia ei kunnioiteta. Kiinan Taiwan-politiikka on raaka. Kiinaa on painostettava. Tiedän, että se on vaikeaa. Kiinan markkinat ovat valtavat, mutta meidän on puolustettava periaatteitamme. Siitä syystä me kannatamme tätä päätöslauselmaa.

Heidi Hautala, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, täällä kysyttiin, miksi tämä vuoropuhelua edeltävä julkilausuma esitettiin. Juuri siksi, että tällä hetkellä valmistaudutaan EU:n ja Kiinan väliseen huippukokoukseen, ja sitä on edeltänyt ihmisoikeusvuoropuhelu.

Euroopan parlamentissa ja ihmisoikeusvaliokunnassa meidän velvollisuutemme on muistuttaa neuvostoa ja komissiota siitä, että näiden ihmisoikeusvuoropuhelujen tulokset nostetaan myös hyvin voimakkaasti esille itse huippukokouksissa.

Olen pahoillani siitä, että komissaari Karel De Gucht ei edes kuuntele, mitä minä sanon, vaan keskustelee kollegansa kanssa.

On tärkeää, että EU:n ja Kiinan välillä käydään vuoropuhelua, ja uskon, että Kiinassakin oivalletaan, että maa voi kehittyä eteenpäin vain lisäämällä päätöksenteon avoimuutta ja takaamalla kansalaisille oikeuden ilmaista mielipiteensä.

On itse asiassa mahdotonta kuvitella, että Kiina poikkeaisi tässä suhteessa mistään muusta valtiosta, joka on joutunut toteamaan, että kehittääkseen yhteiskuntaansa se tarvitsee kaikki nämä luovat voimat, joita se nyt sortaa ja polkee. Jos me uskomme, että ihmisoikeudet ovat universaaleja, emme todellakaan voi pitää Kiinaa poikkeustapauksena, niin kuin rouva Gomes huomautti ja mistä olen aivan samaa mieltä. Sen vuoksi kohdelkaamme Kiinaa samalla mittatikulla, jolla mitaamme muitakin maita.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen jo pitkään arvostellut täällä Euroopan parlamentissa Kiinan kansantasavallan ihmisoikeustilannetta. Olen arvostellut tapaa, jolla Kiina kiusaa rauhantahtoista Taiwania sulkemalla sen kaikkien kansainvälisten järjestöjen, kuten Maailman terveysjärjestön, ulkopuolelle. Olen arvostellut rauhantahtoisen tiibetiläiskulttuurin sortamista, Falun Gongin ja muiden uskonnollisten vähemmistöjen vainoamista sekä Kiinassa harjoitettua laajamittaista sensuuria, joka koskee eri tiedotusvälineitä sekä myös internetiä ja Googlea.

Tuomitsen myös kuolemanrangaistuksen julman ja laajamittaisen käytön vähäisissä rikoksissa, kuten valtionvastaisesta taloudellisesta toiminnasta tai parituksesta, uskokaa tai älkää. Ryhmäni katsoo, että kuolemanrangaistuksen käyttö vakavissa rikoksissa, kuten terrorismin tai murhan kohdalla, on kuitenkin omantunnon asia. On selvää, että viimeaikaisissa Xinjiangin alueella sattuneissa mellakoissa murhattiin monia viattomia Han-kiinalaisia.

Me pidämme tietenkin tervetulleena Kiinan kansantasavallan ilmaisemaa tahtoa kehittää parempia ja harmonisempia suhteita etnisiin vähemmistöihinsä ja erityisesti uiguureihin ja muihin muslimivähemmistöihin. Vaadin luonnollisesti muiden ryhmäni jäsenten tavoin oikeudenmukaisia oikeudenkäyntejä kaikille pidätetyille.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, the Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ryhmä tukee päätöslauselmaesitystä. Täytyy myöntää, että olen yllätynyt joidenkin eri ryhmä edustavien jäsenten ehdotuksista, joiden mukaan meidän ei pitäisi nyt keskustella uusista ihmisoikeusloukkauksista ja kuolemanrangaistuksen laajamittaisesta käytöstä Kiinassa. Tätä perusteltiin tulossa olevalla EU:n ja Kiinan välisellä huippukokouksella.

Hyvät parlamentin jäsenet, meidän ei pidä sortua kaksinaismoraaliin tai hyssyttelyyn vain siitä syystä, että olemme tekemisissä EU:lle tärkeän kauppakumppanin kanssa. Olen vakuuttunut, että yksi Euroopan parlamentin tärkeimmistä tehtävistä on tukea ihmisoikeuksia. Tämä pätee yhtä hyvin suuriin maailmanmahteihin kuin pieniinkin valtioihin, kuten Laosiin ja Vietnamiin.

Kiinan kansantasavallassa teloitetaan enemmän ihmisiä kuin missään muualla maailmassa. Kiina ei kunnioita tärkeimpiäkään ihmisoikeuksia – oikeuksia, jotka on tunnustettu kansainvälisessä oikeuskäytännössä –, ei edes oikeutta puolustukseen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Me juhlistimme joitain päiviä sitten Berliinin muurin murtumisen 20-vuotispäivää. Jos kommunismia ei olisi uskallettu arvostella, jos totuutta ei olisi uskallettu sanoa, Eurooppa näyttäisi tänä päivänä hyvin erilaiselta.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Toivon, että kuolemanrangaistus jää 2000-luvun kuluessa pois käytöstä ja että sen toteuttamisvälineet päätyvät museoihin. Siihen on vielä matka, mutta toivon, että Kiina on päättänyt kulkea sen tien loppuun asti. Kiinan talouskasvu on useiden vuosikymmenien ajan ollut maailman kärjessä, kuten valitettavasti myös sen teloitustilastot. Kiinan hallinto voi tietenkin perustella tätä sillä, että Kiinan kokoisessa maassa ei ole muuta mahdollisuutta ja että kuolemanrangaistus on käytössä myös Yhdysvalloissa. Jos me haluamme tosissamme luoda Euroopan unionin ja Kiinan välille strategisen kumppanuuden, mikä olisi molempien kannalta tärkeää, niin Kiinan hallinnon on epäilemättä muutettava politiikkaansa kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon suhteen sekä politiikkaansa etnisten vähemmistöjen kanssa käytävän vuoropuhelun suhteen eri ryhmien sopuisan rinnakkaiselon hyväksi.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, ihmisoikeudet ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittaminen ovat piinanneet Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan välisiä suhteita jo vuosien tai jopa vuosikymmenten ajan. Erityisesti vähemmistöjen tilanne heikkeni olympiakisojen päätyttyä, ja tiibetiläiset ja uiguurit ovat viime kuukausina joutuneet kokemaan ankaraa painostusta. Tästä syystä en ymmärrä, miksi jotkut parlamentin jäsenet vastustavat kohdan 9 sisällyttämistä päätöslauselmaan, sillä se edistäisi rauhanomaista vuoropuhelua vallitsevan sorron sijaan.

Kiina on maailmanlaajuisesti katsottuna hyvin vaikutusvaltainen valtio. Jotta sen asema voidaan tunnustaa, Kiinan on taattava ihmisoikeuksien kunnioittaminen. Ei riitä, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen vain sisällytetään perustuslakiin, se on myös toteutettava käytännössä. Tiibetiläiset, uiguurit ja Kiinan ihmisoikeusjärjestöt vaativat tätä, eivätkä tyydy vähempään.

(Suosionosoituksia)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen jo maininnut Euroopan parlamentille, että vapaiden uiguurien keskusjärjestön, uiguurien maailmankongressin, päämaja sijaitsee Münchenissä samasta syystä kuin monet tšekit ja monet muut asuivat Münchenissä: koska Radio Free Europe ja Radio Liberty toimivat siellä. München on säilyttänyt vapautta tukevan henkensä. Franz-Josef Strauß, joka puolusti vapaita radioasemia väsymättä niiden sulkemisvaatimuksista huolimatta, sai aikaan myös sen, että me loimme suhteet Kiinaan hyvin varhaisessa vaiheessa. Nämä kaksi asiaa eivät sulje toisiaan pois, vaan täydentävät toisiaan: meillä voi olla hyvät suhteet Kiinaan ja me voimme samaan aikaan puolustaa uskonnonvapautta ja ihmisoikeuksia.

Poliisit tutkivat lukuisia müncheniläiskoteja tällä viikolla järjestetyssä ratsiassa, ja pidättivät kiinalaisia agenteja, jotka terrorisoivat ja vakoilevat uiguureja. Tämä kertoo jotain Kiinan valitsemista toimintatavoista. Tällaisia käytäntöjä, Münchenissä asuvien ihmisten terrorisointia ja Ürümqissä asuvien tuomitsemista kuolemaan, ei voida hyväksyä. Siksi meidän on tehtävä kantamme hyvin selväksi tässä asiassa.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, jos Euroopan parlamentti voi pelastaa ihmisiä kuolemanrangaistukselta puhumalla suoraan, niin mielestäni sen on ilman muuta tehtävä niin. Siksi tuen vaatimusta kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanon keskeyttämisestä.

Ihmisoikeuksien puolustamisen varjolla ei tule kuitenkaan pitää Kiinalle ylemmydentuntoisia moraalisaarnoja, kyseenalaistaa maan eheyttä tai luoda absurdia pilakuvaa kiinalaisesta arkitodellisuudesta. Se ei auta ihmisoikeuksien, vapauden ja yhteiskunnallisen sopusoinnun puolustajia Kiinassa. Meidän pitää pyrkiä auttamaan näitä ihmisiä, eikä pönkittämään eurooppalaista omahyväisyyttä.

Vastustan lisäksi ehdotusta, jonka mukaan kiireelliseen päätöslauselmaan tulisi lisätä viittaus muistioon Tiibetin kansan todellisesta autonomiasta. Viittaus ei ole asiaankuuluva, eikä sillä ole minkäänlaista välitöntä yhteyttä ihmisoikeuksiin. Lisäksi se ei ole yleisesti hyväksyttävissä oleva kanta. Toivon, että myöhemmin

tullaan ennen EU:n ja Kiinan huippukokousta käymään kattava Kiinan ja EU:n välisiä suhteita koskeva keskustelu, jossa käsitellään kaikkia mahdollisia aiheita.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, yhdyin Reinhard Bütikoferin puheenvuoroon. Ryhmäni on ehdottanut, että keskustelimme uiguurien lähestyvistä teloituksista Kiinassa sekä vilpillisten vaalien vastaisten mielenosoitusten osallistujien tulevista teloituksista Iranissa, sillä näissä kahdessa maassa teloitukset pannaan yleensä täytäntöön nopeasti, ja sen vuoksi asiasta on keskusteltava kiireesti. On totta, kuten totesitte, että Kiinassa tehdään enemmän teloituksia kuin missään muussa maassa ja että Kiinan hallinto on epäoikeudenmukainen, sillä se laiminlyö ihmisoikeuksia. Haluan sanoa suoraan, että tällainen tilanne on kestävä.

Me kuitenkin pyysimme puheenjohtajakokouksessa, että nämä kaksi asiaa pidettäisiin erillään: toisaalta nyt keskustelun aiheena olevat kiireelliset asiat eli tulevat teloitukset ja toisaalta Euroopan unionin ja Kiinan väliset suhteet muun muassa talouden, kulttuurin, politiikan ja puolustuksen alalla. Me haluamme käsitellä jälkimmäisestä EU:n ja Kiinan huippukokousta koskevassa keskustelussa ja laatia siitä päätöslauselman. Sekasotku, joka tästä keskustelusta on tullut, ei liity millään tavalla kiireellisiin asioihin. Tästä syystä ryhmäni vaatii äänestystä ehdottamastamme kiireellisestä asiasta, eikä tästä teidän laatimastanne sekamelskasta.

László Tőkés (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, se, että tämä aihe on nostettu esityslistalle kiireelliseksi asiaksi, on merkittävä tapaus. Transilvaniasta kotoisin olevien unkarilaisten parlamentin jäsenten ryhmä ehdotti myös keskustelua tästä aiheesta. Me haluamme kiittää joitain ryhmiä niiden osallistumisesta ja tuesta. Me olemme kuitenkin yllättyneitä siitä, että Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä veti allekirjoituksensa pois tästä päätösehdotuksesta. Pidän valitettavana sitä, että toissapäiväisessä tapaamisessa luonnoksesta poistettiin joitain kohtia, nimittäin kohdat, jotka koskevat kommunistijärjestelmien arvostelua ja vähemmistöryhmien suojelua. EU:n pitäisi viimeinkin kohdata rehellisesti kommunismin säilyvä perintö ja yhä olemassa olevat kommunistijärjestelmät, joihin myös Kiina kuuluu.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, me vastustamme kuolemanrangaistusta ehdottomasti kaikkialla maailmassa. Me vastustamme myös etnisten ja uskonnollisten vähemmistöjen sortamista. Valitettavasti molemmat ovat Kiinassa todellisuutta.

Monet toivoivat, että olympiakisojen ansiosta Kiina kunnioittaisi ihmisoikeuksia enemmän ja että ihmisoikeuksien loukkaukset vähentyisivät, koska kiinalaiset tietäisivät, että koko maailma tarkkailee heitä. Valitettavasti niin ei ole käynyt. Teloitukset ovat jatkuneet. Marraskuussa teloitettiin yhdeksän uiguuria, mitä monet eivät edes tiedä, ja heitä ennen teloitettiin kaksi tiibetiläistä. Sen vuoksi meidän on tärkeää keskustella tästä asiasta tänään.

EU:n ja Kiinan välinen huippukokous on tulossa pian, ja kuten monet aiemmat puhujat ovat jo todenneet, Kiina on tärkeä kauppakumppani. Siksi ihmisoikeusloukkauksia on vaikea ottaa puheeksi toistuvasti, mutta sen vuoksi tästä asiasta on erityisen tärkeää keskustella huippukokousta ennen. Me toivomme, että kuolemanrangaistus poistettaisiin kaikkialta. On hyvä, että parlamentti ehdotti kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon keskeyttämistä vuonna 2007, ja meidän on tehtävä kaikkemme, jotta tämä aihe ei jää unohtuksiin niin kauan kuin kuolemanrangaistuksia langetetaan.

Jacek Olgiert Kurski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Kiinan ihmisoikeuksista puhuminen saa minut puolalaisena aina kiihtymään. Puolalaiset saivat vapauden 4. kesäkuuta 1989 äänestämällä ensimmäisissä vapaissa vaaleissa, joiden tuloksena saimme ei-kommunistisen pääministerin. Samana päivänä, 4. kesäkuuta 1989, Kiinan hallinto murskasi mieltään osoittavat opiskelijat panssarivaunujen telaketjujen alle Tiananmenin aukiolla. Vapaa maailma oli löytänyt tavan kumota neuvostoliittolainen kommunismi, mutta kiinalaiseen kommunismiin ei ollut vielä lääkettä.

Taloudelliset seikat ovat yhä arvoja ja ihmisoikeuksia tärkeämpiä. Tämä tuli hyvin selväksi viime vuonna, kun maailman päättäjät julistivat ylpeinä, että he boikotoisivat Pekingin olympiakisojen avajaisia, mutta loppujen lopuksi he kaikki noudattivat taloudellisia intressejä ja jonottivat paraatien eturiviin kuuroina Tiibetin sorretun kansan huudoille.

Jos me lykkäämme päätöslauselman jättämistä, pelkään, että me asetamme tälle asialle kohtuuttomasti rajoituksia. Kuolemanrangaistuksen hyväksikäyttö on tietenkin kauhistuttava rikos, mutta sen lisäksi meidän on muistettava myös pidätykset. Ihmisiä kuolee Kiinan työleireillä, ihmisiä hakataan nuijilla, heitä heitetään vankilaan, sananvapaus tukahdutetaan ja sensuuri on yleistä. Kaikki nämä asiat tulisi sisällyttää tähän päätöslauselmaan. On hyvä, että päätöslauselma on jätetty, mutta tärkeintä on se, että ihmisoikeuksien ja arvojen tulisi olla taloutta arvokkaampia. Sitä minä toivon kaikille.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, esittelen ensin lyhyesti EU:n ja Kiinan välisten suhteiden nykytilanteen. EU:n Kiina-politiikka perustuu rakentavaan sitoutumiseen. EU ja Kiina ovat molemmat kansainvälisesti merkittäviä tekijöitä ja strateginen kumppanuutemme keskittyy entistä enemmän maailmanlaajuisiin haasteisiin. Nanjiangissa 30. marraskuuta pidettävän EU:n ja Kiinan 12. huippukokouksen keskeisenä tavoitteena on tehdä yhteistyötä Kööpenhaminan ilmastohuippukokouksen onnistumisen varmistamiseksi sekä käsitellä EU:n ja Kiinan suhteita, kuten ihmisoikeuksia, rahoitus- ja talouskriisiä ja muita kansainvälisiä kysymyksiä.

Strateginen kumppanuus ei tarkoita kuitenkaan sitä, että meidän täytyisi olla kaikesta täysin samaa mieltä. On totta, että Eurooppa ja Kiina voivat olla erimielisiä joistain asioista, kuten ihmisoikeuksista ja demokratiasta. Hyvät suhteemme antavat meille mahdollisuuden keskustella näistä asioista avoimesti. Ihmisoikeusasioita, kuten kuolemanrangaistusta ja etnisten vähemmistöjen perusoikeuksien kunnioittamista, käsitellään säännönmukaisesti poliittisissa tapaamisissamme ja erityisesti Kiinan viranomaisten kanssa käytävän ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun yhteydessä.

Tämä oli asian laita 28. kierroksella Pekingissä 20. marraskuuta, jolloin näistä asioista keskusteltiin avoimesti. EU:n kuolemanrangaistuksen vastainen kanta ja vaatimukset kuolemanrangaistuksen poistamiseksi Kiinassa tuodaan painokkaasti esiin kaikissa tilaisuuksissa. Sama koskee myös etnisten vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamista. Haluan vakuuttaa teille, että me aiomme jatkaa näiden asioiden käsittelyä myös muissa yhteyksissä ja myös korkeimmalla tasolla.

Kollegani komission jäsen Ferrero-Waldner osallistui maaliskuussa parlamentin kattavaan Tiibet-keskusteluun, jossa hän toi esiin EU:n kannan. Haluan muistuttaa mieliinne joitain EU:n kantaan sisältyviä keskeisiä osatekijöitä. Me olemme aina tukeneet Kiinan viranomaisten ja Dalai Laman edustajien välistä vuoropuhelua. EU pitää ihmisoikeuksia universaaleina, ja Tiibetin tilanne on kansainväliselle yhteisölle perusteltu huolenaihe. Tiibetin tilannetta on lähestytty poikkeuksetta sellaisenaan. Me olemme välittäneet tämän viestin kiinalaisille virkeveljillemme ja olemme kuunnelleet heidän näkemyksiään hyvin tarkkaan.

Myös komission jäsen Ashton ilmaisi parlamentille heinäkuussa huolensa Xinjiangin levottomuuksista, pahoitteli kuolonuhreja sekä välitti surunvalittelunsa ja myötätuntonsa uhrien perheille. EU tukee kaikkia toimia sovinnonteon helpottamiseksi alueella.

EU kunnioittaa Kiinan oikeutta tuoda väkivaltaisuuksiin syyllistyneet oikeuden eteen, mutta toistaa vastustavansa kuolemanrangaistuksen käyttöä edelleen kaikissa olosuhteissa ja pitävänsä ehdottoman tärkeänä, että syytetyt saavat oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin. EU on ottanut nämä ongelmat puheeksi useaan otteeseen Kiinan viranomaisten kanssa ja toistaa kantansa 29. lokakuuta ja 13. marraskuuta annetuissa julkilausumissa, kuten se aina tekee tämänkaltaisissa tilanteissa. Lausumissa Kiinaa pyydettiin lieventämään Tiibetin ja Xinjiangin levottomuuksien yhteydessä annettuja kuolemanrangaistuksia. Lisäksi EU aikoo myös jatkossa pyrkiä tarkkailemaan oikeudenkäyntejä, jotka koskevat Tiibetin ja Xinjiangin levottomuuksia.

Me kaikki toivomme, että Kiinasta muotoutuu avoimempi valtio, joka ryhtyy noudattamaan kansainvälisiä ihmisoikeusstandardeja ja tekemään yhteistyötä maailmanlaajuisien ongelmien voittamiseksi. Me kaikki toivomme, että olympiakisat olisivat olleet alkusysäys nykyistä joustavammalle suhtautumiselle yksilöiden ihmisoikeuksiin Kiinassa. Tähän mennessä nämä toiveet eivät ole toteutuneet. Meidän on jatkettava strategisen kumppanuutemme kehittämistä ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen edistämistä tärkeänä osana jatkuvaa vuoropuheluumme. Pekingissä järjestettävä EU:n ja Kiinan välinen 12. huippukokous on tähän erinomainen tilaisuus yhteisen kehityksemme tärkeässä vaiheessa.

Puhemies. – (CS) Keskustelu on päättynyt.

Siirrymme nyt äänestyksiin.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), kirjallinen. – (FI) Kiina on hiljattain hyvästellyt Yhdysvaltain presidentti Barack Obaman ja toivottaa pian tervetulleeksi Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Fredrik Reinfeldtin. Pelkät diplomaattiset eleet eivät kuitenkaan riitä. Kiina on ilmoittanut omalle kansalleen ja koko maailmalle olevansa sitoutunut ihmisoikeuksien edistämiseen ja myös alueellaan elävien vähemmistöjen oikeuksien edistämiseen. Tosiasiat puhuvat kuitenkin toista. Viime aikoina on kiirinyt tietoja järkyttävistä tapauksista, kuten teloituksista, joita edeltäneet oikeudenkäynnit ovat olleet kyseenalaisia ja tavattoman hätäisiä. Kaikki nämä toimet toteutettiin salassa. Myös uiguurivähemmistön tilanne on vakava. Kiina harjoittaa vähemmistön keskuudessa syntyvyyden säännöstelypolitiikkaa, joka vähentää uiguurien määrää vähitellen. Euroopan

unioni puolustaa vähemmistöjen oikeuksia ja vastustaa ehdottomasta kuolemanrangaistusta. Tästä syystä me kehotamme Kiinan hallitusta tekemään oikeuskäsittelyistä ja kuolemantuomioita koskevista päätöksistä julkisia sekä lieventämään tuomioita, jotka eivät ole seurausta oikeudenmukaisista ja avoimista oikeudenkäynneistä. Me kehotamme Kiinan viranomaisia kunnioittamaan alueellaan elävien vähemmistöjen oikeuksia sekä YK:n päätöslauselmien että oman perustuslakinsa mukaisesti. Me kehotamme Kiinaa myös kehittämään ihmisoikeuksiaan kansainvälisen yhteisön tuella.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (FI) Arvoisa puhemies, ymmärrän muutamien kollegojen mielipahan siitä, että Kiinaa koskeva päätöslauselmamme ajoittuu juuri Kiina-delegaation vierailun jälkeiseen ajankohtaan ja saattaa näin antaa sattumalta vaikutelman epäonnistuneesta matkasta – vaikka ilmapiiri oli erinomainen.

Kaikkien toivomus on, että yhteistyö jatkuu myönteisessä hengessä, tosiasioita kuitenkin unohtamatta. Diplomatia ei saa ohittaa ihmisoikeuksia – mutta niiden ajamiseen tarvitsemme diplomatiata ja tilanneviisautta.

Minä olin vastikään vierailulla Pakistanissa, tapasin presidentin, pääministerin ja keskeiset ministerit ihmisoikeuksien ja terrorismin vastaisen taistelun tiimoilta. Totean, että joskus on syytä ihmisoikeuspäätöslauselmissa tuoda esiin myös hyviä uutisia. Nyt siihen on aihetta. Vuosi sitten Pakistanin uusi demokraattisin vaalein valittu hallitus nimitti maan historian ensimmäisen vähemmistöministerin, joka itse edustaa kristittyjen vähemmistöä. Hallituksen saavutukset alalla ovat olleet merkittäviä: maahan on hyväksytty vähemmistöille varattu viiden prosentin kiintiö julkisissa viroissa, vähemmistöjen uskonnollisia juhlia on virallistettu, heille on omistettu oma vähemmistöjen päivä 11.8., senaatti kaavailee samaa viiden prosentin kiintiötä.

Tärkein hanke liittyy väkivaltaisuuksien vähentämiseen: vähemmistöt yhdessä muslimien kanssa muodostavat paikallisia "Inter-faith harmony" -komiteoita, joiden tarkoituksena on lievittää jännitteitä ja parantaa vuoropuhelua eri ryhmien välillä. Niitä tulee 112 eri paikallisalueille. Parhaimmillaan ne voivat myös tehokkaasti ennaltaehkäistä talebanien rekrytointityötä. Pakistan on mitä keskeisin maa globaalin turvallisuuden kannalta. Jos hallitus onnistuu tämänkaltaisin rauhanomaisin keinoin karsimaan terrorismia, malli on kopioinnin arvoinen. Tilannetta kannattaa kiinnostuksella seurata.

13. Äänestykset

Puhemies. – (CS) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

13.1. Nicaragua (äänestys)

- Ennen äänestystä:

Véronique De Keyser, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan muistuttaa, että ryhmäni on päättänyt olla osallistumatta tähän äänestykseen aiemmin mainitsemistani syistä.

Me emme siis pidättäydy äänestämästä, mutta emme myöskään äänestä

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, mielestäni äskeisessä keskustelussa liian monen kollegan annettiin ylittää jopa kaksinkertaisesti hänelle annettu puheaika. Pyydän kohteliaimmin saada muistuttaa, että tarvittaessa mikrofonin voi sammuttaa. Se olisi tarpeen, jotta me emme menettäisi yhteistä puheaikaa.

Puhemies. – (CS) Kyllä, joillekin jäsenille annettiin kaksi puheenvuoroa, mutta ei samassa esityslistan kohdassa. Mitä tulee mikrofonien sammuttamiseen, olen tänään ollut kaikkia kohtaan avokätinen enkä ole sammuttanut kenenkään mikrofonia, mutta seuraavalla kerralla joudun tekemään niin.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan korostaa, että ryhmäni on paikalla, mutta että me olemme päättäneet samasta syystä kuin Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä olla osallistumatta äänestykseen ilmaistaksemme vastustuksemme käydylle keskustelulle ja äänestyksille.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, ryhmäni puheenvuoro noudattelee täysin edellistä puheenvuoroa. Puheenvuorossamme esitettyjen syiden vuoksi me emme osallistu tähän

keskusteluun ... tähän äänestykseen. Me osallistuimme keskusteluun, mutta me emme osallistu äänestykseen, koska kyse on kuvitellusta hätätilanteesta, kuten jo aiemmin selitimme.

Puhemies. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, joudun kiinnittämään huomionne kohdassa 6 olevaan pieneen tekniseen virheeseen. Sanat ”rikollinen” ja ”kurinpidollinen” poistetaan tästä kohdasta.

13.2. Laos ja Vietnam (äänestys)

13.3. Kiina: vähemmistöjen oikeudet ja kuolemanrangaistuksen käyttö (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi, mutta saksankielisen toisinnon kohdassa 3 on virhe. Haluaisin pyytää teitä oikaisuttamaan sen ja mahdollisesti myös kaikissa muunkielisissä toisinnoissa olevat vastaavat virheet. Saksankielisessä toisinnossa sanotaan: ”Tuomitsee kahden tiibetiläisen ja yhdeksän muun uiguurin teloitukset.” Tämä ei tietenkään ole oikein. Uiguurit eivät ole muita tiibetiläisiä, eivätkä tiibetiläiset ole muita uiguureja. Pyydän teitä oikaisuttamaan tämän kohdan kaikissa erikielisissä toisinnoissa.

Puhemies. – (DE) Hyvä jäsen Posselt, kiitos, tämä virhe korjataan.

Puhemies. – (CS) Äänestys on päättynyt.

14. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

15. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

16. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 123 artikla): ks. pöytäkirja

17. Tämän istuntojakson aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

18. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

19. Istuntokauden keskeyttäminen

Puhemies. – (CS) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 16.25.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

NEUVOSTOLLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista.)

Kysymyksen nro 1 esittäjä Bernd Posselt (H-0364/09)

Aihe: EU:n jäsenyysneuvottelut Kaakkois-Euroopassa

Millainen on neuvoston aikataulu Kroatian jäsenyysneuvottelujen päättämiseksi? Aikooko neuvosto ilmoittaa entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle, toiselle kaakkoiseurooppalaiselle EU:n jäsenyyttä hakevalle valtiolle vielä tänä vuonna jäsenyysneuvottelujen käynnistämisen päivämäärän?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Kroatian kanssa käytävät liittymisneuvottelut edistyvät hyvin ja ovat pian viimeisessä vaiheessa. Kroatian kanssa 2. lokakuuta pidetyssä hallitustenvälisen konferenssin kahdeksannessa kokouksessa käsiteltiin kaikkiaan yhtätoista lukua, ja kokous oli oleellinen edistysaskel Kroatian liittymisprosessissa. Kuusi lukua avattiin ja viisi suljettiin toistaiseksi. Tämä tarkoittaa, että neuvottelujen aloittamisen jälkeen on avattu yhteensä 28 lukua, joista 12 on suljettu toistaiseksi. Slovenia ja Kroatia allekirjoittivat Tukholmassa 4. marraskuuta välimiesmenettelyä koskevan sopimuksen. Sen ansiosta osapuolet voivat ratkaista selvittämättä olevan rajakiistan, jonka vuoksi virallisissa neuvotteluissa ei ole edistytty vuonna 2009. Tämä sopimus on suuri saavutus ja osoitus sitoutumisesta eurooppalaisen yhteistyön periaatteisiin ja arvoihin.

Puheenjohtajavaltio haluaa kuitenkin korostaa, että liittymisneuvottelut ovat sekä poliittisesti että teknisesti monimutkainen prosessi. Tämän prosessin päättämiseksi ei kannata siksä määrittää mitään aikataulua. Neuvottelujen edistymisen riippuu lähinnä siitä, miten Kroatia edistyy liittymisvalmisteluissa, neuvottelujen aloittamista ja lopettamista koskevien arviointiperusteiden käsittelyssä, neuvottelukehyksen vaatimusten täyttämiseksi sekä vakautus- ja assosiaatiosopimuksesta johtuvien velvoitteidensa noudattamisessa. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on täysin sitoutunut jatkamaan tätä prosessia, ja jos edellytykset täyttyvät, se aikoo kutsua ennen kautensa loppua koolle ainakin vielä yhden hallitustenvälisen konferenssin kokouksen, jotta mahdollisimman monta lukua saadaan avattua ja suljettua toistaiseksi.

Liittymisneuvottelujen mahdollisesta aloittamisesta entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa todettakoon, että puheenjohtajavaltio panee merkille tämän vuoden laajentumisstrategiaan sisältyvän komission suosituksen liittymisneuvottelujen aloittamisesta. Neuvosto ei ole vielä ilmaissut kantaansa asiasta. Puheenjohtajavaltion ei ole soveliaista ennakoida neuvoston kantaa.

*
* *

Kysymyksen nro 2 esittäjä Gay Mitchell (H-0365/09)

Aihe: Erityistoimista irtautuminen

Epävirallisessa Ecofin-kokouksessa lokakuussa keskusteltiin ”finanssipoliittisista vetäytymisstrategioista”, joilla vähennetään ja puretaan talouskriisin selvittämisen erityistoimia. Kokouksessa sovittiin useista pääperiaatteista kuten ”erityistoimien oikea-aikaisesta lopettamisesta”.

Miten neuvosto takaa sen, että toimien lopettaminen ajoitetaan oikein? Kuinka se varmistaa, että elvytyksestä irtautuminen ei ole ennenaikaista ja siten pidennä taantumaa, eikä liian myöhäistä viivyttäen siten paluuta normaaliin taloustilanteeseen?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Ecofin-neuvoston 20. lokakuuta esittämässä päätelmissä sitouduttiin laatimaan kattava ja koordinoitu finanssipoliittinen irtautumisstrategia. Irtautumisstrategiassa pyritään tasapainoon vakautus- ja kestävyysnäkökohtien välillä sekä otetaan huomioon politiikan eri välineiden vuorovaikutukset ja maailmanlaajuisella tasolla käytävät keskustelut. Neuvosto laatii irtautumisstrategian yksityiskohdat tulevaisissa kokouksissa. Tärkeä askel tässä yhteydessä ovat liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä oleville valtioille annettavat suositukset, jotka neuvosto hyväksyy 2. joulukuuta.

Neuvosto on päätelmissään yhtä mieltä siitä, että jos komission marraskuussa 2009 ja vuoden 2010 ensimmäisellä puoliskolla tekemät ennusteet vahvistavat, että elpyminen jatkuu ja kehittyy itseään ylläpitäväksi, elvytystoimien peruuttaminen on asianmukaista aloittaa vuonna 2011. Kaikkiin jäsenvaltioihin ei kuitenkaan kohdistu samanlaisia vaikutuksia, joten niiden kohdalla on tehtävä erilaisia päätöksiä julkisen talouden vakauttamisen aloittamisesta. Eriyttäminen perustuu objektiivisiin kriteereihin, joissa otetaan huomioon yksittäisten jäsenvaltioiden tuleviin tuloihin, menoihin ja kasvuun vaikuttavia seikkoja.

Jotkin jäsenvaltiot haluavat näin ollen ehkä aloittaa finanssipoliittisten elvytystoimien peruuttamisen ennen vuotta 2011.

Brysselissä 29. ja 30. lokakuuta kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, ettei itsetyytyväisyyteen ole aihetta, vaikka maailmantaloudessa onkin elpymisen merkkejä.

Neuvosto keskusteli jäsenvaltioiden toteuttamista finanssialan tukitoimenpiteistä irtautumista koskevasta strategiasta uudelleen 10. marraskuuta ja keskittyi finanssikriisin aikana käyttöön otettujen pankkitakuumallien vähittäistä poistamista koskeviin menetelmiin ja aikatauluun.

Se pysyi talous- ja rahoituskomiteaa jatkamaan tukitoimenpiteiden koordinoitua poistamista koskevien periaatteiden ja alustavan aikataulun käsittelyä ottamalla huomioon yksittäisten jäsenvaltioiden tilanteen ja raportoimaan asiasta neuvostolle mahdollisimman pian.

Neuvosto korosti myös tarvetta palauttaa julkisen talouden rahoitusaseman kestävyys panemalla täytäntöön neuvoston lokakuussa 2009 hyväksymän irtautumisstrategian yhteydessä sovitut periaatteet ja siirtymällä julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteisiin.

Velkasuhdetta on pienennettävä sekä vakauttamalla julkista taloutta että toteuttamalla rakenneuudistuksia. Näin tuettaisiin potentiaalista kasvua.

*
* *

Kysymyksen nro 3 esittäjä Seán Kelly (H-0367/09)

Aihe: EU:n kanta Kööpenhaminassa

Voiko neuvosto kommentoida etukäteen, miten neuvottelut etenevät Yhdistyneitten Kansakuntien tulevassa Kööpenhaminan ilmastomuutoshuippukokouksessa? Millaisiksi neuvosto arvioi mahdollisuudet saada aikaan maailmanlaajuinen sopimus, joka sallisi koko EU:n tavoitella 30 prosentin päästövähennyksiä vuoteen 2020 mennessä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) EU uskoo edelleen, että Kööpenhaminassa voidaan tehdä kattava, maailmanlaajuinen sopimus, jotta maapallon lämpötilan nousu voidaan rajoittaa alle kahteen celsiusasteeseen teollistumista edeltäneeseen aikaan verrattuna. Ilmastomuutokseen liittyvät tieteelliset ja taloudelliset seikat ovat selviä. Jokainen vuosi, jona toiminta viivästyy, vaikeuttaa maailmanlaajuisen tavoitteemme saavuttamista ja lisää sen kustannuksia. Vauhti on kiihtynyt viime vuosina, ja asian kiireellisyys tiedetään nyt paremmin kuin koskaan aiemmin.

Eurooppa-neuvosto, joka kokoontui 29. ja 30. marraskuuta 2009, vahvisti, että EU haluaa toimia johtoasemassa ja edistää oikeudellisesti sitovan sopimuksen aikaansaamista 1. tammikuuta 2013 alkavalle kaudelle. Eurooppa-neuvosto pyysi puheenjohtajavaltiota säilyttämään vahvan neuvotteluaseman koko prosessin ajan ja aikoi tarkastella tilannetta uudelleen joulukuun kokouksessaan.

Jotta voidaan varmistaa, että Kööpenhaminassa saadaan aikaan kunnianhimoinen sopimus, näkemysten on lähennyttävä seuraavissa keskeisissä osatekijöissä:

Kehittyneiden maiden on tehtävä laajoja ja kunnianhimoisia sitoumuksia päästöjen vähentämisestä vuoteen 2020 mennessä ja sovittava yhteisestä näkemyksestä vuoteen 2050 saakka.

Kehitysmaiden on toteutettava mitattavissa, raportoitavissa ja todennettavissa olevia toimia, joilla mahdollisimman nopeasti hillitään niiden päästöjen lisääntymistä ja nousemista huippuunsa.

On laadittava toimintapuitteet ilmastonmuutokseen sopeutumiselle sekä tuettava tekniikan kehittämistä ja valmiuksien parantamista.

Kehityksille on tarjottava rahoitusta oikeudenmukaisen ja tasapuolisen hallintojärjestelmän puitteissa.

Kööpenhaminan kokous alkaa pian, ja sekä kehittyneet maat että kehitysmaat antavat joitakin myönteisiä ja rohkaisevia merkkejä. Norja ja Japani ovat lisänneet päästöjen vähentämistä koskevia sitoumuksiaan -40 ja -25 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä verrattuna vuoden 1990 tasoihin. Kiina ja Intia käyvät rakentavaa keskustelua.

Paljon työtä on kuitenkin vielä tehtävänä. Tärkeintä on painostaa edelleen neuvotteluissa kahta merkittävimpään toimijoihin kuuluvaa valtiota eli Yhdysvaltoja ja Kiinaa. Yhdysvaltojen kanssa pidettiin huippukokous 3. marraskuuta, ja EU:n ja Kiinan välinen huippukokous on tarkoitus järjestää 30. marraskuuta 2009.

Taistelusta tulee kaiken kaikkiaan raskas, mutta Kööpenhaminassa voidaan edelleen saada aikaan selkeä ja kunnianhimoinen poliittinen sopimus. Emme ehkä saa hiottua oikeudellisesti sitovaa välinettä viimeistä pilkkua myöten valmiiksi, mutta poliittinen sitova sopimus, jossa nimenomaisesti sitoudutaan hillitsemistoiimiin ja rahoitusjärjestelyihin, tarjoaa nähdäkseni vankan pohjan tulevana vuosina toteutettavalle välittömälle toiminnalle. Mitä voimakkaamman poliittisen sitoumuksen teemme Kööpenhaminassa, sitä nopeammin etenemme kohti uutta, oikeudellisesti sitovaa maailmanlaajuista ilmastoja järjestelmää.

*

* *

Kysymyksen nro 4 esittäjä Brian Crowley (H-0402/09)

Aihe: Kööpenhaminassa järjestettävä YK:n ilmastonmuutoskonferenssi

Voiko neuvosto esittää ajantasaistetun arvion siitä, miten Kööpenhaminassa järjestettävään YK:n ilmastonmuutoskonferenssiin liittyvissä neuvotteluissa on edistytty?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Kuten totesin eilen tästä asiasta käydyssä keskustelussa, EU uskoo edelleen, että Kööpenhaminassa voidaan saavuttaa menestyksellisiä tuloksia, jotta maapallon lämpötilan nousu voidaan rajoittaa alle kahteen celsiusasteeseen teollistumista edeltäneeseen aikaan verrattuna. EU haluaa toimia johtoasemassa tässä prosessissa ja edistää lopulta oikeudellisesti sitovan sopimuksen aikaansaamista 1. tammikuuta 2013 alkavalle kaudelle.

Jotta voidaan varmistaa, että Kööpenhaminassa saadaan aikaan kunnianhimoinen sopimus, näkemysten on lähennyttävä seuraavissa keskeisissä osatekijöissä:

Kehittyneiden maiden on tehtävä laajoja ja kunnianhimoisia sitoumuksia päästöjen vähentämisestä vuoteen 2020 mennessä ja sovittava yhteisestä näkemyksestä vuoteen 2050 saakka. Jotkin valtiot, kuten Japani ja Norja, ovat laajentaneet sitoumuksiaan. On kuitenkin selvää, ettei nyt käsiteltävänä oleva sopimus ole tieteellisten seikkojen perusteella riittävä, jotta kahden celsiusasteen tavoite voidaan saavuttaa. Tässä yhteydessä EU pyytää jälleen muita kehittyneitä maita sitoutumaan vastaaviin kunnianhimoisiin tavoitteisiin.

Kehitysmaiden on toteutettava mitattavissa, raportoitavissa ja todennettavissa olevia toimia, joilla mahdollisimman nopeasti hillitään niiden päästöjen lisääntymistä ja nousemista huippuunsa. Tässä yhteydessä EU pyytää kehitysmaita, jotka eivät ole vielä tehneet niin, esittämään vähähiiliset kasvusuunnitelmansa ja

siten määrittämään, missä määrin näillä toimilla voitaisiin vähentää niiden päästöjä. Kuten tiedätte, Indonesia, Brasilia ja Etelä-Korea ovat jo toteuttaneet merkittäviä toimia.

On laadittava toimintapuitteet ilmastomuutokseen sopeutumiselle, tekniikalle kehittämiselle ja valmiuksien parantamiselle.

Kehitysmaille on tarjottava oikeudenmukaisen ja tasapuolisen hallintojärjestelmän puitteissa rahoitusta hillitsemistoimia, sopeutumista, valmiuksien parantamista ja teknologiaa varten. Tässä yhteydessä on tärkeää sopia jo kehitysmaiden tarvitseman nopean rahoitusavun määrästä, jotta voidaan luoda tarvittavat edellytykset ja puitteet vuoden 2012 jälkeisen sopimuksen täytäntöönpanolle.

Puheenjohtajavaltio toivoo, että teidän aktiivisella tuellanne Kööpenhaminassa päästään sopimukseen, joka kattaa kaikki äsken mainitsemani osatekijät.

*
* *

Kysymyksen nro 5 esittäjä Chris Davies (H-0369/09)

Aihe: EU:n ja Israelin assosiaatiosopimus

Mitä neuvosto on tehnyt varmistaakseen, että EU:n ja Israelin assosiaatiosopimuksen ihmisoikeusmääräyksiä noudatetaan?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto pitää ihmisoikeuksien kunnioittamista äärimmäisen tärkeänä suhteissaan kaikkiin kolmansiin maihin, myös Israeliin. Euroopan yhteisöjen ja Israelin valtion välisestä assosioinnista tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen mukaan osapuolten väliset suhteet perustuvat kansanvallan periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, mikä ohjaa niiden sisäpolitiikkaa ja kansainvälistä politiikkaa ja muodostaa sopimuksen olennaisen osan.

Neuvosto osallistuu aktiivisesti Israelin valtion kanssa käytävään säännölliseen ihmisoikeusvuoropuheluun epävirallisen ihmisoikeustyöryhmän kautta. Neuvosto osallistui tähän vuoropuheluun viimeksi 3. syyskuuta 2009. Vuoropuhelussa on avoin ilmapiiri, ja siinä keskustellaan muun muassa vähemmistöistä, lasten oikeuksista, hallinnollisista pidätysmääräyksistä ja sananvapaudesta.

Euroopan naapuruuspolitiikan yhteydessä EU:n ja Israelin välisiä suhteita ohjaillaan toimintasuunnitelmalla. Kyseisessä toimintasuunnitelmassa sekä EU että Israel ovat sitoutuneet edistämään ihmisoikeuksia.

Lähi-idän rauhanprosessin osalta neuvosto korosti 15. kesäkuuta 2009 esittämässään päätelmissä, että kaikkien osapuolten on varmistettava kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattaminen.

*
* *

Kysymyksen nro 6 esittäjä Marian Harkin (H-0370/09)

Aihe: Vapaaehtoistoiminta

Voiko puheenjohtajavaltio Ruotsi pyytää Eurostatia suosittamaan voittoa tuottamattomia järjestöjä koskevan YK:n käsikirjan soveltamista kansantalouden tilinpidossa sen perusteella, että vapaaehtoistoiminta on se järjestötoiminnan osa, joka koskettaa suoraan Euroopan kansalaisia, mikä oikeuttaa kansalaisten vapaaehtoistoiminnan tunnustamisen siten, että se sisällytetään ensimmäisen kerran näkyvästi kansallisiin tilastoihin?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto voi tutkia tätä asiaa ainoastaan komission ehdotuksen perusteella. Tällaista ehdotusta ei ole toistaiseksi tehty.

*
* *

Kysymyksen nro 7 esittäjä Hans-Peter Martin (H-0375/09)

Aihe: Kreikka ja euroalueeseen liittyminen

Kreikan julkisen talouden alijäämä on tarkistettujen tietojen mukaan ollut vuosina 1997–2003 jatkuvasti yli kolme prosenttia maan bruttokansatuotteesta. Kreikka ei näin ollen täyttänyt euroalueeseen liittymisen ehtoja.

Mitä seuraamuksia on aiheutunut siitä, että Kreikka liittyi euroalueeseen väärin tietojen perusteella? Kuinka varmistetaan, ettei sama tapahdu uudestaan jonkin toisen maan kohdalla, ja mitä seuraamuksia tästä on odotettavissa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto tutkii huolellisesti kaikki asiat, jotka koskevat vakausta- ja kasvusopimukseen liittyvien tietojen raportointia, koska kyseisen sopimuksen asianmukainen täytäntöönpano perustuu näihin tietoihin. Euron käyttöönottoa koskevat päätökset tehdään perustamissopimuksen määräysten mukaisesti sen jälkeen, kun kaikki merkitykselliset kriteerit on tutkittu erittäin huolellisesti. Neuvosto käsitteli Kreikkaa koskevien tietojen tarkistamista vuosien 1997–2003 osalta 21. lokakuuta 2004 esittämässään päätelmässä ja ilmaisi tyytyväisyytensä komission aloitteeseen siitä, että Kreikan vuodesta 1997 alkaen toimittamista alijäämää ja velkaa koskevista tiedoista tehdään yksityiskohtainen selvitys, jotta voidaan tehdä tarvittavat päätelmät ja estää näin laajat tarkistukset tulevaisuudessa.

Neuvosto on erittäin hyvin perillä nyt esillä olevasta Kreikan tietojen laatua koskevasta kysymyksestä ja pitää valitettavana, että tätä vuotta ja viime vuosia koskevissa Kreikan ilmoituksissa on ilmennyt jälleen ongelmia. Neuvosto käsittelee tätä asiaa yhdessä tulevassa kokouksessaan komission laatiman kattavan arvioinnin perusteella. Neuvosto pyysi 10. marraskuuta komissiota laatimaan kertomuksen vuoden 2009 loppuun mennessä ja ehdottamaan tässä tilanteessa toteutettavia aiheellisia toimenpiteitä. Lisäksi se pani tyytyväisenä merkille Kreikan hallituksen sitoumuksen käsitellä tämä ongelma ripeästi.

Jotta laajat tietojen tarkistukset voitaisiin estää tulevaisuudessa, neuvosto muutti joulukuussa 2005 Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta annettua asetusta (EY) N:o 3605/93. Muutetussa asetuksessa vahvistetaan jäsenvaltioiden velvollisuutta toimittaa ajoissa täsmällisiä tietoja ja parannetaan Euroopan komission mahdollisuuksia valvoa jäsenvaltioiden raportointien tietojen laatua. Komissio voi tarvittaessa raportoida tutkimustensa tuloksista Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

*
* *

Kysymyksen nro 8 esittäjä Nikolaos Chountis (H-0378/09)

Aihe: Euroopan ohjuskilpiahankkeen peruuttaminen

Neuvosto ja YUTP:n korkea edustaja omaksuivat Bushin hallinnon ja amerikkalaisten turvallisuusviranomaisten kannat, jotka koskivat amerikkalaisen ohjuskilven rakentamista Puolaan ja Tšekkiin ja joita koskevat mielipiteet jälleen jakoutuivat EU-maissa, joissa joko kieltäydettiin ottamasta kantaa tai siirrettiin asia kansallisten viranomaisten tai NATOn ratkaistavaksi. Yhdysvaltojen uusi presidentti Barack Obama ilmoitti 17.9.2009 peruuttavansa ohjuskilpiahankkeen kyseenalaistaen niiden tietojen paikkansapitävyyden, jotka johtivat päätökseen rakentaa ohjuskilpi Itä-Eurooppaan.

Voiko neuvosto kommentoida Yhdysvaltojen muuttanutta poliittista kantaa ohjuskilven rakentamisesta Eurooppaan? Voiko neuvosto todeta yksiselitteisesti, että ohjuskilpiahankkeen peruuttaminen on myönteinen askel Euroopan kansojen yhteisellä tiellä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Yhdysvaltalaisen ohjuskilven rakentaminen EU:n jäsenvaltioihin on alueelliseen puolustukseen liittyvä kysymys, joka kuuluu EU:n yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan. Neuvosto ei ole siksi osallistunut virallisiin keskusteluihin päätöksestä, joka koskee yhdysvaltalaisen ohjuskilven rakentamista Eurooppaan, eikä tämä asia ole ollut yhdenkään neuvoston kokouksen esityslistalla.

Samankaltaisista syistä EU ei ole ottanut strategista ohjuspuolustusjärjestelmää sellaisenaan esiin Yhdysvaltojen kanssa käymissään virallisissa keskusteluissa.

Neuvosto ei näin ollen aio tässä vaiheessa keskustella tätä asiaa koskevasta Yhdysvaltojen presidentin Obaman ilmoituksesta.

*
* *

Kysymyksen nro 9 esittäjä Fiorello Provera (H-0381/09)**Aihe: Al-Aqsa TV:n lähetykset Eutelsatin kautta**

Ranskalainen satelliittipalvelujen tarjoaja Eutelsat jatkaa televisiokanava Al-Aqsa TV:n ohjelmien välittämistä, vaikka kanavan ohjelmien sisältö rikkoo suoraan audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin (2007/65/EY⁽⁴⁾) 3 b artiklaa. Lisäksi kanavan ohjelmat edistävät radikalismien lisääntymistä Euroopassa, mikä muodostaa uhan Euroopan turvallisuudelle. Al-Aqsa TV -kanavan omistaa ja sitä rahoittaa ja valvoo Hamas-järjestö, joka mainitaan EU:n terroristijärjestöjen luettelossa. Ranskan yleisradioviranomainen, Ranskan valtion audiovisuaalialan neuvosto (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel, CSA) ilmoitti joulukuussa 2008 Eutelsatille, että Al-Aqsa TV -kanavan ohjelmien sisältö rikkoo 30. Syyskuuta 1986 annetun Ranskan viestintälain 15 §:ää, jossa kielletään kaikenlainen rotuun, uskontoon tai kansallisuuteen perustuva vihan tai väkivallan lietsominen. Eutelsat jatkaa CSA:n ilmoituksesta huolimatta Al-Aqsan lähetyksiä, jotka rikkovat jatkuvasti Euroopan ja Ranskan audiovisuaalialan lainsäädäntöä.

Onko neuvosto saattanut edellä kuvatun asian Ranskan hallituksen tietoon? Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä lopettaakseen Al-Aqsa TV:n lähetykset Eutelsatin kautta?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan kaikista tapauksista, joissa tiedotusvälineitä käytetään vihaan tai väkivaltaan yllyttämiseen.

Kuten puheenjohtajavaltio on jo todennut Euroopan parlamentille samantapaisiin kysymyksiin aiemmin antamissaan vastauksissa, rotuvihaan ja uskonnolliseen vihaan yllyttävien televisio-ohjelmien lähettäminen ei ole demokratioidemme perustana olevien arvojen mukaista, eikä sitä voida missään tapauksessa suvaita.

Kuten tiedätte, neuvosto hyväksyi yhdessä toisena lainsäätäjänä toimivan Euroopan parlamentin kanssa 18. joulukuuta 2007 direktiivin audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin muuttamisesta. Kyseisessä direktiivissä saatetaan televisiotoimintaa ja audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva EU:n lainsäädäntö ajan tasalle. Direktiivin 3 b artiklassa kielletään lähetykset, joissa yllytetään vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.

Al-Aqsan kaltaisten EU:n ulkopuolelle sijoittautuneiden järjestöjen ohjelmälähetykset voivat kuulua direktiivin soveltamisalaan ja jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin, mutta vain, jos ne käyttävät ”kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia”. Kyseinen jäsenvaltio on vastuussa direktiivin asianmukaisesta täytäntöönpanosta komission valvonnassa. Kansallisten viranomaisten on näin ollen edellä mainitun direktiivin nojalla tarkasteltava huolellisesti arvoisan parlamentin jäsenen esiin ottamaa asiaa. Neuvoston

(4) EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27.

käsityksen mukaan Ranskan sääntelyviranomainen antoi joulukuussa 2008 varoituksen (mise en demeure), joka koski Eutelsatin kautta toteutettavia Al-Aqsa TV:n lähetyksiä, ja harkitsee nyt lisätoimia.

*
* *

Kysymyksen nro 10 esittäjä Martin Ehrenhauser (H-0383/09)

Aihe: Atalanta-operaatio – piraattien pidättäminen

Euroopan unioni on toteuttanut 8. joulukuusta 2008 lähtien ETPP-operaatiota, jolla torjutaan merirosvouutta ja aseellisia ryöstöjä.

Euroopan unionin sotilaskomitean puheenjohtaja kenraali Henri Bentégeat ilmoitti turvallisuus- ja puolustuspoliitiikan alivaliokunnan 3. syyskuuta 2009 järjestämässä kuulemistilaisuudessa, että viime vuonna pidätettiin 68 merirosvoa, jotka luovutettiin Keniaan.

Miksi pidätetyt henkilöt luovutettiin Keniaan?

Millä oikeusperustalla tällaiset pidätykset on tehty?

Voivatko kaikki Atalanta-operaatioon osallistuvat alukset tehdä pidätyksiä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Kiinniotetut luovutettiin Keniaan Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä, hyväksytyn neuvoston yhteisen toiminnan 12 artiklan mukaisesti.

Tässä yhteisessä toiminnassa säädetään, että henkilöt, jotka ovat syyllistyneet merirosvoukseen, siirretään sen operaatioon osallistuvan jäsenvaltion tai kolmannen valtion toimivaltaisten viranomaisten huostaan, jonka lipun alla kiinnioton suorittanut alus purjehtii, tai muun sellaisen jäsenvaltion tai kolmannen valtion huostaan, joka haluaa käyttää lainkäyttövaltaansa kyseessä oleviin henkilöihin nähden.

Näissä tapauksissa merirosvouksesta epäillyt siirrettiin Kenian tasavaltaan, koska operaatioon osallistuvat ja merirosvoja kiinni ottaneet valtiot ja muut EU:n jäsenvaltiot eivät voineet tai halunneet käyttää lainkäyttövaltaansa heihin nähden.

Neuvoston yhteisen toiminnan mukaan ketään ei voida siirtää kolmanteen valtioon, jos EU:n toimivaltaiset viranomaiset eivät ole sopineet siirron ehdoista kyseisen kolmannen valtion kanssa sovellettavan kansainvälisen oikeuden mukaisesti. Kenia oli tuolloin ainoa valtio, jonka kanssa Euroopan unioni oli sopinut merirosvouksesta epäiltyjen siirron ehdoista.

Kiinnioton oikeudellisena perustana on Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS) 105 artikla. Siinä määrätään, että jokainen valtio voi aavalla merellä tai muilla valtioiden lainkäyttövallan ulkopuolella sijaitsevilla alueilla ottaa haltuunsa merirosvoaluksen tai ilmarosvoaluksen ja pidättää asianomaiset henkilöt ja takavarikoida aluksessa olevan omaisuuden.

EU:n jäsenvaltiot, jotka ovat kaikki UNCLOS-sopimuksen sopimuspuolia, antoivat edellä mainitussa neuvoston yhteisessä toiminnassa EU:n sotilaalliselle merioperaatiolle luvan käyttää UNCLOS-sopimuksen 105 artiklassa myönnettyjä toimivaltuuksia. YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1816 ja myöhempien päätöslauselmien nojalla tällaisia toimivaltuuksia voidaan käyttää Somalian aluevesillä aseellisiin ryöstöihin syyllistyneisiin tai niistä epäiltyihin nähden.

Mitä tulee kysymykseen siitä, voivatko kaikki Atalanta-operaatioon osallistuvat alukset tehdä pidätyksiä, voin vahvistaa, että yhteistä toimintaa voidaan soveltaa kaikkiin operaatioon osallistuviin EU:n jäsenvaltioihin.

Kiinniotomenettelyt esitetään neuvoston hyväksymissä suunnitteluasiakirjoissa, ja kaikki operaatioon osallistuvat alukset noudattavat näitä menettelyjä, ellei se ole niiden kansallisten säännösten vastaista.

*
* *

Kysymyksen nro 11 esittäjä Vilija Blinkevičiūtė (H-0384/09)**Aihe: Euroopan sosiaalirahaston yhteisrahoitussääntöjen muuttaminen ja muut toimet sosiaalisen tilanteen heikkenemisen pysäyttämiseksi**

Talouden taantuma on kohdellut eri tavoin EU:n jäsenvaltioita. Eräät niistä toipuvat kriisistä nopeasti ja helposti, mutta toisten on maksettava korkeampi hinta. Tuskallisinta on se, että hinta maksetaan kaikkein pienituloisimmilla, mikä voi pahentaa entisestään köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä. Liettua on yksi maista, joissa työttömyys lisääntyy jyrkästi ja samalla eläkkeitä, sosiaalietuuksia ja sosiaalisia ohjelmia leikataan. Hallitukset vaativat kaikkia kiristämään vyötä ja ratkaisemaan ongelmat solidaarisuuden hengessä. Jäsenvaltioiden omat resurssit ovat kuitenkin rajalliset, joten solidaarisuuden periaatetta pitää soveltaa myös Euroopan unionissa. Ei ole epäilystäkään, että tapoja kriisistä pahiten kärsineiden maiden auttamiseksi on löydettävissä. Eräs harkitsemisen arvoinen esimerkki on Euroopan sosiaalirahasto (ESR). Jos vaatimus ESR:n hankkeiden kansallisesta rahoitusosuudesta poistettaisiin väliaikaisesti, tästä vapautuvia varoja voitaisiin käyttää työttömyyden ja sosiaalisten ongelmien lievittämiseen.

Mikä on neuvoston kanta ESR:n hankkeiden kansallista rahoitusosuutta koskevan vaatimuksen väliaikaiseen poistamiseen? Mitä muita toimia neuvosto ehdottaa jäsenvaltioiden sosiaalisen tilanteen heikkenemisen pysäyttämiseksi?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan nykyisen rahoitus- ja talouskriisin vakavuudesta sekä sen vaikutuksista heikossa asemassa oleviin EU:n väestöryhmiin.

Kuten parlamentin jäsenet hyvin tietävät, komissio esitti neuvostolle heinäkuussa ehdotuksen rakennerahastoja koskevan yleisasetuksen muuttamisesta. Komissio ehdotti muun muassa, että jäsenvaltiot voivat vuosina 2009 ja 2010 väliaikaisesti pyytää komissiota maksamaan välimaksuja siten, ettei ohjelmiin, joille voidaan myöntää tukea Euroopan sosiaalirahastosta, tarvita kansallista osarahoitusta.

On kuitenkin käynyt ilmi, ettei tämä ehdotus saa riittävää kannatusta jäsenvaltioissa. Tämä johtuu erityisesti siitä, että useat jäsenvaltiot pitävät kansallista osarahoitusta yhtenä EU:n rakennepolitiikan peruseräpäätteenä, jota on noudatettava.

Toisaalta neuvosto on vankasti sitä mieltä, että talouskriisin vaikutusten lieventämiseksi tarvitaan lisätoimia niissä jäsenvaltioissa, joihin kriisi vaikuttaa eniten. Neuvosto tarkastelee siksi parhaillaan vaihtoehtoisia keinoja käyttää rakennerahastoja tähän tarkoitukseen – sellaisia keinoja, jotka kohdennettaisiin huomattavasti aiempaa paremmin niitä eniten tarvitseviin jäsenvaltioihin. Kaikki neuvoston hyväksymät ratkaisut toimitetaan tietenkin parlamentin hyväksyttäväksi.

Toinen toimenpide, jolla pyritään lieventämään kriisin vaikutuksia, on Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta annetun asetuksen muuttaminen. Kyseistä asetusta tarkistettiin vuonna 2009 Euroopan talouden elvytysuunnitelman yhteydessä, jotta globalisaatorahasto tukisi tehokkaammin globalisaation takia työttömäksi jääneitä työntekijöitä, laajentaisi tilapäisesti toimialaansa maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin aiheuttamien irtisanomisten kompensoimiseksi ja ottaisi toiminnassaan solidaarisuustavoitteen paremmin huomioon.

Lisäksi neuvostossa ja Euroopan parlamentissa keskustellaan parhaillaan uudesta mikrorahoitusjärjestelystä. Tällä välineellä, jota hallinnoitaisiin yhdessä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, pyritään parantamaan heikossa asemassa olevien väestöryhmien mahdollisuuksia saada mikroluottoja, jotta he voivat perustaa omia yrityksiä, ja myös mikroyritysten mahdollisuuksia saada tällaisia luottoja sekä vähentämään siten nykyisestä rahoitus- ja talouskriisistä johtuvaa työttömyyttä ja köyhyyttä.

Mikrorahoitusjärjestelyssä voitaisiin käyttää olemassa olevia ESR:n rakenteita ja yhteisön muiden aloitteiden, kuten Jeremie- ja Jasmine-aloitteiden, tukitoimia. Alkuperäisistä 100 miljoonan euron varoista, jotka on komission ehdotuksen mukaisesti tarkoitettu kohdentaa uudelleen Progress-ohjelmasta, voi luultavasti kertyä vipuvaikutuksen ansiosta yli 500 miljoonaa euroa, ja tämän ansiosta voitaisiin edistää yksittäisten jäsenvaltioiden kansantalouksien elpymistä.

*
* *

Kysymyksen nro 12 esittäjä Laima Liucija Andrikiene (H-0389/09)

Aihe: Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen toiminta ja sen vaikutukset Euroopan neuvoston jäsenvaltioissa

Euroopan unioni on Euroopan neuvoston tärkein institutionaalinen kumppani sekä poliittisella että teknisellä tasolla. Niiden yhteisenä tavoitteena on lujittaa Euroopan yhteistä oikeudellista aluetta ja kehittää johdonmukainen perusoikeuksien suojelujärjestelmä, jonka perustana ovat ihmisoikeuksia, oikeusvaltiota ja demokratiaa koskevat vaatimukset kaikkialla Euroopassa. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on yksi niistä instituutioista, jotka on perustettu yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Sen tehtävänä on erityisesti suojella kaikkien Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden kansalaisten ihmisoikeuksia.

Tuomioistuimen toiminnassa on valitettavasti ollut puutteita. Tuomioistuimessa on vireillä noin 100 000 tapausta, joista 60 000 koskee Romaniaa, Ukrainaa, Turkia ja Venäjää (noin 20 000 tapausta koskee pelkästään Venäjää). Lisäksi joka kuukausi tulee vireille 2 000 uutta tapausta, ja tapausten käsittely tuomioistuimessa kestää nykyisin seitsemän vuotta. Ihmisoikeusloukkauksia omassa maassaan kokeneet kantajat joutuvat sen vuoksi odottamaan oikeuden toteutumista lähes kymmenen vuotta. Tuomioistuimen hitaat menettelyt loukkaavat kantajien oikeutta nopeaan ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin. Eräiden asiantuntijoiden mukaan tilanne on kriittinen. Ellei ratkaisua löydetä lähitulevaisuudessa, tuomioistuin menettää uskottavuutensa.

Miten neuvosto arvioi kyseisen tilanteen? Millaisia toimia neuvosto aikoo toteuttaa, jotta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen toimintaa voidaan parantaa tai helpottaa? Mitä EU:n jäsenvaltiot voisivat tehdä asiassa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto on hyvin selvillä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista vaikeuksista ja on erittäin huolissaan tämän tilanteen seurauksista. Tämä tilanne johtuu ennen kaikkea siitä, ettei Venäjä ole ratifioinut Euroopan ihmisoikeussopimuksen 14. pöytäkirjaa, joka koskee Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tehokkuutta. Euroopan ihmisoikeussopimuksen 14. pöytäkirja, jossa määrätään ihmisoikeustuomioistuimen menettelyjen yksinkertaistamisesta ja jolla pyritään vähentämään sen käsiteltävänä olevien asioiden ruuhkautumista, voi tulla voimaan vasta sitten, kun kaikki Euroopan neuvoston jäsenvaltiot ovat ratifioineet sen.

Euroopan unioni ottaa 14. pöytäkirjan ratifioinnin säännöllisesti esiin Venäjän kanssa käymänsä poliittisen vuoropuhelun kaikilla tasoilla. Venäjä on reagoinut viime aikoina myönteisemmin siihen mahdollisuuteen, että Venäjän parlamentti ratifioisi edellä mainitun pöytäkirjan. On merkkejä siitä, että ratifiointi voisi tapahtua vuoden 2009 loppuun mennessä.

EU:n jäsenvaltiot pyrkivät edelleen kaikkiin mahdollisiin keinoin auttamaan ihmisoikeustuomioistuinta, myös hyväksymällä väliaikaisesti 14 bis -pöytäkirjan ja sopimuksen 14. pöytäkirjan tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta. Euroopan ihmisoikeussopimuksen 14 bis -pöytäkirjaa sovelletaan 14. pöytäkirjan ratifioineisiin Euroopan neuvoston jäsenvaltioihin ja edellä mainittua sopimusta niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat ilmoittaneet olevansa halukkaita noudattamaan sitä. Sekä 14 bis -pöytäkirjassa että väliaikaista soveltamista koskevassa sopimuksessa otetaan käyttöön samat kaksi menettelyyn liittyvää toimenpidettä, jotka koskevat kanteita tarkastelevien sekä niiden tutkittavaksi ottamisesta ja hyväksyttävyydestä päättävien tuomarien määrää. Nämä toimet sisältyivät jo 14. pöytäkirjaan, ja niillä on tarkoitus lisätä ihmisoikeustuomioistuimen kapasiteettia asioiden käsittelyssä. Ihmisoikeustuomioistuimen olisi todellakin pystyttävä näiden toimien avulla käsittelemään yhä suurempia kannemääriä ja selviytymään yhä suuremmista asiaruuhkista.

Jäsenvaltiot ja muut kuitenkin myöntävät laajalti, että tämän asian hyväksi on tehtävä enemmän. EU suhtautuu näin ollen myönteisesti Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tulevaisuutta käsittelevään korkean tason konferenssiin, joka järjestetään ensi vuoden helmikuussa Interlakenissa Sveitsin toimiessa Euroopan neuvoston

ministerikomitean puheenjohtajana. EU osallistuu aktiivisesti konferenssin valmisteluihin ja pitää sitä Euroopan neuvoston ensisijaisena tavoitteena.

*
* *

Kysymyksen nro 13 esittäjä Justas Vincas Paleckis (H-0392/09)

Aihe: Energiaperuskirjan ratifioiminen

Venäjä allekirjoitti vuonna 1994 yhdessä 50 muun maan kanssa energiaperuskirjaa koskevan sopimuksen ja siihen liittyvät asiakirjat, mutta peruskirjaa ei ole toistaiseksi ratifioitu Moskovassa. Venäjä kieltäytyi elokuussa virallisesti ratifioimasta kyseistä sopimusta ja siinä olevaa pöytäkirjaa, jossa käsitellään energiatehokkuutta ja siihen kytkeytyviä ympäristönäkökohtia. Valko-Venäjä ja Norja ovat myös jättäneet energiaperuskirjan ratifioimatta.

EU on pyrkinyt vuodesta 2000 lähtien turhaan siihen, että Venäjä peruskirjan ratifioituaan tekisi tarvittavat investoinnit energiatekniikan kehittämiseksi, purkaisi energianjakelun monopolin ja vapauttaisi energiemarkkinoihin kytkeytyvät investoinnit.

EU:n tasolla taas on tunnustettu toistuvasti energiaperuskirjaa koskevan sopimuksen merkitys ja se, että kaikkien sen allekirjoittaneiden maiden on huolehdittava velvoitteistaan.

Mitä muita toimia voidaan neuvoston mielestä toteuttaa, jotta varmistetaan, että määräykset pannaan täytäntöön?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Puheenjohtajavaltio muistuttaa yhteisön kannasta, jonka mukaan Venäjän on ratifioitava energiaperuskirja ilman uudelleenneuvottelua. Tämä kanta on toistettu jokaisessa EU:n ja Venäjän välisen energiavuoropuhelun kokouksessa. EU pitää valitettavana, että Venäjä päätti edetä toiseen suuntaan ja peruuttaa energiaperuskirjan allekirjoittamisen.

Yhteisö on valmis tarkastelemaan asianmukaisia keinoja, joilla Venäjää voitaisiin kannustaa osallistumaan energiaperuskirjaprosessiin. Yhteisö aikoo siksi vastedeskin edistää arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien määräysten – ja energiaperuskirjan keskeisten periaatteiden – täytäntöönpanoa EU:n ja Venäjän uudesta kumppanuus- ja yhteistyösopimuksesta parhaillaan käytävien neuvottelujen sekä EU:n ja Venäjän välisen energiavuoropuhelun yhteydessä.

Mitä tulee muihin arvoisan jäsenen mainitsemiin valtioihin, jotka eivät ole vielä ratifioineet energiaperuskirjaa, neuvosto korostaa, että erityistapauksen muodostaa Norja, joka Euroopan talousalueen jäsenenä varmasti soveltaa yhteisön energiasäännöstöä.

Neuvosto muistuttaa, että Valko-Venäjä kuuluu itäiseen kumppanuuteen, jonka yhteydessä, erityisesti sen energiavarmuutta käsittelevässä foorumissa, keskustellaan parhaillaan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista määräyksistä.

*
* *

Kysymyksen nro 14 esittäjä Sabine Lösing (H-0394/09)

Aihe: Lissabonin sopimuksen 41 artiklan 3 kohta (käynnistysrahasto)

Miten Lissabonin sopimuksen hyväksyminen vaikuttaa asevarustelua koskevan talousarvion (käynnistysrahasto) valvontaa koskevaan toimivaltaan? Perinteisestihän tämä toimivalta kuuluu parlamentille.

EU:n talousarvion varojen nopea käyttäminen on mahdollista konsolidoidun sopimuksen 41 artiklan 3 kohdan nojalla. Koskeeko tämä myös nykyisiä talousarvion varoja?

Pitäkö paikkansa, että neuvosto voi sopimuksen tultua voimaan päättää määränemmistöllä käynnistysrahaston suuruudesta ja käytöstä siten, että parlamentilla ei ole enää asian suhteen valvontamahdollisuuksia (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 41 artiklan 3 kohta)?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Lissabonin sopimuksella, 41 artiklan 3 kohdassa määrätään käynnistysrahastosta, josta rahoitetaan "42 artiklan 1 kohdassa ja 43 artiklassa tarkoitettujen tehtävien valmistelutoimet, joita ei oteta menoina unionin talousarvioon". Tämä rahasto koostuu jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista.

Lisäksi 41 artiklassa määrätään, että neuvosto tekee määränemmistöllä päätökset, joilla vahvistetaan rahaston perustamista ja rahoittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti rahastolle myönnettävän rahoituksen määrät sekä rahaston hoitoa ja varainhoidon valvontaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

EU:n nykyisen talousarvion määrärahoihin sisältyy joitakin kohtia, jotka liittyvät yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan yhteydessä toteuttavien toimien valmisteluun. Voimassa oleviin varainhoitosääntöihin ei kuitenkaan sisälly mitään erityismääräyksiä määrärahojen nopeasta käyttöön saamisesta.

*
* *

Kysymyksen nro 15 esittäjä Anna Hedh (H-0395/09)

Aihe: Tukholman ohjelma ja lasten oikeudet

Puheenjohtajavaltio Ruotsin ehdotuksessa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevaksi monivuotiseksi ohjelmaksi (Tukholman ohjelma) ei viitata lainkaan lasten oikeuksia koskevan EU:n strategian kehittämiseen, joka on mainittu erityisesti komission tiedonannon (KOM(2009)0262) lasten oikeuksien edistämistä koskevan ensisijaisten tavoitteiden luettelossa. Kyseisellä ensisijaisella tavoitteella on keskeinen merkitys ehdotetun 2 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan ja Lissabonin sopimuksen 3 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanon takaamisen kannalta. Näissä artikloissa todetaan, että EU:n on edistettävä lasten oikeuksien suojelua. Onko olemassa jokin erityinen syy siihen, että tämä ensisijainen tavoite on poistettu, ja aikooko neuvosto sisällyttää sen tekstiin lasten oikeuksia koskevien sitoumusten asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että lasten oikeuksia on tärkeää edistää. Neuvosto huomauttaa näin ollen arvoisalle jäsenelle, että lapsen oikeudet ja lapsen oikeuksia koskeva EU:n strategia sisältyvät ehdotukseen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevaksi monivuotiseksi ohjelmaksi (Tukholman ohjelma).

Ehdotuksen 2.3.2 luku on omistettu kokonaan lapsen oikeuksille, ja siinä korostetaan, että ne koskevat kaikkia EU:n politiikkoja. Lapsen oikeudet on otettava järjestelmällisesti ja strategisesti huomioon, ja komission tiedonantoon "Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia" (2006) sisältyy asiaa koskevia tärkeitä näkökohtia. Huomiota on kiinnitettävä etenkin sellaisiin lapsiin, jotka ovat erityisen haavoittuvaisia. Tällaisia ovat erityisesti vailla huoltajaa olevat alaikäiset maahanmuuttopolitiikan yhteydessä sekä ihmiskaupan ja seksuaalisen riiston ja hyväksikäytön uhreiksi joutuneet lapset.

On kuitenkin korostettava, että neuvoston elimet keskustelevat edelleen tästä monivuotista ohjelmaa koskevasta ehdotuksesta, eikä neuvosto voi ennakoida sen lopullista sisältöä, ennen kuin työ on saatettu päätökseen.

*
* *

Kysymyksen nro 16 esittäjä Liam Aylward (H-0396/09)**Aihe: Innovoiva rahoitus**

Neuvosto totesi viimeisimmässä kokouksessaan, että ilmastorahoituksen tuloksellisuus ei saisi haitata jatkuvaa edistymistä kohti vuosituhanneen kehitystavoitteita. Voiko neuvosto antaa yksityiskohtaisempia tietoja siitä, miten ”innovoiva rahoitus” voi olla tärkeää sekä vuosituhattavoitteiden tukemisen että ilmastorahoituksen kannalta?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Ilmastomuutoksesta on tullut maailmanlaajuinen haaste. Sen seuraukset ovat jo nähtävissä, ja nyt tarvitaan välitöntä toimintaa. Valtioiden ja hallitusten päämiehet vahvistivat lokakuussa pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa tulevaa Kööpenhaminan kokousta koskevan EU:n kannan. Eurooppa-neuvosto totesi jälleen, että EU haluaa toimia määrätietoisesti johtoasemassa ja edistää maailmanlaajuisen, kunnianhimoisen ja kattavan sopimuksen aikaansaamista. EU on valmis huolehtimaan kohtuullisesta vastuusuudesta Kööpenhaminassa, mutta EU:n yksin toteuttamat toimet eivät riitä, ja rahoituksesta sopiminen on keskeinen osa Kööpenhaminan sopimusta. Lisäksi myönsimme, että on laadittava järjestelyjä, jotta uusia ja kestäviä investointeja sekä eri lähteistä saatavaa rahoitusta, myös innovatiivisia rahoitusmuotoja, voidaan hyödyntää mahdollisimman tehokkaasti. Lokakuussa kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi yleisemmin, että ”innovoiva rahoitus voi auttaa varmistamaan ennustettavia rahoitusvirtoja kestävästä kehitystä varten varsinkin köyhimmille ja haavoittuvimmille maille”.

Koko kansainvälinen yhteisö tietää nyt, että ilmastomuutoksen vaikutus vaarantaa edistymisen kohti vuosituhattavoitteita. Ilmastomuutos liittyy siksi sekä kehitysyhteistyöhön että ympäristöön. Ilmastomuutos sisältyy seitsemänteen vuosituhattavoitteeseen, mutta on selvää, että se liittyy muihin kehitysyhteistyötä koskeviin asioihin, etenkin köyhyyteen ja nälkään. Torjumalla ilmastomuutoksen kielteisiä vaikutuksia voitaisiin parantaa elintarviketurvaa ja vähentää köyhyyttä, kuten ensimmäisessä vuosituhattavoitteessa todetaan.

Lokakuussa kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi selkeästi, että ”kaikkien kansainvälisten osapuolten olisi sitouduttava ilmastorahoituksen tuloksellisuuden ohella siihen, että kyseinen rahoitus ei haittaa eikä vaaranna köyhyyden torjumista eikä jatkuvaa edistymistä kohti vuosituhattavoitteita”.

On erityisen tärkeää, että valtiot itse johtavat ilmastomuutoksen torjuntatoimia ja että toimet perustuvat selkeästi kumppanivaltioiden tarpeisiin, näkemyksiin ja painopisteisiin. Kansalliset kestävä kehityksen strategiat, köyhyyden vähentämistä koskevat strategiat sekä niihin liittyvät ilmastomuutosta koskevat toimet ja välineet on otettava huomioon (jos sellaisia on olemassa).

Kehitysmaiden on laadittava ja toteutettava kansalliset ilmastomuutosstrategiansa sekä varmistettava, että ne liitetään täysimääräisesti toimiin, suunnitelmiin ja ohjelmiin kaikilla merkityksellisillä aloilla (esimerkiksi maataloudessa ja maaseudun kehittämisessä sekä vesivarojen hallinnassa). Rahoittajien näkökulmasta katsottuna strategioiden olisi tietenkin oltava kehityspolitiikan johdonmukaisuutta ja avun tuloksellisuutta koskevien periaatteiden mukaisia.

Kaikkien valtioiden on näin ollen sitouduttava tehostamaan ilmastomuutoksen ja kehityksen suunnittelun välistä yhteyttä sekä maksimoimaan köyhyyden vähentämisen sekä ilmastomuutoksen hillitsemisen ja ilmastomuutokseen sopeutumisen välinen synergia.

*
* *

Kysymyksen nro 17 esittäjä Jim Higgins (H-0400/09)**Aihe: EU:n työttömyys**

Onko neuvosto huolissaan siitä, että työpaikkoja valuu EU:sta Kaukoidän maihin, Kiinaan ja Intiaan, ja onko olemassa politiikkaa, jolla pyritään laatimaan johdonmukainen strategia, jotta voidaan luoda kilpailukykyisempi ja houkuttelevampi ympäristö työpaikkojen luomiseksi EU:n sisällä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Arvoisa parlamentin jäsen on esittänyt erittäin ajankohtaisen kysymyksen, joka koskee johdonmukaista strategiaa, jolla voidaan luoda kilpailukykyisempi ja houkuttelevampi ympäristö työpaikkojen luomiseksi globalisoituneessa taloudessa EU:n sisällä.

Neuvosto toistaa näkemyksensä, jonka mukaan avoin globaali talous tarjoaa uusia mahdollisuuksia edistää kasvua ja kilpailukykyä myös Euroopassa⁽⁵⁾. Tässä yhteydessä neuvosto erityisesti muistuttaa sitoumuksestaan toteuttaa EU:n sisäisiä ja ulkoisia politiikkoja johdonmukaisesti siten, että globalisaatiosta voidaan hyötyä mahdollisimman paljon ja pitää sen kustannukset mahdollisimman alhaisina⁽⁶⁾.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 125 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot ja yhteisö pyrkivät kehittämään yhteensovittettua työllisyysstrategiaa ja erityisesti edistämään ammattitaitoisen, koulutetun ja mukautumiskykyisen työvoiman sekä talouden muutoksiin reagoivien työmarkkinoiden kehittymistä. Täyttääkseen tämän perustamissopimuksessa asetetun edellytyksen Euroopan unioni laati vuonna 1997 Euroopan työllisyysstrategian, joka on vuosien kuluessa liitetty yhä tiiviimmin unionin muihin strategioihin ja josta tuli vuonna 2000 osa Lissabonin strategiaa. Tärkeä osa Euroopan työllisyysstrategiaa ovat niin kutsutut yhdennetyt suuntaviivat, jotka neuvosto laatii EY:n perustamissopimuksen 128 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon työllisyyspolitiikassaan.

Nykyiset yhdennetyt suuntaviivat, joihin sisältyy makrotalouteen, mikrotalouteen ja työllisyyteen liittyviä näkökohtia, ovat voimassa vuoteen 2010 asti. Kasvu ja työllisyys ovat kaikkien suuntaviivojen yleisinä tavoitteina, mutta voidaan katsoa, että joissakin suuntaviivoissa käsitellään tarkemmin kilpailukykyisemmän ja houkuttelevamman ympäristön luomista työpaikkojen perustamiseksi EU:n sisällä, kuten kasvun ja työllisyyden edistämistä kohdentamalla resursseja tehokkaasti, tutkimukseen ja kehitykseen investoimista, kaikkien innovointimuotojen edistämistä, EU:n teollisuusperustasta johtuvien kilpailualueiden vahvistamista, yrittäjäkulttuurin edistämistä, pk-yrityksiä tukevan ympäristön luomista, työmarkkinoiden toimintaa, työvoimakustannusten kehitystä sekä palkanmääritysmekanismeja.

Odotamme komission tiedonantoa tulevasta strategiasta.

Erityisesti vuoden 2010 jälkeisestä Euroopan työllisyysstrategiasta todettakoon, että neuvoston on tarkoitus järjestää 30. marraskuuta 2009 poliittinen keskustelu, jonka aiheena on ”kriisistä elpyminen ja vuoden 2010 jälkeisen Lissabonin strategian valmistelu”. Valmistellakseen tätä neuvoston keskustelua työllisyyskomitea on jo antanut lausunnon, joka koskee Euroopan työllisyysstrategiaa vuoden 2010 jälkeisen Lissabonin strategian puitteissa⁽⁷⁾. Tässä lausunnossa työllisyyskomitea katsoo, että sekä kysyntä- että tarjontapuolelle kohdistuvien työmarkkinauudistusten avulla olisi luotava enemmän ja laadukkaampia työpaikkoja kaikille.

*
* *

Kysymyksen nro 18 esittäjä Ryszard Czarnecki (H-0406/09)

Aihe: Venäjä – vaarallinen maa toimittajille

Mikä on neuvoston reaktio siihen, että tuoreimmissa toimittajaliittojen raporteissa Venäjä määritellään yhdeksi maailman vaarallisimmista maista toimittajien kannalta, erityisesti kun otetaan huomioon viime vuosina tapahtuneet lukuisat toimittajien murhat ja pahoinpitelyt?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

⁽⁵⁾ Ks. esim. talouspolitiikan laajat suuntaviivat, EUVL 205, 6.8.2005, s. 28, suuntaviivan nro 13 johdanto.

⁽⁶⁾ Ks. neuvoston päätelmät, 3.3.2003 (4 kohta) ja neuvoston päätelmät ”Ihmisarvoinen työ”, 30.11/1.12.2006.

⁽⁷⁾ Asiakirja 15529/09.

(EN) EU on tunnetusti sitoutunut kunnioittamaan ihmisoikeuksia. Se vaati ulkosuhteissaan jatkuvasti ihmisoikeuksien täysimääräistä kunnioittamista. Puheenjohtajavaltio tietää erittäin hyvin, että monet parlamentin jäsenet ovat huolissaan Venäjän ihmisoikeustilanteesta, ja olemme siitä aivan yhtä huolissamme, kuten totesimme parlamentin täysistunnossa taannoin käydyssä EU:n ja Venäjän huippukokousta koskevassa keskustelussa. Neuvosto on tietoinen Kansainvälisen journalistiliiton, toimittajien suojelukomitean ja muiden kansainvälisten kansalaisjärjestöjen tuoreista raporteista, jotka koskevat toimittajiin ja ihmisoikeuksien puolustajiin Venäjällä, erityisesti Pohjois-Kaukasuksella, kohdistuvia vaaroja ja väkivaltaisuuksia.

Kuten puheenjohtajavaltio jo totesi Etyjissä 3. syyskuuta, olemme samaa mieltä siitä, että niin kauan kuin rikokset jäävät ratkaisematta Venäjällä vallitsee rankaisemattomuuden ilmapiiri, ja rikollisista tuntuu, että he voivat jatkaa tällaisia tekoja. Toimittajiin ja ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuvat hyökkäykset vaarantavat erityisesti demokratian, ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja oikeusvaltion periaatteet.

Puheenjohtajavaltio tuomitsi julkisesti ja päättäväisesti Euroopan unionin jäsenvaltioiden puolesta toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien toistuvat uhkailut ja murhat sekä heihin kohdistuvat hyökkäykset Venäjällä, erityisesti Pohjois-Kaukasuksella, ja kehotti Venäjän viranomaisia tutkimaan kyseiset tapaukset nopeasti ja perusteellisesti sekä saattamaan tekijät oikeuteen.

Euroopan unioni tuo sekä kahdenvälisissä että monenvälisissä yhteyksissä usein esiin huolenaiheensa, jotka liittyvät ihmisoikeuksien puolustajien turvallisuuteen ja rankaisemattomuuden ilmapiiriin Venäjällä. Tukholmassa pidetyssä EU:n ja Venäjän välisessä huippukokouksessa puheenjohtajavaltio totesi olevansa yhä enemmän huolissaan ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta Venäjällä. Venäjän kanssa Tukholmassa 4.–5. marraskuuta 2009 käydyissä ihmisoikeusneuvotteluissa käsiteltiin laajasti sananvapautta ja ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta erityisesti Pohjois-Kaukasuksella. EU:n ja Venäjän välisessä poliittisessa vuoropuhelussa Euroopan unioni pyysi tietoja toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien yksittäisiä murhatapauksia koskevista tutkimuksista. Euroopan unioni seuraa edelleen Venäjällä järjestettäviä tunnettujen ihmisoikeuksien puolustajien ja toimittajien oikeudenkäyntejä.

Puheenjohtaja on myös järjestänyt Venäjän ja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen kanssa useita kokouksia, joissa on käsitelty Pohjois-Kaukasuksella viime aikoina lisääntyneitä ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuvaa väkivaltaa. Puheenjohtaja osallistui myös Tukholmassa 27.–28. lokakuuta 2009 järjestettyyn kansalaisjärjestöjen konferenssiin, jossa laadittiin EU:n toimintaa koskevia suosituksia.

Euroopan unioni ehdotti, että Venäjän kanssa tehdään yhteistyötä konkreettisissa hankkeissa, jotta toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien tilanne parantuu. Voin vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvosto on sitoutunut jatkamaan toimiaan Venäjän ihmisoikeustilanteen parantamiseksi.

*
* *

Kysymyksen nro 19 esittäjä Sławomir Witold Nitras (H-0409/09)

Aihe: Euroopan unionin Itämeren alueen strategian muuttaminen

Haluaisin pyytää Euroopan unionin puheenjohtajavaltio Ruotsia tarkastelemaan mahdollisuutta muutosten tekemiseksi Euroopan unionin Itämeren alueen strategiaan ja siihen liittyvään toimintasuunnitelmaan. Olisiko mahdollista luopua periaatteesta, jonka mukaan tukea voivat saada ainoastaan hankkeet, jotka on jo käynnistetty ja hyväksytty kun otetaan huomioon, että kyseinen periaate otettiin käyttöön ilman niiden osapuolien kuulemista, joita tämä strategia koskee? Katson, että kuljetusinfrastruktuureja koskevaan Phare-ohjelmaan olisi sisällyttävä liikennekäytävä Keski-Euroopasta CETC-ROTUE65, joka yhdistää Skandinavian Itämeren kautta – sekä CETC-aloitteeseen osallistuvat alueet Puolassa, Tšekin tasavallassa, Slovakiassa, Unkarissa ja Kroatiaassa – Adrianmereen.

Edellä esitetyn johdosta kysyn, mikä on puheenjohtajavaltion kanta Keski-Euroopan liikenneväylän sisällyttämisestä mainittuun asiakirjaan? Aikooko neuvosto toteuttaa toimia tässä asiassa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto esitti 26. lokakuuta 2009 pitämässään kokouksessa päätelmät EU:n Itämeri-strategiasta. Lokakuun 29. ja 30. päivänä kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi tämän strategian ja neuvoston

päätelmät sekä pyysi komissiota toimittamaan neuvostolle strategian täytäntöönpanoa koskevan tilannekatsauksen kesäkuuhun 2011 mennessä.

Päätelmissään neuvosto muun muassa pyysi komissiota tarkistamaan strategiaa ja tarvittaessa ajantasaistamaan sitä säännöllisesti sekä tekemään tarvittavat muutokset myös toimintasuunnitelmaan, joka on osa kyseistä strategiaa.

Toimintasuunnitelma on jatkuvasti muuttuva asiakirja. Hankkeita poistetaan onnistuneen täytäntöönpanon jälkeen, ja uusia hankkeita kehitetään ja lisätään.

Kaikki ehdotukset hankkeiden lisäämisestä olemassa olevaan toimintasuunnitelmaan on toimitettava komission käsiteltäväksi.

Komissio on parhaillaan perustamassa kaikista EU:n jäsenvaltioiden lähettämistä virkamiehistä koostuvan korkean tason työryhmän, jota kuullaan strategiaan ja toimintasuunnitelmaan tehtävien tarkistusten yhteydessä. Vuosifoorumi takaa lisäksi alueen kaikkien tasojen asianosaisten toimijoiden osallistumisen. Puheenjohtajavaltio ei ole toistaiseksi vahvistanut kantaansa mainitusta hankkeesta.

*
* *

Kysymyksen nro 20 esittäjä Pat the Cope Gallagher (H-0411/09)

Aihe: Lähi-idän rauhanprosessi

Voiko neuvosto antaa uuden arvion Lähi-idän rauhanprosessin tämänhetkisestä tilasta?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Israelin ja Palestiinan välisten rauhanneuvottelujen jatkamisella on edelleen ratkaiseva merkitys. Neuvosto on kehottanut painokkaasti molempia osapuolia ryhtymään välittömästi toimiin rauhanneuvottelujen aloittamiseksi uudelleen ottaen huomioon aikaisemmat sopimukset ja yhteisymmärrykset ja vedonnut molempiin osapuoliin, jotta ne panisivat täytäntöön tiekartan mukaiset velvoitteensa. Neuvosto katsoo, että kaikkien toimijoiden on pyrittävä luomaan neuvottelujen uudelleen aloittamista edistävä ilmapiiri, ja tukee edelleen Yhdysvaltojen tämänsuuntaisia toimia.

Neuvosto on edelleen erittäin huolissaan siirtokuntatoiminnasta sekä rakennusten purkamisesta ja tyhjentämisestä miehitetillä palestiinalaisalueilla, myös Itä-Jerusalemossa. Neuvosto kehottaa Israelin hallitusta lopettamaan välittömästi siirtokuntatoiminnan, myös Itä-Jerusalemossa, luonnollinen kasvu mukaan luettuna, sekä purkamaan maaliskuun 2001 jälkeen rakennetut siirtokunnat. Neuvoston mielestä siirtokunnat ovat kansainvälisen oikeuden mukaan laittomia ja estävät rauhan. Neuvosto on myös pyytänyt, että palestiinalaisviranomainen pyrkii edelleen kaikin tavoin parantamaan yleistä järjestystä.

Euroopan unioni on edelleen huolissaan Gazan humanitaarisesta tilanteesta ja vaatii Gazan rajanylityspaikkojen avaamista välittömästi ja ehdoitta humanitaarisen avun, kauppatavaroiden ja väestön liikkumista varten. On mahdollistettava jälleenrakennus ja talouden elpyminen. Neuvosto kehottaa siepattua israelilaista sotilasta Gilad Shalitia hallussaan pitäviä vapauttamaan hänet viipymättä.

Neuvosto on ilmaissut edelleen kannustavansa presidentti Mahmud Abbasia sekä kannattavansa Egyptin ja Arabiliiton välityspyrkimyksiä. Palestiinalaisten keskinäisten erimielisyyksien voittaminen auttaisi estämään Länsirannan ja Gazan syvemmän jakautumisen ja säilyttämään mahdollisuuden tulevan Palestiinan valtion yhtenäisyyden palauttamiseen. Neuvosto vetoaa kaikkiin palestiinalaisiin, jotta löytyisi yhteinen väkivallasta luopumiseen pohjautuva perusta Gazan tilanteen parantamiseksi ja uusien vaalien järjestämiseksi.

EU on kehottanut arabimaita ja muita kumppaneita suhtautumaan sekä poliittisesti että rahoituksellisesti myönteisesti palestiinalaisviranomaisen avustamiseen tiekartan määräysten mukaisesti. EU korostaa arabien rauhanaloitteen tärkeyttä sekä pyytää Israelia ja kaikkia arabimaita ryhtymään luottamusta lisääviin toimiin keskinäisen epäluottamuksen murtamiseksi ja konfliktinratkaisua edistävän ilmapiiriin luomiseksi.

On pyrittävä löytämään samanaikaisesti ratkaisuja useisiin eri konflikteihin, myös pysyvä ratkaisu Israelin ja Syyrian sekä Israelin ja Libanonin välisiin konflikteihin, jolloin syntyy keskinäisesti vahvistavia prosesseja. Tämän osalta EU odottaa Syyrian ja Israelin aloittavan rauhanneuvottelut uudelleen.

*
* *

Kysymyksen nro 21 esittäjä Antonio Cancian (H-0413/09)

Aihe: Uskonnollisten symbolien esilläpito julkisilla paikoilla

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimien hyväksyi 3. marraskuuta 2009 italialais-suomalaisen kansalaisen valituksen, jolla pyrittiin poistamaan krusifiksit kouluista. Samantyyppisiä tapauksia on ollut Espanjassa, Saksassa, Ranskassa ja Italiassa, jossa korkein hallinto-oikeus päätti vuonna 1988, että krusifiksi ei ole pelkästään kristillinen symboli, vaan sillä on lisäksi tietystä uskontokunnasta riippumaton merkitys. Onko neuvosto tietoinen, että Strasbourgin tuomioistuimen hyväksymä periaate saattaa asettaa kyseenalaiseksi uskonnollisten ja kulttuuristen symbolien, jopa katoliseen mariaaniseen symboliikkaan perustuvan EU:n lipun, esilläpidon julkisilla paikoilla?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Arvoisa parlamentin jäsen viittaa Strasbourgissa toimivan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioon. Neuvoston tehtävänä ei ole esittää huomautuksia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen antamasta tuomiosta.

Haluan kuitenkin tässä yhteydessä esittää Eurooppa-neuvoston EU:n lipulle laatiman symbolikuvauksen:

”Taivaansinisellä pohjalla olevat Euroopan kansoja edustavat tähdet muodostavat ympyrän, joka on yhtenäisyyden vertauskuva. Tähtien lukumääräksi on vahvistettu kaksitoista, joka on täydellisyyden vertauskuva. Samoin kuin eläinradan kaksitoista merkkiä edustavat koko universumia kaksitoista kultaista tähteä edustavat Euroopan kaikkia kansoja – myös niitä, jotka eivät voi vielä osallistua Euroopan yhtenäiseen ja rauhanomaiseen rakentamiseen.”

*
* *

Kysymyksen nro 22 esittäjä Mairead McGuinness (H-0415/09)

Aihe: EU:n valvonta Euroopan pankkialalla

Voiko neuvosto kertoa yksityiskohtaisesti, mitä valvontavaltuuksia Euroopan unionilla on tällä hetkellä pankkialalla, miten kyseiset toimivaltuudet ovat rakentuneet ja pitääkö neuvosto järjestelmää toimivana? Mitä muita valvontaa koskevia toimivaltuuksia neuvosto mahdollisesti pitää tarpeellisina pankkialalla?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) EY:n perustamissopimuksen 105 artiklan 5 kohdan mukaan Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävänä on myötävaikuttaa luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan liittyvän toimivaltaisten viranomaisten politiikan moitteettomaan harjoittamiseen. Muiden valvontavaltuuksien antaminen Euroopan keskuspankille edellyttäisi saman artiklan 6 kohdassa olevan valtuutuslausekkeen soveltamista. Pankkialan valvonta on siksi toistaiseksi ollut pääasiassa jäsenvaltioiden vastuulla.

Tässä yhteydessä Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea (CEBS) antaa Euroopan komissiolle neuvontaa pankkialan valvontaan liittyvissä poliittisissa ja sääntelyä koskevissa asioissa sekä edistää yhteistyötä ja valvontakäytäntöjen lähentämistä koko Euroopan unionissa. EKPJ (Euroopan keskuspankkijärjestelmä), EKP mukaan luettuna, ja CEBS eivät voi kuitenkaan valvoa pankkialaa suoraan.

Kesäkuussa 2009 Eurooppa-neuvosto totesi, että finanssikriisi on osoittanut selvästi, että rahoituslaitosten sääntelyä ja valvontaa on tehostettava sekä Euroopassa että maailmanlaajuisesti.

Samassa yhteydessä Eurooppa-neuvosto myös suosittelee, että perustetaan Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka käsittää kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista ja jonka tarkoituksena on parantaa kansallisen valvonnan laatua ja johdonmukaisuutta, lujittaa rajatylittävien yritysyhdistysten valvontaa perustamalla valvontakollegioita ja perustaa eurooppalainen yhteinen säännöstö, jota sovelletaan kaikkiin sisämarkkinoilla toimiviin rahoituslaitoksiin. Eurooppa-neuvosto totesi lisäksi seuraavaa: ”Eurooppa-neuvosto on yhtä mieltä siitä, että Euroopan finanssivalvojen järjestelmällä tulisi olla sitovat ja oikeasuhteiset päätöksentekovaltuudet sen suhteen, täyttävätkö valvojat yhteisen säännöstön ja asiaankuuluvan yhteisön lainsäädännön vaatimukset, ja siinä tapauksessa, että vallitsee erimielisyys koti- ja isäntävaltion valvojen välillä, myös valvontakollegioissa. Euroopan valvontaviranomaisilla olisi oltava myös valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia.”

Komissio esitti tämän vuoden syyskuussa neuvostolle ja parlamentille Euroopan pankkiviranomaisen perustamista koskevan ehdotuksen osana yleistä lainsäädäntöpakettia, joka koskee EU:n uutta finanssivalvonnan rakennetta.

Tämän parhaillaan parlamentin ja neuvoston käsiteltävänä olevan ehdotuksen tavoitteena on tiukentaa pankkialan valvontajärjestelyjä Jacques de Larosièren johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän antamien suositusten mukaisesti.

Koska näissä lainsäädäntöehdotuksissa noudatetaan yhteispäätösmenettelyä, neuvosto tekee parlamentin kanssa tiivistä yhteistyötä, jotta ehdotukset saadaan hyväksytyä mahdollisimman pian ensimmäisessä käsittelyssä.

*
* *

Kysymyksen nro 23 esittäjä Charalampos Angourakis (H-0420/09)

Aihe: Välikohtausten torjuntatoimet kansainvälisen ilmastonmuutoshuippukokouksen alla

Tanskan viranomaiset pyrkivät ehkäisemään kaiken protestoinnin kansainvälisen ilmastonmuutoshuippukokouksen yhteydessä ja ajavat sen vuoksi uusia, entistäkin kovempia tukahduttamistoimia, jotka loukkaavat räikeästi keskeisiä demokraattisia oikeuksia.

Hallituksen ehdotusten mukaan annetaan mahdollisuus 12 tunnin pituiseen pidätykseen, 40 vuorokauden mittaisen vankeusrangaistuksen määräämiseen ”poliisin työn estämisestä” ja enimmillään 1 000 euron suuruisiin rahasakkoihin ”kurittomasta käyttäytymisestä” sekä ”osallistumisesta kokoontumisiin, jotka ovat poliisin arvion mukaan epäilyttäviä”. Lisäksi ehdotetaan enintään 50 vuorokauden pituista vankeusrangaistusta yleisen järjestyksen häiritsemisestä ja materiaalien vahinkojen aiheuttamisesta. Ehdotetaan myös poliisin varustuksen vahvistamista videokameroilla ja sellaisten alueiden videoseurannalla, joilla poliisi arvioi sattuvan välikohtauksia, ja keskustelua käydään myös siitä, että ulkomaalaisilta aktivisteilta evättäisiin pääsy Kööpenhaminaan ja osallistuminen mielenosoituksiin.

Voisiko neuvosto kertoa, onko se tietoinen näistä tai muista toimista? Onko EU:n jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden poliisivoimia, virkavaltaa tai muita mellakoiden torjumiseen tarkoitettuja voimia koordinoitu keskenään? Miten yhteisön toimielimet ovat osallistuneet edellä mainittujen toimien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Strasbourgissa marraskuussa 2009 pidetyllä Euroopan parlamentin istuntojaksolla.

(EN) Neuvosto ei ole tietoinen Tanskan hallituksen ehdottamista toimista, jotka arvoisa parlamentin jäsen mainitsi. Lisäksi todettakoon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklan (1. joulukuuta 2009 alkaen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 72 artikla) nojalla yleisen järjestyksen ylläpitämiseen ja sisäisen turvallisuuden suojaamiseen liittyvät toimet kuuluvat yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan. Neuvosto katsoo näin ollen, ettei sillä ole toimivaltaa ottaa kantaa torjuntatoimiin, joita Tanskan hallitus mahdollisesti toteuttaa tällä alalla.

Haluan kuitenkin muistuttaa, että koska Euroopan unionin tavoitteena on antaa kansalaisille korkeatasoinen suoja vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella kehittämällä jäsenvaltioiden yhteistä toimintaa poliisiyhteistyön alalla, neuvosto antoi joulukuussa 2007 suosituksen⁽⁸⁾ poliisi- ja turvallisuusviranomaisten yhteistyötä kansainvälisissä suurtaapahtumissa koskevasta käsikirjasta. Neuvosto suositti, että jäsenvaltiot muun muassa vahvistavat yhteistyötä, erityisesti käytännön yhteistyötä ja tietojenvaihtoa.

Poliisipäälliköiden toimintaryhmän kokouksessa, joka pidettiin 19. lokakuuta 2009, Tanska pyysi jäsenvaltioilta tukea sekä tietojenvaihdossa että poliisiviranomaisten sijoittamisessa. Jäsenvaltioiden viranomaiset tekevät säännöllisesti tällaista yhteistyötä suurtaapahtumissa. Neuvosto ei osallistu tällaisten toimien suunnitteluun ja toteutukseen.

*
* *

KOMISSIOLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET

Kysymyksen nro 32 esittäjä Marian Harkin (H-0371/09)

Aihe: Enterprise Europe Network – Yritys-Eurooppa-verkosto

Komission äskettäinen aloite tukea naisten yrittäjyyttä on erinomainen keino parantaa naisten asemaa yhteiskunnassa ja edistää useampien naisten pääsyä työelämään. Kuitenkin uudet yrittäjät kokevat rahoituksen saannin perinteisistä rahoituslaitoksista usein hankalaksi varsinkin nykyisessä talouden ilmapiirissä, mikä on suuri este mahdolliselle yrittäjyydelle. Mitä komissio on tehnyt varmistaakseen, että naisyrittäjyyttä edistävien toimien – kuten naispuolisten yrittäjälähettiläiden verkoston – lisäksi yrityksen perustamisen käytännön edellytykset, kuten rahoituksen järjestäminen, otetaan huomioon komission aloitteissa? Onko komissiolla ilmoitusjärjestelmää, jolla voi valvoa uusien yrittäjien rahoituksensaantimahdollisuuksia?

Vastaus

(EN) Yrittäjyyden, kilpailukyvyn, innovoinnin ja kasvun kannalta on tärkeää parantaa pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) mahdollisuuksia saada rahoitusta. Komissio on siksi jo vuosien ajan myöntänyt, että myös uusien yrittäjien on tärkeää saada rahoitusta.

Tässä yhteydessä on tärkeää, että etenkin uudet pk-yritykset, joilla on suuret kasvumahdollisuudet, saavat aiempaa helpommin riskipääomaa.

Tarjontapuolella on monia puutteita, joita on käsiteltävä. Riskipääomarahastoihin on houkuteltava lisää investointeja, tällaisia rahastoja ja yksityisiä pääomasijoittajia on kannustettava tekemään aiempaa enemmän investointeja, ja lisäksi on tarjottava erilaisia irtautumismahdollisuuksia. Toisaalta myös jotkin kysyntään liittyvät seikat estävät yrityksiä saavuttamasta täyden potentiaalinsa, esimerkiksi yrittäjien sijoittamisvalmiuden.

Kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelmaan kuuluvien rahoitusvälineiden avulla voidaan käsitellä yksityisten rahoituslähteiden puutetta, jota ilmenee etenkin yritysten alkua- ja käynnistysvaiheessa. Vuosina 2007–2013 asetetaan saataville yli miljardi euroa, ja tämän rahoituksen vipuvaikutuksen tuloksena noin 400 000 pk-yrityksen pitäisi saada lainoja tai pääomasijoituksia, joita ei muuten olisi saatavilla. EU:n koheesiopolitiikan yhteydessä toteutettavan Jeremie-ohjelman (Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises, Euroopan yhteiset resurssit mikro- ja pk-yrityksille) tavoitteena on parantaa pk-yritysten ja uusien yritysten rahoituksensaantimahdollisuuksia. Jeremie-ohjelmassa on oikeudellisesti sitouduttu sijoittamaan pk-yrityksiin tähän mennessä noin 3,1 miljardia euroa Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) osarahoittamien toimenpideohjelmien varoja. Myös Euroopan investointipankki on lisännyt pk-yrityksille vuosina 2008–2011 myöntämiensä lainojen määrän 30 miljardiin euroon, jotta voidaan edistää pk-yritysten luotonsaantia sekä torjua rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksia.

Kesäkuussa 2008 tehtyyn eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaan aloitteeseen (Small Business Act, SBA) sisältyy komission keskeisiä toimia, joilla tuetaan pk-yrityksiä ja yrittäjiä. Tässä yhteydessä myös parannetaan pk-yritysten ja yrittäjien mahdollisuuksia saada pankkiluottoja sekä vauhditetaan uudistuksia. Kyseisen aloitteen tavoitteena on parantaa yleistä lähestymistapaa yrittäjyyteen, vahvistaa ”pienyrietykset etusijalle”

⁽⁸⁾ Asiakirja 14143/3/07 ENFOPOL 171, 6.12.2007.

-periaatetta komission ja jäsenvaltioiden aloitteissa ja politiikassa sekä auttaa pk-yrityksiä käsittelemään niiden kehityksen estäviä ongelmia.

SBA-aloitteeseen sisältyy toimia, joilla lisätään yrittäjien investointivalmiutta sekä pk-yrityksen tai yrittäjän kykyä ymmärtää ulkoista rahoitusta tarjoavien pankkien, yksityisten pääomasijoittajien tai riskipääomarahastojen huolenaiheita. Syyskuussa 2009 järjestetyssä naisyrittäjien investointivalmiutta käsittelevässä työpajassa todettiin, että Euroopassa on saatavilla useita naisyrittäjien investointivalmiutta tukevia palveluja, sekä keskusteltiin siitä, miten nykyisiä investointivalmiutta koskevia ohjelmia voitaisiin muuttaa naisyrittäjien tarpeiden mukaisiksi.

Myös miesten ja naisten tasa-arvo on EU:n koheesiopolitiikan erityinen tavoite. Se toteutetaan kahdella tavalla.

Jäsenvaltiot ja alueet edistävät naisten pääsyä työmarkkinoille kehittämällä monia naisille tarkoitettuja hankkeita, joiden rahoitukseen EAKR ja ESR (Euroopan sosiaalirahasto) osallistuvat. Nämä ovat esimerkiksi toimia ja hankkeita, joilla helpotetaan naisyrittäjien rahoituksen saantia sekä edistetään ja tuetaan taloudellisesti heidän yrittäjyyttään ja luovuuttaan.

Koheesiopolitiikan toimenpideohjelmien suunnittelussa otetaan huomioon sukupuolten tasa-arvoon ja muihin erityisiin kohderyhmiin kohdistuvat vaikutukset.

Hallinnollisen taakan keventämisen yhteydessä komissio pyrkii myös pienentämään yrityksen perustamiseen liittyviä kustannuksia ja nopeuttamaan yrityksen perustamista. Vuonna 2006 yrityksen perustamiselle asetettiin Euroopassa erityinen määräaika, joka on enintään yksi viikko. Komissio tutkii asiassa tapahtunutta edistymistä ja tukee jäsenvaltioita tämän tavoitteen saavuttamisessa. Vuonna 2007 yrityksen perustaminen kesti keskimäärin 12 päivää, ja kustannukset olivat 485 euroa. Vuonna 2009 aika lyheni 8 päivään ja kulut pienenevät 417 euroon.

Komissio seuraa pk-yrityksiä koskevan politiikan kehittymistä tarkasti kasvua ja työllisyyttä edistävän Lissabonin kumppanuuden yhteydessä.

Se esittää pian kertomuksen SBA-aloitteen täytäntöönpanosta.

*
* *

Kysymyksen nro 34 esittäjä Georgios Papanikolaou (H-0373/09)

Aihe: Kehityksen ja työmarkkinoiden yhdistäminen maahanmuuttopolitiikkaan

Taloudellinen kehitys kuuluu EU:n keskeisiin tavoitteisiin. Sen saavuttaminen riippuu monista tekijöistä, joiden joukossa on myös EU:n työmarkkinoiden asianmukainen toiminta. Maahanmuuton kytkeminen työmarkkinoilla esiintyvään kysyntään on yksi EU:n maahanmuuttopolitiikan pyrkimyksistä, ja sen toteuttaminen voi olla keskeinen kehitystä edistävä tekijä. Tämä kytkentä voi osoittautua hyödylliseksi sekä maahanmuuttopaineiden kohteena oleville jäsenvaltioille että maahanmuuttajille itselleen, jotka käytännössä ovat epäsuotuisassa asemassa työmarkkinoille pääsyn suhteen, ja samanaikaisesti se voi tehdä laillisesta maahanmuutosta houkuttelevampaa ja rajoittaa laitonta maahanmuuttoa.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt edistääkseen käytännössä työmarkkinoiden tarpeiden yhdistämistä maahanmuuttopolitiikkaan?

Mitä toimia se aikoo toteuttaa lähitulevaisuudessa?

Vastaus

(EN) Kymmenen viime vuoden aikana työvoiman maahanmuutosta on tullut yhä tärkeämpää Euroopan työllisyyden kannalta. Seuraavan vuosikymmenen aikana Euroopan unionin työntekijät ikääntyvät ja heidän määränsä vähentyy nopeasti. EU:n työikäinen väestö, joka kasvoi kymmenen viime vuoden aikana, alkaa kaudella 2010–2020 pienentyä keskimäärin yli miljoonalla työntekijällä vuodessa. Ilman maahanmuuttovirtauksia tämä kehitys nopeutuisi huomasti. Maahanmuuton onnistuneesta hallinnasta on siksi tulossa keskeinen seikka rakennemuutoksissa, jotka ovat välttämättömiä, jotta voidaan käsitellä väestön ikääntymiseen ja talouskasvun ylläpitämiseen liittyviä haasteita.

Maahanmuutto edistää merkittävästi työllisyyttä ja kasvua, mutta EU:n siirtotyövoiman hallintaan liittyy useita haasteita. Maahanmuuttajien työllisyysluvut ovat keskimääräistä alhaisempia. Tällainen tilanne on

erityisesti tietyillä maahanmuuttajaryhmillä, joilla on alhainen koulutustaso, maahanmuuttajanaisilla ja vasta EU:hun saapuneilla. Maahanmuuttoon liittyy usein myös ”aivojen tuhlausta”, kun ammattitaitoiset työntekijät ovat vähän taitoa edellyttävissä työpaikoissa. Nykyisessä työllisyyskriisissä on lisäksi merkkejä lisääntyvästä syrjinnästä ja muukalaisvihasta.

Vuoden 2010 jälkeisessä strategiassa on käsiteltävä näitä asioita täydentämällä komission hiljattain tekemiä maahanpääsystä ja pimeän työn teettämistä koskevia poliittisia aloitteita poliittisella toiminnalla, jotta voidaan hyödyntää kaikki työvoiman maahanmuuttovirtojen mahdollisuudet edistää työllisyyttä ja kasvua. EU:n toiminnassa on kannustettava maahanmuuttajia tekemään töitä ja tuettava työmarkkinoiden infrastruktuuria, jotta siirtotyöläisille tyypillisiin erityisvaatimuksiin voidaan vastata. Euroopan sosiaalirahasto voisi tukea näitä painopisteitä. Eri valtioilla voi olla erilaisia painopisteitä, mutta koko EU:ssa on kiinnitettävä erityistä huomiota sukupuoliulottuvuuteen sekä syrjinnän ja muukalaisvihan torjuntaan.

*
* *

Kysymyksen nro 35 esittäjä Bernd Posselt (H-0374/09)

Aihe: Väestökehitys

Millaisen yhteenvedon komissio voi tehdä väestökehitystä, erityisesti perhe- ja lapsimyönteisyyttä, koskevista toimistaan? Mitkä jäsenvaltiot erottuvat komission tutkimusten mukaan erityisesti edukseen? Selvitetäänkö samassa yhteydessä myös niin sanottuna kasvattajan palkkana tunnetun kotihoidontuen mahdollisuuksia ja vaikutuksia?

Vastaus

(EN) Koska väestörakenteen muutos on kaikkien EU:n jäsenvaltioiden haasteena, komissio on pyrkinyt edistämään yhteistä pitkän aikavälin strategiaa. Vuonna 2006 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan väestökehitys – haasteista mahdollisuuksiin”⁽⁹⁾ komissio määrittä seuraavat viisi keskeistä ikääntymistä koskevaa poliittista vastausta: 1) väestön uusiutuminen, 2) uusien ja parempien työpaikkojen luominen, 3) tuottavuuden lisääminen, 4) muuttoliikkeet ja kotouttaminen sekä 5) kestävä julkinen talous. Nämä viisi poliittista tavoitetta ovat edelleen tärkeitä, ja komissio vahvisti ne tuoreessa tiedonannossaan EU:n väestön ikääntymisen vaikutusten käsittelystä⁽¹⁰⁾.

Komission tavoitteena on auttaa jäsenvaltioita, joiden on toteutettava tarvittavat väestörakenteen muutokseen liittyvät toimet ja hallittava tämän ilmiön vaikutuksia mahdollisimman tehokkaasti. Lissabonin strategia tarjoaa tähän yleiset puitteet. Lisäksi komissio edistää Euroopassa käytävää väestörakenteen muutosta koskevaa keskustelua ja tarjoaa kahden vuoden välein sekä Euroopan väestökehitysfoorumin että Euroopan väestökehitysraportin⁽¹¹⁾ kautta mahdollisuuden vaihtaa kokemuksia ja oppia toisilta. Komissio nimitti vuonna 2007 myös väestökehitystä käsittelevän neuvoa-antavan ryhmän, joka koostuu hallitusten asiantuntijoista.

Perhepolitiikka kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan, mutta komissiolla voi olla siinä hyödyllinen tehtävä. Komissio tukee näin ollen kevään 2007 Eurooppa-neuvostossa ehdotettua eurooppalaista perheallianssia. Eurooppalainen perheallianssi tarjoaa foorumin, jossa jäsenvaltiot voivat vaihtaa perheystävällisiä politiikkoja koskevia tietoja ja hyviä käytäntöjä. Komissio on tehnyt joitakin aloitteita jäsenvaltioiden välisen vaihdon helpottamiseksi. Se on esimerkiksi ehdottanut, että perustetaan internetportaali, järjestetään parhaita käytäntöjä koskevia seminaareja, perustetaan akateemisten asiantuntijoiden verkosto, julkaistaan esite siitä, miten perheystävällisiä hankkeita rahoitetaan EU:n rakennerahastoista, ja tehdään OECD:n kanssa yhteistyötä perheitä koskevan tietokannan yhteydessä.

On vaikea määrittää kaikkein tehokkaimmat perhepoliittiset toimet, koska jäsenvaltioilla on erilaisia poliittisia tavoitteita. Joidenkin jäsenvaltioiden ensisijaisena tavoitteena on lisätä kansallisia syntyvyyslukuja auttamalla pariskuntia saavuttamaan perhesuunnitelmansa. Toisissa jäsenvaltioissa perhe-elämän tukeminen on taas osa laajempaa hanketta, jossa edistetään miesten ja naisten tasa-arvoa. Jotkin valtiot pitävät lasten köyhyyden torjuntaa tai tuloerojen vähentämistä koskevia toimia parhaana lähestymistapana. Tietoa siitä, miten

⁽⁹⁾ KOM(2006)0571 lopullinen.

⁽¹⁰⁾ KOM(2009)0180 lopullinen.

⁽¹¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=611&langId=en>

jäsenvaltiot saavuttavat nämä eri tavoitteet, on komission säännöllisesti laatimissa kertomuksissa ja raporteissa (esimerkiksi naisten ja miesten tasa-arvoa koskeva kertomus⁽¹²⁾, sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskeva yhteinen raportti⁽¹³⁾, raportti EU:n sosiaalisesta tilanteesta⁽¹⁴⁾ ja Euroopan väestönkehitysräpörtti).

Lopuksi komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, ettei se ole tilannut erityistä tutkimusta niin sanotun kasvattajan palkkana tunnetun kotihoidontuen mahdollisuuksista ja vaikutuksista.

*
* *

Kysymyksen nro 36 esittäjä Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0390/09)

Aihe: Talouden elpyminen ja työllisyyden tukeminen

Erittäin tärkeä keskustelunaihe tänä päivänä on talouden elvyttäminen, työllisyyden tukeminen ja työttömyyden vähentäminen ja näiden tavoitteiden saavuttaminen samanaikaisesti.

Miten rakennemuutokset ja julkisen talouden tervehdyttäminen voidaan sovittaa yhteen kasvuhakuisen finanssipolitiikan kanssa, jota monet pitävät välttämättömänä työllisyyden lisäämiseksi? Katsooko se, että sen äskettäin ehdottamat toimenpiteet, kuten Euroopan globalisaatiorahastoa koskevat muutokset ja uusi mikroluottoja koskeva mekanismi, riittävät EU:n työllisyyden vahvistamiseksi vai tarvitaanko uusi yhtenäinen eurooppalainen työllisyysstrategia? Aikooko se tehdä tätä asiaa koskevia uusia aloitteita vai katsooko se, että vastuu on jäsenvaltioiden hallituksilla? Millä tavalla toisistaan poikkeavien kansallisten politiikkojen yhdenmukaisuus työllisyyden alalla voidaan varmistaa siten, että Euroopan yhteismarkkinat ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus EU:n tasolla eivät kärsisi?

Vastaus

(EN) Komissio antoi kesäkuussa tiedonannon ”Yhteinen sitoutuminen työllisyyteen”, jossa se käsitteli kriisin vaikutuksia työllisyystilanteeseen. Tiedonannossa määritellään kolme keskeistä toiminnan painopistettä, jotka ovat työllisyyden säilyttäminen, työpaikkojen luominen ja liikkuvuuden edistäminen, osaamisen kehittäminen ja työmarkkinoiden tarpeisiin vastaaminen sekä työmarkkinoille pääsyn parantaminen. Kesäkuussa kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi nämä kolme keskeistä painopistettä. Tiedonannossa ehdotetaan myös EU:n rahoitusvälineiden, nimittäin Euroopan rakennerahastojen ja Euroopan globalisaatiorahaston, käyttöönottoa, jotta voidaan tukea jäsenvaltioiden elvytystoimia.

Euroopan globalisaatiorahaston tarkoituksena on osoittaa solidaarisuutta maailmankaupassa tapahtuneiden merkittävien rakennemuutosten tai (vuoden 2011 loppuun mennessä) maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vuoksi irtisanottuja kohtaan ja tukea heitä. Euroopan globalisaatiorahastoa koskevan asetuksen taannoisen muuttamisen ansiosta jäsenvaltiot voivat saada rahaston varoja aiempaa helpommin ja tarjota apua pitempään useammille työntekijöille.

Komissio on ehdottanut myös uutta mikrorahoitusvälinettä, jotta voidaan myöntää mikroluottoja ja takuita niille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa ja haluavat perustaa oman yrityksen.

Rahoituskriisin pahin vaihe näyttää olevan ohi. BKT:n pientyminen näyttää pysähtyneen, ja osakemarkkinat ovat elpymässä. Työmarkkinoilla on kuitenkin edelleen keho tilanne, sillä työttömyyden ennustetaan vielä lisääntyvän. On alettu jo keskustella mahdollisista irtautumisstrategioista, jotka johtavat EU:n kansantaloudet pois lamasta. Nämä irtautumisstrategiat on oleellista panna täytäntöön sellaisella tavalla ja sellaisena aikana, etteivät ne vaaranna työmarkkinoiden elpymistä. Talouden alkaessa elpyä työmarkkinoilla on keskityttävä sen varmistamiseen, että kriisitoimet auttavat käsittelemään pitemmän aikavälin rakenneuudistustarpeita eivätkä estä välttämätöntä rakenneuudistusta. Nykyisten ja tulevien talousarviorajoitusten yhteydessä on erityisen tärkeää arvioida ja tarvittaessa parantaa työmarkkinatoimien tehokkuutta.

Komission tehtävänä on koordinoita sekä elvytystoimia että irtautumisstrategioita koko Euroopassa, koska monilla jäsenvaltioiden toteuttamilla toimilla on todennäköisesti heijastusvaikutuksia. Ratkaiseva merkitys on rakenneuudistuksilla, jotka edistävät kasvua tuottavuuden lisääntymisen ja työvoiman tehokkaamman käytön ansiosta.

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:01992L0043-20070101:FI:NOT>

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/spi/joint_reports_en.htm#2009

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=en>

Työmarkkinatoimista irtautumista koskevissa strategioissa on siirrettävä painopiste lyhyen aikavälin toimista, joilla pyritään estämään työntekijöiden lomautukset, tuottavampiin rakennetoiimiin. Tällä painopisteen siirrolla pyritään edistämään työpaikkojen luomista ja kasvua lisäämällä työvoiman tarjontaa, mikä helpottaa myönteisiä työmarkkinasiirtymiä, sekä estämään pitkäaikaistyöttömyyden vakiintuminen.

Jäsenvaltioiden irtautumisstrategiat on otettava huomioon Lissabonin strategiassa ja Euroopan työllisyysstrategiassa vuoden 2010 jälkeen. Rakennemuutoksen tarpeella on keskeinen merkitys tulevassa strategiassa, ja kunkin jäsenvaltion makrotaloudellinen tilanne on otettava huomioon. Komissio korostaa tässä yhteydessä, että nykyisessä kriisissä on tarvittu makrotalouteen, myös talousarvioon, liittyviä poikkeuksellisia tukitoimia. Tällaisen tuen on kuitenkin oltava väliaikaista, jotta se on tehokasta. Muuten oletukset tulevasta veronkorotuksista lisäävät säästämistä. Riittävien finanssipoliittisten marginaalien puuttuessa ekspansionististen talousarviotoimien jatkaminen voi osoittautua kestävämmäksi ratkaisuksi. Neuvosto oli näin ollen 20. lokakuuta 2009 yhtä mieltä siitä, että finanssipoliittisten elvytystoimien peruuttamisen on oltava oikea-aikainen. Jos komission ennusteet osoittavat edelleen elpymisen vahvistuvan ja kehittyvän itseään ylläpitäväksi, julkisen talouden vakauttaminen olisi aloitettava kaikissa EU:n jäsenvaltioissa viimeistään vuonna 2011. Valtioiden tilanteiden erityispiirteet on syytä ottaa huomioon, ja useiden valtioiden on aloitettava vakauttaminen jo aiemmin.

Komissio hyväksyi 24. marraskuuta 2009 asiakirjan, jossa se esittää ensimmäisiä pohdintojaan tulevaa EU 2020 -strategiaa koskevista laajoista poliittisista suuntaviivoista ja pyytää kaikkia merkityksellisiä sidosryhmiä esittämään näkemyksensä. Komissio aikoo esittää tulevaa EU 2020 -strategiaa koskevat ehdotuksensa vuoden 2010 alussa hyvissä ajoin ennen kevään Eurooppa-neuvostoa.

*
* *

Kysymyksen nro 37 esittäjä Justas Vincas Paleckis (H-0393/09)

Aihe: Teollisuuden työpaikkojen säilyminen

Asiantuntijat väittävät, että Liettua on jo selvinnyt taantuman pahimmasta vaiheesta. Komissio antoi syyskuussa myönteisen arvion toimista, joita Liettua oli toteuttanut suhdanteiden elvyttämiseksi. Maan bruttokansantuote on kuitenkin pudonnut tämän vuoden kolmannella neljänneksellä 14,3 prosenttia edellisvuoden vastaavaan neljännekseen verrattuna. Arvioiden mukaan Liettuan bkt laskee tänä vuonna kaikkiaan 20 prosenttia. siksi Liettuassa ei ole – toisin kuin muualla Euroopassa – havaittavissa merkkejä talouden vakautumisesta.

Millä tavoin komissio voisi auttaa kriisissä olevia Euroopan unionin jäsenvaltioita, Liettua mukaan lukien? Mitä lisätoimia komissio ehdottaa säilyttääkseen teollisuuden ja jatkojalostusalan työpaikat ja luodakseen niitä lisää?

Vastaus

(EN) Kriisiin, etenkin sen työllisyyteen kohdistuviin vaikutuksiin, liittyvät toimet ovat pääasiallisesti jäsenvaltioiden vastuulla. Sen jälkeen, kun nykyinen kriisi alkoi syksyllä 2008, komissio on kuitenkin tehnyt joitakin aloitteita torjuakseen rahoitus- ja talouskriisin vaikutusta työmarkkinoihin.

Marraskuussa 2008 komissio laati Euroopan talouden elvytysuunnitelman. Suunnitelmassa edellytetään yhteen sovitettua toimintaa kaikissa jäsenvaltioissa ja ”älykkäitä” investointeja, joiden olisi tuotava pitkäaikaisia etuja Euroopan unionille. Siinä myös korostetaan joustavaan työsuhteturvaan liittyvien politiikkojen täytäntöönpanon merkitystä, jotta EU:n kansalaisia voidaan suojella talouskriisin kielteisiltä vaikutuksilta.

Tuoreimpien merkkien mukaan bruttokansantuotteen (BKT) pieneneminen on pysähtynyt ja osakemarkkinat ovat elpymässä. Työmarkkinoiden tilanne on kuitenkin edelleen synkkä, sillä työttömyyden ennustetaan vielä lisääntyvän. Jäsenvaltiot ja komissio ovat siksi alkaneet keskustella mahdollisista irtautumisstrategioista, jotka johtavat kansantaloudet pois lamasta. Nämä irtautumisstrategiat on kuitenkin oleellista panna täytäntöön sellaisena aikana, etteivät ne vaaranna työmarkkinoiden elpymistä.

Komission tehtävänä on koordinoita sekä elvytystoimia että irtautumisstrategioita koko Euroopassa, koska monilla jäsenvaltioiden toteuttamilla toimilla on todennäköisesti heijastusvaikutuksia. Olemassa olevat lyhyen aikavälin toimet on korvattava uusilla toimilla, jotta voidaan käsitellä rakenteellisia haasteita. Jotta tämä voidaan saavuttaa, on tärkeää edistää työpaikkojen luomista ja pitää ihmiset työelämässä.

Euroopan talouden elvytysuunnitelmassa korostetaan Euroopan sosiaalirahaston (ESR) merkitystä kriisin vaikutusten lieventämisessä. EU on tehnyt muun muassa seuraavia tärkeitä muutoksia helpottaakseen ESR:n varojen saantia:

– Kauden 2000–2006 ohjelmien tukikelpoisuutta on jatkettu 30. kesäkuuta 2009 asti, jolloin jäsenvaltiot voivat hyödyntää vielä käyttämättä olevat 7 miljardin euron varat.

– Kauden 2007–2013 ohjelmiin suoritettavia ennakkomaksuja on lisätty, ja niihin sisältyvät jäsenvaltioille ESR:sta myönnettävät 1,76 miljardin euron lisävarat. Vuosina 2007–2009 jäsenvaltioille on osoitettu ennakkomaksuja yhteensä yli 6,1 miljardia euroa.

– Jotta ESR:n ohjelmien täytäntöönpano voidaan aloittaa mahdollisimman pian, jäsenvaltioille ilmoitettiin, että ESR kattaa 100 prosenttia mahdollisten hankkeiden aloituskustannuksista, jos kansallista rahoitusta ei ole heti saatavilla, kunhan jäsenvaltiot voivat itse jatkaa hankkeiden rahoitusta ohjelmakauden loppupuolella.

– Laajennettiin mahdollisuutta hyödyntää kiinteämääräisiä maksuja, mikä on osoittautunut hyödylliseksi erittäin pienille hankkeille, jotka voivat saada enintään 50 000 euron suuruisen kertamaksun.

Liettuan pitäisi saada vuosina 2007–2013 rakennerahastoista 5,9 miljardia euroa, joista 1 miljardi tulee suoraan ESR:sta. Tämän rahoitustuen avulla Liettuan pitäisi pystyä torjumaan kriisin kielteisiä vaikutuksia ja valmistella elpymistä.

Heinäkuussa 2009 komissio muutti Liettuan viranomaisten pyynnöstä Liettuan henkilöresurssien kehittämistä koskevaa ESR:n toimenpideohjelmaa. Kansallinen rahoitusosuus vähennettiin 15 prosenttiin, joka on rakennerahastoasetuksissa edellytetty vähimmäisosuus, ja uusien yritysten perustamiseen myönnettävä rahoitustuki asetettiin saataville. Tämä toimenpide on erityisen tärkeä Liettualle, jossa etenkin erittäin pienten yritysten on vaikea saada rahoitusta.

Liettua on lisäksi hakenut Euroopan globalisaatiorahaston tukea joukkoyrittäjien torjuntaa varten. Budjettivallan käyttäjä hyväksyi vuonna 2008 Alytaus Tekstili -yritystä koskevan hakemuksen. Komissio tarkastelee parhaillaan neljää muuta Liettuan jättämää hakemusta.

*
* *

Kysymyksen nro 38 esittäjä Liam Aylward (H-0397/09)

Aihe: Köyhyys ja ESR

Taluskriisi on iskenyt pahimmin yhteiskunnassamme muita huonommassa asemassa oleviin henkilöihin. Minkälaisia toimia komissio ehdottaa köyhyyden vähentämiseksi Euroopan unionissa ja erityisesti kodittomien määrän vähentämiseksi jäsenvaltioissa? Millä tavoin komissio aikoo varmistaa, että Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) käytetään mahdollisimman tehokkaasti näiden ongelmien ratkaisemiseen? Minkälaisen indikaattoreiden avulla komissio mittaa sitä, miten rahasto on onnistunut kyseisillä politiikan aloilla?

Vastaus

(EN) Jäsenvaltiot ovat pääasiallisesti velvollisia suunnittelemaan ja toteuttamaan toimia, joilla torjutaan kriisiä, etenkin sen työllisyyteen ja sosiaaliseen tilanteeseen kohdistuvia vaikutuksia. Komissio muistuttaa, että jäsenvaltiot käyttävät keskimäärin 27 prosenttia bruttokansantuotteestaan (BKT) sosiaalista suojelua koskeviin toimiin. EU:lla voi kuitenkin olla tärkeä tehtävä, sillä se voi auttaa jäsenvaltioita kriisin kielteisten vaikutusten torjunnassa koordinoimalla toimia ja käyttämällä EU:n rahoitusvälineitä.

Sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden avoin koordinoitimenetelmä tukee jäsenvaltioiden toimia mahdollistamalla keskinäisen oppimisen ja verkottumisen, kehittämällä tilastollisia välineitä ja indikaattoreita sekä parantamalla politiikan suunnitteluun tarvittavaa tietämystä. Nykyisen tilanteen käsittelemiseksi sosiaalisen suojelun komitea on järjestänyt sosiaalista tilannetta koskevaa vapaaehtoista tietojenvaihtoa ja poliittisia ratkaisuja. Muutokset julkaistaan säännöllisesti komission ja sosiaalisen suojelun komitean yhteisissä arvioissa. Toinen yhteinen arvio esitetään ministerineuvostolle 30. marraskuuta 2009.

Nykyinen kriisi edellyttää nopeita sosiaalista osallisuutta koskevia strategioita, joissa tarjotaan riittävät vähimmäistulot, vahvistetaan yhteyksiä työmarkkinoihin ja lisätään laadukkaiden palvelujen saantia. Sosiaalisen suojelun komitea valvoo sosiaalista osallisuutta koskevien strategioiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Osana sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden avoimen koordinoitimenetelmän edistymisen seurantaan komissio viimeistelee parhaillaan myös ehdotusta vuoden 2010 sosiaalista suojelua

ja sosiaalista osallisuutta koskevaksi yhteiseksi raportiksi, jossa käsitellään pääasiassa asumista ja kodittomuutta. Kyseisessä raportissa esitetään tietoja tähänastisesta kehityksestä ja annetaan viestejä näiden alojen tulevaa poliittista työtä varten.

EU myöntää, että on tärkeää torjua köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä, ja se on osoittanut tähän tarkoitukseen huomattavan paljon varoja Euroopan sosiaalirahastosta (ESR). ESR:n varoista hyötyvät jo sosiaalisesta syrjäytymisestä kärsivät, ja niillä tuetaan toimia, joilla ehkäistään ja vähennetään köyhyyttä puuttumalla siihen varhaisessa vaiheessa. Tällaisia toimia ovat taitojen ja tietojen kehittäminen, työntekijöiden sopeutumiskyvyn parantaminen sekä koulunkäynnin varhaisen keskeyttämisen torjuminen.

ESR:n toimenpideohjelmista päätettiin ennen kriisin alkua. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin pyytää komissiota muuttamaan toimenpideohjelmiaan. Jotkin jäsenvaltiot ovat tehneet niin, ja toiset ovat voineet torjua kriisin kielteisiä vaikutuksia nykyisillä toimenpideohjelmillaan.

Komissio muistuttaa, että toimien toteutus ja ohjelmien tavoitteiden saavuttaminen ovat kokonaan jäsenvaltioiden vastuulla. Tavoitteiden saavuttamista arvioidaan rakennerahastoja koskevien komission asetusten mukaisesti. ESR:n tuensaajat voidaan esimerkiksi jakaa erilaisiin heikossa asemassa oleviin väestöryhmiin, kuten maahanmuuttajiin tai vammaisiin, tai työmarkkina-aseman perusteella pitkäaikaistyöttömiin tai työelämän ulkopuolella oleviin kansalaisiin. Kaikki jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön lisää kriteerejä, jotka vastaavat niiden erityisoloja.

*
* *

Kysymyksen nro 39 esittäjä Brian Crowley (H-0403/09)

Aihe: Dell ja Euroopan globalisaatorahasto

Syyskuussa 2009 komissio ilmoitti, että irtisanotuille Dell-yhtiön työntekijöille annettaisiin 14,8 miljoonaa euroa tukea Euroopan globalisaatorahastosta. Sopimuspaketin mukaan työntekijöille tarjottaisiin koulutusta ja uudelleenkoulutusta, työnohjausta ja koulutustukea. Voisiko komissio kertoa, mikä on sopimuspaketin nykytilanne?

Vastaus

(EN) EU:n budjettivallan käyttäjä tarkastelee parhaillaan ehdotusta siitä, että Euroopan globalisaatorahastosta myönnetään tukea aktiivisille työmarkkinatoimille, joilla irtisanotut Dell-yhtiön työntekijät ja jotkin sen alihankkijat on tarkoitus saada takaisin työmarkkinoille. Jos budjettivallan käyttäjä hyväksyy tämän tuen, varat maksetaan Irlannille mahdollisimman pian.

Tällä välin kyseisille työntekijöille tarjotaan jo toimia, joita voidaan osarahoittaa Euroopan globalisaatorahastosta. Irlannin viranomaiset reagoivat nopeasti Dell-yhtiön ilmoitukseen irtisanomisista ja otti käyttöön toimenpidepaketin, jolla tuetaan irtisanottuja työntekijöitä. Euroopan globalisaatorahasto osallistuu näistä 3. helmikuuta 2009 aloitetuista toimista aiheutuviin menoihin, jos EU:n budjettivallan käyttäjä hyväksyy tuen.

*
* *

Kysymyksen nro 40 esittäjä Georgios Toussas (H-0423/09)

Aihe: Työttömyyden nopea kasvu EU:ssa

EU:n 27 jäsenvaltion työttömyys kasvoi 5 011 000 henkilöllä syyskuun 2008 ja syyskuun 2009 välisenä aikana ja on nyt noussut 22 123 000 työttömään. Lisäksi työttömyysasteen odotetaan nousevan 12 %:iin vuonna 2010. EU ja jäsenvaltioiden hallitukset, jotka harjoittavat "joustoturvan" politiikkaa, tekevät joustavista työsuhteista, "työntekijöiden vuokraamisesta", yhä yleisempiä. "Oppisopimusten" – paljon puhuttujen työharjoittelupaikkojen – varjolla tilapäinen, joustava ja ilman vakuutusturvaa tapahtuva työnteko paisuu valtaviin mittoihin, jopa EU:n toimielimissä (komissiossa, Euroopan parlamentissa ja muissa yhteisön toimielimissä). Kreikassa Pasok-puolueen hallitus on "yhtäläisten oikeuksien" turvaamisen varjolla ilmoittanut tuhansista harjoittelusopimuksilla palkattujen työntekijöiden irtisanomisista julkisella sektorilla puuttumatta kuitenkaan yksityiseen sektoriin.

Mikä on komission arvio Kreikan hallituksen toimista? Mikä on komission kanta kriittiseen ongelmaan, joka koskee oikeuden täysimittaiseen ja vakaaseen työpaikkaan turvaamista kaikille, kun otetaan huomioon, että

sen ajama politiikka on ristiriidassa työntekijöiden ehdotusten kanssa, jotka koskevat vakaata ja pysyvää työtä kaikille, kaikkien joustavien työmuotojen lakkauttamista julkisella ja yksityisellä sektorilla sekä harjoittelija-asemassa olevien työntekijöiden välitöntä vakinaistamista ilman sääntöjä ja ehtoja?

Vastaus

(EN) Komissio huomauttaa, että joustoturvan tavoitteena on saavuttaa oikea tasapaino turvallisuuden ja joustavuuden välillä. Ne ovat molemmat välttämättömiä, jotta työntekijöitä voidaan tukea tehokkaasti ja jotta yrityksiä voidaan auttaa sopeutumaan.

Joustoturvaan sisältyy erilaisia toimia, joilla pyritään pitämään ihmiset työelämässä ja auttamaan työpaikkansa menettäneitä palaamaan työmarkkinoille. Tämä tehdään varmistamalla, että uuteen työhön siirrytään mahdollisimman joustavasti ja että siirto parantaa työntekijän tulevaisuudennäkymiä.

Jäsenvaltioiden joulukuussa 2007 hyväksymissä yhteisissä joustoturvaperiaatteissa painotetaan, että riittävään joustoon sopimusten yhteydessä on yhdistettävä turvattu siirtyminen työpaikasta toiseen. Joustoturvalla on tarkoitus edistää avoimempia, paremmin tarpeita vastaavia ja osallistavia työmarkkinoita sekä estää työmarkkinoiden segmentoituminen. Epävarmassa työpaikassa tai työmarkkinoiden reunalla oleville on tarjottava parempia mahdollisuuksia, taloudellisia kannustimia ja tukitoimia, jotta heidän on aiempaa helpompi saada töitä.

Komissio katsoo, että joustoturva on tärkeä työmarkkinapolitiikan osatekijä, joka auttaa käsittelemään nykyisiä taloudellisia ja sosiaalisia haasteita. Eurooppa-neuvosto vahvisti, että joustoturvalla on tärkeä merkitys talouden elvyttämisessä ja työttömyyden vähentämisessä.

Neuvoston direktiivissä 1999/70/EY⁽¹⁵⁾ edellytetään, että jäsenvaltiot laativat puitteet sellaisten väärinkäytösten ehkäisemiseksi, jotka johtuvat perättäisten määräaikaisten työ sopimusten tai työsuhteiden käytöstä. Kreikka on käyttänyt edellä mainitun direktiivin liitteessä olevan 2 lausekkeen 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta ja päättänyt, ettei kansallista lainsäädäntöä, jolla neuvoston direktiivi 1999/70/EY pannaan täytäntöön, sovelleta työ sopimuksiin tai työsuhteisiin, jotka on tehty työvoiman työllistämisen (OAED) tukeman erityisen ammatillisen koulutus- tai uudelleen koulutusohjelman taikka työelämään siirtymistä koskevan ohjelman puitteissa. Kuten komissio totesi jäsen Tzavelan esittämään kirjalliseen kysymykseen P-5452/09⁽¹⁶⁾ antamassaan vastauksessa, komissio on lähettänyt Kreikan viranomaisille kirjeen, jossa se pyysi tietoja ja selvityksen tällaisten ohjelmien toiminnasta. Komissio ei ole toistaiseksi saanut mitään vastausta.

Komissio toteaa myös olleensa yhteydessä Kreikan työministeriin julkisen sektorin oppisopimusten vuoksi. Komissio on tässä yhteydessä todennut, että työkokemus voi helpottaa siirtymistä opiskelusta työmaailmaan, mutta samalla korostanut, että tällaiset ohjelmat edellyttävät huolellista suunnittelua, tiukkoja valintamenettelyjä ja tarkkaa valvontaa, jotta voidaan varmistaa, että kyseinen ohjelma parantaa osallistujien työllistymismahdollisuuksia ja hyödyttää avun tarpeessa olevia.

*
* *

Kysymyksen nro 41 esittäjä Rolandas Paksas (H-0362/09)

Aihe: Ympäristönsuojelu

Aikooko komissio arvioida uudelleen Itämereen haudattujen kemiallisten aseiden tilanteen? Onko olemassa säännöllistä seurantaa, jossa tarkkaillaan sitä, kuinka Itämeressä olevien vaarallisten aineiden pitoisuudet vaikuttavat meren eläviin organismeihin sekä sitä, aiheutuuko näistä pitoisuuksista vaaraa kansanterveydelle Itämeressä kasvaneen kalan syömisen vuoksi?

Vastaus

(EN) Itämereen upotettiin toisen maailmansodan jälkeen noin 40 000 tonnia kemiallisia sotatarvikkeita. Suurin osa niistä sijaitsee Bornholmin itäpuolella, Gotlannin kaakkoispuolella ja Vähä-Beltin eteläpuolella.

⁽¹⁵⁾ Neuvoston direktiivi 1999/70/EY, annettu 28. kesäkuuta 1999, Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta (EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43–48).

⁽¹⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=FI>

Yhteisö on sopimuspuolena Helsingin komissiossa (HELCOM)⁽¹⁷⁾, joka on suorittanut valvontaa ja tehnyt arvioita Itämereen upotettujen kemiallisten aseiden yhteydessä. HELCOM julkaisi jo vuonna 1994 raportin sijoituspaikoista sekä kemiallisten sotatarvikkeiden määrästä ja laadusta. HELCOMin sopimuspuolena oleva Tanska vastaa tapausten määrän vuotuisesta seurannasta ja niiden raportoinnista HELCOMille. Vuodesta 1995 lähtien on raportoitu yhteensä 101 tapausta. Vuosina 1995–1999 raportoitiin vuosittain keskimäärin seitsemän tapausta. Raportoitujen tapausten määrä lisääntyi seuraavina vuosina siten, että vuosina 2000–2003 raportoitiin vuosittain keskimäärin 14 tapausta. Vuodesta 2004 lähtien tapaukset ovat kuitenkin taas vähentyneet, sillä vuosina 2004–2007 raportoitiin keskimäärin kolme tapausta vuodessa, ja vuonna 2008 ei raportoitu yhtään tapausta. Tapaukset liittyivät kalastustoimintaan. Nämä vaihtelut johtuvat luultavasti useista tekijöistä, kuten upotettujen kemiallisten sotatarvikkeiden lähialueilla harjoitetun kalastustoiminnan määrästä sekä HELCOMin ja paikallisten viranomaisten antamista suosituksista. Sijoituspaikat on merkitty merikarttoihin vaarallisiksi alueiksi, joilla ankkurointi ja kalastus ei ole suositeltavaa. Näillä vesillä kalastaminen ei ole kuitenkaan kielletty, ja niillä harjoitetaan edelleen kaupallista kalastusta. HELCOM tarjoaa internetsivustollaan⁽¹⁸⁾ kattavia tietoja, myös tietoa siitä, miten on meneteltävä, kun kemiallisia aseita tarttuu kalastajien pyydyksiin.

Lisäksi on olemassa EU:n rahoittama tutkimushanke, joka koskee mereen upotetuista kemiallisista aseista johtuvien ympäristöriskien mallintamista (Modelling of ecological risks related to sea-dumped chemical weapons, MERCW). Kyseisen hankkeen päätavoitteena on tehdä kohdennettua tutkimusta ja kehittää teknologiaa, jotta voidaan mallintaa merisedimenteissä ja meriympäristössä olevien myrkyllisten aineiden kulkeutumis- ja siirtymisreitit. Lopullisena tavoitteena on arvioida ekologista turvallisuutta ekosysteemin kannalta ja sijoituspaikkojen lähellä sijaitsevien rannikkovaltioiden väestön terveyteen kohdistuvia vaikutuksia. MERCW-hankkeen ensimmäiseen julkiseen raporttiin⁽¹⁹⁾ sisältyy perusteellinen ja yksityiskohtainen analyysi eri sijoituspaikoista, ja raportti muodostaa lähtökohdan kaikille muille hankkeen toimille. Kyseisen tutkimushankkeen havainnot raportoidaan säännöllisesti HELCOMille. Tämänhetkisten päätelmien mukaan upotetut kemialliset aseet ovat erittäin pieni riski meriympäristölle, kun tarkastellaan myrkyllisten aineiden vuotoa upotetuista aseista. Ei ole myöskään merkkejä siitä, että ne voisivat vaarantaa kansanterveyden kalan syönnin kautta.

Yleisesti ottaen voidaan todeta, että EU:n puiteohjelmista on rahoitettu useita tutkimushankkeita, joissa tarkastellaan kemikaalien vaikutuksia ihmisten terveyteen⁽²⁰⁾. Joihinkin hankkeisiin, kuten COMPARE-hankkeeseen⁽²¹⁾, sisältyi Itämeren ympäristössä tehtyjä väestötutkimuksia.

Komissio esitti 29. lokakuuta 2009 parlamentille ja neuvostolle yhteistä Itämeren tutkimus- ja kehitysohjelmaa (BONUS-169) koskevan ehdotuksen. Kyseisessä aloitteessa kaikki kahdeksan Itämeren alueen EU:n jäsenvaltiota kehittävät yhdessä strategisen, politiikkalähtöisen tutkimuslinjauksen ja panevat täytäntöön täysin integroidun yhteisen tutkimusohjelman. Yhteisen tutkimusohjelman ensimmäisessä vaiheessa laaditaan strateginen tutkimuslinjaus. Se perustuu sidosryhmien sekä merentutkimuksen lisäksi myös muita asiaankuuluvia luonnontieteitä, myös yhteiskunta- ja taloustieteitä, ja muita maantieteellisiä alueita edustavien tahojen laajan kuulemisen tuloksiin. Itämeren alueelle upotettuihin aseisiin liittyvät monimutkaiset ongelmat voisivat olla yksi aihe, josta keskustellaan kohdennettujen tutkimusehdotuspyyntöjen rahoituksen yhteydessä ohjelman täytäntöönpanovaiheessa.

HELCOMissa ja MERCW-hankkeessa tehtyyn valvontaan perustuvaan Itämeren aluetta koskevaan Euroopan unionin strategiaan⁽²²⁾ sisältyy erityisiä lippulaivahankkeita, joiden tavoitteena on arvioida tarvetta poistaa saastuneita hylkyjä ja kemiallisia aseita. Tässä Puolan koordinoimassa hankkeessa on tarkoitus muun muassa määrittää nykyiset ensisijaiset uhat sekä selvittää kaikkien mahdollisten hyväksytyjen tutkimusohjelmien kautta toteutettavien toimien kustannukset ja edut. Tämä tehdään olemassa olevien tietojen ja Itämeren karttojen perusteella.

⁽¹⁷⁾ http://www.helcom.fi/Convention/en_GB/convention/

⁽¹⁸⁾ http://www.helcom.fi/environment2/hazsubs/en_GB/chemu/?u4.highlight=dumped%20chemical%20munitions

⁽¹⁹⁾ http://www.fimr.fi/en/tutkimus/muu_tutkimus/mercw/en_GB/news/

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/research/environment/themes/projects_en.htm#2,
http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf,
http://ec.europa.eu/research/endocrine/index_en.html

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/env_health_projects/chemicals/c-compare.pdf

⁽²²⁾ KOM(2009)0248, 10.6.2009.

Lisäksi EU:n meristrategiadirektiivin⁽²³⁾ tavoitteena on ympäristön hyvän tilan saavuttaminen kaikilla merivesillä vuoteen 2020 mennessä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kaikki jäsenvaltiot ovat velvollisia arvioimaan ja seuraamaan esimerkiksi epäpuhtauksien pitoisuuksia, meren ravintoketjujen kaikkia tekijöitä sekä kalojen ja muiden meren antimien epäpuhtautasoja. On erityisen tärkeää, että meristrategiadirektiivin täytäntöönpano perustuu Itämeren kaltaisen merialueen tai osa-alueen valuma-alueella sijaitsevien jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön ja koordinointiin sekä mahdollisuuksien mukaan HELCOM-sopimuksen kaltaisten kansainvälisten sopimusten yhteydessä kehitettyihin olemassa oleviin ohjelmiin ja toimiin. Ympäristön hyvää tilaa koskevia tasoja on koordinoitava alueellisesti, ja niistä on päätettävä vuoteen 2012 mennessä, ja kaikkien jäsenvaltioiden seurantaohjelmat on oltava käytössä vuoteen 2014 mennessä.

*
* *

Kysymyksen nro 42 esittäjä Hans-Peter Martin (H-0376/09)

Aihe: Uusien komission jäsenten tehtävien päättyminen

Komission jäsenillä on tehtävien päättyessä asetuksen N:o 422/67/ETY⁽²⁴⁾ mukaan oikeus saada yhden kuukauden peruspalkkaa vastaava asettautumiskorvaus.

Kuukausittaista siirtymäkorvausta maksetaan kolmen vuoden ajan. Korvauksen suuruus määräytyy sen perusteella, miten pitkään komission jäsen on hoitanut tehtäviään, ja se on 40–65 prosenttia viimeisestä peruskuukausipalkasta.

Kolme uutta komission jäsentä Algirdas Semeta, Pawel Samecki ja Karel De Gucht oletettavasti toimivat virassaan vain hyvin lyhyen ajan, ja heille maksettiin jo kahden kuukauden palkkaa vastaava asettautumiskorvaus. Aiotaanko heille maksaa korvauksia myös heidän lähtiessään palveluksesta?

Kuinka kauan komission jäsenen on vähintään toimittava virassaan, jotta hän saa kuukausittaista siirtymäkorvausta. Maksetaanko korvausta ehtojen täyttyessä täydet kolme vuotta?

Vastaus

(EN) Komissio ei ole samaa mieltä kysymyksen lähtökohdasta, nimittäin siitä, että mainitut kolme uutta komissio jäsentä – Algirdas Šemeta, Pawel Samecki ja Karel De Gucht – oletettavasti toimivat virassaan vain lyhyen ajan.

Komissio voi vastata ainoastaan ensimmäiseen kysymykseen, jos joku mainituista kolmesta komission jäsenestä todellakin vaatii uudelleenasettautumiskorvausta lähtiessään virasta. Komissio voi kuitenkin vahvistaa, että uudelleenasettautumiskorvaus maksetaan virasta lähdettäessä, jos entisen komission jäsenen on vaihdettava asuinpaikkaa eikä hän ole uusissa tehtävissään oikeutettu samaa tarkoitusta varten myönnettävään samanlaiseen korvaukseen.

Toisen kysymyksen kohdalla komissio huomauttaa, että asetuksessa N:o 422/67/ETY ei säädetä toimikauden vähimmäiskestosta, jota siirtymäkorvauksen saaminen edellyttää. Jos toimikausi kestää alle kaksi vuotta, henkilö on oikeutettu siirtymäkorvaukseen kolmen vuoden ajan. Siirtymäkorvaus on vastine (EY 213 artiklassa määrättyille) niitä tehtäviä koskeville rajoituksille, joita komission jäsen voi ottaa vastaan heti toimikauden päätyttyä. Sillä näin ollen estetään eturistiriita. Komission jäsen on velvollinen osoittamaan pidättyvyyttä tulevaisuustyötehtävissä riippumatta siitä, onko hän toiminut komission jäsenen virassa 3 viikkoa vai 10 vuotta.

*
* *

Kysymyksen nro 43 esittäjä Nikolaos Chountis (H-0379/09)

Aihe: Mahdolliset työpaikkojen menetykset Kreikan Skaramangasin telakalla emoyhtiön harjoittaman kiristyksen vuoksi

Skaramangasissa sijaitseva Hellenic Shipyards S.A. ja saksalainen yhtiö HDW (osa ThyssenKrupp Marine Systems -konsernia) ilmoittivat, että ne purkavat Kreikan valtion kanssa tekemänsä sopimukset neljän sukellusveneen rakentamisesta ja kolmen muun sukellusveneen huollosta, koska Kreikan valtio on yhtiölle

⁽²³⁾ Direktiivi 2008/56/EY (EUVL L 164, 25.6.2008).

⁽²⁴⁾ EYVL 187, 8.8.1967, s. 1.

velkaa 524 miljoonaa euroa. Kreikan puolustusministeriö puolestaan kieltäytyy maksamasta summaa ja vastaanottamasta ensimmäistä sukellusveneistä sen vakaudessa havaittujen ongelmien vuoksi. Todettakoon, että Kreikan valtio on jo maksanut 80 prosenttia seitsemän sukellusveneen kokonaishinnasta. Saksalaisyhtiön taktiikkaa on luonnehdittu kiristykseksi, koska sopimusten purkaminen merkitsee käytännössä telakoiden toiminnan lakkauttamista, mikä jättää työttömiksi 2 000 Skaramangasin telakoiden työntekijää. Kysyn komissiolta seuraavaa: Mitä mahdollisuuksia jäsenvaltioilla on puuttua monikansallisten yhtiöiden toimintaan silloin, kun ne esittävät häikäilemättä kohtuuttomia vaatimuksia ja rikkovat sopimusehtoja uhaten työpaikkojen menetyksillä? Miten komissio voi myötävaikuttaa työpaikkojen säilymiseen?

Vastaus

(EN) Suulliseen kysymykseen sisältyvien tietojen perusteella näyttää siltä, että arvoisan parlamentin jäsenen esiin ottamassa asiassa on kyse Kreikan valtion ja yksityisen yrityksen välisestä sopimuksesta, joka koskee neljän sukellusveneen rakentamista ja kolmen muun sukellusveneen huoltoa.

Arvoisan jäsenen mainitsemat asiat koskevat sopimuksen täytäntöönpanoa ja erityisesti seikkoja, joiden perusteella toimeksisaaja purkaa sopimuksen, eikä kyseessä olevaa julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekoa. Arvoisan jäsenen antamien niukkojen tietojen perusteella tässä asiassa ei tule esiin julkisia hankintoja koskevaan yhteisön lainsäädäntöön liittyviä seikkoja, vaan se kuuluu sellaisenaan jäsenvaltioiden kansallisten säännösten soveltamisalaan. Komissio näin ollen kehottaa arvoisaa jäsentä ottamaan tässä asiassa yhteyttä toimivaltaisiin kansallisiin viranomaisiin.

*
* *

Kysymyksen nro 44 esittäjä Bendt Bendtsen (H-0380/09)

Aihe: Hollantilaisten kauppapuutarhojen valtiontuki

Alankomaalaisen "Borgstellingsfond"-rahaston ansiosta kauppapuutarhat voivat saada investoinneilleen valtiontakuun, joka kattaa 85 prosenttia investointilainasta 2,5 miljoonan euron ylärajaan saakka. Voiko komissio ilmoittaa, millä perusteilla mainittu järjestely on hyväksytty komissiossa?

Edellä mainitun lainajärjestelyn lisäksi kauppapuutarhojen käytettävissä on joukko muita hyväksytyjä tukijärjestelyjä. Voiko komissio tässä yhteydessä ilmoittaa, missä määrin aikaisempien tukitoimien lukumäärä ja laajuus otetaan huomioon sen arvioinnissa, onko mahdollinen uusi aloite sopusoinnussa valtiontukea koskevien sääntöjen kanssa?

Vastaus

(EN) Arvoisa parlamentin jäsen tiedustele komission näkemystä Alankomaiden puutarha-alalle annetuista takuista.

Alankomaiden järjestelyssä takuurahastoista voidaan myöntää valtiontukea takuina, jotka kattavat enintään 80 prosenttia taatusta lainasta. Takuun enimmäismäärä on 2 500 000 euroa. Takuuta myönnetään puutarha-alan investointilainoihin, ja etuuksia saavat ainoastaan pienet ja keskiuuret yritykset (pk-yritykset).

Kyseinen järjestely hyväksyttiin 23. huhtikuuta 2009 tehdyllä komission päätöksellä⁽²⁵⁾. Komissio on arvioinut kyseistä toimenpidettä maatalousalan takuihin ja investointitukeen sovellettavien valtiontukisääntöjen perusteella ja todennut, että ehdotettu järjestely on näiden sääntöjen mukainen.

Siltä osin kuin on kyse tuista, joita puutarha-alan yritykset voivat saada edellä mainittujen takuujärjestelyjen lisäksi, komissio huomauttaa, että lisätukea voidaan myöntää muiden olemassa olevien järjestelyjen puitteissa, mikäli maatalousalan suuntaviivoissa asetettuja enimmäismääriä noudatetaan. Alankomaiden viranomaiset ovat luvanneet noudattaa tuen kasautumista koskevia sääntöjä, jotta tuen enimmäismäärä ei ylitä.

*
* *

⁽²⁵⁾ http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/N-112-2009-WLWL-en-23.04.2009.pdf (EUVL C 190, 13.8.2009).

Kysymyksen nro 45 esittäjä Fiorello Provera (H-0382/09)**Aihe: Al-Aqsa-TV:n lähetykset Eutelsatin kautta**

Ranskalainen satelliittipalvelujen tarjoaja Eutelsat jatkaa Al-Aqsa-TV-kanavan lähetyksiä huolimatta siitä, että sen ohjelmien sisältö rikkoo suoraan EU:n audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin (2007/65/EY⁽²⁶⁾) 3 b artiklaa. Tällaiset ohjelmat myös lisäävät radikalismia ja muodostavat siten turvallisuusuhan Euroopalle. Al-Aqsa-TV:n omistaa, rahoittaa ja sitä kontrolloi Hamas, EU:n terroristijärjestöjen luettelossa oleva järjestö. Joulukuussa 2008 Ranskan audiovisuaalialan ylin valvontaviranomainen (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel) ilmoitti Eutelsatille, että Al-Aqsa-TV:n sisältö rikkoo 30. syyskuuta 1986 annetun Ranskan viestintälain 15 artiklaa, jossa kielletään kaikki rotuun, uskontoon ja kansallisuuteen perustuvaan vihaan tai väkivaltaan yllyttäminen. CSA:n ilmoituksesta huolimatta Eutelsat näyttää edelleen Al-Aqsa-kanavaa, jonka ohjelmat yhä rikkovat Euroopan ja Ranskan audiovisuaalilainsäädäntöä.

Mitä komissio aikoo tehdä estääkseen eurooppalaista satelliittipalvelujen tarjoajaa lähettämästä Al-Aqsa-TV:n ohjelmia? Onko komissio ottanut asian virallisesti esille Ranskan viranomaisten kanssa, ja kuinka komissio aikoo varmistaa Euroopan audiovisuaalilainsäädännön noudattamisen?

Vastaus

(EN) Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan vihaan yllyttävistä ohjelmista, jotka kuuluvat jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan. Komissio tekee jäsenvaltioiden kanssa aktiivisesti tiivistä yhteistyötä ja edistää myös jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan täysimääräisesti tällä erityisen herkällä alalla.

Komissio tietää, että Al-Aqsa TV näkyy Ranskaan sijoittautuneelle Eutelsat-satelliittioperaattorille kuuluvan Atlantic Bird 4:n kautta. Atlantic Bird 4:n kautta tarjottavia palveluja voi käyttää lähinnä Lähi-idän valtioissa. Euroopan unionissa ainoastaan Etelä-Italiassa, Kyproksella, Maltalla ja Kreikassa asuvat EU:n kansalaiset voivat katsella kyseistä kanavaa vakiolaitteilla. Muissa EU:n jäsenvaltioissa Al-Aqsa TV:n ohjelmien vastaanotto edellyttää laajoja satelliittiantenneja. Lisäksi on todettava, ettei komissio ole toistaiseksi saanut virallisia kanteluja Al-Aqsa TV:n lähettämistä ohjelmista.

Direktiivin 89/552/ETY 22 a artiklassa kielletään ohjelmat, joissa yllytetään rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan, mutta sananvapaus on demokraattisen ja moniarvoisen yhteiskunnan kulmakivi. Sananvapauden ja vihaan yllyttämisen välillä on toisinaan hyvin pieni ero. Televisiokanavan täydellinen kieltäminen on näin ollen erittäin jyrkkä toimenpide, jonka on pysyttäväna poikkeuksellisenä.

Komissio lähetti syyskuussa 2008 Ranskan audiovisuaalialan ylimmälle valvontaviranomaiselle (Conseil Supérieur de l'Audiovisuel, CSA) Al-Aqsa TV:tä koskevan virallisen kirjeen. Tämän tiedustelun perusteella ja ottaen huomioon, että Al-Aqsa TV:n tavoitteena on tavoittaa kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot Eutelsatin eurooppalaisen Eurobird 9 -tietoliikennesatelliitin kautta, CSA antoi joulukuussa 2008 Eutelsatia koskevan varoituksen (mise en garde). CSA varmisti näin, ettei Al-Aqsa TV toteuta aikomustaan saada koko Euroopan unionin laajuinen yleisö. Komissio kirjoitti 23. lokakuuta 2009 Ranskan viranomaisille kirjeen, jossa se pyysi toteuttamaan CSA:n vuonna 2008 tekemään päätökseen liittyviä seurantatoimia.

Perussopimusten valvojana komissio voi yleisesti ottaen aloittaa jäsenvaltiota vastaan rikkomismenettelyn, jos kyseinen jäsenvaltio ei komission mielestä noudata yhteisön oikeutta. Al-Aqsa TV:tä koskevasta Ranskan toimista voidaan todeta, että komissio voi käyttää tätä mahdollisuutta sen mukaan, minkä vastauksen se saa edellä mainittuun kirjeeseen.

Lisäksi komissio ottaa Al-Aqsa TV:n ja muiden televisiolähetystoiminnan harjoittajien lähetykset säännöllisesti esiin kyseisten valtioiden kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa riippumatta siitä, onko kyseessä näiden toiminnanharjoittajien alkuperävaltio, satelliittilähettimen sijaintivaltio vai valtio, jonka satelliittikapasiteettia lähetyksiin käytetään.

*

* *

(26) EUVL 332, 18.12.2007, s. 27.

Kysymyksen nro 46 esittäjä Martin Ehrenhauser (H-0385/09)**Aihe: Irlannin toisen kansanäänestyksen rahoitus**

Katsooko komissio, että tiedotustoiminnan järjestäminen kansanäänestyksen yhteydessä on voimassa olevan irlantilaisen tai eurooppalaisen lainsäädännön mukaista?

Noudatettiinko komission rahoittamassa tiedotustoiminnassa (esimerkiksi esitteet) tasapainoisuutta Lissabonin sopimuksen ratifiointia puoltavien ja vastustavien argumenttien suhteen?

Mitä kriittisiä argumentteja esitettiin Lissabonin sopimusta vastaan?

Vastaus

(EN) Euroopan komission tehtävänä on edistää tietoihin perustuvaa keskustelua Euroopan unionista tarjoamalla kansalaisille täsmällisiä ja selkeitä asiatietoja. Tähän sisältyvät tiedot uudesta Lissabonin sopimuksesta, jonka kaikki jäsenvaltiot allekirjoittivat ja jolle Euroopan parlamentti antoi tukensa.

Komissio on asettanut Europa-sivustolle (http://europa.eu/lisbon_treaty/index_fi.htm) tietoja Lissabonin sopimuksesta, myös kysymyksiä ja vastauksia sekä uuden sopimuksen konsolidoidun toisinnon. Komissio on myös laatinut kansalaisille tiivistelmän uudesta sopimuksesta. Tässä ”Tietoa Lissabonin sopimuksesta” -nimisessä oppaassa esitetään Lissabonin sopimuksen tuomat muutokset yksinkertaisella tavalla. Se on kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisille tarkoitettu julkaisu, joka on saatavilla kaikilla Euroopan unionin 23 virallisella kielellä.

Irlannissa oleva selkeä EU-tietouden puute on käynyt ilmi tutkimustuloksissa ja päätelmissä, jotka Irlannin parlamentin (Oireachtas) alivaliokunta esitti marraskuussa 2008 laatimassaan mietinnössä Irlannin tulevaisuudesta Euroopan unionissa.

Vastatakseen EU:ta koskevien asiatietojen kysyntään Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio allekirjoittivat tammikuussa 2009 Irlannin hallituksen kanssa kolmevuotisen yhteisymmärryspöytäkirjan kumppanuuteen perustuvasta EU-viestinnästä (Memorandum of Understanding on Communicating Europe in Partnership).

Kyseisen pöytäkirjan yhteydessä sekä tiiviissä yhteistyössä Irlannin hallituksen ja Euroopan parlamentin Irlannin tiedotustoimiston kanssa on toteutettu paljon erilaisia toimia, joilla pyritään edistämään kansalaisten EU-tietoutta Irlannissa.

Komission järjestämiä toimintoja olivat muun muassa yksitoista EU:ta koskevaa julkista keskustelutilaisuutta eri puolilla Irlantia, valtakunnallinen mainoskampanja, jossa osoitettiin, mitä hyötyä EU:sta on kuluttajille, yläasteen koulujen esseekilpailu sekä internettoiminnot, kuten uusi vuorovaikutteinen www-sivusto ja internetissä tapahtuva sosiaalinen verkostoituminen. ”Takaisin kouluun” -hankkeessa, jossa Euroopan unionin toimielimissä työskentelevät virkamiehet vierailivat entisissä lukioissaan, noin 87 irlantilaista virkamiestä vieraili 101 koulussa 24 kreivikunnassa.

Lisäksi komissio järjesti yhdessä Irlannin ulkoministeriön kanssa ”Lissabonin sopimukseen liittyvät tosiasiat” -nimisiä tiedotustilaisuuksia, joihin osallistui asianosaisia järjestöjä, myös kansalaisjärjestöjä ja alueellisia viranomaisia. Irlannin keskeisten naisjärjestöjen kanssa järjestettiin vuonna 2009 myös kuusi kuulemistilaisuutta.

*

* *

Kysymyksen nro 47 esittäjä Frank Vanhecke (H-0386/09)**Aihe: Asetus kansalaisaloitteesta**

Euroopan parlamentti pyysi 7. toukokuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa komissiota tekemään viipymättä Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen ehdotuksen asetukseksi kansalaisaloitteesta (P6_TA(2009)0389).

Onko komissio jo laatinut tällaisen ehdotuksen? Aikooko komissio esittää ehdotuksen asetukseksi pian Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen? Noudattaako se asiaa koskevassa Euroopan parlamentin mietinnössä esitettyjä suuntaviivoja?

Vastaus

(EN) Komissio kannattaa kansalaisaloitteen käyttöönottoa, koska se voimistaa Euroopan unionin kansalaisten ääntä, tuo uuden ulottuvuuden eurooppalaiseen demokratiaan ja täydentää Euroopan unionin kansalaisuuteen liittyviä oikeuksia.

Komissio on vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin kansalaiset hyötyvät Euroopan kansalaisaloitteesta mahdollisimman pian Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Komissio tekee asetusehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 24 artiklan perusteella sopimuksen tultua voimaan. Komission tavoitteena on, että asetus voitaisiin hyväksyä ennen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantuloa seuraavan vuoden loppua, ja komissio uskoo, että Euroopan parlamentilla ja neuvostolla on sama tavoite.

Koska tämä tuleva aloite on tärkeä kansalaisille, jäsenvaltioiden järjestäytyneiden kansalaisyhteiskuntien, sidosryhmien ja viranomaisten, kansalaisten sekä kaikkien asianosaisten on voitava ilmaista näkemyksensä siitä, miten kansalaisaloitteen pitäisi toimia.

Komissio hyväksyi siksi 11. marraskuuta vihreän kirjan⁽²⁷⁾, jotta kaikki asianomaiset osapuolet esittäisivät näkemyksensä keskeisistä kysymyksistä, jotka vaikuttavat tulevan asetuksen muotoiluun. Komissio toivoo saavansa paljon vastauksia kuulemisprosessissa. Komissio laatii ehdotuksen kuulemisprosessin tulosten perusteella.

Komissio suhtautuu erittäin myönteisesti parlamentin toukokuussa 2009 antamaan kansalaisaloitetta koskevaan päätöslauselmaan, pitää sitä arvokkaana panoksena tähän keskusteluun ja hyväksyy useimmat siihen sisältyvät ehdotukset.

*
* *

Kysymyksen nro 48 esittäjä John Bufton (H-0387/09)**Aihe: Elektroninen tunnistaminen (EID) – asetus (EY) N:o 1560/2007**

Asetuksen (EY) N:o 1560/2007⁽²⁸⁾ mukaan pakollinen lammas- ja vuohieläinten elektronisen tunnistamisen menetelmä tulee ottaa käyttöön 31. päivänä joulukuuta 2009. Voisiko komissio harkita pakollisen elektronisen tunnistamisen käyttöönoton siirtämistä myöhäisemmäksi, sillä tunnisteiden skannaamiseen/lukemiseen tarvittavat laitteet eivät ole tarkkoja, mikä aiheuttaa suuria ongelmia viljelijöille.

Voisiko komissio tämän perusteella muuttaa käyttöönottopäivämäärän 31. joulukuuta 2009 vapaaehtoiseksi?

Vastaus

(EN) Nykyisiä yhteisön sääntöjä lampaiden ja vuohien yksilöllisestä tunnistuksesta ja jäljitettävyydestä kiirehdyttiin Yhdistyneen kuningaskunnan vuoden 2001 suu- ja sorkkatautikriisin vuoksi sekä sitä seuranneiden parlamentin mietintöjen, tilintarkastustuomioistuimen kertomusten ja Yhdistyneen kuningaskunnan alahuoneelle toimitetun niin sanotun Andersonin raportin jälkeen. Siinä todettiin, että nykyinen "erätunnistus- ja jäljitysjärjestelmä" on epäluotettava. Tuolloin keskeiset sidosryhmät, kuten Kansallinen maanviljelijäliitto (NFU), kehottivat ottamaan käyttöön yksilöllisen jäljittämisen ja elektronisen tunnistamisen ja tekemään sen vielä ennen muuta EU:ta.

Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004 otettiin siksi käyttöön pienten märehtijöiden elektroninen tunnistusjärjestelmä, josta tulee pakollinen tammikuusta 2010 alkaen.

Vapaaehtoinen elektroninen tunnistaminen tarkoittaisi tosiasiaa vapaaehtoista jäljitettävyyttä. Vapaaehtoinen järjestelmä tarkoittaisi myös epätasa-arvoisia toimintaedellytyksiä, koska jotkin jäsenvaltiot ovat edenneet jo pitkälle elektronisen tunnistamisen käyttöönotossa.

Tarvittava tekniikka on nyt olemassa, ja se on valmis käytettäväksi maatalojen käytännön kasvatusoloissa.

Parlamentti ja neuvosto eivät ole koskaan kyseenalaistaneet asetuksen perussäännöksiä.

⁽²⁷⁾ Vihreä kirja eurooppalaisesta kansalaisaloitteesta, KOM(2009)0622.

⁽²⁸⁾ EUVL 340, 22.12.2007, s. 25.

Komissio on kuitenkin sujuvoittanut mahdollisimman paljon uuden järjestelmän käyttöönottoa, jotta toimijoiden kustannuksia ja rasitteita voidaan vähentää kyseenalaistamatta asetuksen periaatteita.

*
* *

Kysymyksen nro 49 esittäjä Derk Jan Eppink (H-0388/09)

Aihe: Komission jäsen Neelie Kroesin esittämän kartellien uhrien mahdollisuutta hakea vahingonkorvauksia koskevan ehdotuksen jarruttaminen

Komission jäsen Neelie Kroes esitteli 29. syyskuuta 2009 pidetyssä talous- ja raha-asioiden valiokunnan kokouksessa ehdotuksensa, joka koski kartellien uhreille tarkoitettujen, vahingonkorvausvaatimusten esittämistä koskevien oikeuskeinojen lisäämistä. Komission jäsen totesi ehdotuksen olevan ”hyvin merkittävä” ja että se oli ”lähellä hänen sydäntään”. Ehdotus oli määrä esittää komission kollegiolle 7. lokakuuta.

Kollegion erityiskokous, joka oli määrä pitää 2. lokakuuta, kuitenkin peruutettiin komission puheenjohtajan kabinetin puuttuttua asiaan. Ehdotus katosi salaperäisesti esityslistoilta.

Miksi ehdotus vedettiin pois kollegion kokouksen esityslistalta, vaikka komission jäsen Kroes oli ilmoittanut ECON-valiokunnalle kollegion päättävän asiasta pikaisesti?

Frankfurter Allgemeine Zeitung -lehden 20. lokakuuta 2009 ilmestyneessä numerossa väitettiin ehdotuksen lykkäämisen tapahtuneen Euroopan parlamentin oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajan komission kohdistaman painostuksen seurauksena, hän kun on myös saksalaisen kartellitapauksia käsittelevän asianajotoimiston osaomistaja? Pitääkö tämä tieto paikkansa?

Miten komissio suhtautuu FAZ-lehden artikkelissa esille tuotuihin, oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajaan mahdollisesti liittyviin eturistiriitoihin?

Milloin ehdotuksen julkistaminen on odotettavissa?

Vastaus

(EN) Pitää paikkansa, että komissio harkitsee parhaillaan lainsäädännöllisiä jatkotoimia huhtikuussa 2008 julkaisemalleen valkoiselle kirjalle, kuten Euroopan parlamentti ehdotti maaliskuussa 2009 antamassaan valkoista kirjaa koskevassa päätöslauselmassa. Komissio ei ole kuitenkaan toistaiseksi tehnyt lopullista päätöstä asiasta. Arvoisa parlamentin jäsen voi kuitenkin luottaa siihen, että komissio on edelleen täysin sitoutunut valkoisessa kirjassa esittämiinsä tavoitteisiin ja ehdotuksiin.

*
* *

Kysymyksen nro 50 esittäjä Jörg Leichtfried (H-0391/09)

Aihe: Erittäin pitkien ja painavien ajoneuvoyhdistelmien salliminen

Syyskuussa 2009 esitin kirjallisen kysymyksen (E-4313/09) Euroopan komission teettämistä moduuliyhdistelmiä koskevista tutkimuksista. Valitettavasti jouduin toteamaan, ettei komissio vastauksessaan kirjalliseen kysymykseeni käsitellyt esittämiäni kysymyksiä millään tavalla. Monet kansalaisjärjestöt ovat jo epäilleet tutkimusten tuloksia ja laatua. Komission suhtautuminen kirjalliseen kysymykseeni lisää myös omaa epäilystäni tutkimusten luotettavuutta kohtaan.

Siksi pyydän antamaan kysymykseen pikaisesti konkreettisen vastauksen kyselytunnilla.

Vastaus

(FR) Tähän kysymykseen, joka liittyy lokakuussa 2009 esitettyyn kirjalliseen kysymykseen (E-4313/09) kahdesta komission teettämästä tutkimuksesta, joissa tarkasteltiin erittäin pitkien ja painavien ajoneuvoyhdistelmien sallimisen mahdollisia vaikutuksia Euroopan sisäiseen liikenteeseen, komissio vastaa, että arvoisa parlamentin jäsen voi olla vakuuttunut siitä, että komissio vastasi kysymykseen niin täsmällisesti kuin tuolloin saatavilla olleiden tietojen perusteella oli mahdollista.

Ensimmäisessä tutkimuksessa, jonka Transport & Mobility Leuven (T&ML) teki marraskuussa 2008 komission pyynnöstä, todettiin yleisesti, että erittäin pitkien ja painavien ajoneuvoyhdistelmien laajempi käyttö lisäisi

epäilemättä Euroopan liikennealan yleistä tehokkuutta maantieliikenteen turvallisuudessa ja ympäristönäkökohdissa oletettavasti tapahtuvien parannusten ansiosta.

Tämän tutkimuksen tulosten julkaisemisesta lähtien sidosryhmät ovat kuitenkin arvostelleet tuloksia voimakkaasti paitsi liikenteen kysynnän joustavuuden yhteydessä käytettyjen parametrien vuoksi myös niiden vaikutusten vuoksi, joita tällaisten ajoneuvojen käytön lisäämisellä voisi olla teiden turvallisuuteen ja liikennemuotojen jakautumaan.

Tästä syystä komissio katsoi, että asiaa on analysoitava perusteellisemmin, ja Sevillassa toimiva Yhteisen tutkimuskeskuksen Tekniikan tulevaisuudentutkimuksen laitos (YTK-IPTS) teki tässä yhteydessä uuden tutkimuksen. Siinä esitetään huomattavasti varovaisempia päätelmiä kuin T&ML:n raportissa, mutta uudessa tutkimuksessa todetaan, että erittäin pitkien ja painavien ajoneuvoyhdistelmien lisääminen Euroopan sisäisessä liikenteessä vähentäisi matkoja, jotka on nykyään tehtävä olemassa olevilla pienemmillä ja kevyemmillä ajoneuvoilla.

On tärkeää korostaa, ettei näitä oletuksia ole vielä todistettu käytännössä. Komissio näin ollen katsoo, että päätelmiä on laadittava harkitsevaisesti, koska niiden on toistaiseksi oltava väliaikaisia lisätutkimuksen tuloksia odotettaessa. Näiden kahden tutkimuksen laatijat ovat todellakin noudattaneet samanlaista varovaisuutta kuin eturyhmien tai jäsenvaltioiden laatimissa raporteissa on noudatettu.

Jotta voidaan ottaa täysimääräisesti huomioon arvoisan jäsenen kysymyksessä mainitut erilaiset näkemykset, jotka koskevat esimerkiksi kysynnän joustavuutta, liikennemuotosiirtymää, erittäin pitkien ja painavien ajoneuvoyhdistelmien arvioitua käyttöastetta sekä infrastruktuurimenoihin kohdistuvia vaikutuksia, komissio on jo kutsunut koolle ohjausryhmän, joka koostuu näiden asioiden analysointiin osallistuvien tahojen edustajista. Tämä ohjausryhmä piti ensimmäisen kokouksensa marraskuun 2009 alussa ja ehdottaa parhaillaan hyväksyttyjä taloudellisia parametreja toista tutkimusta varten, joka on tarkoitus aloittaa vuoden 2010 alussa (ja jota koskevia komissiolle hiljattain toimitettuja ehdotuksia arvioidaan parhaillaan).

Komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että esiin otettuja asioita tarkastellaan yksityiskohtaisemmin uuden tutkimuksen yhteydessä. Kuten useaan otteeseen on jo todettu, komissio päättää voimassa olevan lainsäädännön muuttamisesta vasta sitten, kun se on tutkinut kaikki vaikutukset, joita direktiivissä 96/53/EY⁽²⁹⁾ säädettyjen erittäin pitkien ja painavien ajoneuvoyhdistelmien painoja ja mittoja koskevien säännösten mukauttamisesta aiheutuu.

*
* *

Kysymyksen nro 51 esittäjä Frieda Brepoels (H-0398/09)

Aihe: Venäjän tuontiverot

Komissio myöntää 25. elokuuta 2009 päivätyyn kirjalliseen kysymykseen E-4200/09 antamassaan vastauksessa, että Venäjän viranomaiset ovat soveltaneet vuoden 2008 lopusta lähtien lukuisia protektionistisia toimia. Kyseiset maksujen korotukset aiheuttavat merkittäviä seurauksia monen EU-tuotteen, kuten leikkuupuimurien, autojen, huonekalujen ja lukuisten maataloustuotteiden viennille. Tuontiveroja käytetään lisäksi väärin eurooppalaisten yritysten pakottamiseksi muodostamaan yhteisyrityksiä, mistä esimerkkinä mainittakoon hiljan perustettu Case New Hollandin ja venäläisen Kamaz-yhtiön muodostama yhteisyritys. EU:n on siksi jatkettava ponnistelujaan näiden tuontiverojen poistamiseksi kaikilta näiltä tuotteilta. Haluan tässä yhteydessä esittää komissiolle seuraavat kysymykset.

Mihin jatkotoimiin on komissio tällä välin ryhtynyt?

Mitä tuloksia saavutettiin tältä osin 18. ja 19. marraskuuta 2009 pidetyssä EU:n ja Venäjän välisessä huippukokouksessa?

Venäjän viranomaiset aikovat arvioida uudelleen kaikki määräaikaisten maksujen korotukset. Onko näiden arviointien lopputulos jo tiedossa?

⁽²⁹⁾ Neuvoston direktiivi 96/53/EY, annettu 25. heinäkuuta 1996, tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisissa ja kansainvälisissä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisissä liikenteessä sallituista painoista (EYVL L 235, 17.9.1996).

Ovatko Venäjän viranomaiset valmiita käymään asiasta virallisia neuvotteluja EU:n ja Venäjän välisen sopimuksen 16 artiklan mukaisesti?

Mikä on komission strategia jatkoon suhteen tässä kysymyksessä?

Vastaus

(EN) Arvoisan jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-4200/09⁽³⁰⁾ antamansa vastauksen jälkeen komissio on jatkanut Venäjän viranomaisten painostusta, joka koskee Venäjällä maailmanlaajuisen talouskriisin torjumiseksi käyttöön otettuja protektionistisia toimia. Komission suurimpana huolenaiheena on, että tuontitullien korotuksista suunnitellaan pysyviä Venäjän, Kazakstanin ja Valko-Venäjän tulliliiton uudessa yhteisessä ulkoisessa tullitariffijärjestelmässä, jonka on tarkoitus tulla voimaan 1. tammikuuta 2010.

Komission viime viikkoina toteuttamien toimien päätavoitteena on siksi ollut ottaa EU:n huolenaiheet esiin näiden kolmen tulliliiton jäsenen kanssa ja pyytää ottamaan nämä huolenaiheet huomioon, kun kyseisten kolmen valtion päämiehet tekevät 27. marraskuuta 2009 lopullisen päätöksen uudesta yhteisestä ulkoisesta tullitariffista. Komissio on määrittänyt autoihin ja leikkuupuimureihin kohdistuvat vaikutukset ensisijaisiksi, mutta vaikutuksia kohdistuu myös useisiin muihin tuotteisiin. Keskustelut jatkuivat viime viikolla, ja komission puheenjohtaja otti tämän asian esiin Tukholmassa 18. marraskuuta 2009 pidetyssä EU:n ja Venäjän huippukokouksessa. Kaupasta vastaava komission jäsen keskusteli asiasta myös Venäjän talousministerin Nabiullinan kanssa huippukokouksen aikana järjestetyssä kahdenvälisessä tapaamisessa.

Oli lupaavaa, että presidentti Medvedev totesi huippukokouksessa, että Venäjän nykyiset protektionistiset toimet ovat osoittautuneet tehottomiksi, mutta oli myös selvää, että nykyinen ehdotus yhteisestä ulkoisesta tullitariffista tulee voimaan 1. tammikuuta 2010. Komissiolle ainoastaan luvattiin, ettei taannoisista tullikorotuksista tule pysyviä ja että niitä tarkistetaan tulliliiton perustamisen jälkeen.

Venäjän viranomaiset eivät ole vielä suostuneet EU:n ja Venäjän välisen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen 16 artiklassa määrättyihin virallisiin neuvotteluihin komission useista pyynnöistä huolimatta.

*
* *

Kysymyksen nro 52 esittäjä Alfreds Rubiks (H-0399/09)

Aihe: Hitlerin vastaisen liittoutuman taistelijoiden asema Euroopan unionissa

Useissa Euroopan unionin maissa natsismia ja fasismia vastaan taistelleet toisen maailmansodan veteraanit ovat saaneet erityisaseman Hitlerin vastaisen liittoutuman taistelijoina.

Millä tavoin tämä Hitlerin vastaisen liittoutuman taistelijan asema voitaisiin tunnustaa myös Euroopan unionin tasolla?

Vastaus

(FR) Komissiolla ei ole toimivaltaa käsitellä entisten taistelijoiden asemaa. Tämä asia kuuluu jäsenvaltioiden vastuualueeseen.

*
* *

Kysymyksen nro 53 esittäjä Ivo Belet (H-0404/09)

Aihe: Dopingin vastainen taistelu – olinpaikkatiedot

Belgiassa on noussut suuri kohu sen johdosta, että tenniksen pelaajille on määrätty vuoden kilpailukielto, kun he eivät ilmoittaneet asianmukaisesti olinpaikkatietojaan.

Olinpaikkaa koskevien velvoitteiden täyttäminen on jo sinällään vaativa toimenpide ”syyttömille” urheilijoille ja herättää lukuisia kysymyksiä siitä, loukkaako se mahdollisesti heidän oikeuttaan yksityisyyteen.

Urheilijoiden tuomitseminen asettamalla heidät vuodeksi kilpailukieltoon, koska he ilmoittivat olinpaikkatietonsa puutteellisesti, ei ole missään nimessä suhteellisuusperiaatteen mukaista, koska kyse on urheilijoista, jotka eivät ole millään tavalla turvautuneet dopingiin.

⁽³⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=FI>

Se, että päätöksestä voi valittaa ainoastaan urheilun välimiesoikeuteen, tarkoittaa, että urheilijoiden ei ole helppoa hakea muutosta kilpailukieltoonsa.

Mikä on komission kanta tähän tilanteeseen pitäen mielessä Meca-Medinan tapauksessa annetut kilpailukiellot?

Yhtyykö komissio näkemykseen, jonka mukaan olinpaikkatietojen ilmoittamista koskeviin rikkomuksiin sovellettujen rangaistusten ja muutoksenhakumenettelyn koordinoitua on parannettava Euroopan tasolla ja maailmanlaajuisesti?

Onko komissio valmis ryhtymään toimiin tämän asian tiimoilta?

Vastaus

(EN) Komissio on täysin sitoutunut dopingin vastaiseen taisteluun urheilussa ja tukee tehokkaiden dopingin vastaisten toimien kehittämistä perusoikeuksia ja -vapauksia koskevan EU:n lainsäädännön mukaisesti.

Komissio on säännöllisesti yhteydessä asian kannalta merkityksellisiin toimielimiin ja järjestöihin, erityisesti Euroopan parlamenttiin, jäsenvaltioihin, Euroopan neuvostoon ja Maailman antidopingtoimistoon (WADA), ja keskustelee niiden kanssa dopingin vastaiseen taisteluun liittyvistä asioista. Yksittäisten urheilijoiden tietosuoja ja yksityisyyden suoja ovat tärkeimpiä ja arkaluonteisimpia asioita. Tässä yhteydessä komissio on henkilötietojen suojaa koskevan direktiivin 95/46/EY nojalla perustetun 29 artiklan mukaisen tietosuojatyöryhmän huhtikuussa 2009 antaman lausunnon perusteella pyytänyt Maailman antidopingtoimistoa (WADA) muuttamaan asian kannalta merkityksellistä yksityisyyden ja henkilötietojen suojaa koskevaa kansainvälistä normia. WADA on sittemmin päättänyt tehdä normiin huomattavia muutoksia, jotta se on EU:n lainsäädännön mukainen. Joistakin asioista käytävät keskustelut ovat kuitenkin vielä kesken. Tällainen on etenkin kysymys siitä, onko olinpaikkatietoja koskeva sääntö suhteellisuusperiaatteen mukainen, kun sitä tarkastellaan erityisesti WADA:n muiden normien ja käytäntöjen perusteella.

Komissio myöntää, että dopingin vastainen taistelu huippu-urheilussa oikeuttaa valvomaan huippu-urheilijoiden dopingin käyttöä ilman ilmoitusta ja myös urheilukilpailujen ulkopuolella. Valvonnan on kuitenkin oltava suhteellisuusperiaatteen mukaista, ja sen toteutuksessa on kunnioitettava urheilijoille kuuluvia yksilön oikeuksia.

Komissio tekee edelleen tiivistä yhteistyötä asian kannalta merkityksellisten toimielinten ja järjestöjen, myös dopingin torjuntaa ja tietosuojaa käsittelevän Euroopan neuvoston asiantuntijaryhmän kanssa. Kyseisen asiantuntijaryhmän työ tietenkin vahvistaa vuoropuhelua, jota WADA:n kanssa käydään olinpaikkatietoja koskevan säännön täytäntöönpanoa koskevista suuntaviivoista ja myös arvoisan parlamentin jäsenen esiin ottamista asioista, kuten urheilijoiden oikeudesta hakea muutosta kansallisiin päätöksiin ja kurinpitotoimenpiteiden kohtuullisuudesta.

*
* *

Kysymyksen nro 54 esittäjä James Nicholson (H-0405/09)

Aihe: EU:n järjestäytyneen rikollisuuden vastainen strategia

Äskettäistä 120 miljoonan savukkeen takavarikkoa Louthin kreivikunnassa sijaitsevan Greenoren satamassa (Irlannin tasavalta) on kuvattu Euroopan unionin historian kaikkien aikojen suurimmaksi salakuljetustavarana takavarikoksi.

Yleisesti uskotaan, että järjestäytyneen rikollisuuden kanssa salaliitossa toimiva pohjoisirlantilainen terroristiryhmä oli osallisena asiaan. Operaation onnistuminen johtui Britannian ja Irlannin poliisien, merivoimien sekä tulli- ja veroviranomaisten erinomaisesta yhteistyöstä.

Kannustaako komission näin ollen muita EU:n jäsenvaltioita hyväksymään strategian mallina tiiviimmälle EU:n laajuiselle yhteistyölle tupakan ja huumeiden salakuljetuksen ja yleisemmin järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa?

Vastaus

(EN) Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema tapaus on todellakin EU:n kaikkien aikojen suurin yksittäinen salakuljetettujen savukkeiden takavarikko, joka onnistui Irlannin tulli- ja veroviranomaisten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) koordinoiman usean viranomaisen välisen menestyksekkään, kansainvälisen operaation ansiosta. OLAF koordinoi myös jatkotutkimusten kansainvälisiä osatekijöitä.

Kyseinen tapaus osoittaa selkeästi tiiviin, kansainvälisen yhteistyön tärkeyden ja edut, ja komissio tukee ja edistää vastedeskin toimia, joilla pyritään varmistamaan synergia sekä usean viranomaisen välinen ja monialainen lähestymistapa rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaan.

Savukkeista todettakoon, että OLAF on viimeisten 14 vuoden ajan järjestänyt vuotuisen konferenssin tupakka-alalla työskenteleville tutkijoille ja tiedustelusastojen työntekijöille, jotta he voivat vaihtaa tietoja nykyisistä ja uusista, kehityksessä olevista uhista sekä vahvistaa jäsenvaltioiden, keskeisten kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen välisiä toiminnallisia suhteita.

Edistääkseen arvoisan jäsenen mainitseman kaltaista yhteistyötä yhteisö tarjoaa rahoitustukea avustuksina, joita myönnetään komission oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosaston hallinnoiman rikosten ennaltaehkäisyä ja torjuntaa koskevan EU:n ohjelman yhteydessä. Ohjelman määrärahojen on tarkoitus olla vuonna 2010 yhteensä 85,88 miljoonaa euroa. OLAFin hallinnoimassa Herkules II -ohjelmassa tuetaan hankkeita, jotka edistävät yhteisön taloudellisten etujen suojaamista. Ohjelman tavoitteena on tehostaa rajat ylittävää ja monialaista yhteistyötä sekä verkostojen rakentamista jäsenvaltioiden, liittyvien valtioiden ja ehdokasvaltioiden alueelle. Savukkeiden salakuljetus on yksi Herkules II -ohjelman kohdealoista, ja sen määrärahat ovat 98,5 miljoonaa euroa kaudella 2007–2013.

*
* *

Kysymyksen nro 55 esittäjä Ryszard Czarnecki (H-0407/09)

Aihe: Puolalaisvähemmistön syrjintä Liettuassa

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa, jotta Liettuan hallitus lopettaisi syrjinnän, jonka kohteena on maan puolalaisvähemmistö? Viime kuukausina on yhä kiihkeämmin käytetty toimia, jotka ovat jatkuneet jo monta vuotta, kuten puolankielisten koulujen ja luokkien vähentäminen, sukunimien pakkoliettualaistaminen, neuvostoviranomaisten joitakin vuosikymmeniä sitten takavarikoiman omaisuuden palauttamatta jättäminen (samalla kun liettualaisten osalta uudelleen yksityistäminen on yhä laajempaa), kielto käyttää puolalaisia paikan- ja kadunnimiä puolalaisvähemmistön asuttamilla alueilla, millä räikeästi rikotaan eurooppalaisia sääntöjä, ja toimet, joilla pyritään rajoittamaan puolalaisvähemmistön kansanedustajien toimintaa. Kyseessä on syrjintä, josta komissio ei voi vaieta. Olisi pikaisesti tutkittava nämä tapaukset, jotka edellyttävät välittömiä toimia.

Vastaus

(EN) Vähemmistöihin kuuluvien oikeuksien, myös syrjimättömyysperiaatteen, kunnioittaminen on Euroopan unionin perusperiaatteita. Tästä määrätään nyt nimenomaisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 1. joulukuuta 2009 voimaan tulevalla Lissabonin sopimuksella, 2 artiklassa. Kyseisessä artiklassa vähemmistöihin kuuluvien oikeuksien kunnioittaminen sisällytetään unionin perustana oleviin arvoihin.

Komissio voi kuitenkin toimia ainoastaan aloilla, joilla EU on toimivaltainen, kuten aloilla, joilla rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaate pannaan täytäntöön direktiivin 2000/43/EY⁽³¹⁾ nojalla.

Arvoisan parlamentin jäsenen esii ottamat asiat kuuluvat jäsenvaltioiden vastuualueeseen, sillä niiden on varmistettava perusoikeuksien suojaaminen soveltamalla omaa lainsäädäntöään ja noudattamalla kansainvälisiä velvoitteitaan. Tällaiset asiat voidaan saattaa jäsenvaltioiden tuomioistuinten käsiteltäväksi ja edelleen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen, kun kansalliset oikeussuojakeinot on käytetty.

*
* *

Kysymyksen nro 56 esittäjä Laima Liucija Andrikiene (H-0408/09)

Aihe: Kolmas energiapaketti ja Euroopan energiankuluttajien suojeleminen

Euroopan parlamentti hyväksyi viime huhtikuussa EU:n sähkö- ja kaasumarkkinoita koskevan kolmannen lainsäädäntöpaketin. Yhtenä lainsäädäntöpaketin päätavoitteista on ollut suojella Euroopan energiankuluttajia

⁽³¹⁾ Neuvoston direktiivi 2000/43/EY, annettu 29. kesäkuuta 2000, rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta (EYVL L 180, 19.7.2000).

suurilta energiamonopoleilta varmistamalla, että kaasuputki- ja sähköverkkotoiminnan harjoittaminen erotetaan kaasunjakelua tai sähköntuotantoa koskevasta liiketoiminnasta. Mihin mennessä kolmas energiapaketti on todennäköisesti pantu kokonaan täytäntöön? Mihin mennessä kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat siis valinneet haluamansa eriyttämismallin (täydellisen eriyttämisen, riippumattoman verkonhaltijan tai riippumattoman siirtoverkonhaltijan) ja panneet täytäntöön asiaa koskevat säännöksensä? Onko komissiolla tietoa siitä, kuinka moni EU:n jäsenvaltio on valinnut ”kevyimmän” eriyttämismallin eli riippumattoman siirtoverkonhaltijan? Miten komissio aikoo suojella Euroopan energiankuluttajien etuja, jos eri jäsenvaltioiden energiemarkkinat jäävät suurten energiamonopoliin käsiin?

Vastaus

(EN) Kolmannen energiapaketin direktiivit tulivat voimaan 3. syyskuuta 2009, ja jäsenvaltioiden on saatettava ne osaksi kansallista lainsäädäntöään 3. maaliskuuta 2011 mennessä. Jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiveihin sisältyviä eriyttämistä koskevia säännöksiä 3. maaliskuuta 2012 alkaen ja joissakin erityistapauksissa 3. maaliskuuta 2013 alkaen.

Kolmannen energiapaketin säännösten mukaan jäsenvaltiot voivat valita kolmesta eriyttämismallista, jotka ovat omistuksen eriyttäminen, riippumaton verkonhaltija ja riippumaton siirtoverkonhaltija. Verkko toimintojen ja toimitukseen liittyvien toimintojen rakenteellinen eriyttämisaste vaihtelee näissä kolmessa eriyttämismallissa, mutta niiden kaikkien pitäisi tehokkaasti poistaa tuottajien, toimittajien ja verkonhaltijoiden välillä olevat eturistiriidat. Koska täytäntöönpano on vasta varhaisessa vaiheessa, komissiolla ei ole vielä käsitystä siitä, miten moni jäsenvaltio valitsee riippumattoman siirtoverkonhaltijan eriyttämisvaihtoehdoksi.

Suojellakseen kuluttajia energiayhtiöiden määräävän markkina-aseman väärinkäytöltä jäsenvaltioissa komissio pyrkii kaikin keinoin varmistamaan, että jäsenvaltiot panevat kolmannen energiapaketin säännökset täytäntöön ja soveltavat niitä asianmukaisesti ja ajoissa ja että näin luodaan sääntelykehys, jolla voidaan tosiasiallisesti suojella kuluttajien etuja.

*
* *

Kysymyksen nro 57 esittäjä Sławomir Witold Nitras (H-0410/09)

Aihe: Säännönvastaisuudet laivanrakennusteollisuuden korvausmenettelyissä

Poikkeuksellisen tärkeitä laivanrakennusteollisuuden yksiköitä koskevasta korvausmenettelystä annetun lain mukaisesti valtionvarainministeriö on komission hyväksymien ehdokkaiden joukosta nimittänyt tarkkailijan seuraamaan korvausoperaatioita. Tarkkailijan tehtävänä on menettelyn kulun ja erityisesti osakkeiden myynnin valmistelun ja suorittamisen seuraaminen. Lisäksi hän tekee komissiolle kuukausittaisen raportin korvausoperaatioiden valvonnasta.

Voiko komissio ilmoittaa, onko se havainnut korvausmenettelyn kuluessa säännönvastaisuuksia, onko kyseinen tarkkailija osallistunut ja osallistuuko hän aina menettelyyn ja onko menettely sujunut komission 6. marraskuuta 2008 Puolassa myönnettyä valtiontukea Szczecin ja Gdynian telakoille koskevan päätöksen mukaisesti?

Vastaus

(EN) Valvonnasta vastaavilla uskotuilla miehillä on keskeinen tehtävä komission 6. marraskuuta 2008 tekemien Szczecin ja Gdynian telakoita koskevien päätösten⁽³²⁾ täytäntöönpanossa.

Kutakin telakkaa kohden on yksi uskottu mies, jonka tehtävänä on tiedottaa komissiolle omaisuuden myyntiprosessin edistymisestä ja kaikista esiin tulleista vaikeuksista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi uskottu mies toimittaa komissiolle kuukausittain edistymisraportin. Valvonnasta vastaavat uskotut miehet alkoivat toimittaa tällaisia kuukausittaisia raportteja myyntiprosessin alettua ja ovat tehneet niin edelleen. Heillä on tässä prosessissa ainoastaan valvontatehtävä, eivätkä he osallistu aktiivisesti varsinaisen myyntiprosessin toteutukseen ja/tai hallintaan.

⁽³²⁾ Ks. lehdistötiedote IP/08/1642.

Valvonnasta vastaavat uskotut miehet ovat useaan otteeseen toimittaneet komissiolle arvokasta tietoa prosessista, ja komissio on heidän ansiostaan voinut käsitellä joitakin teknisiä ongelmia suoraan Puolan viranomaisten kanssa.

Komission 6. marraskuuta 2008 tekemissä päätöksissä säädetään, että päätösten täytäntöönpano on saatettava päätökseen kesäkuun 2009 alkuun mennessä. Näiden kahden päätöksen tekemisen jälkeen telakat ovat lopettaneet taloudellisen toimintansa, jonka telakoiden omaisuuden ostaneet sijoittajat voivat aloittaa uudelleen, kun ostomenettely on saatettu päätökseen. Alkuperäistä määräaika oli lykättävä oleellisesti, koska melko myöhäisessä vaiheessa myyntiprosessia kävi ilmi, ettei vahvin ostajaehdokka pysty ostamaan laajoja osia telakoista.

Komission tehtävänä tässä myyntiprosessissa on valvoa kahden edellä mainitun 6. marraskuuta 2008 tehdyn komission päätöksen ja niissä säädettyjen ehtojen täytäntöönpanoa. Vasta sitten, kun myyntiprosessi on saatettu päätökseen, komissio voi esittää lopullisen päätelmän siitä, onko Puola noudattanut näitä ehtoja.

Komissio ei ole toimivaltainen päättämään, onko myyntiprosessissa tapahtunut muita seikkoja, joissa on menetelty asiaan sovellettavien kansallisten säännösten vastaisesti.

*
* *

Kysymyksen nro 58 esittäjä Antonio Cancian (H-0414/09)

Aihe: Uskonnollisten symbolien esilläpito julkisilla paikoilla

Euroopan ihmisoikeustuomioistuin hyväksyi 3. marraskuuta 2009 italialais-suomalaisen kansalaisen valituksen, jolla pyrittiin poistamaan krusifiksit kouluista. Samantyyppisiä tapauksia on ollut Espanjassa, Saksassa, Ranskassa ja Italiassa, jossa korkein hallinto-oikeus päätti vuonna 1988, että krusifiksi ei ole pelkästään kristillinen symboli, vaan sillä on lisäksi tietyistä uskontokunnasta riippumaton merkitys. Onko komissio tietoinen, että Strasbourgin tuomioistuimen hyväksymä periaate saattaa asettaa kyseenalaiseksi uskonnollisten ja kulttuuristen symbolien, jopa katoliseen mariaaniseen symboliikkaan perustuvan EU:n lipun, esilläpidon julkisilla paikoilla?

Vastaus

(FR) Komissio toteaa, että julkisilla paikoilla esillä pidettäviä uskonnollisia tunnusmerkkejä koskevat kansalliset lait kuuluvat kansalliseen oikeusjärjestelmään.

Lisäksi komissio huomauttaa, että Euroopan neuvosto on vastuussa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioiden täytäntöönpanosta.

*
* *

Kysymyksen nro 59 esittäjä Mairead McGuinness (H-0416/09)

Aihe: Elintarviketurvasta vastaavat nykyisissä institutionaalisissa rakenteissa

Globaalinen elintarviketurva kuuluu nykyisissä institutionaalisissa rakenteissa usean komission jäsenen toimivaltaan. Voiko komissio ilmoittaa, milloin se on viimeksi keskustellut kollegiona globaalisesta elintarviketurvasta, mitkä kysymykset olivat esityslistalla ja mihin tuloksiin neuvotteluissa päädyttiin?

Katsooko komissio, että globaaliin elintarviketurvaan on jatkossa sovellettava kokonaisvaltaista politiikkaa, ja mitä ehdotuksia se siinä tapauksessa tekee saadakseen EU:n lähestymistavasta entistä strategisemman?

Vastaus

(EN) Koska elintarviketurva on monitahoinen asia, sitä koskevaan haasteeseen vastaaminen edellyttää useita koordinoituja toimia ja välineitä. Asiasta vastaavien komission jäsenten toteuttamien alakohtaisten toimien lisäksi komission jäsenten kollegio on säännöllisesti arvioinut maailman elintarviketurvan tilannetta ja etenkin vuodesta 2008 lähtien maataloushyödykkeiden hintojen nousua.

Komission jäsenten kollegio käsitteli elintarviketurvaan liittyviä asioita antaessaan toukokuussa 2008 tiedonannon "Nousevien elintarvikehintojen haasteeseen vastaaminen. Suunta EU:n toimille". Tiedonannossa määritetään toimet, joita komissio toteuttaa eri aloilla EU:ssa ja koko maailmassa.

Heinäkuussa 2008 komissio osallistui korkean tason konferenssiin, jonka puheenjohtajavaltio Ranska järjesti Euroopan parlamentissa ("Kuka ruokkii maailman?"). Myöhemmin heinäkuussa kollegiolla oli tilaisuus käsitellä uudelleen elintarviketurvaa, kun keskusteltiin Hokkaido Toyakossa pidetyn G8-maiden johtajien huippukokouksen tuloksista. Tässä yhteydessä otettiin esiin EU:n "elintarvikerahoitusväline" ja sen osuus kehitysmaiden maataloustuotannon edistämisessä.

Elintarvikepulan maailmanlaajuisten torjuntatoimien edistymisestä keskusteltiin hiljattain 14. heinäkuuta 2009 pidettyyn kokoukseen sisältyneessä kollegion keskustelussa, joka koski L'Aquilassa 8.–10. heinäkuuta pidetyn G8-maiden huippukokouksen tuloksia. Puheenjohtaja Barroso korosti tuolloin, että on tärkeää siirtyä elintarviketuesta elintarvikeapuun ja että EU:n on osallistuttava merkittävällä tavalla rahoitukseen ja suunnitteluun. Hän oli myös tyytyväinen siihen, että G8-huippukokouksessa oli pantu asioihin vauhtia.

Komissio oli yksi pääpuhujista elintarviketurvaa koskevasta kumppanuudesta käydyssä pyöreän pöydän keskustelussa, jonka Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) pääsihteeri Ban Ki-moon ja Yhdysvaltain ulkoministeri Hillary Clinton järjestivät 26. syyskuuta 2009. Tässä YK:n yleiskokouksen puitteissa järjestetyssä tapahtumassa komissio vahvisti periaatteet ja lupaukset, jotka oli sovittu L'Aquilassa heinäkuussa pidetyssä G8-maiden huippukokouksessa.

Viime viikolla komission puheenjohtaja, maataloudesta vastaava komission jäsen sekä kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava komission jäsen osallistuivat YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) koolle kutsumaan maailman elintarvikehuippukokoukseen Roomassa. He vahvistivat jälleen, että komissio pitää maailman elintarviketurvaa tärkeänä asiana kansainvälisillä foorumeilla. FAO kannatti elintarvikerahoitusvälinettä EU:n nopeana vastauksena vuosien 2007–2008 elintarvikekriisiin.

Tulevista strategisista ehdotuksista voidaan todeta, että komissio aloitti 16. marraskuuta 2009 internetissä toteutettavan laajan kuulemisen laatimastaan asiakirjasta saadakseen merkityksellisiltä sidosryhmiltä linjauksia ja näkemyksiä elintarviketurvaa koskevan EU:n tarkistetun poliittisen kehyksen perusteluista, soveltamisalasta, strategisista tavoitteista, lähestymistavasta ja täytäntöönpanosta (<http://ec.europa.eu/development/how/consultation/index.cfm?action=viewcons&id=4785&lng=en>). Kuten Roomassa järjestetyssä FAO:n huippukokouksessa käydyt keskustelut osoittivat, elintarviketurvan yhteydessä tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa. EU:ssa tämä varmistetaan kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevan prosessin avulla.

EU:n omasta elintarviketurvaa koskevasta tilanteesta totean, että EU on vastannut viimeaikaisiin haasteisiin yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistusprosessilla, joka on ollut meneillään viimeiset 15 vuotta. Olemme keskittyneet joihinkin toimiin, joita ovat esimerkiksi siirtyminen tuotekohtaisista tuista tuottajakohtaisiin tukiin, mikä liittyy maankäyttöä koskevien perusnormien noudattamiseen, markkinoiden turvaverkon tarjoaminen toteuttamalla interventioita sekä maaseudun kehittämisen tehostaminen lisäresurssien avulla. Nämä toimet ovat lisänneet Euroopan maatalouden tuotantokykyä, mutta EU:n maataloudessa on samalla kunnioitettu välttämätöntä alueellisten ja ympäristöön liittyvien näkökohtien tasapainoa. Analyysien mukaan EU:n maatalousalan pitäisi pystyä vastaamaan kasvavaan kotimaiseen kysyntään, jos sen tilojen tuottavuus ja kilpailukyky ovat suunnitellulla tasolla.

*

* *

Kysymyksen nro 62 esittäjä Anne E. Jensen (H-0419/09)

Aihe: Euroopan laajuisia liikenneverkkoja (TEN-T) koskevat vuotuiset määrärahat

Voisiko komissio antaa jäsenvaltiokohtaisen erittelyn asetuksen (EY) N:o 2236/95⁽³³⁾ perusteella vuonna 2008 myönnettyistä määrärahoista?

Vastaus

(EN) Asetuksen (EY) N:o 680/2007 (rahoitusnäkömät 2007–2013), joka seurasi asetusta (EY) N:o 2236/95 (rahoitusnäkömät 2000–2006), mukaisesti komissio tuki 63:a liikennehanketta yhteensä 185 miljoonalla eurolla vuoden 2008 vuosittaisessa ehdotuspyyntömenettelyssä ja vuoden 2008 monivuotisessa ehdotuspyyntömenettelyssä jokiliikenteen tiedotusjärjestelmien, merten moottoriteiden ja ilmaliikenteen hallinnan aloilla.

⁽³³⁾ EYVL L 228, 23.9.1995, s. 1.

Määrärahat jakautuivat jäsenvaltioittain eriteltynä alla olevan taulukon mukaisesti:

Jäsenvaltio	TEN-määrärahat yhteensä% / jäsenvaltio (€)		Hankkeiden määrä
* Euroopan unioni	43 603 757	23,5 %	14
Belgia	2 339 298	1,3 %	2
Bulgaria	1 200 000	0,6 %	1
Tšekki ja Slovakia	5 000 000	2,7 %	1
Saksa	22 168 000	12,0 %	5
Kreikka	6 715 000	3,6 %	2
Espanja	30 705 958	16,6 %	8
Suomi	17 190 000	9,3 %	3
Ranska	11 120 000	6,0 %	3
Italia	16 574 000	8,9 %	6
Luxemburg	237 540	0,1 %	1
Latvia	820 000	0,4 %	1
Alankomaat	3 564 000	1,9 %	2
Puola	2 947 500	1,6 %	3
Portugali	2 160 000	1,2 %	1
Ruotsi	15 688 000	8,5 %	5
Slovenia	700 000	0,4 %	2
Slovakia	1 055 383	0,6 %	2
Yhdistynyt kuningaskunta	1 580 000	0,9 %	1
YHTEENSÄ	185 368 436	100 %	63

* useamman jäsenvaltion yhteiset hankkeet: Itävalta, Tanska, Belgia, Bulgaria, Kypros, Tšekki, Slovakia, Saksa, Viro, Kreikka, Suomi, Ranska, Unkari, Italia, Latvia, Malta, Alankomaat, Puola, Romania, Ruotsi, Slovenia, Slovakia, Yhdistynyt kuningaskunta.

*

* *

Kysymyksen nro 63 esittäjä Charalampos Angourakis (H-0421/09)

Aihe: Luonnonympäristöä uhkaava louhoksen toiminta

Iraklion läänin Viannosin kunnassa sijaitseva louhos rikkoo säännöksiä, jotka koskevat vähimmäisetäisyyksiä asuinalueista, ihmishenkien turvaamista, työntekijöiden, ympäristössä asuvien ja oleskelevien terveyttä sekä luonnonympäristön muuttamista. Lisäksi ympäristövaikutusten arvioinnin hyväksynnän yhteydessä ei otettu huomioon, että Vahosin louhosvyöhyke, kuten aluetta kutsutaan, sijaitsee Natura-suojelualueella (GR 4310006).

Louhoksen toiminta aiheuttaa vakavia seurauksia asukkaiden terveydelle ja turvallisuudelle sekä alueen kehitykselle ja luonnonympäristölle.

Mikä on komission kanta tämän vakavan ympäristöongelman hoitamiseen, sen vaikutuksiin työntekijöiden ja alueen asukkaiden elämään ja yleisemmin alueen ekologisen tasapainon palauttamiseen, joka on järkkynyt saastumisen takia?

Vastaus

(EN) Kreikan viranomaiset ovat velvollisia varmistamaan, että arvoisan jäsenen mainitseman louhoksen toiminnassa noudatetaan täysimääräisesti asiaan sovellettavaa kansallista ja EU:n lainsäädäntöä.

Erityisesti kyseessä olevasta Natura 2000 -alueesta ("Dikti: Omalos Viannou (Symi-Omalos)" GR4310006) voidaan todeta, että louhokselle myönnetyn luvan ja sen jälkeisen toiminnan on vastattava alueen ekologiaa vaatimuksia direktiivin 92/43/ETY⁽³⁴⁾ (luontotyyppidirektiivi) 6 artiklan säännösten mukaisesti. Direktiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaan kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka saattavat vaikuttaa Natura 2000 -alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti alueen suojelutavoitteiden kannalta, ja ne voidaan hyväksyä vain, jos ne eivät vaikuta kyseisen alueen koskemattomuuteen.

Arvoisan jäsenen mainitsemien tietojen perusteella ja samaa asiaa koskevan kirjallisen kysymyksen E-4788/09 yhteydessä komissio aikoo pyytää Kreikan viranomaisilta tietoja edellä mainittujen säännösten täytäntöönpanosta.

On korostettava, ettei tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetussa direktiivissä 85/337/ETY⁽³⁵⁾ säädetä yhteisön laajuisesti siitä, miten kaukana asuinalueista hankkeet on toteutettava.

Louhintateollisuuden työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua on jo kauan pidetty erityisenä huolenaiheena. EY:n lainsäädännössä säädetään työntekijöiden suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista. Ne on määritelty puitedirektiivissä 89/391/ETY⁽³⁶⁾, johon sisältyvät kaikkia työntekijöitä koskevat perussäännökset työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä. Yksityiskohtaisempia säännöksiä on direktiivissä 92/104/ETY⁽³⁷⁾, jossa määritellään vähimmäisvaatimukset avo- ja kaivoslouhintateollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi. Jäsenvaltioiden on saatettava nämä direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään, ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tehtävänä on valvoa kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanoa.

Perustamissopimuksen määräyksissä rajoitetaan Euroopan yhteisön toimivaltaa kansanterveyden alalla. Kreikan viranomaisten tehtävänä on varmistaa, ettei asukkaiden terveys ja turvallisuus vaarannu.

*
* *

Kysymyksen nro 64 esittäjä Iliana Malinova Iotova (H-0424/09)

Aihe: Bulgarian ja Romanian suurimpien sallittujen piikkikampelasaaliiden pienentäminen vuonna 2010

Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2010 (asiakirja 14074/09 PECHE 262) on erittäin tärkeä Bulgarian ja Romanian kalastusalan kannalta. Komission ehdotuksen hyväksyminen vaikuttaa kalastusalaan kielteisesti. Kiintiöiden suunnitellun pienentämisen ekologiset vaikutukset ovat kyseenalaisia. Tällä hetkellä kaikki asian käsittelyyn osallistuvat elimet ovat sitä mieltä, että Mustanmeren piikkikampelakannat ovat vakaita.

Millaisten seikkojen nojalla tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea on siirtänyt piikkikampelan luokasta 6 luokkaan 10?

Otettiinko lopullisen lausunnon laatimisessa huomioon myös bulgarialaisia ja romanialaisia tieteenharjoittajia käsittävän asiantuntijaryhmän kanta?

Miksi työryhmässä ja tieteellis-teknis-taloudellisessa kalastuskomiteassa on niin suuria mielipide-eroja?

⁽³⁴⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽³⁵⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40. Direktiiviä on muutettu direktiiveillä 97/11/EY (EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5), 2003/35/EY (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17) ja 2009/31/EY (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽³⁶⁾ EYVL L 183, 29.6.1989.

⁽³⁷⁾ EYVL L 404, 31.12.1992.

Onko Mustanmeren kiintiöiden pienentämisellä ekologisia vaikutuksia?

Voidaanko jakoperustetta tarkastella ensi vuonna uudelleen Bulgarian ja Romanian yhteisen lähestymistavan pohjalta?

Vastaus

(EN) Mustallamerellä vuonna 2010 sovellettavia kalastusmahdollisuuksia koskevassa ehdotuksessa⁽³⁸⁾ komissio ehdotti, että piikkikampela koskevaa yhteisön TACia pienennetään 24 prosenttia vuoteen 2009 verrattuna. Tämä vähennys on tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) antaman lausunnon ja vuoden 2010 kalastusmahdollisuuksia koskevassa komission tiedonannossa⁽³⁹⁾ sovellettujen arviointiperusteiden mukainen.

Mustanmeren työryhmään kuuluvat bulgarialaiset, romanialaiset, turkkilaiset ja ukrainalaiset tieteen asiantuntijat totesivat heinäkuussa 2009 STECF:lle toimittamassaan raportissa⁽⁴⁰⁾ yksimielisesti seuraavaa: "Piikkikampelan biomassassa on nykyään huomattavasti pienempi kuin aiemmin. Tämä sopii yhteen pyyntiponnistuksikköä kohti saadun saaliin (CPUE) pienentymisen ja purettavan piikkikampelan määrän vähentymisen kanssa. Rekrytoituminen on lisääntynyt vuodesta 2002 lähtien ja vaikuttanut myönteisesti SSB-tasoon⁽⁴¹⁾, mutta tämä myönteinen vaikutus ei ehkä jatku tulevina vuosina, koska kalastajat pyydystävät paljon pieniä ja keskenkasvuisia piikkikampeloita. Piikkikampelan kalastuskuolevuus on suuri."

Arvoisan jäsenen näkemykseen siitä, että "työryhmässä ja tieteellis-teknis-taloudellisessa kalastuskomiteassa on suuria mielipide-eroja", on syytä todeta, että STECF:n mukaan Brestissä heinäkuussa 2009 järjestetyn STECF-SGRST työryhmän kokouksen aikana tehdyn viimeisimmän arvioinnin tulokset eivät ole riittävän luotettavia, jotta niiden perusteella voitaisiin antaa määrän hallintaa koskeva lausunto vuoden 2010 kalastusmahdollisuuksista. STECF näin ollen totesi huhtikuussa 2009 laadittuun STECF:n täysistunnon raporttiin sisältyneen lausunnon mukaisesti, että piikkikampeloita on hyödynnettävä Mustallamerellä mahdollisimman vähän, jotta kanta voi elpyä.

Tämän perusteella STECF suositti, että TACia pienennetään vähintään 25 prosenttia ja että toteutetaan elvyttämistoimenpiteitä, joiden yhteydessä pienennetään pyyntiponnistusta ja otetaan käyttöön valikoivampia pyydyksiä.

Neuvosto teki 20. marraskuuta 2009 poliittisen sopimuksen Mustallamerellä vuonna 2010 sovellettavasta TACista, ja EU:n vuoden 2010 TAC pienennettiin tässä yhteydessä 96 tonniin. Piikkikampelan kalastus on kielletty 15. helmikuuta 2010 asti. Bulgarian ja Romanian on siihen mennessä toimitettava komissiolle täydelliset hoito- ja valvontasuunnitelmat, joilla varmistetaan kalavarojen kestävä hoito. Kiintiöt pienennetään 38 tonniin ja TAC vastaavasti 76 tonniin, jos komissio ei hyväksy näitä suunnitelmia. Komissio kuitenkin totesi olevansa valmis tekemään aktiivista yhteistyötä kyseisten jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa, jotta kestävä kalastuksen tavoite saavutetaan.

*

* *

(38) Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2010, KOM(2009) 517 lopullinen.

(39) Komission tiedonanto vuoden 2010 kalastusmahdollisuuksia koskevasta kuulemisesta, KOM(2009)0224 lopullinen.

(40) STECF-SGRST-09-02, Brest, Ranska 29.6.–3.7.2009, Review of scientific advice for 2010 (Vuoden 2010 tieteellistä lausuntoa koskeva tarkastelu), I osa.

(41) Kuteva biomassassa (spawning biomass).